Maggi West eller Solgt til hvid Slavinde.

En ung, norsk piges Oplevelser af **M. J.**

B. A. Andersens Forlag. Kristiania.

Norsk Literaturselskabs Aktietrykkeri.

Förord till den elektroniska utgåvan

Denna bok från 1914 anger på titelsidan författarsignaturen "M. J.", vilket ska uttydas Rudolf Muus. Den digitaliserades i april 2011 av norska Nasjonalbiblioteket, varifrån de scannade bilderna och OCR-texten (som är ganska bra för att vara frakturstil) i juli 2018 kopierades till Projekt Runeberg för att kunna korrekturläsas.

Iste kapitel. En Jomfrublomst og en Hugom. Det var en hed Sommersøndag, da alle Kristiania- beboere, som kunde, søgte ud i Skogens svalende Skygge. Der, hvor Storveien slynget sig graa og støvet frem mellem grønne Enge til Halvmilspælen, kom en kjæk, ung Mand med Botaniker- kasse paa Ryggen gaaende nedover mod Broen, som førte over den brusende Stibækken. Kommen did, tog han af opover den høie, skogbevoxte Bakke, der hævede sig over Bækkens østre Bred, og her fulgte han en Sti. Da han havde gaaet et Stykke, kom han paa den Tanke, at der maatte findes sjeldne, smukke Blomster nedenfor, hvor et tæt Krat af Or og Siljebuske strakte sig som en Urskog ned til Bækken og fortsattes over paa den anden Bred. Han trengte ind i Vildnisset, hvor Trægrene slog ham i Ansigtet. Som han bøiet sig ned og rev op enPlante med Rod, hørte han pludselig velklingende Pige- stemmer. "Naar du endelig har saadan Lyst til at plumpe i det kolde Vand, Maggi," sagde den ene, "saa faar du det." "Jeg skal bare ned i Kulpen og op igjen, Anna," svarede en musikalsk Stemme. "Det skal være snart gjort — og her er vi jo aldes uforstyrrede." "Ja, men jeg gaar op i Bakken og ser efter Jordbær saalænge." Den unge Mand, hvis Navn var Gilbert Rambøll, tænkte ikke noget videre over det, han havde hørt og havde helt glemt det, da han snart efter fandt den sjeldne Plante, som kaldes den plettede Marihaand, og grov den op med sin Kniv. Som han gik videre, følte hæn sig tørst og vilde ned og faa sig en Drik af det kolde Bækkevand. Stedse nærmere lød Bækkens Rislen. Da stanset han pludselig ved at høre en sagte Nynnen. Han rettet Blikket frem mellem Buskene, Ved Bredden af den blanke Kulp stod en ganske ung Pige i dypeste Neglige, halvt vendt mod ham. Det skinnende, kastaniebrune Haar bølgede sødt og yppigt nedover de smukt afrundede Skuldre, og det blendende hvide Linned røbet den mest velskabte Jomfruskikkelse, som tænkes kunde, og blottet et Par smukke Knær og prægtige Ben med nydelige, smaa Fødder. Som hun5 vendte det fintformede Hodc lidt, saa han for sig et deiligt Ansigt med straalende msrkeblaa Dine, prceget af en blendende Skjsnhed og lomfruelighcdens rene, «edle Skjcer. Gilbert stod der helt beruset og stirret paa al den sanscbetagendc Skjsnhed, der frembod sig for ham. Aldrig i Verdcn havde han troet at en ung Pige kunde vcere faa herlig velskabt, aldrig syntes han at have staaet overfor en mere vidunderlig smuk Ungpige — en lomfrnblomst i Knopbristning. Hano Blod gik i Kog, men nu sanset han sig, at han maatte fjerne fig, forend hun opdagct ham og stranntcy ved Synet af ham, og med sagte Skridt trak han sig tilbage op gjenncm Krattet, frem til Skogheien. Gilbert Namboll var en ufordcervet ung Mand. Denne lille Oplevclse havde gjort et dybt Indtryk paa ham og ligesom foruandlet alt for ham. Skogen, Naturen her var blevcn saa stormende deilig, og som han tconkte paa den smukke, übckjendte Pige var det ikke med noget urent Begjær, men Nled en angstfuld Hcnrykkclse - af hele sin Sjcel lcrngtcs han efter at gjcnse hende, tale med hende, lcerc hende at kjende. Han folte som en Angst for at hendes hjerte Mdc tilhsre nogen, han kunde ikke nnde nogen at eie hendes unge Kjlerlighed. Tilsidst fatte han sig ned paa et Stcngjcerde og vcntet spcendt paa at hun skulde komme frem af Krattet.6 Endelig dukket hun frem af Smaaskogen, stank,

svaicnde, nydelig, vuggcndc i Hofterne, enkelt men smagfuldt klcedt. Det var ham en uidunderlig Nydelse at se hende. Hun saa sig om til alle Kanter, raabte og kaldte paa sin Vcninde, men fik intet Svar. Under dette ncermet hun fig Stenmurcn, huor Gilbert fad. Pludselig saa hun op, og forn deres Blikke msotes, for hun sannnen og bleu ganske bleg. Sky scenkct hun Hodet og drev bortover og gau sig til at plukke nogle Blaabcer. Gilben sad og pinte sin Hjerne, huordan han skulde indlede Bekjendtskab med hende. Skeedc det ikke nu, vilde han maaske aldrig finde hende igjen. Da skuat han op ved at hore et Rcedselsstrig fra hende. Der stod hun dodbleg og stjcelvcnde, mens en svcer, stribct Hugom pilsnart skar gjcnnem lyngen ind i Ttcngjcerdet. ~Blev De bidt af Ormen?" spnrgte Gilbert i Angst, idet han fur op og noermet sig hende. ~la," higstet den unge Pige, ~den bed mig i Ankelen;" hun holdt frem hsire Fod med den flortynde, larcrsde Strsmpcr og udringede Sko. ~Her er ingen anden i Ncerheden, som kan hjcelpe Dem," sagde han, ~lad mig suge Giften ud af Taarct." Hun blcv blusscnde rod. ~Det gaar ikke an," sagde hun.7 ~Under saa tvingende Omstcendigheder oplMver man alle Formaliteter. Troek Skoen og Strsmpen af." Blusseude og uudselig adlsd hun helt mekanisk. vun tog Tag i en Busk, mens Gilbert kncelte ned og forte den uydelige, Hoioe-Fod til sin Mnnd. De glsdende fremmede Mandslcrber, der pressedes mod hcndeo Ankcl og suget til, gjeuuembceuet hende med en suimlende sod Gysen, hendes Varm gik i hoie> Bolgcr, og hun trak Aanden hurtigt. Gilbert for sin Del folte en eiendommelig Henrykkelse, som han suget af hcndes hcde Jomfrublod, saa spyttet hau ud og reiste sig. ~M er det gjort," sagde hau. ~svau det ikke bliver farligt for Dem?" spurgte hun. ~Nei," suarede han med et egct Smil, ~men lidt af Giften har De alligeuel faat i Blodet - derfor maa De snarest mulig til Lcegc — jeg kjender en Doktor, der har Sommerophold ikke langt herfrå. Det er ocdste, at jeg folger Dem til ham." ~Tak, De er uirkelig altfor snild mod mig, som De ikke kjcnder." ~Taa er det paatide at vi blir kjendte. Mn Raun er Gilbert Namboll." ~Icg heder Maggi West/' ~For vi gaar, tror jeg, at De trenger til at8 scette Dem ned og hvile efter den ndstaiudne SindZbevcegelse," sagde han. ~Da maa vi fsrst gaa et Stykke fm Ormen," mente hun. De fatte sig ned paa en Sten mcllem morke Graner. To fremmcde Mennester knnde vel ikke blive be kjendte under mere eiendommelig, pikante 'og intime Omstcendigheder end Gilbcrt og Waggi havde gjort, og 'nu synteb de ligesom at have sundet hinandcn i en Hast og passiarcde saa let og frit sammen. Han tog op af sin Votaniserkasse en liden Kuru ftaske og skjcenket hende Madeira i et Tinbceger, og hun lod sig 'nsde til at drikke det, cfterpaa rakte han hende en Kjcer. Som de sad her, dukkct en liden Vogfink frem af Buskene bleu siddcndc i Grcesset og saa paa dem med sine smaa klogc Dine. Begge bcundrct de den, og da Gilbert tilkastct den nogle stjcersmuler, pikkct den dem op. ~Den ser jo ncesten tam ud!" jublct Maggi. Nu floi Fuglen op i en Bust. I ncestc Moment bragct et Skud, og Bogsinken ,faldt dsd til lorden. Frem mcllem Trcerne dukkct en ung Mand med morkt, frastodende Ansigt. ,Hvor kunde sindc nogen Glcedc i at styde9 don lille Sangfnglen?" spnrgte Gilbert harmfuldt den Fremmede. ~leg, styder, hvad det behager mig, om det saa var et Menneske," svarede han med et grusomt Smil. ~Fy skam dia, Lorents,' sagde Maggi. ~Skam dig selv," brummet han, sendte Gilbert et rasende, fiendtligt Blik, og med eir hlrs, haanlig Latter forsvandt han ind i Skogen. ~Hvem var det spnrgjtc Gilbert hende. ~Min Fcetter Lorents, han har nn bestandig uceret en vild, stem Gnt." ~Ttof til en Forbryder," tankte Gilbert men han sagde det itke. Ta de atter gik frem gjcnnem Skogen, vidste Gilbert at hau elstet den unge Pige as hele sin Sjcel, og han aldrig vilde komme til at elske nogen anden end hende. Vehouede han vel at tvile om hendcs Ustyld, linn var jo et Naturbarn helt gjennem. ~,yvorfor blev 5e saa bleg og forskra.'kkct forst De saa mig, Froken spnrgte han.^ .Vnn blusset dybt og svarede: ~leg kjendte Deln igjen." ~Hnr da vi to seet hinanden for?" spurgtc han overrasket. ~Tet har vi vist ikke. Men forleden Nat dromte jeg om en nng Mand med lyse Kncbler klcedt jnst som Tem og med Votaniscrkassc, jeg saa han: sidde10 paa on Stenmur mdc i Skogen, just hvor jeg traf Tem, og da jeg fik Mc paa Dem, stod baade De og Stedet lyslevende for mig fra Drommen, jeg blcu helt angst." ~Nu har jeg aldrig hort noget saa besynderligt!" nmmlet han, og gjennem ham gik der en scelsom Vished for at denne unge Pige, var bestemt for ham. ~Pleier 3c at vcere sanddrsmmende?" spurgte han. ~Aa ja," smilte hun. ~Saa kan Te se, det var forudbcstemt, at vi skulde modes idag." Hun blusset dybt, men suarede intct, ogsaa hun foltc som noget mystisk skjlebnesvangert havde fsrt dem sammen. Huor usigelig lykkelig hun kjcndtc sig som hun gik der med ham. Hun kunde synge op, juble i uilden Sky. Hun vidste ikke sclu, at hull allerede havde gjort Skridtet ind i Kjcerlighedcns vidundcrlige Eventyrland. Muntert passiarendc gik de frem gjcnncm den dunkle Granskog uden at ane, at en Person fulgte dem i Ly af Tet var Lorents West. .van rasende paa den

frcmmedc, unge Mand, der syntes at have vundet hans smukke KusineQ Gunst. Langt om lcenge aabnet Skogen sig ned mod Landeveicn. Foran dem laa en stor, velbygget Gaard med en imponercndc/gammclaristokratisk Houedbygniug.11 ~Men det er jo Lindevold Herrcgaard!" ud- brsd hun. ~la, nut Hjem," smilte han. Maggi bleu helt bleg og forskrcekket, idet hun nu forstod at han var Kandidat Rambsll paa Lindeuold, den eneste Arving til Hcrrgaarden med dens uidtstrakte Eicndomme og store Formue. ~52g der bor Doktor han pegende paa en net lideu Villa, ~nu skal jeg folge Dem ind til ham." Te gik ind, fandt Lcegen hjcmme, Gilbert for klarcde sig for ham og trak sig saa tilbagc og lod ham alcne med Maggi. van udersogte Onnebiddet og forstreu hende nogen Medicin. Da hun atter kom ud, rentet Gilbert hende med en Automobil. ~Nu skal jeg kjore Dem hjem," sagde han. Maggis Protester forte til intet. van bialp hende op, snart efter bruste Automobilen afsted med dem. Nd as >>errcgaardcns store var der kom men en ung blond elegant kwdt Pige, just tidsnok til at se dem bruse afsted med Automobilen. Hendcs langagtigc Ansigt fororciedes af Raseri ~Hvad tan dette mere for Tame?" hvceste hun. ~Det skal jeg si Dem, Frokeu," sagde Lorcnts West, der havde hort hcndcs Ord, just som han12 straanet over Veien. ~Tet er min Kusine Maggi West, ansat hos en Modehandlerinde og Koristindo paa Centraltheatret. Og jeg har den ZEre at presentere mig forn Vsssemagcrsuend LorentZ West." Hun nikket ncdladcnde. ~Icg er en Kusine af Gilbert Nambsll," sagde hun. «Og jeg er en Fletter <if Maggi. Hun har stiftet Bekjendtskab med Rambsll oppe i Skogen og tagcr nu en Automobiltur med ham. Det sinder jeg nu slct ikte passende for en b.av, anstendig Vigc, og der kan umulig komme noget godt nd af det, ialfald for hende." ~Hellerikkc for min Fcetter," den unge Dame, hvis ?iaun var Kathinka Lyhr. ~Han vil blamere sig med saadant." ~Forstaar sig. Jeg stal nok gjsre mit for at stille dem ad." ~Om det ikke lykkes Tem, vil De da melde mig det ~Mcd Fornoielse, Frsken." er mit Kort." Hun rakte ham det. ~Send mig ei Par Ord, ifald det bchsvcs." ~leg stal gjsre det." Han hilste og fjerliet sig. Herrcgaardcn Lindevold havde i mange Tlcegtsled tilhsrt den 3iambsllstc Famile. Den nuucerende Eier, Haakon Ramboll, var bornlos Enkemand og havde taget13 til sig sin forceldrelsse Brorson Gilbert, der skulde arve ham. Han tog ogsaa til sig en forcrldrelss Niece, Kathinka Lyhr, Arving til en halv Million. Fra Aar tilbage havde det vceret Haakon Rambslls kjcereste Onske at forbinde Gilbert med Kathinka og forene den halve Million med sin uhyre Formue. De to Unge vidste det og syntes ikke at have noget derimod, de havde i lange Tider ansec< sig bestemte for hinanden, men nogen offtciel Forlovelsc var endnu ikke indgaat. Nu laa gamle Haakon Rambsll syg og kunde ikke ventes at have langt igjen. kathinka var lidenskabelig forelsket i sin FMer og havde hidtil ikke haut nogen Grund til at beklage sig over at han kastet sine Dine paa nogen anden Kvinde. Men nu, da hun saa den fremmede, smukke Pige stege op i Automobilen med ham, var med engang Skinsygens Dcemon vakt hos Kathinka. Hcndes Ansigt var fortrukket af Raseri, da hun atter gik opover LindecMen og mumlet for sig selu: ~Hvor hllns Dine straalte mod den simple lenten — aldrig har de straalet saadan mod mig. la, mcerker jeg, at dette blir Alvor hos Gilbert, skal jeg nok snart faa ham til at tabe Lysten paa bende. Jeg skal sdelwgLe hende — jeg stal bessrge hendes Undergang." 2 det Kapitel. Maggis Far var tidlig dod, men hendes brave, kristelige Mor havde givet hende en god Opdragelse» De to havde et hyggeligt lidet Hjem og lcvedc i inderlig Kjcerlighcd sammen. For uogle Aar stden var Moderen dsd og oa flyttet Maggi til' sin Tante Enkefru Kristine West. Denne Tante var herskesyg, pengegrisk og intrigant, men over Muggi havde hnn en uio Magt. Hendes Son havde fattet en vild, scmsclig til sin smnkkc stusinc, det hjalp ikke alt hvad hun afuistc ham, det egget kun hans Folclser, og han havde gjort ligefrem brutale Tilncormelser mod hende. Maggi var saa rced ham, at hnn laaste Dsren til sit Kammer om Natten. Da Gilbert og Maggi med Automobilen havde naact Centrum, bad hun ham om at faa stige af, da det ikke var heldigt at han kjorte hende lige did, hvor hun bocde.15 Ved Afskcden bad han hende om at maatte faa mode hende udenfor Modeforretningen Måndag Aften <g hore efter hcndes Befindende, det kjendte hun sig ikke utånd til at noegte ham. Hjemme meddclte hun ikke Dagens Eventyr til Tanten, da hun ikke nceret nogen Fortrolighed til denne, men Fru West saa at hendes Niece var saa drsm mcnde glad, og hnn undret sig herouer. Om Aftenen, da Lorcnts kom hjem, meddelte han Modercn det pas sercde samt hvad Frsken Lyhr havde sagt. Fm West lyttet opmcerksomt til. Lorents mente paa, at den rige Ttamherrc knn havde stygge Hensigtcr med Maggi, og at dette let kunde blive til hendes Ddelceggelse. Nu bad han Moderen lcese Maggi aluorlig Terten og sidcn uaage over hende, da han selv ingen Tid havde til saadant. ~Ia vcrr sikker. Gniten min, jeg stal nok prceke for hende," suarcde Fm West, ~jeg skal gjMe hende som et Lam og mode op udenfor Forretningen og folge

hende hjem." Men i sit stille Tind tcknkte den slu, pengegridske Kone: var jeg dum, om jeg skulde blandet mig op i dette. Unge Ramboll tcrnker forvist ikke paa at gifte sig med en fattig, simpel Pige som Maggi. Han sinder hende knn smuk nok til at blive hans Asterinde, og jeg skal ikke lcegge ham en Pind iucien.16 For mig skal han gierne faa Lov til at forfsrc hende; om der blir Folger, saa destobedre. Men ieg skal da vide at spinde Gnld ud af dette Forhold." Som aftalt msdte Gilbert Rambsll op udcnfor Modeforretningen, og han og Maggi var glade ved at Anse hinanden. Hun boede paa Rodelskken, de gik sammen opover, og i Virkelunden salte de sig ned og passiarede og var lykkelige, skjsnt de her ikke sad helt uforstyrrede. Han forestog hende at hun under et eller andet Paastud sknlde bede sig fri fra Forretningen nceste Dag, saa de kunde tåge en Tur ud sammen, da han havde saameget at tale med hende om. Maggi var ikke god for at sige nei. Gilbert forlod hende saa for- elsket som en Mand ml kunde blive. Det gik ester Aftalen neste Eftermiddag. Med en tog de ud til Kongshavn og steg op i Skogen, ber erklsret Gilbert hende sin Mr lighed og bad hende blve Hans Hustru, hun sank i hans Arme, og som deres Leber msdtes i lidenskabelige Kys kjendte han den unge, deilige Pige skjcelve mo mod sig. O Gilbert, Gilbert'." sukket hun. tan ikke ftnde Ord til at sige, hvor jeg holder af dig.17 Men hvad tror du din Onkel vilde sige om han vidste dette?" ~Han vilde true med at gjsre mig arvelss, om jeg ikke gav Afkald paa dig. Men jeg har ikke Lyst til at miste Lindevold, og jeg kan ikke leve uden dig, min Elskede. Men Onkel er farlig syg og kan ikke gjsre det lcengc, Fjerdingaar. Naar han er dsd, saa gifter vi os. Men forelsbig maa vi holde Sågen hemmelig. Du skal ikke tvile paa mig, Maggi" ~Nei, jeg tror dig, jeg tror dig!" raabte hun seende ham kjcerlig og tillidsfuld ind i Dinenc. Der fulgtc en dyb Taushed. Maggi rettet Blikket drsmmende sremfor sig. ~vuad tcenker du paa? spurgte Gilbert pludseltg. Hun saa smilende op paa ham. ~Det faldt mig ind, at det er saa rart at du, en fin, fornem Herre kunde bryde dig om en fattig, ude tydelig Pige som jeg. Du, som uankcr ude paa Stor folks Baller, maatte dog blive indtat i eu af disse sine, elegante nydelige Damer, der straaler som Prin sesser. ~Nei, det har aldrig truffet sig saa," svarede han alvorlig. ~Ingen af disse Prinsesser, som du kaldcr dem, har fånet mit Hjerte til at banke stcerkere. Men den Sommerdag ved Stibcekken, da jeg modte dig, var det som jeg foltc min Skjcebne ncerme sig mig. vele Skogen straaltc op i en fortrollende Deilighed, som jeg 2 — Maggi Nest.18 aldrig har feet den for, og Luften fyldtes af Ja jeg folte, at dette maatte vcere den store Kjlerlighed,. bestemt til at gjsre mit Liv lykkeligt, jeg gik i Angst for den ikke skulde gjengjceldes. Og det ved jeg nu, at skulde jeg miste dig efter at jeg har fuudet og vundct dig, vilde hele min Fremtid blive gold sovi en Orken/' ~Du stal ikke miste mig, kjcerc clskede Gilbert!' hvistet hun med Armenc om hans Hals, og deres Lceber foreuedes i et lidenskabeligt Kys. Ak Tiden fuandt kun altfor hastigt for de Elstede, saa mangfoldige Ting de havde at meddele sig til hwandeu om. - Ta kom tilsidst Maggi til at se paa sit Uhr, og skreg over sig ved at Klakken alleredc var elve. Saa maatte de nedover. Der, huor Tkogen stap, tog de en varm Afsted med Lsfte om at modes tre Tåge dcrefter. ' Taa fulgte han hende ned til Oslo Hoopital, der stilteo de, og Maggi gik ind i en Tporvogn. dig, er du saa sent ude," sngde Tanten med et forstende Blik paa hende, da hun kom hjem. ~leg og en anden fik saadan Lyst til at tåge os en liden Tkogtur," svarede hun blussendc og sagde saa hastig Godnat for at flippe at blive udspurgt yderligere. og hun fjernet sig til sit Vlerelsc. Glcededrukkcu som hun var, satte hun i at synge hoit, men bestndct sig og holdt inde.19 ~Aa jeg er forlovech hvisket hun med et henrykt Emil. ~Gid at Gilbert var fattig, jeg skulde fsle mig lige rig ved ham for det." Lige fra Maggi var Barn havde hun havt det med det, at naar det hcendte hende naget eller hun sik nogcl, forn fyldte hendes Hjerte med Glcede, maatte hun folge sin Trang at takke Gud for det, han, fra hvem al cedel Glcede kom. Hvormcget stcerkere end cllers fslte hun ikke nu i sit Overmaal af Lykke denne Trana,. Det var noget saa gribende troskyldigt og vakkert i det, at hun nu sank ned paa Knee i Sofaen ncrr ved Vmduet som stod aabent, foldct Hcendernc, og det lsd inderlig fra hendes Lcebcr: ~leg takker dig. Gud, jeg takker dig af min ringe Evne og af hele mit Hjerte, fordi du har stjcenket mig denne fagre Gave iaftcn. Tak tak for du har gi vet mig Gilbcrt, og hjcelp mig til at vise mig hans Kjcrrlighed vcerdig." I sin loftende Tindstilstand tcenkte hun ikke over, huor hoit hun talte. Hendes mnsikalste Stemme lsd ud af Vinduet og opfangedes af et Par Oren. Neppe haode hun endt, fsr der lsd en tor, haanlig Latter ude fra Haven. Tsdbleg for hun sammen. Det var Lorents Stemme. sdie Kapitel. Tlcmgen i Paradiset. Det var tredie Dags Men wefter. . auve i Skogen overfor Paa den lamme Plet oppe Kongshavn sad Moert og Magg. paa den sorekom dem som et Udet Paradw. de var lkke lllcne. uirkclig maatte soryoloc 1^21 aldeles ikke noget, som han respektere! eller bsiet 'sig sur. Som han saa

Gilbert holde hans smukke Kusine i sine Arme og kysse hende, kogte Raseriet og Skin fygen hos den unge Mand, og han maatte lcegge vold somt Naand paa sig for ikke at styrte frem og rive Maggi fm ham. ~Havde jeg min Vosse med mig og lagde mig paa Lur, naar du gik alcne i Skogen, skulde snart ElflovssMet vlere flut for dit Vedkommcnde, du hovne Laps," tcrnkte Lorents i sit stille Sind, idet han knyttet NlVverne i afmcegtig Harme. ~Maggi," sagde Gilbert pludselig, ~har du nogen gang vceret glad i nogen anden end mig?" Der for en flygtig Nodme over hendes smukke Ansigt. ikke . . virkelig glad i," sagde hun nslende. lidt forelstet da?" la, jeg troddc det en kort Tid, men da jeg op daget, hvordan han var, fik jeg Modbydclighed for ham." ~Hvem var det?" ~En Agent, der gjerne vil gaa for at vcere Kunst maler, var forresten ogsaa Korist, Charles Berg heder han." ~Fy den gemene Plattenstager! ' raabte Gilbcrt i Afsky. ~.han har da gjort sig noksom bckjendt her i22 Vyen. Ham var du virkelig glad i?" tillagdc han med vaagnende Skinsygc. ~Nei, ikke virkelig, Gilbcrt," forsikret hun ham heftigt. ~leg likte at tale med ham, fordi han opfsrte sig saa dannct, en Tid da .. nu kjender jeg ham ikke mere." ~Nei, han er sandelig ikke ucerd at kjcndcs ved. leg kunde foricelle dig Historier om ham, saa gcmcne. a! ~Tal ikke mere om ham, Gilbert," bad- hun med forpint Stemme. ~Nei nei," sagde han hurtig, .lod Charles Verg Men Lorents Horte paa Tonen, at dette havde ladt en Torn igjen hos Gilbcrt. Bsosemageren hendte nok Historien mellem Maggi og Charles Berg. vnn havde ham en kort havde ogsaa indfundet sig paa Bessg i vjemmet, og Lorentz havde rxeret skr«kkelig jalour paa ham. Men saa hendte det engang Charles kom did noget anlsben og traf Maggi alenc i Stucn, han omfavnct hende brutalt og kom med et sjofelt Forslag til hende. Hun kaldte Lorents ind fra Haven, og han kastet tommelen ud, hvilket Maggi var ham takncmmelig for. Noget over Titiden brod de op, og atter fnlgte dem r Afstand. Han havde hort de,n aftale at de skulde msdcs Torsdag Aften, fjerde Dag derefter.23 Da Parret ncermct sig Veiskillet ved Grsnlicn, modtes de en sortskjceggct, elegant klcedt .verre, som hilste Gilbert med et egct Smil, og der gik en Blnsscn over dennes Ansigt, som om han ikke likte dette Msde. Lorcnts kjendte den Tortskjceggedc as Udscende og Omtale og nndret sig hsilig over at en dydig nng Hcand som Namboll var bekjcndt med denne Person. Vidding hed han, var en letliuet Person, i Naunet, men levet mest as alskens smudsige Asfcrrer, ja, man sagde endog om ham, at han var en Pige agent. Forourig var han en hoit bcgauet Mand, og dette var det, som havde flengflet Gilbert, da han tilfceldigvis traf sammen ham paa en Fodtur, hvor Gilbcrt bleu syg. linder dette viste Vidding sig mcget elft vlerdig og opofrende mod ham, og Gilbcrt kom til at holde af ham og ansaa ham for sin trofaste Ven. Han haudc ingen Anclsc om, huilken lllu i Faareklcedcr han her havde stuttet Venskab med. Han var, ester hvad Vidding selu fortaltc, kommen til at anse ham for en Mand, der paa Grnnd af sin Fritalcnhed havde erhveruet sig mange Fiender, som talte ondt om ham, bagraflet ham og ssgte at komme ham tillivs. Vidding dnperede ham aldeles, og det nyttet lidet for nogen at komme til Gilbcrt og tale ondt om denne hano farlige Ven. EftcratMlbert havde seet Maggi fare afsted med Trik ten, blcu hanen liden Stnnd staaendc paa Haluards Plads24 / og betcenkte sig paa, hvad han nu skulde tåge sig til. Tagc en og Vogn kjsre hjem? Nei, det havde han egentlig ikke Lyst til. Gaa paa et Frilufts etablissement og se en Forestilling? — Nei, hvad var vel det, ester han nu havde vleret sammen med Maggi. Som han stod og grundet herover, fslte han et let Slag paa Skulderen og vendte sig og saa Ingvald Vidding. din Erobring, Gilbert" sagde denne smilende, idet han trykket hans Haand. ~Hvad mener du?" .spurgte Gilbert blussende. ~Stil dig ei saa hellig an, zeg mcner den nydelige unge Pige, jeg saa dig sammen med — hendes Dine fortalte mig, at hun elsker dig. Og jeg som trodde, at du var saadant Dydsmsnter." ~Hsr nu, Ingvald," sagde Gilbert alvorlig og trak ham med sig til en Bcenk i Parken, hvorHdc begge tog Plads. ~Du er fuldstcendig paa Vildspar." ~Er jeg det?" ~Du tror, at der er nogen Letsindighcd med i Spillet." ~Hvad andet kan jeg vel tro, naar jeg ser Gilbert Rambsll til Lindevold spasere paa Kongtzveien med en Koristinde og Sypige." ~NH, du kjender hende." ~Ikke mere, end jeg ved hvem hun er."25 ~Du vil da vel ikke sige, at du har hsrt noget galt om hende?" ~Langtifra, ikke det ringcstc andet end godt. Men at en Mand som du spadserer med hende, sinder jeg sandt at sige lidt paafaldende." ~Kan tlrnke mig det. Derfor ser jeg mig nu nsdt til at rsbe Hemmeligheden. Maggi West er Eypige og Koristinde, det er sandt, men lige sandt er det, at hun er dndig ren som Sne, og jeg elsker hende af hele min Tjcel og vil gjsrc hende til min Hustru, hun eller ingen!" Vidding trak Oienbrynono iueiret af Overrmkelse. ~Dette gjor mig virkelig godt at hsrc, min kjcere Gilbert," sagde han med hyklet Hjertelighed. ~Tv elsker en brau, ung Pige og saa susrger du ikke hverken om Ttilling eller Hcrkomst, men lyder kun dit vjertes Stemme og lcegger hele dit Liv for hendes Fsddcr.

Dil ved ikke, hvor du stiger i min Agtelse ved dette; jeg beundrer dig. Det er saa stort og cedelt af dig dette. Jeg snskcr dig hjertelig tillnkke/' Tg han gav ham Haanden. . Diczse Viddings Ord lsd ouermaade behagelige i Gilberts Oren. ~Tak skal du ha," sagde han oprsmt. ~Hvor hcrligt det er at elske og blive gjenelskct. Du kan ikke tro, hvor ssd og prcegtig Maggi er. Et Naturbarn vg dog saa intelligent."26 ~Det kan man se paa hende. Men nu din Gamle, hvad tror du, han vil sige til deltek" ~Han vil aldrig i sit Liv tillade det. Derfor er det bedst, at han ikke faar vide det — vi holder det hemmeligt indtil hans Dod, som ikke tau lade vente meget lcengc paa sig." ~Det er den klogefte Maadc at tåge det paa," mente Vidding. ~Man kan ikke forlange af gamle Folk, at de uden uidere skal forandre Ansluelser. Ja, jeg kjendcr jo ikke din Onkel pcrsonlig . . ~5 et kunde du vel endnu komme til. Tag en Tur op paa Lindcuold og besog os en af Dagene." det stal jeg virkelig gjsrc. leg interesserer mig umaadelig for disse gamle Hcrregaarde. Siger mau ikke at det skal ucere et Lig indemuret paa Lindevold'^" ~Det er jo ucermest et Meu om det uirkelig er Tilfceldct, maa Liget forlceugst ucere svuudct iud til et Stellet. Naturliguio spoger det hos 05 som paa alle gamle Herregaardc." ~Der kommer Sporvognen!" raabte Vidding. ~leez forcstaar at vi trikkcr til Grand og feirer den glade Begiuenhed ved eu Flaske Champaguc." ~Kjor for det!"27 Da Maggi kom hjem og traadte ind i sad Tanten der dråk Vin med en elegant Herre med svcere, msrke Knebler. ~Maa jeg presentere," sagde Tanten, Hr. Gras serer Wilse - - min Nicce, Frsken Maggi West." ~Glceder mig overmaade at gjsre Deres Bekjendt stab, Frsken," sagde Grossereren og bukket for den unge Pige, og han saa hende ind i linene med et glsdende Blik, som hun skctikke likte. ~Sid ned og drit et Glas Vin da, Maggi," bad Tanten. ikke nu, jeg har nogle Brcue at skrive," undstyldtc hun sig kjsligt. ~Det kan De gjsre imorgen, Frsken," rncnte Wilsc. ~leg kan ikke det - Godnat!" Hun fjernet sig hastig. efter kom Tanten ind paa Vcerelset til hende og sagde: ~Men Maggi, hvad er dette for Opforsel mod en fin og rig Mand som Wilsc." ~leg er ligeglad enten han er rig eller fin naar jeg ikke har saa har jeg ikke Lyst da." ~Men han er lommen l,id udclukkende for din Skyld," uedblev Tanten. ~Da kunde lian helst ladt ucere at komme," suarede Maggi koldt.28 ~Bevares, huor stor du er blit paa det da." ~Aa nei, jeg har det paa at det ikke passer sig for en simpel Sypige at drikke Vin med en Grasserer." ~Nu, du er vist ikke saa prippen mod andre som > ham," sncerret Tanten og gik. mod Maggi saa ester hende. Hvad mente hun med det? 4de Kapitel. <5n ftjwndig Plan. Lorents West var en stikkelig Fyr, formelig et Ordensmenneske, han hverkcn dråk, ranglet eller ssgte ud paa letsindige Eventyr, en flink Bsssemager var han og en dygtig Skyttc, som havde taget mange Prcemier ved Skyttefester. Han var msrk og indc sluttet; bleu han vred, var han vild og hensynslss, og han manglct totalt Hjertelag. Det viste sig i at han nnder Opvcerten var en stor Dyreplager og som voxen fandt en scerlig Fornoielse i at skyde alskens Dyr og llgefrem godtet sig ved at se deres Lidelser og Dsds kamp. Hano Drom var at finde op et Skydevaabcn, hvorucd man kunde drcebe hundrede Mcnnesker af Gangen i Krigen. Han var absolnt Gndsforncegter, og Eamuittighed fandtes der ikke meget af hos ham. Dagen ester de nys omtalte Bcgiucnhedcr iforte Lorents West sig sine bedste Klleder, han sagde til sin Tante, at han tog fri idag for at bessgc en Udstilling.30 Kommen ud i Byen, gik han ind paa en Kafs hvor han ssgte Telefonrummet, ringte op Lindevold og bad at faa tale med Froken Kathinka Det fik han, og Resultatet heraf var, at de skulde modes i Pallehaven Kl. 12. Lcenge fsr Tidcn var Lorentz der og tog Plads paa en Bcenk, hvor han var alene. Paa Slaget tolv saa han Frsken Lyhr komme ind af Porten. Hun gjenkjendte ham paa lang Afstand og ncrrmet sig. Lorents reiste sig og hilstc. ~Lad os scette os," sagde hun, og de tog Plads paa Bcenken. Saa fortsatte hun: har skrcemt mig alvorlig op ved det ene problematiske Ord De sagde i Telefonen, nemlig at min Fcetter havde indledet et betcenkeligt Forhold med Teres. Kusine." ~la, jeg maa kalde det betcenkeligt," svarede morkt. ~De to holder Steunemsder i Skogen ved Kongshavn — der beluret jeg dem igaar. Rent udsagt, Frsken saa har de to forlovet sig." Tsdbleg flog Kathinka de behandskcde .^cender jammen. ~/sorlouct! Forlouct!" huinte hun. ~loda, Frsken, Deres Fcetter mener det ganske vist aluorligt. Han sa sclv at de skulde gifte sig, naar gamle Godseier Nambsll var dsd."31 ~Gilbcrt maa ucere gal!" raabte Kathinka. ~Del Vilde ucere at begaa en Dumhed, som maatte sdelcegge hele hans Fremtid." ~Skjsnner vel det, Frsken, det vilde omtrent vcere galt som om De vilde gaa hen og gifte Tem med en simpel Haandvcrrker som jeg der kommer bare Ulykke ud as stigt." ~De er en fornuftig ung Mand, hsrer jeg. Ilke sandt. De holdcr selv af TereZ Kusine^" ~10, Kroken, jeg har bestemt mig for at Maggi skal blir,e min ,vustrn," suarcde han med et jernhaardt Udtryk i sit morke Ansigt. ~llndskyld, jeg siger det, men stige Tanter har vist Te broten ogsaa overfor Kandidaten?" ~la, vi er bestemt for

hinanden for flere Aar tilbage var Forbindelsc er en afgjort Tag, alle vore Bekjendte anscr os som Forlouede, og da kan De vel forståa, at jeg ikke rolig vil se paa, at Dereo Knsine kommer og river ham fra mig." , Akkurat som med mig. Jeg vilde, om saa skulde vEre, kj«mpc paa og Tsd for ai faa Kandidaten ucek fra Maggi." ~Det vil jeg ogsaa," huisket hun. nu De, Frsken, fortalte dette til Godo cieren, saa vilde han befale Kandidaten at opgive Maggi, og saa bleu det stut med det." ~Nei, det gaar ikke an," erklceret hnn bestemt.32 ~Onkel er saa syg og svag at en saadan Meddelelse, vilde scette ham i en Sindsbevcegelse, som var altfor stcrrk for ham. Han vilde anse en saadan Forbindelse som den storste Skam jeg tror det vilde angribe ham, saa han dsde paa Pletten. Terued kom kun Gilbert saameget snarere til sin Arv og knnde gjsre som han vilde og gifte sig med Deres Kusine." ~Det var at gjore galt vcerre." ~Vil De nu fortolle mig noiagtigt hvert Ord som bleu verlct mellem Gilbert og hende." ~Det var meget Kjcerlighedstois og stigt noget," suaredc Lorcnw. ~Saa spurgte Kandidaten, om hun havde vceret glad i nogen og . . ." Fra Ord til andet gjcugav han nu hvad var sagt herom, og Kathinka heftet sig strar i dette med Charles Berg. ~hvad var det saa mellcm Pigen og denne spurgte hun. Lorents fortalte det volo ~Dette kan der gjorn noget udaf," sagde hun med funklende Dine. ~,hvordan mener De, Frsken^ ~Om man kunde faa inddildt Gilbcrt at der var uoget mellem Maggi og denne Berg - en KjVrligheds afflere — et stygt Forhold." ~Nei, Frsken, Maggi har aldrig indladt sig paa noget saadant."33 ~De misforstaar mig. West. leg mener at om man kunde faa indbildt Gilbert noget saadant, vilde Han bryde med Maggi." ~leg tror ikke at Kandidaten vilde tro det, om nogen kom og fortalte ham noget stygt om Maggi," mente Lorents. ~Men om han nu sik se det med sine egne Oine," i'milte Kathinka ondt. ~Hvordan skulde det gaa for?" ~Sig mig, hvadllags Menneske e: denne Charles Berg?" ~En daarlig Kar — en Fyr, som gjsr hvad det skal ucere for Penge." ~Meget gudt, en saadan Mand kan vi have Brug for. Vil De, West, paatage Dem at kjsbe ham til mine Planer?" ~Det gaar ikke. Charles er sint paa mig og vil uistnok ikke ha noget at bestille med mig." ~Er han ikke også ured paa Maggi?" ~Hende er han ascnde paa, fordi hun har far smaad ham." ~Dcstobedre, saa an vi benytte os af Berg. Tror De at De kunde paatage Dem at fore mig sammen med denne Person?" ~leg ved at han stadig er paa en Kafs huor han dekorerer Vcrggene. Der findes han ganske vist nu. Z - ViaM Nest.34 men det er ikke et Sted, hvor Damer som De, Frskcn: Lyhr kan gaa ind." ~Nuvel, saa gaar De derind, og er han der, siger De mig til, og saa sender jeg ham et Bud hvorved jeg ndbeder mig en Samtale med ham." ~Det er sandt, der er en Privat i samme kanske De kunde faa ham stevnet did ind der kan man komme ind fra Gaarden. Hvis den bare ikke er optagct saa . . . ~De rna.l gaa did og sondere Te7nrnncl, mens jeg uentcr ndenfor." ~Hvad er det for en Greie De tcrnker paa at ordne da, Frsken?" ~Det kan jeg ikke sige Dem for jeg faar talt med Berg. Men sig mig. De om at der er en Have til det Hns De bcbor?" ~la, en ganste liden Have." ,Fan man komme ind i den fra Oadcn >' ~Nei, man maa forst ind af Porten, vavcn ligger paa Forsiden af Hnfet med et lavt Gjc?rde nd mod Gaden." ~Vender noget Vindn nd mod denne Have?" spnrgte hnn vidcre. ~la, to Staostnuindner og Maggis Vindu." ~Godt. Hvor er Kafeen i35 ~Ta venter jeg Tem her, mens Te gaar did og underssger Forholdcne." Lorents gik og vendte ikte lceuge efter tilbage med den Bcsked. at Charles Berg stod i Kafeen og malede, og at Privaten for ncerocerende ikke var optagcn af nogen l^jHN. ~Nu maa Te vente mig her/' sagde .^athinka og gik. En halv Time ester vendte Kailnnka gwdestraa lende tilbage. Hun havde faaet tale med Charles Berg, for hvem hun haudc prescnteret sig under falsk Navn og for gode og Betaling faat ham til at gaa med paa sin Plan. Ta hun satte sig ned ved Lorents Tide paa Vcenken, saa han nysgjerrig paa hende. ~leg sik kjobl Berg lil det jeg vilde," sagde bun, ~men jeg gjor ogsaa Regning paa Ten:/' ~Til bvad^' ~Te maa se at faa Teres Tante og kusine med Tem ud paa en eller anden Fornsielse imorgen Aslcn, saa de ikke kommer hjem for halv tolv om Natten. ~Tet blir Tkam ikke saa let." siger Te om Nygdo Tjsbad, hvor der op trceder 3)pcrasangere og andre fremragende Kunsmere?" ~Maggi er meget glad i alllags Mnsik, men det blir ingen billig Historie." ~leg paatagcr mig at besorge36 sagde Kathinka, aabnet sin tzaandvceske og tog frem en Femtikroneseddel og gau ham. ~Tak, Frsken, men dette er virkelig ingen Mening i at De stal punge ud." ~10, det er stor Mening i. leg er rigt begavet med Mynt og vilde gjerne give nd mange saadanne Sedler i dette Diemed." ~Tak, dette er da mere end nok." ~For det andet: Kan Te skaffe mig et Fotografi af Deres Kusine til imorgen Formiddag." ~Det er en smal Sag, vil De ha et almindeligt Fotografi eller et Kaoinctsbillcde?" ~Helst Kabinet." ~Det stal De faa. Men nu kan De virkclig for tolle mig, hvadflags Historie De brygger paa." Hun meddelte ham fin Plan, en Plan saa nedrig, djawelst grusom og samvittighcdslos at enhver Mand med 3Ere i Livet vilde vise

den fra sig i Afsty. Men Loients bifaldt den og var med paa den uden at brude sig om, at ban hcrued kuude stade Maggis gode Navn og Nygte. Vi stal nu se Planen scettes i Vcerk. ste Kapitel. Charles Verg. Ncrste Formiddag ded Halutolvtiden sad Gilbert Rambsll paa Grand Kaffs ved sin Kasse, som han pleiede at nyde paa denne Tid. Han var alene men ventet paa en Ven, som han havde sat Stevne her. Da kom en Fyr svaiende ind, svingende med sin Spadscrstok. Han bar svcer Kunstnerhat, var ellers kl<edt med sjusset Elegance, hans blegfede Ansigt med de sylhvasse Knebler bar et modbydeligt Udtryk af Frcekhed. Det var Charles Berg, og da Gilbert gjcnkjendte ham, kom han uuilkaarlig til at tcenke paa Maggi. At hun virkelig nogengang kunde have fslt sig til trukken af den vamle Fyren! Berg plantet sig ved Sidebordet med Ryggen vendt mod Gilbert og dampet los paa en lang Cigar og fik sig saa tilbragt en Whiskypjolter.38 En tarvelig klcedt ung Mand med et barnligt Nnsigt noermet sig hans Bord. ~Nu/ Charles, hvordan har du det?" ~Godt som du ser, Hansen, sid ned." Den anden satte sig og sagde saa: ~Ved du at jeg har min Debut paa Kongshauns Vad imorgen?" ,Mei, det ved jeg virkelig ikke." ~Du maa komme did og se paa mig, Charles." ~Ved hvilkcn Tid optrceder du?" ~Da maa du virkelig holde mig undstyldt, jeg er optagcn andetsteds." ~Hvor da?" ~leg stal ta Afskcd med Gamlekjcerestcn min." ~Skal hun reise bort?" ~Nei, hun har forlovet sig med en ung, rig og dydig Herremand, huiltet jeg under hende as mit ganske Hjerte, i Vetragtning as alle de deilige Stunder hun har skjamket mig." Helt ligegyldig paahsrte Gilbert denne Samtale, mens hans Blil var vendt ud mod Karl Johan, huor der udfoldet sig et urimlcnde Lm. ~Hvem er hun?" svurgte nu Hansen. ~Det siger jeg ikke — du kjender hende forresten ikke. Vort Forhold har veret en Hemmelighed. Ved ~Ten Rcvucn, jeg er med i, gaar ca. Klokken lve."39 Min forstc Tilncermelse bleu hun vred paa mig og sik sin Fcetter, en brutal Fyr til at kaste mig ud. Siden traf jeg hende paa et Forstadstheater, og snart efter blev hun min. Men hele vort Forhold er saa hem ineligt og dulgt, at knapt nogen anden end hun og jeg ved om det." ~Hendes Forlouede ved det altsaa ikke spurgte Hansen. ~Langtifra, han er en trostyldig Dumpap, der anser hende for en Jomfru ren og skjcer. ~Haha," lo den anden, ~og nu skal du trcefses med hende iaften?" ~Ia efter megen Modstand og mange Betcenkelig heder har hun endelig indrsmmet mig det sidste Elskovs mode. Men beuares, hvor hcmmelig det skal gaa til. Jeg klyver over HavcgjMoet og gaar ind af hendes Vindu, som hnn holder aabent for mig, og saa . . blir jeg der vel til det gryr af Dagen. ~Er hun smuk du?" ~Her skal du faa se hendes Fotograsi." Han tog frem et Kabinctsbilledc og raktc det over til Hansen. Tenne stirrct paa Billedet og raabte saa: ~Du store . . Alverden dette er en Koristinde paa Ved disse Ord gau det et Scet i Gilbert, og han blev helt bleg.40 ~Hysch!" raabte Berg, fsr Vennen fik talt ud- ~leg vidste ikke, at hun var saadan en." ~hun har ikke vcrret saadan en for andre enk mig. Hun er Koristinde men burde vceret Skue spillerinde, det har hun da bevidst ved sit Komediespil overfor den troskyldige Dompappen, som hun har fanget i sit Garn." Berg tog Fotografiet tilbage, holdt det foran sig og saa paa det. Gilbert, som var kommen i en heftig, nervss Spcending, reiste sig halvt, som for at se efter nogen, og kastet et Blik over Bergs Skulder paa Billedet. I ncrste Oieblik lsd der et halvkvalt Skrig fra hans Lcrber, og dsdbleg sank han tilbage i Stolen. Det var Maggis Billede, han havde seet. De to Venner lod ikke til at have bemcerket hans, Sindsbevcegelse. Gilbert fslte sig fcerdig at kvceles her, med en heftig Kraftanstrengelse tog han sig sammen og gik med nogenlunde sikre Skridt ud af Lokalet. Han sogte ind i Slotsparken, hvor han stog sig ned paa en ensom Bcenk og forssgte at tcenke rolig over det han havde hsrt. Nu spurgte han sig selv om det virkelig var Maggis Fotografi han her havde seet. Det kunde jo vcere en tilfcrldig Lighed — eller41 Indbildning. Og det at Bergs omtalte Veninde var Koristinde beviste hellerikke noget bestemt. Gilbert tog til at skamme sig selv ud, fordi han havde kunnct tro noget saadant om sin cedle, trostyldige Elskede. Men snart ester meldte Tvilen sig atter. Uk havde bare ikke Maggi nceunt dette om Berg, vilde Gilbert ikke bryde sig en Duft om hvad han Horte paa Grand. Hele Dagen gik HM og martredes as denne frygte lige Tvil og havde hverken Rast eller Ro paa sig. Da det led paa Aftenen, havde han fast ovgjort med sig selv, at han maatte op i Langgaden til bemeldte Tid og tagc Post lige ved Maggis hjem for at se, om der kom nsgen Cha les Berg did. ote Kapitel. On djwvelst Komedie. Det hcender stundom at alt synes at forene sig for at bcfordre en ond Plan og det synes forudbestemt at Ondskaben skal komme til at triumfere. Saaledes syntes nu ogsaa Kal inka Lyhrs Plan at gaa som Kjcepper i Hjul. Samme Dag, Lorens havde sat Stevnemsde med hende, kom han om Aftenen ind i Stuen, hvor Maggi sad alene, og overrakte hende en pragtfuld Blomsterbuket. ~Tak, skal jeg ha den da?" udbrsd hun over rasket, idet hun modtog den. ~la, den er fra Haveudstillingen — sine Greier, Maggi, du burde gaa did."

~leg kunde nok ha Lyst til det," svarede hun og undret sig paa, hvor besynderlig Lorents var i Aften, helt ulig sig selv.43 ~leg kommer aldrig til at gifte mig," udbrod hau pludselig i en melankolsk Tone. ~Hvorfor ikke det Lorents?" spurgte hun ncesten uenligt. „Fordi du ikte vil ha mig." Nei nei, se ikke saa urolig ud. leg tcenker ikke paa at fri til dig mere end jeg har gjort. Nu har jeg staat den Tand ud og det af gode Grunde. For det fsrstc fordi en vis Mand idag har holdt et lcengere Foredrag for mig om at Giftcrmaal mcllem Foetter og Knsine aldrig lobcr heldig af, de blir ikke lykkelige." ~Tet tror jeg hellerikkc at de gjor, Lorentz" suaredc Maggi, hun undret sig om Lorentz mod T«dvane havde drukket noget iaften, eftersom han var saa gcmytlig og vcltalende. ,/"g saa ved jeg," fortsattc han, ~at du holder af en anden — jeg Horte det ude fra Haven. Hvem det er, ved jeg ikke. leg bteu harm forst jeg Horte det, men nu har jeg forsonet mig med det. leg snsker bare at du maa faa on Mand som er rigtig snild mod dig og holder dig hoit som dn fortjener det." Diose fal'te, hnklerske stemte den unge Pige helt bevNget, dun irodde de kom lige fra Hjertet. ~Men nu sfal jeg fortcrlle dig en Nnhcd. Det er omtrent afgjorl at jeg faar stipendium for at reise til Tyskland og gjore Ttudier ved de Knipske Kanon stsberier."44 ~Det a/aedcr mig virkelig at hsre, Lorents," svarede hun smilende. ~la, jeg er saa glad, at jeg ikke kan si det. En af de fsrste Dage blir det afgjort, og saa blir det bare at pakke sammen og reise. Nu skulde jeg ha Lyst til at tåge mig en hyggelig Aften. Vil du fslge med mig og Tante til Bygds Sjsbad hvor der er Koncert og Optrceden?" ~Tak, Lorents, det vil jeg inderlig gjerne." Klakken var ncer elve. Over Rodelokken hvilte en dyb Stilhed, der kun af og til afbrodes af Sporvognens Buldrcn og Kimen. Gilbert kom vandrende opover Langgaden, der laa helt som uddsd med smaa Trcrhuse med Haver paa venstre Side af Gaden. Han fandt Ztumeret for Maggis Nopcel og stanset udenfor Havegjcerdet og blev staaende og saa ind. Her var et Syrenlnsthus, endel Bcerbufle og et Par Havebed med smukke Blomster, der udsendte deres sode, kjslige Duft. Det lyste fra et Vindu henimod det cne Hus hjsrne. ~Det er ikke sandt, det kan ikke ucere Tilfceldet," mumlet Gilbert for sig selv. ~Den usle Måler er vistnok ude paa en helt anden Kant.45 ~Er det noe aa staa og glane paa den Fillegaar'n lsd en gretten Mandsstemme i hans Ore. Han vendte sig mod en Arbeider, der betragtet ham med en mistroisk Mine og svarede: ~la, det knnde kanske falde mig ind at kjobe den/' ~Haha, det var ogsaa en Spekulation." ~Godnat," sagde Gilbert og drev nogle Skridt nedover. Da han snart ester vendte sig, saa han at Arbcideren var borte. Han vendte atter tilbage og traadte ind i et msrkt Smug paa den anden Side af Gaden, hvorfra han kunde overskue Huset og Haven. Tidcu sted sig hen med drcebende Laugsomhcd for ham, men alt var og bleu stilt. Derover i Vinduet var Lyset sluktet. Gilbert saa paa sit Nhr. Det viste halv tolv. ~Det er bare dumt af mig at vente lcengere," mumlct han for sig selu. Her kommer sandclig ingen Maggi er vel gaaet tilro nu. Det er stygt mig at mistcenke hende — Imorgen skal jeg gjense hende . . Ro!ii og lettest gik han ud as Smugget og ned over Gaden for at tåge med Trikken hjem. Just som han nådde frem til Vcerksgaden kom en sporvogn buldreude opouer og stauset paa vjoruet. En Mand steg ud.46 Gilbert for sammen bleg som Doden. Ved Gaslygtens Skin havde han gjenkjendt Char les Berg. Dog endnu hcengte han sig fortvile! i Haabet om at denne skulde et andetsteds heil, ligesom en Druk nende griber ester et Halmstråa. I Afstand fnlgte Gibert efter Malercn opover Langgaden. Men da han saa denne stanse ndenfor bemeldte Have, var det med det samme som Gilberts Hjerte stanset sit Slag. Han saa Berg scette over Gjaerdet Hastig styndte den unge Mand sig efter. Han vilde se alt, alt, vlere ganske sikker paa dette forflrrde l.ge, der kom til at herje hans Liv. Der Horte han Berg banke vaa Vinduet mod Hjsrnet. Indenfor toendtes Lys. Skjcelvende af Sindsbevcegelse, med hamrende Tindinger stod Gilbert der og stirret med et vildt, fortvilet Blik ind i Haven. Vinduet stoges op. En Pigeskikkelse viste sig i det bare Linned. ~Her er jeg, Maggi," lsd Bergs Stemme. Han svang sig ind af Vinduet. Men nu var ikke Gilbert sig selu lcengere mlegtig. Han havde den skrcekkeligste Vished af Verden 0547 kogte over af Raseri og Fortvilelse, men han maatte lade Maggi vide at han hadde vceret Vidne til Stevnemsdct, han maatte sige hende lige ud, hvem hun var for dervcd at faa en hastig Ende paa det Hele, ja han fslte en sand Mordlyst mod denne skamlsse Pige og hcndes formentlige Elster. Over Gjcerdet var han i en Fart og stormet frem mod Huset, uden at agte paa at han gik lige over Bedet og traadte de smukke Blomster under Fsdder. ,vnn ncermct sig det aabne Vindu og streg ind nu har jeg seet alt! Tet er jeg Gil bert Nambsll. Mor dig med din Elster, duk dig i Smudset, hvor du horer hjcmme, men vov aldrig mere at ncerme dig mig. Nu er vi to fcerdige!" Lnset stuktes og Vinduet stoges igjen. Huordan Gilbcrt atter kom over Gjcerdet, uidstc han ikke selu, meu da hau stod i Gaden, dinglet Venene under ham, som han skulde vcerc

beruset. Han drev nedover, ind i en Sidegade, uden at vide, hvor det bar hen. Han sanset sig fsrst, da han befaudt sig sverst i Fjeldgadcn, vor de morke Klipper hsinet sig foran ham i Maancskinnet. Her satte han sig ned og grced som et Barn. Alt syntes ham saa uendelig haablsst odelagt nu han hadde mistet Maggi, miftet hende vcrrre end om hun skulde uoere dod. Ide Kapitel. Maggis bessg paa Lindevold. Maggi havde sammen med Lorents og Tanten tilbragt en overmaade hyggelig Aften, men hele Tiden havde Gilbert Rambsll uafladelig vceret i hendes Tanker. Klakken var over tolv da de kom hjem. Trcrt traadte Maggi ind paa sit Vcerelse og strar modte der hende en egen Duft, som vakte hendes Forundring. Hun syntes absolut, at der lugtet Cigar rsg og Koldpunch her. Hun tcendte Lys og saa sig om. Nu opdaget hun Spor af smudsige Fsdder i Vindueskarmen og blev helt forskrcekket. Havde her voeret Tyvebessg under deres Fravler? Hun gik ind til Tanten og Lorents som endnn sad sammen og mcddclte dem om sin Opdagelse. De til at soge og se sig om. Men her var intet?' 49 Horte, fandtes iutet Spor af at nogen Fremmed hande vanet hor. Det saa altsaa ud, som Vesoget kun havde gjceldt Maggis Vcerelse. Hun gik atter derind og anstillet en Underssgelse. Intet var borte. Saa gaa tilro. Nceste Morgen, da hun flog Dinene op, grebes hun strax af den glade Tanke, at hun iaften skulde msdes med Gilbert. Fsr hun gik i Forretningen, var hun ude i Haven for at plukke en Blomsterbuket og medtage til en Veninde. Men nu saa hun til sin Bestyrtelse, at det var traakket over Blomsterbedet og endel smukke Leksier var knoekket og knuste. Hvem kunde have gjort dette? Helt mekanisk vendte hun sig og bemoerket nu, at der gik flere Fodspor ind i et Bed under hendes Vindu. Hun stog Hcenderne sammen. Altsaa maatte nogen have banet sig Avgang til hendes Vierelse gjennem Vinduet. Dette forekom hende helt ufatteligt, og i endnu hoiere Grad fordi der huerken savnedes noget i hendes Vcerelse eller andetsteds her i Huset. -4 — Maggi West.50 " Samme Dags Aften derefter msdte hun om Nftenew frem paa Skogbakken ved Kongshavn. Da hun ikke traf Gilbert paa Msdcstedet, satle hun sig taalmodig ned og ucntet. En hel Time forlob, uden at han kom, da be gyndte hun at blive mismodig. Det stod klart for hende at noget maatte v<ere, indtruffet, som hande forhindret ham i at komme. Endnu ventct hun en halv Time, drivende rastlss frem og tilbagc. Men det msrknet til og syntes at trcekke op et Uoeir. Saa opgav hun det Hele. Han maatte vcere bleven forhindret. Ak, bare han ikke var syg! taenkte hun oengstelig og gik saa fremouer Veicn. Hun sogte at troste sig med den Tanke, at maaske laa der hjemme hos hende Brev fra ham, hvori han forklarede Grunden til sin Uolblivelse og salte hende et nyt Stcunemsde. Trist tilmode gik hun nedover Bakken med scenket Blik. Da han kom hjem, mMc Lorents hende i Doren, han saa opronit ud. ~Har du msdt Mor i" fpurgte han. ~Nei, jeg har ikke det." ~Hun har nok taget sig en Tur. Men hvor ser bleg ud, Maagi." ~leg fsler mig ikke rigtig vel."51 ~Da stal en Kop The gjore dig godt." ~Kanste det," mumlet hun adspredt og fulgte ham ind i Dagligstuen. ~Er der kommen noget Brev til mig?" spurgte hun nu. ~Ikke det jeg ved af. Havde vi det ikke rigtig koseligt igaar?" ~10, Tak stal du ha." ~Theen staar fcrrdig ude i Kjskkenet. Jeg har alt spist jeg." Maggi gik ud i Kjskkenet og lukket Doren ester sig. I denne var en liden Glasglugge. Lorents stillet sig halvt ind mod denne og tittet ud i Kjskkenet, hvorved han kunde se Maggi uden selv at blive seet. Han maalte sin Kusines stanke velstabte Skikkelse og deilige Ansigt med et sanseligt dyrisk Blik. Hvor kunde vel hun, der hun stod, ane at liendes Fcetter havde lagt en stjcrndig, forfaerdelig Snare for hende, som hun nu var ncer ved at falde i? Nei, i sin Troskyldighed drsmte hun ikke om noget saudant. Theen var blandet med et Medikament. Som Maggi fnldte i en Kop til sig, kjendte hun, hvor stcerkt den dustet. Hun satte sig ned og dråk Theen i lange Drag.52 Umennesket derude jublet i sit stille Sind. Nu folte han sig ncrr Maalet. Som Maggi satte den tsmte Kop fra sig, gik der en underlig Fornemmelse gjennem hendes Hode. Det svimlet for hende, og hun fslte sig som en Afmagt ncer. ' Samtidig kom der en heftig Angst over hende. Det kom for hende at Lorents maatte have blandet noget i Theen noget farligt. Hun reiste sig vaklende fra Stolen, bestemt paa at gaa ind paa sit eget Vcerelse. I samme Moment aabnedes Doren. Lorents kom ind, grcb hende i sine Arme og trak hende brutalt med sig ind i Dagligstuen. Hun kjcempet imod, men han krystet hende ind til sig og kysset hende brutalt lige paa Mnnden. Hun vilde skrige om Mlp, meir Mcelet svigtet hende, hendes Kracher var som lammede. Lorents ncesten bar hende med sig hen paa Sofaen. I sin halvbevidste Tilstand fslte den arme Pige, at hun var fortabt til Fald. Bde Kapitel. Gud bestlftter Tine. Lidt lcengere ned i Gaden boede den brave Fabrik arbeider Larsen. Baade han og Hustruen var sande Kristne, udenfor sit Arbeide havde det i mange Aar vceret hans kjcereste Syssel at fungere som Ssndagsskolclcerer. Han og Hustruen var bsrnlsse Folk, desto mere aabent var deres Hjerter for andres Born. Hver Sondag samledes Larsen med en

Barnestare, for hvem han prceket Kjcerlighedcns milde Evangelium og viste dem Veien til.Jesus. Han elstet Bsrnene, og deres Hjerter hang ved ham igjen. Vlandt dem, der nod godt af hans velsignelsesrige Virksomhed, var ogsaa Maggi West. Baade Larsen og hans Hustru kom tidlig til at holde af den smukke, lille Pige, der stedse var en vel kommen Gjcest i deres Hus.54 Natten iforveien var Larsen kommen sent hjem fra et Msde. Da fortalte hans Hustru ham noget, som syntes ham helt forferdeligt og som han ikke kunde feste Lid til. Hun var nemlig tilfeldigvis bleven Vidne til hin Scene som foregik i Fru West's Hane om Natten, og kunde hellerikke fatte andet end at det var Maggi, som trak Mandspersonen , ind af sit Vindu om Natten. Hun havde ogsaa seet det Efterspil, som fulgte, og da Gilbert slyrtet over Gjerdet og forbi hende, gjenkjendte hun ham som den rige Rambols Brorson, hvem hun tilfeldigvis kjendte af Udseende efter hun havde tjent paa en Gaard ncer Lindevold. ~Nei, jeg kan ikke tro saadant om lille Maggi," erklceret Larsen med Ouerbeuisning. ~leg saa det jo med mine egne Oine," svarede hun. ~Det maatte vcere en anden Pige end Maggi du saa?" ~Hvem anden skulde vel veret inde paa hendes Verelse og drevet saadant sjofelt Spil?" ~Ogsaa dette meningslsse i at unge Rambsll skulde kommet did og ligesom overrasket Parret og fljceldt dem ud." ~Unge Rambsll er vel ogsaa kjendt med Maggi paa en eller anden Maade. Rigtignok har jeg ikke hort noget slet om ham, men for rige unge Mend55 er jo Fristelsen til et letfindigt Liv stor. Ak, Anders, Maggi er nok uden vi aner det, gledet ud paa For dceruelsens farlige Vei. En horer jo saa meget galt og sorgeligt nu for Tiden, som vi ikke for havde noget Sidestykke til." ~Alligevel, Karen, kan jeg ikke tro dette om Maggi West, men jeg vil se til at faa Rede i Sågen." Denne Aften havde Larsen gaaet over til West's for at faa tale med Maggi, hvem han nu forlengst maatte tro var kommen hjem. Han traadte ind af Porten, og som han kom til >at se ind af Kjskkenuinduet, bemcerket han Lorents West, ber just holdt paa at tomme noget af en liden blaa Flaske ned i Thekanden, der stod paa Kjskkenbcenken, mens der splllet et underligt, ncesten dcemonisk Smil om hans tykke Lceber. Dette Syn vakte strar en uhyggelig Mistanke hos Larsen, om at Lorents maatte have noget stjcendigt isinde. Han kjendte jo denne som et slet Menneske. For ikke blive seet, trak nu Larsen sig hastig Mbage, bestemt pa<at opscette sin Visit til lidt senere. Neppe var han kommen ind i Stuen sin, for han saa Maggi komme opover Gaden. Vet» Synet af hendes smukke, tritte Ansigt, sagde han sig selv, at hans Hustru alligevel maatte have taget Feil. Men nu kom atter Tanken paa Lorents over ham, og han grebes af en pludselig Angst. Han kjendte til56 den unge Mands Tilbsielighed for Kusinen, hvilkew han vidste ikke blev gjengjeldt af hende. Nu gik Larsen lige didover og lom just tidsnok til at se Lorenls dukke ud i Kjskkenet og gribe Maggi i sine Arme og trcrkke hende med sig.iud i Swen. Han rev Dsren op og styrlet ind. ~Vil De flippe hende!" skreg han nu til Umennesket. Denne slåp sit Bytte og vaklet tilbage. ~tzvad vil De her?" hvceste han rasende med knyttede Naever. ~Frelse den stakkels Pige fra Tem, Usling," tordnet den brave Mand. ~Icg saa Dem felo blande noget i Theen til hende." ~De lyver!" streg Lorcnts. ~Vil De at jeg skal lade Thcen underssge og faa Dem arresteret?" Lorents var bleven afkegraa i Ansigtet, og han vaklet ud i Kjskkenet for at sdewgge de skjendige Beviser mod ham selv. ~Maggi!" sagde Larsen, og gik hen og lagde Haanden paa hendes Skulder. Hun bralt i Graat. ~Det er forfcerdeligt!" hulkede"hun. ~la, er forfcerdeligt, at en ung Pige skal udscettes for saadan Skjoendighed," sagde",han mildt. ~leg saa ham selu blande af en Flaske i Theen." Hun reiste sig gysende nu hun var kommen57 til fuld samling og forstod den skjcendige Snare, Skurken hande lagt for hende. ~Aa, Larsen, hvad stal jeg gjsre, hvad skal ,jeg gribe til?' stsnnet hun i hjcelpelss Angst. ~Dette . . ~Nu kan du ikke blive i dette Hus lcengere, Maggi," sagde han alvorlig og bestemt, ~du maa folge mig hjem til min Hustru og flåa dig ned der saalcenge." Hun fulgte ham viljelost ud. Da de traadte ind i hans Hus, modtog Fru Larsen hende paa en usceduanlig kjslig Maade, som bcrsrte den unge Pige helt uhyggeligt. Larsen meddelte sin Hustru om det Optrin, der nys havde sundet Tted, denne tog det saa vaafaldcnde rolig, hvilket Maggi undret sig over. hun begyr.dtc at frygte for, at hun var kommen til at forncerme deline sin gamle Veninde paa en eller anden Maade, huilken Tanke smertet hende. Der fnlgte en dyd Pause, som Fru Larsen plud selig brod ved at spsrge: ~Sig mig. Maggi," kjender du unge Kandidat Namdsll paa Lindevold?" Viaggi blcu rsd og forvirret, men svarede ikke et Ord. Konen maalte hende med et knusende haardt Blik og fortsatte:58 ~leg ser det paa dig at du kjender ham — du kan ikke ncegte for det." Larsen saa hsist cengstelig paa den unge Pige ~10, jeg kjender ham," sik Muggi med Moie frem. ~Men De maa ikke tro noget stet om mig for det. Frue." ~leg tror, det jeg ser," svarede denne. ~Hvem havde du Bessg af mat, Maggi?" faldt nu Larsen ind. Hun saa rastt og freidig op. ~leg Besog? Jeg

var selu med Tante og Lorents paa Bygds Sjobad og kom hjem ved Tolvtiden." ~Nu, det maa jeg sige!" raable Fru Larsen hef tigt. ~Du vil virkelig paastaa at det var en anden Pige end dig, som opholdt sig paa dit Vcerelse igaar og stav et Mandfolk ind af Vinduet til sig. ~Nei, nu maa jeg sige!" skreg Maggi i en him melfaldende Overrastelse. ~leg var paa Bygds — det kan jeg da skaffe Vidner paa — flere end Lorents og Tante saa mig derude. Var der nogen paa mit Vcerelse?" ~la, jeg saa det skindbarlig med mine egne Vine," paastod Fruen, som nu selv begyndte at tvile om det var Maggi hun havde seet der mat. ~Aa!" raabtc Pigen, som der pludselig begyndte at gaa et Lys op for hende. ~Da jeg kom hjem, lugtet det Cigarrsg og Punsch paa mit Vcerelse.59 leg sagde det til Tante, og vi troede det havde vceret Indbrudstyve og underssgt hele Huset. Intet var borte, men nceste Margen saa jeg, at nogen hande vceret inde i Haven og traakket over Blomsterbedet og der var Fodspor . . . ~Der horer du. Karen, Maggi er uskyldig i dette," sagde Manden fornoiet. ~leg er ikke rigtig sikker endnu," mente denne. ~Det synes nu utroligt at Folk soger ind i et fremmed Hus om Natten og holder saadant Spil uden at have nogen Fordel as det." ~Vil De fortcelle mig, hvad det var De saa. Fru Larsen," bad den unge Pige. Konen fortalte nu udforligt om huordan det Hele var gaaet til. Men da hun nceunte om Rambolls Tilsynekomst der, blev den unge Pige dodbleg, og som hun fik hore om de Ord, han havde tordnet ind af Vinduet til Parret, gav hun i et forfcerdet Skrig. ~O Gud, han troede det var mig!" hvinte hun. ~hun troede ogsaa, at det var mig!" Wgtcparrct stirret i stum Forbauselse paa hende. ~Men hor nu Maggi," sagde Larsen. ~Hoordan er dit Bekjendtskab med Kandidat RambslN" ~Det skulde ucere en Hemmelighed, men nu skjsnner ieg alligevel at det maa frem."60 Hendes Ansigt sik saadant uendelig deiligt Udtryk, som hun vedblev: ~leg er forlovet med Gilbert Rambsll. Ak, jeg holder saadan af ham." Bevceget slog Konen Armene om hende ~Og jeg, som kunde mistomke dig og tro stygt om dig. Gud velsigne dig. Barnet mit — Gud vel signe ham, du er glad i. Nu tror jeg nok, at han er en cedel ung Mand." ~tzan er saa kjcek og trofast, saa god. Og saa skal han tro saa frygtelig stygt om mig," tillagde den unge Pige grcedefcerdig. ~Men dette," faldt Larsen ind, ~dette kan aldrig haenge rigtig ihob." Han flog i Bordet og tillagde med Kraft: ~Hele denne Historien er stelt ihob for at gjore ondt. Sandelig mig er det! Og nogen har paatat sig at narre unge Rambsll hid for at han skulde se paa det." Nu slog Maggi Hcrnderne sammen ~Det er Lorents!" streg han op. ~Ham er det, som har sat det Hele istand." ~Vidste Lorents om Forlovelsen?" spurgte Larsen. ~la," svarede Maggi, ~han saa Gilbert og mig ved Stibcekken i Ssndags. Vi blev bekjendte ved det, at en Hugorm bod mig og Gilbert suget Giften ud af Saaret."61 ~Nei, huor rart, hoor deiligt!" raabte Konen i scelsom Beucegelse. ~Aftenen efter vi blev forlouede, kom jeg hjem og takket Gud for Gilbert, det Horte Lorents fra Haven, og han >lo saa stygt og ondt, at jeg rent blev rced. Men Dagen efter gjorde han sig saa blid og elskverdig, som jeg aldrig har seet ham for og fortalte mig en Historie . . . Hun meddelte dem herom. ~Og idag viste han sig i sin sande Skikkclse," fortsatte Larsen. ~Fy af mig for Styghed! Men Gud holder sin beskyttende Haand over sine Bsrn, det viste sig tilgavns nu." ~Du maa tilgive mig at jeg tcenkte saa stygt om dig. Barnet mit," sagde im Fru Larsen. ~Ak huilken Ondskab der findes blandt Folk, huilke stygge Snarer der lcegges for en drav, uskyldig Pige! Men om du vil, Maggi mi, saa skal jeg gjerne imorgen den Dag gaa til Lundevold og fortcelle Kvndidat Ramboll, hvor dan alt dette henger sammen, og at du er ren som Guld." ~Nei Tak," svarede Pigen bestemt. ~Var For louelse maa voere absolut hemmelig, og jeg faar nok selv underrette ham om huordan dette er ganet til." ~Pigtigt," svarede Larsen, ~ingen Fremmed og Uvedkommcndc bor lcegge sig op i saadant. Og som62 jeg sagde til Maggi, hun kan ikke bo hos sin Tante mere ester dette, nu faar hun staa sig ned hos os." ~Velkommen til os, Maggi," sagde Konen. ~Du ssal faa det vesle Kvistvcerelset." ..Tak, tak!" svarede Pigen bevceget. ~leg skulde trceffe Gilbert iasten, men han kom ikke. Nu forstaar jeg, hvorfor han ikke msdte frem." ~Nu stal vi have os lidt Aftensmad," sagde hendes moderlige Veninde. Men Maggi var nok ikke god for at spise noget iaften ester alt hvad hun havde gjennemgaaet. Hun lcengtet bare ester at komme op paa Kvistvcerelset og vcere alene for at skrive et Brev til Gilbert. Larsen paatog at underrette Fru West om at Maggi ikke kom did mere, og om Grunden hertil. Han gik didooer og traf den vcerdige Dame alene og loeste hende skarpt Texten. Men her sik han uventet Svar paa Tiltale. Fru West erkllrret at det var Lsgn og Sludder.dette med den blandede The og tillagde: ~Lorents behsved saamen ikke at benytte saadanne Kneb overfor Meggi, hun har nu stsdt hamgt efter Gutten. Lad hende faa sit Toi — jeg vil aldrig se Jenta for mine Dine mere." ~Du har nu aldrig vceret hende i Mors Sted," svarede Larsen, dermed gik han. l»de Kapitel. ludestwngt i Dsdstjlrlderen. Oppe ved StengMdet gik Maggi frem og

tilbage og ventet. Hun solte sig ncesten vis paa at Gilbert vilde indsinde sig her. Tilsidst tog hun en Trip ned gjennem Siljekrattet til Bcekken, som her ristet ned i en blank Kulp. Og hun kom til at tcenke paa fsrste Gang hun havde vceret her, da var hun i lolge med Faderen, og han fisket i Bcekken, trak et helt Knippe blanke Oreter. Det var saa morsomt. Men det var deres sidste Tur sammen. Udpaa Hosten ftk han Typhus og blev hentet til Syge huset. Maggi saa ham aldrig mere, saa kun hans sorte Kiste samkes i Graven. Og hun grced med Moderen. Da de kom hjem den barske Vinterdag, sagde Maggi til Moderen: ‚M, hvor Måpa maa fryse nede i den kolde kraven."64 ‚Han fryser ikke," svarede denne. ~Papa er oppe hos lesns, hvor der ikke findes Vinter og Kulde, ingen Sorg og Taarer, men evig Solskin og Lnkkc, ja, en Herlighed, som vi arme Menncskcr ikte kan gjsrc os noget Begreb om. Derfor skal lille Maggi og jeg stelle os, saa vi engang kan modes igjen med Papa." Hun var' elve Aar, da hnn stod ved Moderens Dsdsseng. Dennes sidste Ord til hende var: ~leg er ikke md for min lille Pige; thi jeg ved, at han vil tåge hende i Haand og lede hende. O stip ham .aldrig, Maggi, lad dig ikke daare af Verden! Om der kommer Sorg og haarde Tåge, om man bagtaler og «restjcender dig, saa giv dig ikke over men bed din Frelser hjcelpe dig og han vil bcere dig paa Orne uinger gjennem Troengselen." Tet var som disse Moderens Ord gjenlod gribcnde for hendes Oren nn, hun stod og lyttet til Bcrkkens Rislen. Og hnn tankte sig at det vist ikke for intct at Modcren i sin sidste havde sagt hende dette. Man siger, at det stundom er en Dsende givet at kaste et Blik ind i Fremtiden. Nu fristedes hnn nesten til at tro at Moderen havde seet noget for hende. Ja, hvad havde hun ikke oplevct med Lorents igaar og faaet vide af Skamlsshed og Elendighed? Nok til at lade hende forståa, at det var en frygtelig farlig Verden, hun levede i scrrlig for en ung Pige,65 der stod alene som hun. Men Gudskelou at nu Larsen og Frue tog sig af hende. Nu maa vi fortcelle hvorfor Maggi West befandt sig oppe ved Slibcekken denne Formiddag. Om Aftenen havde hun skrevet et Brev til Gilbert, hvori hun forklarede ham om Komedien i Haven; for at faa Brevet snarlig frem havde hun gaaet hidop til Stibcekken, og for gode Ord og Betaling faaet en gammel Kone, som boede her, til at gaa op til Linde vold med det. Men hun havde udtrnktelig sagt hende at hun kun maatte levere Brevet til Kandidat Nambsll selv. Nu ucntet hun, at Gilbert skulde komme selv. Vel en halv Time forlob, uden at den, hun uentet, viste sig. Nu troede hun ut Konen ikke havde truffet Gildert hjemme. Hun vilde just gaa hen og forhore sig hos hende, da hun Horte Skridt iude fra Skogstien. Blusscnde f«')r hun op. Tet var just Stien, som fsrte til Lindeuold. Nu dulket en Skikkelse mellem Trcrerne. Men ak, det var ikke Gilbert — det var en ung, netklcedt Herre med rsdt Håar og et Ansigt, der- saa meget troskqldigt ud. Han bemcerket hende, ncermet sig og hilste over maade hoflig. ~De er Froken Maggi West?" ~la, mm Herre!" 5 — Mllggi West.66 ~leg er sendt hit, af Kandidat Namboll, som selo er hindret fra at komme, han har forurikkct Foden og, maa holde Sengen nogle Dage. leg er, saa at sige, hans Fortrolige. Kandidaten bad mig sige, at han er glad over Deres Vreu og han tror Dem." Ved disse Ord folte Maggi ftg usigelig lykkclig. ~Kandidaten vil endelig tale med Tem felo, og derfor skal jeg fore Dem til Linderwld." ~Til Lindeuold?" raabte Maggi, ~men kjerre gaar det an da?" ~Det gaar vanstelig an — det vil sige, at det maa foregaa med den sisrste Forsigiighed. Icg maa fore Dem did ad Bagveie — ingen maa se Dem gaa ind der, cllers kunde det let hane nbehagelige Folger." ~Det forslaar jog saa godt." ~Lad os da gaa — mit Navn er Johnsen." D.: fnlgtes Tkogstiei'. Da de ncwdde frem til Lindcvold, sagde Johnsen 7 ‚M maa ned)'.'er et Stykke. Nu gaar jeg lidt forud, saa man ikke ser os sammen. De folger lige ester mig." ~la," suarcde Maggi, hun fandt intct nnderligt i dette. Lige ester de haud? skilt sig fra hinanden, kom en Herre cyklcn)e opauer. Da han var lige ved Maggi, gjorde han Heldt og hilste siuilcndo.67 Hun gjengjeldte hans Hilsen, idet hun stanset op. Det var Doktor Lind, en kjcek, ung Mand med saadant elskucerdigt Vcesen. ~Nu, Frsken West, hvordan befinder De Dem efter Hugormbiddet?" spurgte han. ~Tak, meget godi," suarede hun. ~De har ikke havt noget Msn af det?" ~Ikke det ringeste." ~Gleder mig at hsre." ~Og nu har De tat Dem en Spadsertur ud i dette deilige Veir?" ~leg havde et Mrinde her opouer." ‚/Saa forener man det nyttige med det behagelige. Solskin og frisk Luft er noget vi alle treenger." Han saa ud som han havde saa inderlig god Lyst til at fortscette Samtalen, men Maggi, som tenkte paa at Gilbert ventet hende, afbrsd: ~lavist — godmorgen. Hr. Doktor." ~Godmorgen — godmorgen!" Han hilset og cyklet videre, idet han mumlet ved sig selv: ~For en nydelig Pige! Smnk som en Sommer drsm og sin og sod. Hende vil jeg nok blive bekjendt med. la, jeg tror, jeg var istand til at legge mit Liv for hendes Fsdder." Johnsen var stanset op under Doktorens Samtale68 med Maggi, men kunde ikke paa Grund af Afstanden hore hvad de

sagde. Nu henvendte han sig til Maggi: ~De kjendte denne Herre?" ~la, jeg gjorde det." ~De sagde ham da vel ikke, huor De skulde hen?" lsd det i en cengstelig Tono. ~Langtifra. leg sagde bare, at jeg havde et Mrinde heropover." ~Det var godt." De gik videre, indtil de kom til et Sted,' hvor en tcet Bjørkeskog str.akte sig ind mod Veien. ~Der maa vi stikke ind," sagde Johnsen, ~den Skogen strcrkker sig lige til Haven paa Lindcuold." De gik gjennem Lsuskogen, og da de kom frem til Hauegjcerdet, sagde Johnsen. ~Nu gjcelder det at smyge sig gjennem Haven frem til Bygningen, men vi wr ikke gaa ind af nogen Hoveddsr, vi maa soge ind af en Aagdsr og gjennem Kjcelderetagen komme over til den Flsi, huor Kandi daten bar sine Vcerelser." Dette fandt Waggi hsist rimeligt. De kom ind af en liden Vagport og listet sig frem gjcnncm den tcettest trcebevorte Del af Haven og naaede Haset, dreiede saa om Hjsrnet, steg op af en liden Trappe og ind af en Dor og kom ind i en lang, halumsrk Gang. Ester at have fulgt denne en Stund, steg de nedad69 > en Stentrappe som endtc ind mod en Eketrces Dor. Johnsen aabnet den. ~leg har ikke medbragt Lys," sagde han, ~men jeg kjender Veien — lag mig i Haanden." Hun gjorde det, en muggen Kjcelderlugt slog dem imode. ~Vent lidt," sagde han pludselig, slåp hendes Haand, men som hun hsrie ham lsbe didhen, hoor de var komne fra, grcbes hun af Angst og styrtet efter. ~hr. Johnsen!" kaldte hun. ~God Fornsielse, Froken West!" lsd det haanligt og med et Brag stoges Kjcelderdsren igjen. ~Du gode Gud, hvad skal dette sige!" stsnnet Maggi, der hun stod alene tilbage i delt bcrlgmorke Kjcelder. 10de Kapitel. Vundsforvandte. Vi maa nu gaa lidt tilbage i vor Fortolling til hin Aften da Gnbert overvar Komedien paa Rodelokken. Uopaa Natten reiste han hjem med Vognmand skyds. Nceste Dag lagde Kathinka Lyhr Mcerkc til hvor fortvilet og elendig han saa nd, som han gik nd i Haven og stog sig ned i lasminlysthuset. Kathinka vendte tilbage til Dagligstuen. strar efter indfandt sig en Bessgende. Tet var Widding, hvem hun ikke kjendte af Udsccnde, men vel af Naun og Rygte. Widding presenteret sig for hende og bad om at faa Gilbert itale. Frsken Lyhr viste ham ud i Lyst- huset. Nu aabnet Gilbert sit Hjerte for sin falske Ven og fortalte ham fortt hoad var h«ndt ham paa Grand, siden om den Komedie, hvor han trocde Maggi til at71 have spillet Houedrollen. Widding beklaget ham og bevidnet ham sin varmeste Deltagelse. Vi maa anmcrrke at Kathinka Lyhr stod paa Lur bag Ll)sthuset og Horte hele Samtalen. Nu gik Gilbert ind og rekvirerte Frokost serveret ud i Lysthuset. Da Widding under dette blev alene, sagde han halvhsit, saa Kathinka hsrle det: ~Du er en troskyldig Kncegt, min kjlerc Gilbert, hele den Historien lned Grand, hvor du blcv lokket ap til Rodclskken for at se den Komedien, klinger altfor lavet til at jeg skulde tro paa den, selu om jeg ikke vidste, hvad jeg iforueien ved — jeg saa jo selu Maggi West paa Vygdo Sjobad den Aften, saa hende paa Dampbaaden just paa den Tid da Komedien maatte vaere spillet. Men jeg er da vel ikke dum nok til at ville fortcellc dig delte. En saadan Forlovelse vilde sdelcegge dine Fremtidsudsigter, saa jeg ikke kunde have dig at slåa Mynt af." Efterat have hsrt delte, fjernet Kathinka sig, nu vidste hun, at hun i Widding kunde gjsre Negning paa en Bundsforvandt mod Maggi West, om det skulde vise sig nsduendigt. Gilbert og Widding spiste Frokost med diverse Drammer, og tog siden ud paa en Auto mobiltur, huorfra de vendte tilbage langt paa Dagen. Det var Astale at Widding skulde slåa sig ned paa Lindeuold far en Tid nu. Gilbert var tremdeles for-72 tvilet for Maggis Skyld og om Aftencn forsogte han at stukke Sorgen i dybe Boegre sammen mcd Widding. Da Konen nceste Dag kom med Brevet fra Maggi West til Gilbert, var denne endnu ikke staaet op, men Tjeneren lovte at give barn det. Han gik til Kathinka Lyhr med Brevet og denne sagde at hnn skulde levere det til Kandidaten. Men da hun allerede havde taget Mistanke paa Ndenpaastriften, gik hun op paa M Vcerclse med det, vcedet Lilebningcn paa Konvolutten og fik den op. Med Forfcerdelse lceste hun Maggis Brev, hvori denne bevidnet Gilbert sin Uskyldighed og bad ham msde hende ved Stibcekken. Kathinka forstod, at om Gilbert fik dette Brev, vilde han ile lige i Armene paa Maggi og alt blive godt mellem dem. Kathinka bestuttet at betro sig til Widding, som allerede var oppe og ude i Haven. Hun gik ud til ham og viste ham Brevet. Han var strax rcde/til at trcede i Forbund med hende og Raad. Saa befluttet de, at Widding skulde gaa til Sti bcekken og lokke Maggi med sig til iLindevold og faa hende ad Bagveie ind i Kjcelderen for at .indestcenge hende der og om Natten fsre hende med Kristi ania og ovcrgive hende til en Rufferske, skulde behandle hende som hvid Slavinde. Frsken Lyhr gav Literaten en Tusindkroneseddel til Driftsomkostninger. Just som denne Aftale var truffet, kom Tjeneren73 ind og meddclte at her var en Herre, som onsket at tale med Widding. Denne gik ud og traf en vis Agent Krcefling, en Mand, der var hans Medhjelper i mangcn sjofel Affcere og ved sil trossyldide Ansigt ajorde ham scerdeles stikket som Vondefanger. Krcefting kom i et lErinde

til ham, og strar faldt det Widding ind, at det knndc vcere heldigt at benytte sig af ham med Hensyn til Maggi, eftersom han helst sclv ikke vilde optrcede personlig her. Han forte Krcefting ind paa sit Vcerelse, instruerede ham og lod ham rykke i Marken. Da Widding vendte tilbage til Floken Lyhr og meddelte at han sendte en Stedforwrder, sagde hun i en betcenkelig Tone: ~Kan det ikke vcere farligt at blande en tredie Person op i Sågen?" ~Nei. vcer De ganske rolig, Froken," soarede Widding. ~leg har Krcefting aldeles i min Magt; jeg ved Ting af den Vefkaffenhed om ham, at jeg kunde faa ham arresteret naarsomhelst." Nu ventet de to i Spcending paa Udfaldet af Krceftings Sendelse. Gildert viste sig fremdeles ikke. Kathanka havde stukket en Femkrone til Tjeneren og bedt ham ikke nceune noget til Gilbert om Brevet. Forsvrig var denne Tjener hendes lydige Kreatur.74 Da de havde opholdt sig en Stund i Dagligstuen, sagde Kathinka: ~Kom lad os gaa op paa Altanen, som vender Ad mod Haven, derfrå kan vi holde Udkig uden at blive seet selu." De gik didop. Herfrå frembsd der sig en domi nerende Udsigt over Egnen. Lcenge havde de ikke siddet, forend Widding stsdte Frsken Lyhr i Albuen. Dernede mellem Trceerne saa de Maggi og Krcefling snige sig frem. ~Hun lober i Fcelden!" huisket Maggi med et djceuelst Smil. ~Nn stulde det bare mangle at Gilbert var staaet op og kom til at titte ud af sit Vindu og saa dem," sagde Widding. ~Tal ikke om det," huisket Kathinka ~Naar Krcefting kommer, forer jeg ham op paa mit Vcerelse og modtager hans Rapport, og saa vilde jeg gjerne at han skulde forpleies med Mad og Drikke; thi jeg maa sende ham til Vyen for at trcesfe visse Forberedelser." ~leg skal ordne det." Strar de kom ned, meldte Tjeneren Krcefting. Efterat Widding hande faaet ham op paa fit Vcerelse og hsrt hans Melding, gik han atter Froken Lyhr og sagde:75 ~Nu har vi hende sikkert forvaret. Det er vel ikke muligt at nogen kan hore hende skrige om derfrå?" ~Det er ikke Tale om. I Dsdskjcelderen maa hun gjerne fkrige saameget hun vil." ~Dodskja:lderen — hvoraf har den faaet det Navn, Froken Lyhr?" ~Det ved jeg ikke, men muligens staar Navnet i Forbindelse med .historicn om det indmurede Lig. Men hvad agter De uidere at foretage Dem med hende?" ~Inat maa hun i bedsuet Tilstand fores herfrå ind til Byen, hvor dor maa voere beredt hende et pas sende Logis under en moderlig Venindes Tilsyn." ~,tzvad mencr De med det, Widdinq?" ~har De hort Tale om huide Froken?" spurgte han. ~la, men jeg troede at det kun var i Udlandet at saudant gik for sig." ~Icg indser ikle, hvorfor det ikke kunde arvangercs i Kristiania ogsaa," svarede Widding med et lMsligt Smil over de hvide Novdyrlcender. ~lallefald som et Forspil til Maggis Forsendelse til Udlandet. Lad hende ucere saa ren, from og dydig hun kan vaere, saa vil hun ikke ucrre istand lil at klare sig overfor et Fruen timmer, du kan behandle hende som en Dukke," Samtalen afbrsdes ved at Gilbert traadte ind. Han saa meget bleg og mcdtagcn ud.76 ~Godmorgen, hvordan har du det idag?" sagde Widding og trykkel hans Haand, ~Ikke vioere godt," lsd Svaret. ~Nei, du ser virkelig daarlig ud, Gilbert," sagde hans Kusine. ~Nu maa du se til at faa dig lidt Frokost, Vi har alt spist, men Hr. Widding faar holde dig med Selstad." ~leg har ingen Madlyst, men kan ste lidt Kasse og Kognac kunde . . . Men at svare, gik Kathinka hen i Hjornestabet og tog Kognacskaraffclen og stillet den paa Vordet. Saa stjcenket hun Kaffe i for sin Fcetter og Widding. Tjeneren vidste sig og meldte Doktoren. ~leg stal fsre ham op til Onkel," sagde Kathinka og tillagde halvt spogende: ~Konste jeg burde lade ham se til dig ogsaa. Gilbert," ~Nei, denne ~som Lcege treenger jeg ham ikke." Kalhinka fjernet sig. ,/Tu Ingvald," sagde Gilbert. ~Tet er fM at icenkc paa, meil igaar var jeg virkelig for forste Gang i mit Liv .. . beruset!" Det sidste Ord syntes at koste ham megen Anstrengclse at faa frem. engang stal vel vcere den forste, sagde Wid ding let og hceoet sit Glas. ~Skaal, Gilbert!" ~Skaal!"77 Begge tomte sine Glas, saa sagde Gilbert med et smerteligt Drag over sit blege, noble Ansigt: ~Inat drsmle jeg om hende, om Maggi, hun stod for mig saa smuk og sorgfuld og saa paa mig med et mildt bebreidende Blik, som skar mig i Hjertet, og strar mistet jeg min stygge Tro om hende og vilde tåge hende i mine Arme, men da forsuandt hun som et Aandesyn." ~Nu ja, du holder vel snart op at drsmme om hende," mente den anden. ~Da jeg sua hende fsrste Gang — det var ved Stibcekken .. . Nei, jeg kan ikke beskriue det. Og saa tcenke paa, at al denne unge Deilighed stal vcere faldt som Offer for brutale Mandfolklyster. Det er saa frygteligt!" ~Tnnk ikke paa det, Gutten mm." ~Men tcenk, om hun ligeoel er uskyldig tcenk, om det var en Feiltagelse, Ingvald, en grusom Feil tagclse. Jeg vilde gjerne ofre alle mine Fremtids udsigter sor at det skulde uoere det. For saa ulykkelig som nu, har jeg aldrig vceret fsr." ~Hor nu, Gilbert, du bsr holde op at kjcrle for disse dine Fslelser for en Uvcerdig. Rw hende ud af dit Hjerte." ~leg frygter for at jeg kom til at rive hele Hjertet ud med det samme."78 Widding suarede intet, han skjcenket kun i og dråk med ham. Nu begMdte de at tale om

det Program, de skulde lcegge for Dagen. Under detle kom Doktor Lind ind fulgt af Ka thinka Lyhr. Som han hilste floi hans Blik over Frokostbordet, hvor hau med Forundring bemcerket Kognakkaraffelen, og saa heftet det sig ved Widding, i hvis Trwk han strar lllste en tuilsom Person begge forekom ham at passe ilde til en Frokost paa Lindeuold. Dr. Lind og Gilbert var gamle Skolekamerater og gode Venner. ~Goddag," sagde han. ~tzvordan staar det til med dig, Gilbert?" ~Aa jo Tak — faar jeg presentere Literat Widding, Doktor Lind. De to Mcend kjendte hinanden ikke uden af Om tale, i denne Stund saa de hinanden for fsrste Gang, men som de bukket for hinandcn, syntes de degge instinktsmlkssig at fsle Vcoduilje for hinanden den noble, brave unge Lcege og Skurken, Sjofelisten, Men. neskedyret. ~Sid ned og spis Frokost med os," bad Gilbert. ~Tak, det er ikke llrnge siden jeg spiste. hvad er det. De studerer saa ivrig. Floken?" spurgte Ka thinka, der pludselig havde grebet en Avis og fordybet sig stcerkt i den.79 ~10, her i Bladet staar en liden Skisse af Thomas Kmch, som hcder ~Hugormen." Den er saa morsomt strevet." ~Hugormen — Apropos Hugormen!" raabte Dok toren. ~Du Gilbert, jeg msdte netop den vakre Pigen du tog dig as. da hun bleu bidt af Hugormen og du forte til mig som Patient — Frsken West." Det gno et Scet i Gilbert og han blev blus sende rsd. ~Du - modte — hende?" stodte han Ordene frem. ~la, nede i Veien her, jeg vexlet nogle Ord med hende. Forresten saa jeg hende i Onsdags paa Bygds Sjsbad — hun vakte forresten almindelig Opmlrrk somhed paa Koncerten ved at hun grant, da en Sanger foredrag ~Min Lyre." Aldrig har jeg seet en ung Pige mere henriuende i Taarer." Kathinka var bleven dsdbleg, men Gilbert for op fra Stolen som rammet af et elektrisk Stod. ~Var det i Onsdag — naar Onsdag var det?" raabte han febrilsk. Doktoren saa forundret paa ham. Koncerten varede fra otte til halv tolv om Natten." ~O du store . . ! flreg Gilbert, men besindet sig og holdt inde. Han bemcerket, at hans Kusine var saa optat af Avisen, at det Hele maatte have forbigaaet hende.80 ~Det var sandt," sagde han, ~jeg skulde talt lidt med dig. Lind." Og han trak ham med sig ind i Sideucerelset. ~Nu, hvad var det?" spurgte Doktoren. ~Er du ganske sikker paa, at det var Frsken West, du saa paa den Koncerten?" ~la, det stal jeg da gladelig afwggc Ed paa," svarede denne. Men hvorfor internerer det dig saa uhyre?" Ikke for nogen Pris vilde Gilbert rsbe Lind sin Hemmelighed. Derfor sagde han nu: ~Det intercserer mig ikke direkte, men en god Ven af mig, som i al Hemmelighed er forclsket i Pigen, kom og beklaget sig til mig over at han havde seet hende scet hende omfaune er Fyr i Slotsparken just ved Tolutidcn." ~Da kan du hilse din gode Ven, og sige, at han har seet feil; thi vi maatte vente paa Vanden til over tolv, efter hvad jeg saa, var Frsken West i godt Folge." Gilbert blev saa jublende glad, at han formelig maatte loeggc Baand paa sig for ikke at vise det. ~Du tror altsaa, at hun er dydig," vred han sig til at sige. ~)a, saa ren som Sne paa VrVens VMM, saa dydig og prcegtig som en Pige kan vcere. Nentudsagt, min gode Ven, er jeg selu efter den lille Stund hun var min Patient, blcven heftigt forclsket i hende.81 og om ikke din gode Ven har erobret hendes Hjerte, stal jeg forssge at gjsre det, jeg vilde vcere stolt af at kalde hende min Hustru. Men undskyld mig, jeg maa afsted." Gilbert fulgte ham ud og vendte saa tilbage til Spisestuen, hvor han bemcerket, at Kathinka havde fjernet sig. Widding gik smilende henimod ham. ~Doktoren har nok gjort dig frist igjen," sagde han. ~Det har han, Ingvald," jublet den anden og tog begge hans Hcender mellem sine. ~Maggi er uskyldig, forstuar du? Det var ikke hende jeg saa i Haven i Langgaoen, det var en anden!", ~Dette er noget af det mcerkeligste, jeg i mit Liv har hsrt," erklcerede Widding. ~Det, der hcendte dig paa Grand og ... ~Det har vceret Intrigespil," afbrsd Gilbert ham. ~De har spillet en hel Komedie med mig. Skulde undre mig paa, om ikke denne hcndes Fcetter, denne Bsssemagersvenden er Mesler for det Hele. Han saa aldeles rasende paa mig, da jeg sad i Skogen sammen med Maggi — det er ganske bestemt ham!" ~Da maa han jo vcere en ligefrem Skurk," mente Widdmg. ~la, han saa mig ud for det. Aa hvad maa vel Maggi have troet am mig siden jeg ikke M3dtc frem til uort sidste Steunemsde og ikke lod hore fr« 6 — Maggi West.82 <c mig? Stakkars Pige. Doktor Lind modte hende nede paa Veien,, hun er bestemt gaaet hid for at se til at faa mig itale." ~la, kanste det." ~Kom, Ingvald, vi tager Automobilen og bruser ivei oa indhenter hende!" raabte han. ~Nei, slurm dog ikke saa vildt paa," bad den anden, ~dn ved jo ikke engang, hvilken Vei hun er gaaet." ..Det er sandt," besindet Gilbcrt sig, ..men jeg maa treffe dcnde og tale med hende endnu idag. Jeg antagcr hun er ganet lige i Forretningen. Men er hun ikke det, saa er hun gaaet lige hjem. Paa et af disse Steder er hun." ~la, rimeligvis," ..Nu, saa folg med mig og gaa Bud ind til hende." Ven, det skal jeg saa inderlig gjerne, men oppe paa mit Vcerelse sidder en Mand, som er kommen til mig i et Forretningsanliggende. Jeg maa fsrst tale med ham, saa stal jeg folge med dig." ~Ia ja, afgjsr det da —

imedcns studerer jeg Dagens Aviser." ~Wioding gik ovenpaa, der uentet Kalhinka ham og trak ham med sig ind paa sit Vaerelse, ..Har Te hsrt Magen til Sammentrcef," sagde han83 ~la, nu er det virkelig godt, at vi har mstalleret hende i Dodskjcelderen." ~Gilbert er ellevild af Gwde nu og vil have mig med ind til Byen for at finde hende, og jeg er nok nsdt til at folge med ham paa den Komedie. Jeg skal gaa ind til ham som Bud og spsrge efter hende." ~la, men hvordan bliver det med det mat?" spurgte hun. ~Hm—m, det spsrges, huordan Gilbert tager det, naar han ikke finder Muggi — han kan jo finde paa at blive i Vyen Natten over for at fortsette sin Ssgen imorgen. Tcrfor tcenker jeg at give Krcefting Instruxer til at ordne Etablissementet inde i Bnen flerdigt til at modtage hende, og sa/ opscrtter vi hele Bortfsrelsen til imorgen Nat." ~Kanste det er bedst. I Dsdskjcelderen er hun iallefald vel forvaret." ~Ved De hvad, Frsken," sagde han med et djce vettk Smil. ,/Det mest letvindte vilde unlrgtelig vcere bedst at lade Dsdskjcelderen blive en uirkelig Dsdskjcrlder for hende — jeg mencr, ikke flippe hende op mere." Og virkelig stod det at laese i den unge Piges Oine, at dette frygtelige Forslag syntes at friste hende. Men pludselig gik der en Gysen gjennem hende. ~Nei nei, Widding," sagde hun hastig. ~Det kan jeg ikke tåge pua mig."84 De forstaar vel, at det kun var min behagelige Spog, Frsken Lyhr," lo han. M De underrette mig pr. Telefon, hvilken Be stemmelse Gilbert tager?" ~Det skal jeg — Godmorgen." Han gik ind til Kasting, hvem han gav In strurer, bleu hos ham indtil han havde spist og fulgte ham ned, idet han gik. Snart efter kjsrte Gilbert og Widding affted i en Gigh forspamdt en praegtig Traver. Kathinka havde atter, trukket sig tilbage til sit Vcerelse. Hun forssgtc at lcese i en Roman, men Tankerne var andetsteds. Tilsidst stcengte hun Bogen utaalmodig sra sig. ,Mi nei," sagde hun, ..jeg har nok med Virke ligheden. ..Gad vide, hvordan hun nede i Mlderen tager det." Stedse stcerkere blev Lysten hos hende til at underssge, hvordan Muggi tog det om hun var fortvilet og graat og jamret sig, eller om' hun var vred85 Tilsidst bestemte Kathinta sig til at gaa ned og titte ind i Dsdstjcelderen. Men det maatte ske med al mulig Forsigtighed. Hun tog et Lagen af sin Seng og pakket det sammen, fandt frem en Karnevalsmaske og en elektrisk Lygte, gik saa ind paa Gilberts Voerelse og tog hans Revolver ned fra Vceggen og ståk den til sig. Nu gik hun ud i Haven og derfrå ned i KMderen. Ind mod Egetroesdsren standset hun og lyttet. Det var stilt som i Graven dernede. Nu trykket hun paa en Knap i Lygten, og det elektriske Vlus straalte op. Hun satte Massen for Nnsigtet, svsbte Lagenet om sig, saa det dcekket hendes Hoved og hele hendes Legeme, saa laaste hun Doren op, tog Lygten i venstre Haand og Revolveren i hsire. Vun lod Lygten stukke og stodte Dsren op med Foden. Hun blev staaende og lyttet Ikke en Lyd at hore. Kanske Pigen hande lagt sig til at sove. Hun tog et Skridt ind i Kjcelderen og lod det elektriske Blus straale op. Kjcelderrumm-et var ikke stsrre end at det belystes i hele sin Uostrcekning, og her fandtes intet Bohave,86 ingen Gjenstand, kun de nsgne Murvlegge og Gul» og Tag. Kathinka blev hvid i Ansigtet, og hendes Dine syntes at sprcrnge ud af Hulningerne. Her var ingen! 11te Kapitel. Hvordan Maggi stap ud. Da Krcefting hande staaet igjen, blev Maggi staaende som stivnet af Forfcerdelfe i det morke Rum. Nu forstod hun at hun var lokket i en Fcelde. Men hvad var vel Meningen med dette? Hendes Tanker var altfor foruirrede til at hun for det fsrste kunde famle sig. Huu fatte sig ned paa det kolde Stengulv og slottet Hovedet med Haanden og forfsgte af tcenke rolig. Denne Johnsen kunde ikke verre afsendt af Gilbert, det kurcke ikke vcere sandt om hans Sygdom. Pludselig faldt hcndes Tanker paa gamle Rambsll. Ah, fra ham maatte dette vcere tommet. Brevet maatte vcere faldt i hans Hcender, faa havde han fundet paa dette. Men hvad kunt>2 vel gamle Rambsll have til Hensigt med det? undret hun sig.88 Han vilde vel bare strcemme hende for siden at flippe hende los med en alvorlig Aduarsel om ikke at ncerme sig Gilbert mere, tamkte hun sig. Noget ondt kunde vel ikke den gamle Mand ville tilfoie hende. Og Maggi bebreidet sig selu haardt, at hun havde sendt dette Brev og med Sorg tamkte hun paa, at nu vilde alt for evig voere forbi mellem hende og'Mlbert. Men vcerst var det at han skulde vedblive at anse hende skyldig i dette forskrcekkelige — for hele Livet skulde hun staa styg og plettet i hans Tanker. Det tog hende, som hun var ncer ved at briste i Graad. Pludselig kom hun til at huste paa, at hun havde en Fyrstikkeske i Lommen. Hun tog den op, tcendte en Fyrstik og saa 'sig om i Kjaelderhvoelvingen. Ten var ikke meget stor. Murveggene var nsgne, og her syntes ikke nogen anden Udgang end den hun var kommen ind as. Hun tog i Kjoelderdsren og forwgte, am det ikke skulde voere muligt at faa den op. — Nei, det var ikke Raad. Men om hun kunde finde noget til at bryde Doren op. Hun rev i en ny Fyrstik og saa sig om. Nei her fandtes ingen Gjenstand i hele den tomme Kjcelderhvcelving. ~O Gud, huar lcengo Nal jeg blive her i dette89 Fcengsel?" slonnct hun, ~Ten gamle Mand er da grusom til at behandle

mig saadan. Hvorfor har han ikke heller sendt mig en Aduarsel?" Fyrstikken sluktcs, og atter stod hun der i, Bcelg- msrket. Hun syntes at hyre noget pusle ind mod fig, og i Angst tcendle hun en ny Fyrstik. Der stod en stor Rotte og glodde paa hende, Maggi bleu saa rced, at hun slygtet tvcert over Guluet, men som Fyrstikkcn slukteo, suublet hun og faldt med Hovedet mod den anden Vceg. Plndselig var det, som noget i Vceggen gau efter, hun holdt paa at falde lcengere nedover, men greb sig for med begge Hcender og ststtet sig op. Hnn rev as en ny Fyrstik for at se ester, hvad dette kunde vcere. Til sin Forundring saa hun en smal Tor staa aaben i Vceggen, hun havde stodt dm op idet hun faldt med Hovedet mod deu. ~Kanske jeg stippcr ud gjennem denne," mumlet hun, og traadte ind.gjennem Aabningen. Her steg en smal Vindeltrappe op. Doren gik med et Tmceld igjen bag hende. Hun gik opouer Vindeltraupen og tcendte den ene Fyrstik efter den anden og lyste sig frem. Trappen havde saa mange Trin, al den forekom hende ucndelig. Tilsidst naaede hun op i en snever.90 mork Gang. Hun havde trukket op nogle Kinomatograf programer af Lommen og lavet en Fakkel af dem, hvormed han lyste sig videre frem. Saa trist hun end var tilmode, fandt hun alligevel noget vist interessant ved at vandre gjennem denne Lsngang, det var helt roman tisk. Men saa vidste hun jo ogsaa, at hun befandt sig paa en celdgammel Herregaard. Langt om lcenge saa hun en Dsr paa den ene Side as Gangen. Den saa ogsaa ud som en Paneldsr. Hun stanset og vilde lukke den op, men holdt pludselig inde ved at der lsd en Stemme indenfor: ~Men jeg maa da faa vide, hvad der stikker bag alt dette og hvad jeg udscetter mig for." Hun gjenkjendte ~lohnsens" Stemme. Nu lsd en anden Stemme, som hun ikke vidste. hvem tilhsrte: ~Du udscetter dig ikke for andet, end at tjene dig en pen Skilling." ~la, det kan vcere bra nok. Jeg gaar tilsyne- ladende i Kandidat Rambslls LErinde og lotter en ung Pige med mig ned i KMderen og indespsrrer hende der. Hvad er det saa mere jeg skal gjore?" ~Nu stal du faa vide det," svarede den anden, som vi vil forståa, var Widdmg. ~Du trcekker ind til Byen og henvender dig til en Frue, hvis Adresse .du har her paa dette Kort. Kanske du kjender hende?" ~Hahaha, jeg skulde vel kjende hende den gamle91 Rufferske!" lo Krcrfting. ~Hun forer et meget muntert og berygtet Hus. Hvad stal jeg der?" ~Underrette hende om, at jeg mat sender hende en ung, smuk Pige, hvem hun kan beholde hos sig til sine mandlige Gjcesters Fornsielse. Men da hun vistnok ikke med det gode vil vise sig elskverdig mod Herrerne, maa Fruen ssrge for at have et Vcerelse til hende, omtrent som et Fengsel, og. anvende de Midler, hun ved af, for at tvinge hende til at modtage Herrernes Elstou." ~zig hvem er den unge Pige, som skal behandles paa den Maude?" . Maggi West naturligvis. Hun stal hemmelig afhentes fra Kjcelderen her mat og fsres ind til Vyen." Maggi stod dsdbleg og gysende Horte hun paa dette forfcerdelige. ~Og dette ster altsaa for Kandidatens spurgte Krcefting uidere. , ~la, han har forelsket sig i hende og vilde gifte sig med hende' der var nok kommen en Knude paa Traaden mellem dem, og han troede stngt om hende, men Maggi ncermet sig ham paany, og Kandidaten er svag overfor henoe. Men for at Maggi skal uskadeliggjores for ham engang for alle, er det besluttet, at hun stal blive huid Tlavinde." ~tzvem har besluttet det?"92 5 ~Tet siger jeg ikke," suarede Widding, som ikke vilde "blande Kathinka Lyhrs Naon op i Sågen. ~Det skulde vel ikke voere gamle Godseier Rambsll, som har sat dig til dette ‚Naturligvis," lo Widding. ~Nu ved du, hvad du har at holde dig til. Har du kanske Skrupler^" ~Nei, ikke i mindste Maade, bare du betaler mig godt." ~Se her -- !il en Begyndelse . . ." fornoiede .Tak," der lsd fra Kasting til kjendegav Maggi, at det var et net Forstud han havde fånet. ~Nu, udret dine Sager vel vi msdes iMN inde i Byen." Maggi solte Nodvendigheden af at se at komme ud af dette Hus i en Hast. Opdaget de hendes Flugt og indhentet hende, vilde hun vlere fortabt -- gaa den vcerste Skjcebne imode. Hun gik videre, og ikke wnge ester stod hun overfor en anden Dor. Hun stillet sig ind mod den og lyttet og bewnkte sig paa at traede ind. Alt var stilt vermde. Forsigtigt aabnet hun Dsren og tittet ind. Hun saa ind i et komfortabelt udstyret Vcerelse. Ind mod den ene Vceg laa en gammel, hvid- stMget Mand med halulukkcde '2lne.93 Hun vak angst i, som hun tcenkte sig at det maatte vcere gamle Rambsll. Forsigtig trak hun Doren til efter sig og mlde gaa videre, men stanset pludselig ved at der taltes dcrinde. ~Ak Sofie," lsd den gamles Stemme klagende, ~hvorfor blev du borte for mig? Er det ilive, eller Barnet, du skulde fsde. Skal jeg da aldrig faa Lys i denne Gaade, som har formsrket hele mit Liv?" Forundret lyttet hun til. Paa Stemmen hsrtes det ikke ud, som denne Gamle skulde vcere nogen stem Mand. Det maatte vcere en eller anden dyster Hemme lighed, han nu talte om, og som tynaet paa hans Tind, maaske gamle Synder. Atter gik han videre, og snart kom hun til en ny Vindeltrappe. Forsigtig steg hun videre nedover den uden at tcende nogen ny Fyrstik, da de snart alle var opbrugte. Denne Trappe var lige lang som den fsrste. Tilsidst kom hun til en Dor

som hun lukket op, traadte ind i en anden Kjcelder, hvor Dagens Lys stog hende imsde og solte strar en uendelig Lettelse. Her var oplagret Poteter og Grsnsager. Hun steg op af Trappen, huor Doren stod halvaaben og saa nu udover Gaardspladsen paa Lindevold. Ilsomt for hun over Gaardspladsen og ned gjen nem Lindealleen og naadde ud paa Veien.94 I sit stille Sind takket Maggi Gud for at hun var frelst ud af denne Fare, og hun tog den Vestutmng at hendes Veie aldrig mere ssulde krndse Gilberts. At hun inde i Byen skulde blive udsat for nogenstags Forfslgelfe fra samme Kant, kunde hun ikke tcenke sig. Hun var ikke kommen langt, fsr hun indhentedes af en kjsrende Bonde, hvem hun kjendte, da en Bror af ham var bosat paa Rodelokken. ~Goddag, Froken West, stal De indover til Byen?" spurgte han. .Ja, jeg skal det, Gundersen." ~Vi! De hcenge vaa med mig?" ~Mange Tak." Hun fatte sig op bag i Vognen. Bonden havde en rask Heft, og det var en frisk Skyds hun nu sik ind til Byen. De tog en anden Vei end den almindelige, forn Gilbert og Widding nu benyttet sig af, derfor undgik de at blive indhentet af dem. 12te Kapitel. Widding overraskes. Ved Widdings og Gildert Mambolls Ankomst til Byen, kjsrte de til den Gade, som Modeforretningen befandt sig i hvilken Maggi var ansat, og Gilbert sagde: ~Nu gaar du, Ingvald, ind til hende og beder om at faa tale med hende, og faar hende ud og hilser fra mig at jeg venter hende her." ~lavist," det stal jeg gjsre. Frsken Lammers Modeforretning stod det paa et Skilt i Porten. Dette Navn var aldeles ikke übekjendt for Widding. Han havde engang vceret forlovet med en ung Pige med Navn Trine, som stod i denne Forretning og nnder dette var han kommen i Bersring med Frsken kammers. Han hande skaftet Trine en Post i Ud landet, det vil sige, han havde solgt hende til hvik Slavinde.96 Dette afstrcekket ham dog paa ingen Maade fra at gaa ind her nu, saadan en frcek Fyr som han var, dette Menneskedyr. Han traadte ind i Forretuingen, huar Frsken Lammers, en aldrende Dame med Briller paa Nlesen sad blandt sine Ssmmersker. Hun blev ildrsd i Ansigtet ved det blotte Syn af Widding. Han hilste flot og sagde: ‚Fan jeg faa tale med Frsken Maggi West?" Frsken Lammers holdt meget as Maggi. Nu maalte hun Widding med et knusende Blik ‚iq sagde: ‚Kjender De Maggi West?" Med et frivolt Smil svarede han: ~la, jeg kjender Frsten West meget godt. Kan jeg faa hende itale?" ~De kan ikke det," hvache Frskenen, ~for hun er ikke her idag." - ~Gjsr mig meget ondt," jeg skulde saa endelig talt med hende og faaet hende med mig ud paa en Lysttur. Men kanske jeg treffer hende imorgen?" ~Det gjsr De vist ilke; thi naar hun kjender en Herre som Tem, vil jeg helst ikke have hende i min Forretning lcengere." ~Nei, vil De ikke det?" lo han ironisk. ~Da faar jeg vel se til at skaffe Frsken West en bedre Post end den Sultebestilling hun har hos Dem."97 ~10, Te kan vist lstaffe Poster De! Ud med Dem, Menneste! hvceste Frokenen. ~Mange Tak, min Naadige," lo han og fjernet sig. Frsken Lammers var aldeles rasende. Hun var tilbsielig til at tro, at Widding talte sandt, idet han sagde, at han kjendte hende; denne Sjofelist pleiede jo at lcegge sit Garn for smukke Piger. Nu havde hun jo sendt et Brevkort, at hun ikke kunde komme der i Formiddag, da hun var forhindret. Frsken Lammers var tilboielig til at scette dette i Forbindelse med Wid dings Bessg her og lovfe paa, at hun skulde nok tåge Muggi fat, naar denne kom. Widding vendte tilbage til sin Ven og meddelte ham at Maggi ikke havde vceret der idag. ~Nei, Turen op til Lindevold har vel forhindret hende heri," mente denne. ~Den gamle Frsken lod ogsaa nogle Ord falde om ut Maggi havde opfsrt sig paa en Maade, saa hun ikke vilde have hende hos sig mere," tillagde Widding. ~Det maa vcere nogen, som har sagt hende noget ondt paa," gren Gilbert, ~hun ucekker vel ved sin Skjsnhed Misundelse hos de andre Sypiger. leg vilde helst at Maggi skulde faa sig en finere Plads." ~Det bor hun übetinget. Men nu har hun altsaa 4aget Veien lige hjem." ~la, saa faar vi styre Kursen did. Nu kommer det an paa om du kan faa tale med hende uden at 7 — Maggi West.98 trcefie Vsssemagersvendcn, saa han ikke kommer med nogen nye Intriger." ~Tet lader sig vel gjore." De kjsrte op til Nodclsklen og holdt paa vjornet: af Vcerksgaden og Langgaden. Her sleg Widding as og gik Hail naaede srem lil Huset og gik ind. Det var Fril West som modtog ham. ~Kunde jeg faa tale med Froken spurgte han. ~hun bor itke her lcengcre," lsd det kort og asvisendc. Hun er allsaa flyttet?" ~la—a, hun bor nok hos en Fabrikarbeidcr Larsen oppe i Gaden." Hun ncevnte Nummeret. ~Tor jeg sporge, hvem Herren er?" sagde hun. ~leg er Agent i SiMaslincr. Kanske De knndc snsse at kjobe en V" ~Nei Tak, jeg har en." Han hilste og gik. Lorcnts saa ham, da han gik, og gjenkjendtc ham. ~Hvad vilde ban?" sagde han sidestil Moderen. ~Han spurgte ester Maggi og angav sig som Agent i Symaskiner." ~Han er nok Agent i noget ganske andet," mente Lorents. ~Nu, jeg opgav h.nn Maggis Adresse hos Lirsen."99 ~Hoorfor gjorde du det?" hvceste han. ~Brnd dig ikke mere om hende, Lorents. Har du forresten hort at Larsen er dsd?" ~Hvad er det, du siger Mor?" udbrod han for- undret.

~Det kan ikke vcere muligt, jeg saa ham jo imorges." ~Han er forulykket i Fabriken, kom ind i en Maskine og dsde for Lcege kom til. Madam Larsen skal vcere ved at gaa fra Forstanden." Og Lorents glcedet sig virkelig over den brave Mands Dsd, idet han hustet paa, hvad var passeret mellem dem to Dagen forud. Strax cfler ffulde Lorents nedover. Nu bemcerket han Gilbert Rambsll, som sad i Gighen og ventet, og han rynket Panden, idet han tcenkte: ~Altsaa har ikke den fine Fyren opgivet hende endnu. Faar se lidt paa dette." Hos Larsen fik Widdmg af en Kone den Besked, at Maggi var gaaet ud imorges og ikke kommen hjem endnu. Men som han efterpaa gik nedover Langgaden, saa han en slank Pigeskikkelse dukke frem af den til stsdende Solhaugsgade. Han vak i, bleu staaende og stirret paa hende som paa et Aandcsyn og vidste ikke om han drsmte eller var vangen.100 Var det Maggi West, eller var det ikke hende? Hun passeret ham, han blev staaende og saa efter hende. Hun gik ind lil nceuntc Larsen Altsaa var det Maggi. Men hoordan i Alverden kunde hun vcere und stuppet fra Dsdskicrlderen? Kanfke Frsken Lnhr havde vceret uforsigtig og tittet ned til hende og hun havde benyttet Leiligheden til at flippe ud. lallefald var hun fri, og nu var hun farligere end nogensinde. Hvad skulde man vel nu gribe til? Han blev staaende og tamkte fig om. Da hun var kommen op Fjeldgaden, kunde ikke Gilbert have feet hende. En Arbeidsmand ncermet sig ham og hilste. ‚Mdskyld, er De ikke ansat ved en Avis?" spurgte han. ~10, det er nok ikke frit for det." ~Sig mig, har De hsrt dette Nlykkestilfleldet med Larfen?" ~Nei, hvad er det?" Manden fortalte ham omstamdelig om hvordau Larfen var forulykket i Fabriken og tillagde: ~En udmcerket brav Mand, ser De, og Ssndags- ftolelcerer. ‚Mi, virkelig."101 > ~Kanen hans har taget sig saa ncer af det, at hun ligger i Feber og råser og ganske vist maa paa Tygehuset. Kanske De kunde have Brug for det til Anisen? ~Io da — tal, her er en Krone for Oplysningen." ~Tak tak," sagde Manden og vilde fjerne sig, da Widding holdt ham tilbagc. ‚/Sig mig, er det ikke en ung Pige, Maggi West, som bor hos Larsen:'" ~Io da, en smuk, brav Pige. Larsen har ncesten vceret som en. Far for hende, og igaar flyttet hun til dem, hun kom nok daarlig ooercns med denne Tanten sin. Fru West, som er saa munter af sig. Men nu kan hun ikke blive der, eftersom Konen maa paa Syge huset og da oplsses Hjemmet." ~Det rar en ssrgelig Ulykke godmorgen!" ~Kanske jeg kunde gjore noget ud af dette," tcenkte Widding, idet han gik videre. »Hvad skal jeg nu finde paa at sige til Gilbert?" Dybt grundende gik han videre. Snart fandt han en Udvei. ~Hvor du bleu lcenge," sagde Gilbert, da han tom. ~Og du ser ud, som du ikke bringer mig noget godt nyt." ~Nei, ikke det bedste heller." ~Traf du hende?" ~Nei, nu ssal du hore. Hun rsg uklar med sin102 Tante og Fcrtter igaar og flyttet fra dem hen til en Kone deroppe, hvor hun laa Natten over. Idag havde hun et Mrinde udenfor Byen, sagde Konen, ud paa Landet, hvor hun skulde besoge en Veninde, og imorgen skulde hun reise til Fredrikshald, huor hun var tilbudt en Plads, den forrige likte hun sig ikke llengere i." Gilbert rrmket Brynenc og saa trist ud. ~Det var altsaa ikke mig, hun agtet at trasse," sagde han. ~Rimeligvis itke." ~Men hun er jo anstamdig og uskyldig, skulde hun saa opgiue mig uden videre?" ~Dn modte ikke frem ved Stevnemodet, hun tsr vel ikke skrive til dig af Frygt for at Brevet skal falde i andre Hcrnder, og hun er vel for blyg til at ssge dig. Hun tror kanste, at du ikke bryder dig mere om hende; saa er hun bleucn lei af alt og er reist sin Vei." ~Stakkars Muggi!" sukket Gillx-n, ..hvad skal jeg nu gjorc^" ~leg ved ikke andet at raade dig til end at du reiser til Fredrikshald endnu idag og holder skarp Udkig med alle Tog. som kommer imorgen, saa finocr du nok din Hjertenstjcer. Thi hcndes Adresse i Fredrikshald kjender jeg ikke." ~la, jeg reiser endnu idag. Vil du folge med mig, Ingvald?"103 ~leg kan det ikte godt idag du, jeg har en For retning, som kommer til at optage mig her i Vyen." ~Nu, saa faar jeg reise alene. Lad os spise Middag sammen her i Vyen." ~Tak for det." Da de indtog Middag sammen paa et af de bedste Spisesteder, sagde Gilbert til sin Ven: ~Ved du, hvad jeg sidder og grubler paa?" ~Nei, det ved jeg virkelig ikke." ~Naar jeg imorgen moder Maggi, hvilket jeg haaber. jeg gjor, ml jeg forestaa hende, at vi indgaar hemmcligt Giftermaal. Hvad siger du til deN" ~At du er en stor og cedel Mand, og jeg haaber du ikke vil angre paa det." ~Det vil jeg ikke. I al .vemmelighed maa det foregaa, og saa indretter jeg en lidcn, hyggelig Nede M Muggi paa Landet. Om et halvt Aar eller mindre end det, er Onkel dsd, saa kan jeg jo offentliggjsre Forbindelsen." ~lavist kan du det." 13de Kapitel. Ttakkars Maggi. Efterat Widding havde seet Gilbert Rambsll vel! afsted med lernbanetoget, gik han hen og lelefonerede til Lmdevold og bad om at faa Frsken Lybr itale. Det var Husbestyrerinden, han traf;lhun meddelte ham, at Frsken Lyhr var reist ind til Kristiania havde taget ind i den Rambsllske Vygaard, hvor hun var at faa itale. Widding forstod strar, at denne Nested var direkte myntet paa ham. Han begav sig strar til omtalte Gaard, der laa'i Kongens Gade. Her ringte han paa, Kathinka tom

selv ud og aabnet for ham og bsd ham ind i den Dagligstue. ~Nn skal jeg fortlklle Dem nyt," begyndte hun febrilsk.105 ~At Maggi er undkommen fra Lindevolo, ikke sandt?" ~De ved det^" ~la, jeg har selv seet hende." ~Men Gilbert har da vel ikke seet bendel" ~)cei, heldigvis ikke thi isaafald vilde alt vcere ude, Frsken Lyhr." ~la, ser De, jeg maatte titte ned til hende for at se, hvordan hun tog sit Fangenskab.' Da fandt jeg til min Forfcerdelse Kjcelderhvcelvingen tom, og Fangen borte. Hun mna have sundet en anden Udgang, stjsnt jeg selu ikke var istand til at opdage nogen saadan." ~Saa ved De hellerikke, hvor hun kan vcere kam men ud igjen^" ~Det har jeg ingen Anelse om. Men det siger sig selv, at hun maa vcere bleven temmelig skrcekstagen over at vcere lokket i en saadan Fcelde." ~Rimeligvis, men det spsrgcs nu om hun vil tåge Skrcek og Advarsel as det." ~De har seet hende i Byen. Tig mig nu, hvad De har udrettet," Han fortalte hende det.Hele. Gilbert er draget til Fredrikshald for at soge hende," sagde Kathinka. ~Nu ja, det bliuer altid en kort Galgenfrist." ~Der maa virtes meget i den." ~Hvordan begynder De^"106 Etablissementet staar fcerdigt til at modtage Maggi. Det gjelder kun at lokke hende dld." ~Hvordan opnaar De det?" ~Ved at benytte mig af hendes übestyttede Stil ling. Hun har mistet sin Ven Larsen og maa forlade hans Hus, som skulde bleoet hende et nyt Hjem, og hun kommer vel neppe til at vende tllbage til Tanten, hvor der maa vcere foregaaet noget temmelig alvorlig mellem hende og Fetteren. Dertil tror jeg ogsaa at hun vil resitere at faa sin Afsked hos Fru Lammers, efter hvad jeg har virket der. Paa denne Maade kommer jo Pigen i temmelig trykkende Fsrhold, og da maa man kunne tilbyde hende en Kondition." ,De er en mcget flink Mand, Widdmg, men betcenk nu, at dette maa ske i en lynende Hast." ~leg har ikke glemt det, Frsken. For nu til en Begyndelse at blotstille hende, vil jeg sende Vud op til hendes nuvcerende Bopcel og lade hente hendes Kuffert — naturligvis fsrst bringe paa det rene om hun er fraucerende." ~Hvad skal De med hendes Kussert?" ~Naturligvls bersve hende hele heudes Habengut og Garderobe, saa hun ikke har mere end det hun gaar og staar i." ~Nei, det maa jeg sige!" lo Kathinka. ~Her er ogsaa andre Smaating, som maa tages Hensyn til, men senest imorgen maa Maggi107 falde i vor Magt. Og er det fsrst skcet, kan Gltbert soge hende saamcget han vil; han skal vcere loulig fri for at finde hende." ~Sig kun til mig, om Te skulde trcenge flere Penge, Widding." ~Forelobig lkke," svarede han, men tillagde i sit stille 2ind: ~Tv skulde bare vide, huilken kostbar Bundsfor vandt du skal faa i mig, min fornemme Frsken." Te ikke udsende Tporhunde efter det smukke Vildt? spurgte nu Kathinka. ~Tet maa bessrges i Lsbet af en Time," sva- rede han. Vi vil trcekke et over Nesten af deres Samtale. Da Maggi West forlod Lindevold, ved vi det var med det Forscet ikke mere at krydse Gilberls Veie men soge paa al mulig Maade at undgaa ham. Men det var med et dnbt sorgsulot Hjerte, at han tog denne Vestulning. Hun fsllc det bande som en Pligt mod ham og sig sclu, idet hun tcenkte at Forbindelsen med hende vilde sdelcegge hans Fremtid og hellerikke bringe hende nogen Lnkke. Hun bestemte sig forsvrig til ikke at betro et Menneske om sin scelsomme Oplevelse idag.108 Da hun naaede frem til Byen, tog hun med Trikken op til Rodelskken. Et lidet ZErinde, hun havde i Fjcldgaden, fik hende til at lngge sin Vei der, ellers havde hun msdt Gilbert, og da - Ja, da vilde hele Dagen vcere bleven helt ander ledes for hende. Da hun banket paa hos Larsen, kom en fremmed Kone ud og aabnet. Hun spurgte om Folkene var hjemme, og Konen fremkom helt uforberedt med hvad var steet. Meddelelsen virket som et Lynnedslag paa den unge Pige, ja, meget vcerre. Om Morgenen havde hun seet Larsen rask og munter som altid, og ved Middagstid var han ikke mere. Han, hendes elskelige Lcerer, var gaaet hen til det Sted, hvorfra man aldrig vender tiloage, hun skulde aldrig se ham mere, aldrig mere hente sig Trsst og Opbyggelse hos ham — ikke som hun hande tamkt, finde sig et Hjem hos ham. Da Konen saa, hvor heftigt dette gik den unge Pige ncer, sagde hun: ~Te er kanske Frsken West, som bor her paa Kvistene" ~la," svarede Maggi og brast i Graad ~leg er Toskendebarn as Mor Larsen," sagde hun, ~og bun ligger fra sig selu og råser, hun har109 nu aldrig taalt nogen Sindsbevcegelse. Det bliver vel Sygehuset med hende." Maggi fulgte med ind i Stuen, hoor Madam Larsen laa i Vildelse og ikke engang kjendte hende, atter maatte hun tåge til Grauten. Hun forstod nok, at her ikke var blivende Sted for hende lcengere. Tidlig vaa Eftermiddagen gik hun til Byen. Hun tcenkte at gaa indom Forretningen og arbeide nogle Timer der og samtidig tale med en Veninde Gina Nlom, som hun tcenkte sig til at faa dele Vcerelse med. Da hun kom ind i Systuen, saa hun flere Oine rette sig besynderlig paa hende. «Faar jeg tale lidt med Dem, Jomfru," sagde Froken Lammers og trak hende med sig ind i Side vcerelset. ~Hvorfor meldte De Dem hindret fra at komme idag. Jomfrua" spurgte Frsken Lammers med et skarpt prsvende Blik paa hende. Maggi blev blussende rsd. ~Det var — et Wrinde," stammet hun. ~Hvadssags Mrinde,

om jeg maa spsrge?" fort satte den anden. ~Det — det kan jeg ikke sige. ~De skulde mode en Herre?" Maggi bleu endnu mere rsd og foruirret men svarede intet.110 ~leg ser paa Dem, at det forholder sig saa," tillagde Damcn med et spydigt Smil, som bragte den unge Pige i Oprsr. ~Nuvel, Frsken, jeg skulde virkelig mode en Herre, men jeg forsikrer Dem til at det intet galt var i det." ~Te traf ikke Herren?" vedblev Frsken Lammers uden at agte paa hendcs sidste Ord. Itei, jeg gjorde ikte det," svarede Maggi helt bestyrtet. ..Der kan De se, jeg ved det. Jo, det er en nydelig Herre De har faaet fat paa!" ytret Dåmen med overlegen Foragt. ..Tror De ikke, jeg kjender ham De?" ..Det gjor De ganske vist ikke, siden De kan udtale Dem saadan om ham, Frsken." ..Jo da, han var her idag og spurgle efter Dem." ..Hcr?" udbrsd Maggi med store Oine. ~Det er umuligi, Frsken. ..Naar jeg siger Dem, at han var her, saa var han her da," fortsaltc Dåmen irriteret. ~Skulde mene, at jeg kjender ham, han har allerede fsr bragt en af mine Piger i Fordceruelse." Maggi bare ryftet paa Hovedet, hvilket tun i endnu hoiere Grad irriterede Frskenen. ..Tandelig er De dum, er De, som lader Dem bedaare af en stigen Fyr," skreg hun op. ~Fra sin grsnnc Ungdom har han ikke giddet arbeide, men bare111 leuet af pure Kjceltringstreger, han lever af Storfolk han, denne sjofle Agenten." - ~Undskyld, hvem taler De om. Floken?" spurgte Maggi heftig!. ~Om ham, som De skulde msde vel. ~Da tagcr De aldeles Fell." «Men han var jo her selv og spurgte efter Dem." ~Da skal jeg oplyse Dem om at han, som spurgte efter mig, ikke var den samme, som jeg idag skulde mode," ~Ha ha. De vil altsaa gjsre det til, at Te ikke denne Agenten?" ~Hvilken Agent?" Beinigen vel!" Vi skal oplyse om, at Widdings oprindelige Navn var Beinigen, men at han havde gMt sig saa berygtet under dette Navn, saa han fandt det klogest at antage et nyt. ~leg kjender ingen Person af det Navn," sva- rede hun. ..Og det vil De paastaa, frcekke Menneske!" streg Frsken Lammers. ~Nu forstaar jeg, at De er mere fordervet, end jeg tcenkte. De er allerede langt inde paa Uanstcendighedens Vei." ~Nei, ved De hvad, Frsken," raabte Maggi op rort i sin indcrste Tjcel, ~jeg er hverken frcek, fordceruet112 eller uanstendig, men det er kun Skumet, De lader Dem stusse af." ~leg ved nok, hvad jeg siger jeg, stolte Dame! Men at prceke Moral for Dem, ved jeg, er spildt Msie. Her har De Deres optjente Penge," sagde hun og leuerede hende en Femkroneseddel. ~Det vil sige at De giver mig min spurgte Pigen med halvkualt Stemme. ~la, jeg taaler ikke uscedelige Piger i min Tje neste," lsd Soaret knusende. Maggi blev dsdbleg. ~Gud forlade Dem de Ord, Frsken Lammers! stsnnet Maggi med brudt Stemme. ~Aa tag ikke Guds Naun med her De!" skreg Frskenen med en kristelig Mine. Maggi vaklet ud. Helt bedrsvet drev hun nedover Gaden, hun sanset, saauidt at.hun tabte Femkroneseddelen af Haanden, og hun tog den op og ståk den ned i sin Haandvefle. Uscedelig! lsd det frygtelig for hendes Oren, som hun uden noget bestemt Maal drev nedover. Da hun endelig samlet sig, opdaget hun at hun var kommen ned paa Festningen. Hun gik over Pladsen forbi Gnmnastiklokalet og satte sig paa en Benk, hvor Vinden suste mellem de hoie Trcrer.113 / Maggi West's fsrste Ungdom havde Uleret lys og lytkelig, kun formortet ved Moderens Dsd. Sml, flittig, trofast og elskverdig som hun var, haudc alt, hun kom i Veroring med, vist hende Agtelse og Vcnlighcd, ingen havde formVrmct hende, Stygheden havde ikke ncermct sig hende. Med lyst, freidigt Sind havde hun scet Fremtiden imode. !>?g da Gilbert havde erklceret hende sin Kjcerlighed, foltc den unge Pige sig, som hun havde naad Lykkens sollyse Tinde. Men lige ester havde Motvgangen strsmmet ind over hende. Foist Vorento stamlose Forsog, saa den stja'ndige Intrige, der havde drevet hender (s'lftcde bort fra hende og den Fcelde, hun var blcuet lokket i, huorued hun havde faaet vide, at Undergang var bestuttet, Ylen det allerua'rste var, at hnn nu var bleuen jaget fra Tjeilesten for Uslvdelighed, hun som aldrig havde gjort sig styldig i noget saadant. Dette synteo hende mere, end hun kunde bcere. Taarerire styrtet hende fra Oincne, >>an, som havde uwrel inde i Forretningen og spurgt efter hende, maatle have uierct en af dem, som arbeidet paa hender Undergang. Alle Kamerater vilde tro sandant stygt om hende, og hendeo gode og Rygte uildc snart mere odelagt. >>un sad her med det rene, sl'M'e Hjerte kuuget af Fortuilelse. Da var det som en Stemme i hendcs Ore: 8 — West.114 ~52m end hele Vorden bagtaler diss, saa ved Gud, at du er uskyldig, han er almcegtig og vil nok vidnn tog sig itke uidere ,ner af det. Te fem kroner kunde hnn nok nndvme, hiin havde Penge nok hjennne i sin Mussert. -)Iu vilde hun gaa hjem og hore, hvordan det var med karsen, kanste hun var bedre nu og de knnde blive boende sammen. Tet Milde vel ikke falde hende uansteligt at fna sig ny Ve,'kMtigclse, hun havde jo Attester fra tidligere Tjcneste. ved disse Tanter vandret lnin opover115 Eultcn begyndte at plage hende, da hun ikke havoe spist noget siden imorgeo. Da hun endelig naaede op til Rodelokken, var hun Dodsens treet. pnn banket paa hos karsen, og det var den samme Kone, som lukket op sov

dcnde. or Dc dor iqjon da, Frokcn Westi'" sagde hun i en vranten Tone. ~la," suaredo Nlaqqi, ~hvordan er det med Fru karsen?" ,Hun er aldeles fra Forstanden." Idetsamme lod der et uildt Skrig indefra ,/Der kan De sew hsre. Det bliver saa ordnet, at de kjorer hende paa Diakoniosehuset iaften. De har altsaa leiet Dere nu^" ~Nei, det har jeg ikke." ~leg troede det, cftersom De har sendt Bnd ester Dereo Kusferter." ~.var raabte 'Vlaqssi i Bestyrtelse ~la, det har De da," mcute Konen med et Mk paa hende, som om huu tvilte paa heudes Forstand. ~Det er jo ikke mere end en halv Dime siden Budet var her hentet dem i Dereo Maqgw Hjerte sank ned i hende, og hun olev saadan tilmode, at hun ikke kunde faa et Ord frem, men bare stod der dodbleg med stjcrlvende var ikke fra Dem i^a^"116 ~Det — var — ikke det!" higstet den stakkels Pige. ~Taa maa det jo mere Bedrageri og Tyveri." ~Ia!" MkkelQ HUaggi. ~De faar gaa til Politiet og melde det. Jeg handlet i god Tro jeg. Det var endda en nng med Tkyggelue - ieg lagde ikke synderlig Mcerke til, huordan han ellero saa nd. Alle mine Penge laa i den ene Knffert!" sukket Maggi opgiven. » ~Det var grHyselig leit det, ørsken. Men det tor vel hconde at Politiet staffer dem tilbage." ~Kan jeg faa Lov til at mere her for bad nn >V!aggi. ~)lei, det kan De da vel sijonne itte gaar an vele Lnset blir aflaaset og Mngt." Maggi bleu staaende tano og raadvild. ~la, nndstyld, jeg har ikte Tid wngere. lige paa Raadstncn og meld det. De. Aojo da." .vnn gik ind og snneldte Doren ilaas efter sig. Maggi stod der sremoeleo ganske stille, paann helt bedsuet ved dette 3lag. Det var jo, som alt hcwde sammensuoret sig for at sdelcrgge hende.)C'reslMdt, jaget as Tjeneften, bestjaalet, hnovild, ' nden Tag over >>or>edet. ~(>)ud hjwlpe mig, hvordan gaar det nn?" swn- net hnn.117 ,vwor stulde hun vende sig hen^ hjem til Tanten og forligc sig med hendel Nei, ikke fyr alt i Verden! >>nn maatte etstedc, hen, hvor hun kunde Mte sig ned og huilc sig og kentV' sig om. Mcd uaklondo Tkridt git hun nedover Langgaden og uiderc ned en af Tvergaderne. Dernede stinte Graulnnd hende gron og fager imode. Ja, did vilde hun, der var Fred og Ttilhed, der hvilte hender i lorden. Hnn vilde bede ved Modereno (^)rav. at komme did, maatte hnn gaa helt ruudt dirken. var hun kommen ind paa for hun bctogeh of en saadan Tuimmelhed at hiln maatte sattte sig ned paa den forste Bcrnk hun kom til. V>un slottet sit trcetie V>oved mod gåanden og hensank i en halv T"a lod vludselig en veulig Ttemme i heudeo '~llndstnld, I?e er bestemt Froken West." fs»r op. Overfor hende stod en crldre, uelkllVdt Dame nied et blidt Ansigt, hvem hun ikke kuude eriudre at have scct for. ~(sller tager jeg maaste spurgte den Frennnede.118 ~Nei, jeg heder Maggi West." ~lavist, Maggi var det!" raabte don anden livlig. ~Saa tog jeg ikke Feil da - jeg stal sige Tem, jeg kjender Dem igjen paa Tereo Mama ak, jeg kjendte hende saa godt. Vi var Barndomo uenindcr og jeg reiste til Amerika noglo Aar oftor De blev fodt. log har scct Dem som gannc lioen ug baarct Dem paa Armen. leg hader Maggi var bleven helt bemegct ved denile ~Tid ned, min Kj«re, I)o ser saa mrt og over anstrcrngl uo. satte sig. tre Aar sidon tom jog tilbago til Byen og begyndte Tnetavliosement her. Horte jeg tale om Dem af en af mine Tonnnerster, og jeg grevco af en faadan ester al se min tjHreste Venindeo katter jeg stuloe saa gjerne nkret mig Msistance. Men >>rregud, hvor bleg og daarlig De, ser nd!" tillagde hun i den fj«rligste Tone og lagde Armen om hender Tkulder, ~det er beftemi gaael Dem noget forfcrrdclig haardt imod, mit tjlrre Barn/' '"rd greb den nlnttelige, hjemlose Pige sa« heftigt, al hun brast i ("iraad. Flnp slynget Armen saft om hendeo idel hnn saa paa hende og sagoe med om 3lemme: ~Ak saa forlvilet Te grader! Tel er nok langt vcerrc end jeg tcenktc dette. Vetro Tem lil mig som119 icg stuld» ocere Deres Mor. De stal finde min aller hjerteligste Deltagelse." Xuude der vel giues deiligere Ord for don haardt hjcmsogte Pige? Afbrudt af Graad fortalte hun Fru Flup, at hun paa af Bagtalelse var bortvist fra Forretuingen og om hvordan huu oar blcocn bcstaalot for alt, huab hun oiode her i Vcrdeu. ~Ak mit stattclh Barn, hvor forfcerdcligt!" fukkct Fru Flup. ~leg prisor uirkelig Tkilebnon, som forto Den: i mine Arme nu. Ter De, Maqqi, jeg staar cne i Vcrden og er barulos Enke. Vil De modtage en Plads i min Forretning og bo hjemmc hos mig som De Milde rn?re nnn egen Datter? leg lover Dem for, at De stal faa det godt hoo mig." De er virkelig altfor snil, Frne," fik hun endelig med Anstrengelsc frem. ~De dar bestemt ikke spist paa lcrnge. Jeg tror det er bedst De folger nng hjem nu med det samme. Det er behageligt at gaa Gaden ned til .voldepladscn og tåge Vogn lige hjem til mig." Maggi var enig og de mk ned til Rye9 Plado og tog Vogn der. ~sil Nosenkrautzgaden!" ordinerede Fru Flnp. 2aa kjsrte de afsted. , :^: :!'120 Frsken Kathinka Lyhr, var bleven i Byen sur al afvente Resultatet af sin stjamdige Plan. Ru gik hun febrilsk op og ned af Gnluet i don store Sal i Bygaarden og afueiuet- Widdingc, Besog. Kathinka var lige fra barndommen opuorct i Lurns og Overflod. Hnn var stolt og forfcengelig og saa ned paa alle mindre Bemidlede og hendes hjerte oar haardt overfor alle

)todlidende, hnn simpelt foragtet dem og taalte dem ikke i sin For Tyno Tkyld gik hnn af og til i >iirke, men hnn troedc ikke paa nogen hnn troede ikle paa noget Liv efter dette eller nogen for Mennesvenee, »nde Gjerninger. Der var knn to hnn holdt af i Verden. Det var Penge og (Mbert. .vam havde hnn elftct lcenge for hnn olev voren, og hnn havde i Aar og Dage fslt sig aldeles sikker 'pna ham. Intet Under derfer at hnn kom i et demonisk Raseri ved at erfare, at hender haudl.' kastet sin Kjcerlighed pan Maggi. Derfor havde hun beslnttet sig for denne ~simple" Pigeo llndergang, og hnn gjorde sig ikke de ringestc .Tamuittighedostrnpler i saa Maade. (sndelig ringte det paa, og hnn gik nd og lnkket op for Widding, forte ham faa ind i121 ,V)NN saa hoift fornoiet ud og gliste n:ed Novdnv' tamdcrne, idet han sagde: ~Det smnkkeste Vildt or gnatt i frlden!" ~Hvordan kan det ucere lykkeo Dem at ordne dotte paa saa tort Tid, Nidding^" ~la, det er rent incerkucerdigt huor storartet den Affceren gtt," sagde han. ~Pigens bleu ap hentet af et Bnd samtidig som >vnrfting og jeg tog Post i Ponnnmnet overfor Kroken Vi saa gaa ind noksaa freidig, nd kom hun nedboiet som en Dodtzdomt;' jeg sendte ind i gorret ningen, jeg selv fnlgte ester Maggi. paa festningen ndgjod hnn bitre Taarer og jeg saa med at en verrcmand ståk nf med hender ,vaandva'ste, der rumligmo indeholdt hende?, .^ontanter. ?»eg gik hen til hmn og sortalte ham at jeg haode ucvret Vidne til hano >vup. og jeg tilbod ham to kroner for Noglerne, som jeg vidste maatte siiweo i ,v>aand ucesten, han flog til. Jeg sik Noglerne. Nn afsted til nwrmeste Telefon, hvor jeg satte ung i med Xnvfting. >>an fortalte, at han havde vlvret inde Kroken og spnrgi efter Nlaggi. Nasende suarede hnn. at Maggi var jaget derfrå for llscedelighcd. Knrfting svor paa at det var eftersom 'vlaggi var hane, uiite ham Doren. Nn telefonerede jeg til meddelte hende det nyeste Nnt og beordret hende op122 til Langgadon for at paoso paa Hlaggi. Tom jog har ncrunt Dom, or Fruon on forhonmerondo Tkuespillerinde, og paa Sofienberg Kirkogaard ndspillodoo dor on ro rondo Tocne." Kan bostrcu dot mrrmcro. tror virkoliss Do or ot Gom, Widding," smilto fnlgto dor saa sidon'^ Oioblikkot siddor og Fru Folsback uod on bodro Aftonomad." sidon^" ~Blivor hun sola,t til on svenit Tkibskaptoin. var aldoloo hcnrykt ouor Maaqi, som hun saqdo fortsatto z.KM til Udlandtt." ~Da! l?r at vi er fti fov hende nu," I4do >v ap i tol. I Rufferskens Klsr. ~Idag stal Do tago dot rolia,, sagde ollor som hun i Virkolighodon hod, da do kjortc nodoucr i Drookon, ~og bare tlvnke paa at huilo Dom oa, rostituoro Dom." ~Tak, svarodo don ungo Pigo. ~log uod ikke, huordan dot stuldo verre gaaot mig, om jog ikko havde truffot Dom, kjlvro /fruo." ~log haabov at mit >>iw stal blivo Dom ot nnt Hjom," sortsatto don vlrrdigo Damo. ~Mon Do vil maasko nndo dot noksaa indstrcrnkot hoo mig. Nu d« Lcilighodon bliuor oppudsot, dor vi noinlig i >imst etagon." suarodo intot hoNil, og do kjorto vidorc i Tauhhod. Endolig holdt Vognon soran ot gammclmodigt ,vu« i Noscnkrantzgadon.124 Maggi var saa slov og troet at hun ikke mcrrket sig, at det var Hotel og Kaf6 der i Gaarden. De steg af, Fruen betalte Kudsken, og de gik ind af Porten. Der msdte de en ung Pige, som hcd larma og havde vceret Maggis Skoleueninde. Denne nikket til larma, hun gjengjceldte neppe hcndes vilsen, men stirrct saa i maalloQ Forflerdelse paa hende. Maggi vilde stanse op og tale med hende sor ut faa Oplysning om, hvorfor denne saa saa besnnderlig paa hende. ~Nei, kom'nu!" sagde Fruen og trak hende med sig opouer Trappen. ~De kjendtc da ucl ikke den Pige der?" spurgte hun i en mystisk Tone. ~10, vi har gaaet paa Skolen sammen. Det er da vel intet galt med hende?" ~Ved De da ikke, at det er en (^adepige?" ~>ian det ucerc raabte Maggi forfoerdet. ~At ja, der gaar nok mange den Vcien," sukket denne vcerdige Dame. Da de kam op til saa Maggi at her stod et 3kilt, Icnni) Andresen, Jordmor. Fru Felsback ringte paa, og en robust Kone lukket op for dem.125 ck ~Er der Fremmede spurgte Fruen med et underligt Blik paa hende. ikke en Sjcel, Fru Felsback," lsd Svaret. ~Det er da besynderligt, at De tager Feil af Navnet mit nu igjen jeg heder Fru Flup." ~Undstyld mig da De ligner saa Fru Fels back," mente denne. ~Viersaagod," sagde Fruen og fsrte Maggi med sig ind i et stort Vcerelse med Gaulvcegge og Tag vinducr. Det var ganske net udstyret. Bordet var dekket, her stod en hsihalset Vinflaske mellem to smukke Blomsterbuketter. ~leg har ikke spist Middag selu endnu," sagde Frucn, ~ucrrsaagod sid indtil." Hun ringte paa en blokke ug begge fatte sig tilbords. Den robuste Kuindc kom nu ind med et Nret, huorpaa et dampende Fad med og saite fra sig paa Bordet, saa fjernet hun sig atter. Frnen bod Hlaggi forsyne sig, hun gjorde det og spiste med god Appetit. Frnen tog pludselig det ene af de store Glas, faa i det og raabte: ~Tet er smudsigt! Denne Icnm, er slusket. Jeg skal hente et andet." Vun gik hen i Skabet og syntes at maatte soge efter Glasset, for hun fandt det og vendte tilbage126 med det. vun satte sig foran Maggi og Mnket saa i begge Glas as en msrkersd Vin. ~Skaal,", sagde hun, ~velkommen til mit Dus." ~Tak," sagde Maggi og forte Glasset til

Lceberne og nippet til det. Vinen var sod og stoerk. ~Nei, ved De hvad, min kjlere," sagde Fruen, ~en saadan Skaal drikker man no." ~Tak, jeg er saa lidct vant ved at nyde saadant," undskyldte Hlaggi sig. ~I et er sin, gammel Portvin, og De vil have godt af det, saa mcdtagen som De er. Men vlersaa gad forsyir Dem. De maa ikke forsmaa min tarve lige Mad." ,/Tnk, det smager ndmcerket, Frne." De afbrsdes ved at det ringte paa, strar ester kom ind og leueredc et Brev. Vun brod og lceste det, mens Maggi spistc uidere. Tilsidst ståk hun Brevet i bommen. hvor nnderlig det er at tomke paa," sagde hun smilende, ~at det er min kjiercste Vcnindes Tatter jeg sidder med. Tkal vi sige Du til hin- anden?" ~,Taa inderlig gjerne," smilte Maggi, hnn fandt dette forslag noksaa natnrligt. ~Og De kalder mig Tante." ~Tak, det vil jeg gjerne." ~Tkaal da, Maggi!"127 ~Skaal, Tante!" Tenuegang tomte hun Glasset halvt ud. ~Vi stal have det rigtig hyggeligt sammen. Maggi, jeg stal ikte plage dig med altfor mcget Arbeide." ~leg er glad i at arbeide," suarcdc Maggi, der folte sig saa underlig i .vonedet. ~Nicn af og til har jeg Telskaber, og da gaar her muntert til. Vcersaagod!" >>un bod hende atter Fadet. ~Mange Tak, nu er jeg saa godt forsynet." ~Velbckomme!" sagde den nye Tante og hcevet Glasset. ~Tak for Maden!" Idet Maggi greb Glasset, gik der pludselig en Gigttrcekning gjennem hendes Arm, hun tabte det, og det faldt i Gulvet og sloges istykkcr. ~)iei, hvad gjor jeg?" raabte hun bestyrtct. ~,vuor tlodsct jeg bcercr mig ad. De maa uirkelig und stylde mig." ~Siger intet, min Kjcere. Nu stal jeg hente dig et nyt Glas." ~Nei gjor det itt'e jeg skal intet have. kjender allerede det jeg fik, i .vovedct." ~Tet kommer af at du er nervss og overanstrengt, mit Barn. Nu stal vi have en Kop Kafse." >>un ringte, Konen kom ind og fik Ordre, men det syntes Maggi, som Fruen sendte hende et eien-128 dommcligt Blik. Mon det maatte vcere noget, hun indbildte sig, tcenkte hun selu. Tnart efter kom >tonen atter ind med et Bret' hvorpaa to smaa kinesiske Kopper halvt fyldte med sort og Tilbchor, huorvaa hun atter fjernct sig. ~Vlvrsaagod/ sagde Frucn. Maggi forsynet sig med Flode og ståk en sukker bid i blunden. Tom hun tog den forste Mundfuld >vaffc, slog det hende strar at den havde en egen Tmag, der for- mclig bsd hende imod. ~Det er cegte Hlokka," sagd'e ?irnen. ~Er den ikte deilig?" ~Io," suarede Pigcn, der ikke vilde fornaerme hende ucd at sige sin Mcnina,. Tet ringte paa Entreklokken. Nu var det Frucn, som gik ud. Maggi tog Kasfekoppen, skyndte sig hen til en Blomsterpotte og flog Resten as Knffen ud. Taa gjen iiwtog hnn sin Plads ved Bordet. Men det var da besynderligt. Hun fslte en til wgende Flugt i vovedet, en Uro og Forvirring i Tankcrne — et pludseligt Anfald as febrilsk Munterhed, saa hun fik til at le. >>un greb sig over Houedet. vvordan var det med hende, hun bleu helt urolig for sig selv.129 Som hun anstreugte sig for at tenke rolig, kom Frucn ind og maalte hende med et forskende Blik. ~Se, nu har du faaet mere Farue i stmderne. Nefinder du dig bedre nu?" ,/Storartet godt!" suarede Maggi og brast i Latter. .Ja, er det ikke deiligt at befinde fig vel. Ven min," sagde den elskverdige Dame og slog Armen om Livet paa hende. ~Nu skal vi have W rigtig morsomt du, og saa tager vi os et Glas Punsch." Maggi sagde hende ikke imod, men da Punschen kom frem, og Glassene fyldteo i, drev der pludselig en instinktmessig Angst over hende, og hun sagde: ~Nei, unnskyld mig, men jeg kan nok ikke drikke noget sterkt nu, jeg er saa rar i Houedet - jeg tror, jeg burde huilc mig lidt." ~Nu, saa skal jeg fsrc dig ind paa dit Verelse, som er bestemt for dig." ~sak, det er godt." Hun forte Maggi ud paa Gangen og ind paa et lidct Verelse med Vindue oppe i Taget. Hele Bohavet bestod af en Seng, et lidet Bard og en Stol. ~leg har ikke msblerct det endda," sagde hun ~meu det skal ste imorgen. Vil du ikke tåge dig en liden Lur?" det kunde vere godt," gispet Maggi. skal jeg sige dig en Ting. D:: stal klede af dig, saa soner du meget bcdre." 9 — Muggi Wcft.130 Maggi solte sig saa svag og modsiandslos, at dei ikte faldt hende ind at sige .Tanten" imod. .Ingen stal forstyrre dig,- om du saa vil Wgge dig tilro sor Natten med det samme du tan 10 laase Dsren indvendig. Kom nu, stal jeg hjelpe dlg/ »un hceytet kjolelivet op paa og tvak det saa as hendel hjalp hende ogsaa med Tkjortet, men Maggi vUde beholde Ydcrtsiet paa. >nen saa paa hendes hvide prcegttge Tknldrc sg vcMabte Arme og sagde: Nn faar du kegge dig og sove saa godt. Laas ester mig, og skulde det v.re noget du vil, saa bank i Vaggen! Sov godt da, barnet nut." »un kysset Ntaggi paa tinden og gck ud ftlgt as hende. Den unge Pige laaste Toren ester hende, hun fslte sig tryg som en, der er kommen i sikker Havn, mon idet, hun gik tUbage til Sengen, traadte hun paa noget og tog det op. var et blaat Brev, det samme som havde modtaget under vun havde nnstet det. som Magstis matte saldt paa Udenpaa striften gau det et 3a)t i hende. >>er stod: r u arie clsbaek. Dwse Ord ly.net strar op i den unge PM» slnmrende131 Vun hustet paa, at dette Naun havde ogsaa som luttet op, nteunt Frucn ved, og denne havde Ulendt paa hende. Hvordan kunde vel dette hnnge sammen^ Den HNstanke, hun hcrved fattct til sin

Velgjo rerste, virket helt opliuendc paa hende. Vim bestemte sig til at lcese Brevet og Mede sig derfor ncdnnder Taguindnct for at benytte sig as det suindlendc Dag^lyo. Brevet lod: Vistnok nar vi engang Venninder, men det er forlengst forbi. leg kjcndcr det Liv De fsrer, den afskyelisie forretning I)e driucr. Tog kunde det aldrig falde mig ind at dlande mig op i Deres Affcerer, om De ikke havde lagt Dem efter min unge, usknldigc Tatter Polly. De forfslgcr hende paa Gaden, forsoger at lokke hende med seres 3kroner og glimrende Tilbud. De har gjort alt muligt for at faa hende op i Deres Rede, De gemene Mfferske, og tror Ke ikke, jeg ved hvorfor^ De vil traktere hende mel, Dereo Drikkevarer, som Tcrec, Ven den afdankedc Farmawit tilbereder for dem, og huorued en ung Pige kommer i den stand at deres Ustyldighed ouervindes og de siden synker ned i Lastens Afgrund. At De har gjort dette ikke med en Pige men et helt Antal Piger, ved jeg, og kan skaffe Beviser paa.132 leg kunde faa puttet Dem i tullet endnu idag, om jeg vilde, 'og De kan vxre ganske sikker paa, at jea awr det om De endnu en eneste Gang forssger .t I.M Deres Tnarer for Polly eller tiltaler hende. har De Deres Frihed saa tag dette tll Dem Beate P . > - - Dsdbleg og Mlvende stod Maggi der med Brevet i ,vaanden^ .v>avde Vinen bedouet hende, saa var hun nn bleuen nesten «dru med engang. Nu forstod hun, at sruen aldrig havde hendes Hlor, men spillet en afskyelig Komedie med hmde for at lokke hende i sit ('wrn at baade Vmen og Kaffen havde v«ret blandet med et lignende stos, som Lorents havde benyitet sig af. Den cne Tanke drog den anden efter sig. Denne .Mdc af Nlykkcr, som havde rammet hende ,dag var nok for en stor Del andet end TilMdlgheder. Den Samtale, hun havde hsrt i paa .indevold kom for hende, og det gik op for hende at det maatte vcere de to samme Mend, kom havoe for fulgt hende nu. var dem, som havde bragt hende r Mw kredit hod Froken kammer., dem som havde bersvet hende hendes Kufferter og sat denne Fru Fluv paa hende for at bringe hende saadan i Fordcervche, at der133 umulig kunde blive Tale om nogen Forbindelse mellem hende og Gilbert. Det var som Rcrdselen gav hende nye Krcefter. I en .yast M hnn Klcederne paa sig. Det var ikke godt at vide, hvad Fruen havde isindc med hende, naar hun sov. Nu troedc vel denne sig sikker paa hende. Derfor gjaldt det bare at komme afsted. Saa varsomt som mulig dreiet Maggi Nsglen om og laaste op. tog hun i blinken og vilde aabne Dsren. Men i Angst benurrket hun at den ikke gav ester. Den var stanigt udvendig. Der stod Maggi bleg og stjlrlvende. Var det da muligt at de tcenkte at beholde hende her som Fange for at tvinge hende til kulde der ikke findes nogen Nduci til at slippe bort? sun saa op i Taget. Nei, selv om hun kunde naa op til Vinduet, var det dog altfor lidet til at hun kunde komme ud as det. Vvad i Alverden skulde hun gribc til? Huu havde ingen 3ro til at Frucn vilde lade hende flippe frivillig ud, og de vildeste, mest fortuilede Planer, for gjennem hendes vjerne. Var hun ikke ung og stcerk, burde hun ikke se at staa sig igjennem ved et pludseligt Overfald paa dem.134 der vilde sparre hende Veien. Var hun Me i sin gode Ret ttl det, sclu om hnn skulde st«a dem isvime? Jo jo, svarede Tamvittighedens Ttemnie i hendes Hjerte. Nu gik hun hen og laaste Doren og banket paa Vceggen tilhsirc. Ttrar efter lsd Tkriot ude i Gangen. Det blev banket paa Doren, og Madamen raabte udenfor: ~Laas op. Barnet mit!" Vtaggi laastc op, saa aabnedes Doren og Fruen uistc sig. ~Hten t>re er du paaklcedt igjen da, Maggi?" sagde hun i en halvt misfornsiet Tone. ~la, jeg tog mig en liden Blund, saa var jeg lige frisk igjen. Men jeg er forMdelig torst," ~Det findes da Raad for. Hvad siger dn om et Glao iskold Champagne^" ~Tak, det er nn altfor storartct." ikke om det, Barnet mit. Jeg har netop faaet Bessg fra Sverige af en fjern Twgtning, en Skibskaptein kom ind i Ttuen, saa tager vi o. et Glas sammen med ham." ~Tak, men jeg er ikke saadan antrukken at undskyldte Pigen sig med paatagcn Forlegenhed." ~Du tager dig saa godt ud, at man glemmer Klcederne for din Persons Skyld."135 ~Kom nu, Barn," tillagde hun og tog Maggi ved Haanden og trak hende med sig ud gjennem Gangen ind i Salonen, hvor der sad en fed Herre med rsdt Ansigt og morkt Helstjceg. Der laa noget glubende i det Blik, hvormed han stugte den unge, smukke Pige. Fruen presentercde ham for Vcaggi som Kaptein Sundin og han hilste og haandtoges med hende. ~Undskyld mig et Dieblik," sagde hun og skyndte fig ud i Gangen, hen til Entredsren. Men der fandtes ingen ? tsgle i. Omtrent samtidig kom Fruen og Konen ud af hver sin Dor. ~Hvad er det?" spurgte den fsrste ~leg stal ud," sagde Maggi, ~ned og lcegge et Brev i Postkassen." ~leg skal gjore det for Dem," tilbod nu Konen sig. ~)iei, jeg maa nok gaa selv," svarede Maggi bestemt. ~Vcrr nu saa snil at laase op for mig. ~leg maa mrkelig sporge, hvad dette stal betydc?" sagde Fruen, idet hun nu brat stiftet over i en «ergerlig Toilc, ~ai du lober fra Selstabet paa deirne Maade, naar du horer, at du kan saa Bud ned med denne Dame." ~leg maa som sagt gaa selv," sagde Maggi, ~o.g nu jeg Dem flippe mig ud." ~Nei, nu faar du virkelig fsie dig efter mig.136 eftersom jeg har optaget

diy i mit Hus som min Datter." ~Vil To flippe mig ud, eller vil Do ikke!" raabte Maggi mod lynondc Dino. Nykker." ~Saa ved jeg, hvad jeg har at holde mig til," sagde Maggi. Med hsirc Haand flog hun Entrerudon lid og ffreg af alle sine Lungers vjcrlp! .Mlp! mens hun med venstre Haand klamret sig trainpagtigt til Tsrklinkon. Som to Furer styrtet de to Kuinder sig over hende, stodte hende ind i Kammeret og snueldto Doren ilaas. Konen vendte tilbage til Entrsdoron og laastc den op. En Herre kom styrtende opoucr Trappen. ~Hvad or dot? Hvad staar strog hau op. ~Vare en af mine som er lobct i Orsten," svarede Konen, som var Jordmor. ~Nu, ikke andet uudstyld mig da." '"g han fjernct sig. ,Mi, saamcn om jeg vil fsio dig i dm» gale I.">de Kapital. Maskcrnc af! Maggi fad paa Tengkantcn med ,v«nderne knuget sannnen i Forwilelse. Hun skjonte, at hender ')iod raab havde uceret forgjcrveo. Doren aadnedes, Fru Felodack viste sig og blou og botragtct hmde med et eiendommeliqt 2nul. Nu for MaM op op maalte hevde mod lnnende Oinc. ~,V>vor vover streo, Hun, ~at miobruge min dnrbare '.VtorQ Mun :il at lokke mig ind i afstyelisie Te uirkeliq det gaar an at lieroue mig min og holde ung her som Fange?" ~Tn ser >o, at det gaar an, Ven min," smisket den anden. ~Nigtignok slog du ind (sntr6ruden og skreg om >>ja'lp, men siigt er ikke farligt for oo' chi her bor Fru Andresen, der driuer som Jordmor, og fra hender Leilighed er Gaardeno Folk vant til at hsre Tkrig og Tkraal. Ingen brydcr sig om det."138 ~leg horer. Do har kastet Masken nu," sagde Maggi foragtelig. ~la, min Kjoere, lad oo se paa Forholdene, som de nn engang er. Dn er en meget smnk og velstabt Pige. vuorfor sknlde dn saa stide dig nd ved at arbeide for en starve Lsn og tidlig blive gammel og hceslig?)lei, sligt er dnint, dn skal gjsre det meste nd af din Ungdom og Tkjonhed og leve i Herlighed og Glcede. Vi lever bare en Gang." ~Nei, der er et ester dette," suarede Maggi hefngt. ~Hvad gavner det et Htenncske om han vinder den hele Verden, men tager Skade paa sin Tjiel ~leg horer, dn er bibelsprcengt," haanlu Frnen. ~Sig mig, Fm Felsback, har De aldrig haut en Mor, hvio Minde er Dem uedblev Vlaggi aluorofnldt manende. ~Er intet Dem helligt her i .var De aldrig en Tanke paa Dsden og det store der uenter Dcm^ ~.vold op med det, Jenta mi," lo den frivole ~Dine Prcekener er suildte paa mig. Lad os holde oo til Virkeligheden. Dn staar dig bedst paa at fsie dig efter mig." ~leg foier mig alorig i Livet efter Dem," sua rede Maggi bestemt. ~Taa givev der andre Mioler til at tvinge dig til Lydighcd."139 De niencr de Medikamenter, som csit givcr Dem og De blander i Trikkcuarcr fur at drive Deres Ofre didhen huor Te snskcr." ~Dette har du ikke suget as dit egct Brnst," streg Konen op. ~Du har lcest et Brev, som .. . ~la, Gudskelou, fik jeg fat i Brevet, og jeg stal holtie mig ester det." ~Ved at jeg ikke nnder boerten Head eller Drikke i Dcrc<s »uo, om jeg saa stal sulte ihjcel." ~Vio haanlo ~Tulten er bare en deilig til og Underkastelse." ~De stal faa se, at den ikte blwer det for mig," sllarede Vtaggi. ~Men jeg har endnn andre Midler som De ikke drommcr om," ueddlev i en Tone, som sik det til at lode koldt nedover))inggen paa den unge Pige. Men hun mandet sig op og sagde med tilkjannpet Mod: trodser Dereo Midlor." du da ikke, din laalegaav, at du desin der dig i min Magt?" fmrrret du ikke, jeg har havt at bestille med Piger, der har ligesaa opscetsige som dig, men at jeg allige vel har uidst at boie dem. Hvad er det vel, du mere ~,vwoi'fov da^"140 end de andre har at stille op mod mig. Hvem kan vel komme dig tilhMp her?" ,/Det ved jeg. Frue.," suarede Maggi med tin drcndc Oine. ~Der er en, som fuldt nd kjender min Stilling her og vil komme mig tilhMp naar er stsrst, ja, maastc allerede mat." ~Og hvem er det, om jeg maa spsrge?" ~Det er Gud!" svarede Maggi med Blikket vendt opad. fatte i en straldcnde Haanlaiter ~Nn, saa kald paa din Gud og bed ham befri dig," lo hnn. , vaand er allerede loftet mod dig ve dig, naar den falder paa dig, og du kalden til Regnskab for alle de Meunesteliu dn har sdclagt! og Madeno Dor ml vlere luttet for dig, og dn vil do midt i dine Lastero Elendighcd." bleu dodbleg og sfjalr, af Naferi og fatte i en frngtelig Ed. ~Dn stal faa fe, dit dnmme Fce," hvinte hun, ~at dn kommer akkurat did, huor jeg vil daue dig141 on stal ikke blive et Håar bedre end nogen af dom, som lnfier i Ttorthingsgaden ved Tolutiden. Vced disse Ord gik hun, sm«ldte Doren i og salto Tkodden for. ~Neppe var hnn borte, for Maggw tilkjcempede «raft svigtet hende og hnn sant ne.d i Tengen og hulket. Tolv om hnn haabet at stchpe ucl nd af dctto, var det dog frygtcligt alt, forn hun, en ren, uskyldig Pige, var kommm nd for. Al Ttorbncno Ttyghcd og Ek'ndighcd havde trcengt sig ind paa hende og snaret hende paa Tjcelen. ~O Gud, lad ikke Prouelsen bliuo for stor! higttet Maggi. ~leg frygter alt for min Forstand." Da hnn bleu lidt roligere, huistet bun for sig selv: ~>>uorfor stnlde jeg trceffe Mlbert og blive glad i ham og han i mig igjen? leg stjonner jo godt un, at der aldrig kan blive noget mellem oo to, men det er dette, som har bragt Forfolgelse og Ulnkte over mig, stilt mig af med min Post hos Froken kammers, odelagt mit gode Raun og Nngte og bragte mig hid, hvor jeg nn er, op

i denne forfccrdelige Ttilling. Tlivver jeg godt ud af dette, vil jeg stn Veien og helst .komme langt bort fra Kristiania, der nn siM-o mig som et Sodoma og Gomorn." Tknmringen tiltog, og Morket sconket sig over og den ulnkkelige Pige, som drev rastloo142 frem og tilbage paa Gnluet, ventende paa at dor skulde indtr«ffe noget, som kunde virke til hendeo Redning. Men intet indtraf, indcfra lsd munter, hoirostet Tale og Tang hun gienkjendte Fru Felobacko, lordemodereuo og Svcusteuo Stemmer, men kunde ikke hore, hvad der bleu sagt. Hun havde laast Doren, vidste, at de ikke kunde komme ind til hende, men tcenkte sig til ai Frnen ventet at Snlten stnlde tue hende. Dog det havde hun foresat sig, huu vilde fsr do as Sult, end nyde hverkeu Hiad eller Drikke her i .vmset. og Mlelig ndwmt som hnn var ester Dageno Strabadser og eneruereude sjwlclige kom nn drivende stcerkt over hende. vilde hun Wgge sig til at sove rigtig godt og uaagne tidlig imorgen, naar Dagglansen faldt ned gzennem Tagviuduet til hende uaagne med nye og forsoge o,n det 'tnlde vcere muligt at brydc Doren op og komme herfrå, menc, diose sov sin tnugeste Tovu. Nu begyndte Tankerne at gaa i Sur for hende. Hun var altfor trYt til at klcede sig af, men strakte sig fuldt paaklcedt paa Tengcn, og alle Sorger og Tanker sluknede i en tung Sson. Men lcrnge varte det ikke, for hendes blev letterc, og der steg underlige Drsmmebilleder frem for hende.143 Hun syntes hun stod nede ved og ventet paa Gilbert, det var solblank Dag og i Skog og hun selu var saa lys i Sind. Derover paa den anden Side af Bcekken, saa hun ham dukke frem mellem de grsnne Siljebuste, han saa straalende glad ud og stanset paa Breddcn, udbredte Urmene mod hende og raabte: ~Spring over til mig, min Elskede!" Men just som hun vilde tåge Spranget, msrknet Him len til og hun veg tilbage idet Stibcekken bruste ap med en mcegtig Vandmasse og var i et Nu en brcd, rivcnde Elv med fossende Skumhvirvler. Gilbert var dodbleg og lod Armcnc synke. ~Du kommer aldrig over!" skreg det fra Eluens stummende Flade, og hun saa en vceldig Hugorm bugtet sig frem. Den kom ncermere og hun saa at den bar Lorents Ansigt. ~Du kommer aldrig over til Gilbert!" streg han. Saa sluktes alt hen i Morke, og gjennem Natten lsd der vilde Skrig af Fru Jensen, som var bleven vanvittig. ~Prsvelsen har vceret mig for haard, da jeg mistet Mand min!" skreg hun. ~Du, Maggi, kan hellerikke bcere din Provelse, du mister din Forstand som jeg!" Skrcekstagen gik Maggi ind i de forte Skoger, tilsidst blev Msrket saa tcet, at hun ikke kunde fe en Finger fremfor sig og hun stanset raadoild. Da dcemret en rsdlig Lysen frem mod hende, og der lsd hviskende Stemmer.144 ~Hun sover", lsd en Kuindestemme, hun trodde at gjenkjende som Fru Telsbaks. ~Nog sofvar Flickan", lsd en anden Stemme med tykt Mcele. Da aabnet Maggi Dinene og saa det lyste ind gjennem en Aauning i den ene Vieg, Fsrst trodde Maggi, at hun sov) og hun an strengte sig for at samle sig. Men nu skar en Lysning ind i Kammeret, en Skikkelse dukket ind og en Dsr i Vceggen hsrtes at lukkes igjen. I Dodsangst for Maggi op, som hun saa den svenske Kaptein staa foran hende morkersd i Ansigtet og med glasagtige Oine. ' Hun vilde skrige, men Mcelet svigtet hende, hun vilde lsbe over Vcerelset, men for hun kom forbi ham havde han grevet hende i sine sterke Arme. Fortjusande Flicka!" gryntet han og knuget hende ind til sig og kysset graadig hendes rene, jomfruelige Lceber. Den ulykkelige Pige kjcempet fortvivlet imod, men snart suandt hendes Kroefter og der jog en Dsdskulde gjennem hendes Hjerte ved Bemdstheden om at hun var redningslost fortaot. 16de Kapitel. Lona Vlesfing. Widding forlod den Rambolste Vygaard i et op rsmt Champagnehumsr. Han havde faaet Frsken Lyhr itil at punge ud med endnu en Tnsmdkroneseddel. Han styrte Knrsen ned til Atheneum for at tåge Trikken til Majorstuen. Men her maatte han staa og vente. Som han tcendte en Cigar, kom han til at tcenke paa Maggi, og et Smil krnset Lceber ved Viohcden om at hnno afslnelige Plan med hende var tykken. Der kom Dr. i /l'slge med on rnrqre Dame med Loranet, riineligvis hano kusine Dr. Aagot Wang, wnktc Widding og hilste. Men don vilsen, han fik igjen, var tommelig knav og kjolig.)tede i Gaden dnkket der op en stank Pigestikkelse. Tom Widding rettet Blikket paa hondo, gau ocl et Scet i ham, og han blcv ganske bleg. 10 — Maggi West.146 Du Aluerden, det var jo Maggi Vest! .hun maatte altsaa v«re undstuppct fra Feltzbek. Men huordan kunde vel det vcere gaaet til? Det syntes ham nesten ntroligt. Men da han kom normere og saa hendeo Ausigt med de friske NosenstM- og de straalende Dtne, reiste der sig alligeuel en svag Tvil hod ham. Taadan skulde ikke Maggi se ud ester det, hun idag havde gjennemgaaet efter at mere flngtet fra et saadaut Tted. >>an maatte for eilhuer Prw have Vished. ~Goddag, Kroken West," hilset han hende. ~De tagcr nok sagde huil med et bare det Tmilet vilde have uceret not til at overbevise ham om at det ikke var Maggi. ~Det var da eu eiendommelig fort satte hau. ~)eg liar virkelig hort 3ale om nogei saadant for," sagde l,uu i en Tove, som hun aldeles ikke havde dei mindste imod at fortsette Tamtaleu. har hilst paa ung og taget mig for en auden." ~la, det

tror jeg vel det er eu reitt forban seude De er jo eu komplet Dobbeltgicrugerste as Mest." ~>>ahaha, hvor >uorsomt, at jeg har eu Dobbelt qjcrugerske!" lc> Pigeu.147 ~Mit)iaun or Widding, ug det skulde interescro mig meget at uido Deroo^" ~Icg heder Lona Blessing." ~Glcedcr mig mcget al gjsre Derec. Bckjondtstab. Tor jeg byde Dem paa ot Glao Vin?" ~3ak, det passer sig ikke," smilte den unge Pige koket. ~Nnder almindelige passer det sig ikke, men jeg vil forestaa Tein en forretning, og jeg kan ikke godt staa med Dom paa aabcn Gade og afhandle dette. Tkal vi saa gaa ned paa en Bodega^" ~Noi Tak, ikke paa eu Bodega. Jeg gaar aldrig ind paa Rcstanranter og nyder stcerke Drikke." ~faar jeg saa byde Tem en stop Kasse et eller andetsteds?" ~Det siger jeg til og modtager, i Vetragtning as at det, ester huad' De selu angiver, gjcelder en ~Saa nvnker jeg, vi gaar ind paa et konditori," foreslog han. efter sinder vi dem siddende i en AsDeling for sig selv paa Haluorseno Konditori ved huer si» >iop Chocolade, huilken Drik var ualgt, da paa Forespsrgscl erklcerede det sor sin ~,Vvad var det for en Forretning, >>r. Widding?" spnrgto tilsidst. ~Nu stal De horo. log er, som nawnt, Literat,148 og blandt andet beskjcrftiger jeg mig med at komponere Julekort. Jeg har bedet Frsken Maggi West at vcere min Model til et Julekort, huor hun skulde staa on: given af Engle, — dette skulde altsaa fotograferer Men hun afstog dette, hun vilde ikke lade sig udstille," sagde hun." ~Naragtighed," blceste Lona ~Nu er De Maggis udtrykte Billede. Vil De paatage Dem at sidde Modcl til Julekort?" ~Det kan jeg nok." ~De stal faa Dem glimrende betalt for det," vedblcu han, og saa at diose Ord fik Pigens Dine til at straale. ~vun er glad i Penge," tcenktc Widding og til lagde hoit: ~Er De barnefsdt i Kristiania?" ~Nei, jeg er fsdt i Gjovit, mine dsde tidlig, jeg kom til en nu afdoo Onkel, som var Foto gras, og der lcerte jeg at rewschcrc og det erncvrer jeg mig ved nu. vor i Vyen har jeg kini mrrcl i fire Maaneder." ~Taa bor de maasto iwgcn ~Nei, de Twgtninger, jeg har, er i Amerika. >»ess bor alcnc." ~lasaa nu. 3kal jcq faa Advooso ,<>un opgau don.149 ~Godt, saa skal jeg med det fsrste skrive til Dem, naar jeg treenger Deres Assistance med Hensyn til lulekortene." En liden Stnnd efter stiltes de, og som Widding atter gik hen til Atheneum, mumlet han for sig selv: ~Hnn er vist forholdsvis stikkelig, 'men hun stal, om foriwdent, knnne hjcelpe mig til at give Gilbert Afsmag for Maggi." Han trikket op til Bogstadveien, huor han havde sin llngkarlshybel, og lauste sig ind der. Han opdaget strar to Kufferter, som stod paa Gnlvet. Det banket paa Doren, hans Vcertinde iraaote ind, liilste og sagde: ~Disse Kufferter blev bragt hid for nogle Timer siden." det har sin Nigtighed det, Frne," sagde han, huorpaa hnn atter fjernet sig. Begge Knsferter var aslaaste. Widding tog k-rne frem og laaste fsrst op den ene og underssgte den. Her fandtes kun nogle Dragter og endel llndertoi. ,Nn kon: Tnrcn til den anden Knfsert. laa et stort Album, det tog han frem og aadnet. Fsrst tom der et Kabinetsfotografi med et Egtepar og deres lille Datter, i hvem han gjenkjendte Maggi. Faderen havde et ftnt, intelligent Ansigt, buori han gjenkjendte 'Viaggis Trcek.150 Nceste Villede, hun heftet sig ved, var af en smuk, gammcl Kone. ~Saadan maa Maggi have feet nd som nng," anmoerket han for sig selu. ~Dette er bestemt hendel Mormor." Resten af Albumet indeholdt intet af speeiel Inte resse for ham. Nu undersogte han videre Kusferten og fandt en hel Del Smaating og endelig et Smnkkestrin kl«dt med blaa Flsiel. ~Har hun Smykker ogsaa?" mumlet I,au og aab net det. Her fandtes en letbrosche, et en Tolje og endelig et meget smukt Guldarmbaaud af antik Form. ~Hvordan kan huu eie et saa kostbart Tinnkke/' sagde han og betragtct det intercscrct. Induendig saa han at der var prceget en Kronhjort, stod Vogstauerne I^. ~Ter nd som et Adelouaabcn!" udbrsd han. ~Kansle det er et gammelt Aruestlikke og Maggi er af adelig Afstamning. Skulde forresten ikte undre mig. Der er noget nnl og nobelt ved hende, som maa mere medfsdt." Van ståk Armbaandet til sig, lagde de andre Sager ned i Kufferterne igjen og satte dem ind i det svcerc ,vjsrneskab og laaste det.151 Nu kom hans Vcertinde ind og sagde, at nede i Bntikkcn i samme Gaard var der nogen i Telefonen som snsket at tale med ham. Han gik didned, modtog fra en Veil Indbydelse til iaften, og snart efter trikket han atter ivei.

17de Kapitel. I sidste Øieblik.

Vi forlod Maggi West, da hun kjæmpet en Kamp for sin Ære med en svensk Skibskaptein, der var kommen ind til hende gjennem en hemmelig Dør i Væggen om Natten og havde overfaldt hende paa saadan en brutal, sjofel Maade.

Men i det Øieblik da Maggi allerede troede sig haabløs fortabt, slap pludselig Uslingen hende, tumlet tilbage mod Væggen og sank som en død Masse ned i Gulvet, hvor han blev liggende.

Men nu var det ogsaa forbi med Maggi.

Besvimet sank hun om paa Sengen — en deilig, vidunderlig Dvale, hvor hun ikke ængstedes af nogen Sorg, Uro eller Bekymring.

Saa slog hun atter Øinene op og hævet sig langsomt op af Leiet.

Hendes første Blik faldt paa Svensken, som laa der for hendes Fødder.Han laa der graableg i Ansigtet med halvlukkede Øine og trak Pusten med en gryntende Strubelyd, af og til knyttet han de fede, røde Hænder krampagtigt.

Over hele Huset hvilte en dyb Ro og Stilhed.

Maggi forstod at Sundin havde faaet et Slagtilfælde, foraarsaget af overdrevent Drikkeri, dog følte hun sig sikker paa, at det ikke var nogen øieblikkelig Fare for ham, men værre var Faren for hende, og hun saa kun en Guds Styrelse i det, som nu var skeet.

Hun havde forstaaet, at han maatte være kommen ind af en hemmelig Dør i Væggen, en Dør, som benyttede til saadanne Øiemed.

Nu gjaldt det for hende at finde den hemmelige Dør, og ved Hjælp af denne at tage Flugten fra dette forfærdelige Sted.

Hun tog Lysestagen, som stod paa Bordet og nærmet sig Væggen, hvor hun havde seet den røde Lysning dæmre ind fra.

Skarpt mønstret hun det, og snart opdaget hun en liden sort Knap i Væggen.

Hun trykket paa den.

Døren gled op paaklem. Indenfor lyste det ogsaa.

Forsigtig tittet Maggi derind.

Hun saa ind i et meget tarveligt Værelse, som hun aldrig havde seet før.

I Lænestolen sad en Kvinde med graasprængt Haar og sov.Det var Jordmor Andresen.

Maggi blev staaende og betragtet hende gjennem Døraabningen.

Saa trak hun Skoerne af, tog dem i den ene Haand og listet sig ind i Værelset.

Som hun var lige ved den svenske Jordmor, bemærket hun en Nøgle som laa paa Bordet — en Hovednøkkel.

Instinktmæssig stak hun den til sig, gik videre og aabnet Døren og kom ud i Entreen. En Papplade var spigret for den ituslagne Rude.

Maggi salte Nøglen i Laasen. Den passet. Nøglen gik rundt. Døren var oppe.

Helt svimmel as Glæde aabnet Maggi Døren og gik ud, slog saa Døren igjen.

Indenfor var alt stilt.

Som en Vind fløi Maggi nedover Trappen.

Porten stod aaben.

Ud, i Frihed! l« de .kapitel. Gode Naad dyro. tilbragte n:eget muntert hos den omtalte Ven. Morgen opdaget han at han hande glemt ester sig en Mappe med nogle vigtige Papirer paa oss bestemte sig strar for at reise didnd og hente den. Ved Dalntolutiden var han der og modtogeo af Kathinka som meget nrolia, ved Tnnet af ham snade: ~Der er vel intet galt paafcerde, haaber jeg." alt er gamte vist i den stjonneste han meddelte om sit hid. (tilber!

gaar >ni i og inspieerer jernbanelovene," sagde >vathinfa. ~En temmelig haab' lsy Affcere for ham." ~la, men nu stal jeg fortolle nogel nwr somt, Frokcn."156 Han meddelte hende om Msdet med Lona og hvad dermed stod i Forbindelse. ~Det var da mcerkucerdigt," sagde Froken Lyhr. ~Dette maa man kunne benytte sig as." ~Netop min Tanke, ved Lona kan man give Gil bert grundig Afsmag for Maggi West." ~Netop min Tanke. Gilbert kommer nmcliguis tilbage med et af de fsrste Tog imorgen, saa faar vi se." ,Fan De ikke oppebie hans Tilbagekomst hid?" ~Tak, jeg har just intet at forsonnne ,ned det." ~Maa jeg faa servere Dem spurgte hun nu. ~Tak, jeg er strubsulten." Snart efter fad han ved Frokostbordet. Kathinka underholdt ham, mens han spiste. ~Det er sandt," sagde han efter endt Maaltid. ~Det skulde ucerc morsomt om jeg kunde finde den hcmmeligc som Maggi undkom gjennem. Jeg intereserer mig for saadanne Longangc." ~De maa gjerne forssge, om De kan opdage den," suarede Kathinka ligegnldig. ~leg 'tal skaffe Dem en Lygte." Beucebnct med Lngte steg Widding ned i Kjcrl deren. >>an gik over og lyste lango Vleggene, idet han brugte sine skarpe Oinc godt.157 Mon intet mistcenkelig. Han trak frem sin Nsgle og gik langs Vceggene og banket i dem. Endelig Horte han af Lyden at han flog i en Trcevceg. Han lyste langs den, endelig faa han noget som et Skille. Han lod Haanden lobe trykkende langs ben og pludselig sprang Lsndsren op indover. ~Hallo!" raabte Widding og traadte ind i Gangen. Dsrcn smaldt igjen bag ham og han fulgte Lsn gangcn lige til Vindeltrappen, som han steg op af og kom nu ind i den snevre Korridor. Denne fulgte han indtil han kom til en Dsr med en Nsgle i, han dreiet den om og aabnet. Dagens Lys stog ham imsde og til sin store For undring befandt han sig i sit eget Vcerelse. ~Det var da kosteligt!" lo han, gik atter ud i Lsn gangen og fulgte den uidere indtil han kom over til den anden huor der atter var en Dsr med Nsglc i. Denne aabnet han forsigtig og tittet ind. mod den anden Vcrg stod en >>immelseng, hvor der lna en gannnel, hoidftj«gget Mand og lcestc i en Bog. widding forstod at det maaite ucore qnmle Haakon Ramboll, som laa der. forsigtig Irak lian Doren til og gik uidere. Han naaede den anden Vindelirappe, steg ned af den 'og kom til den liemmelige Dor, der forle ham ind i der vondte ud mod Gaardhpladsen.158 ~leg vil fandelig beholde denne vemmelighed for mig sclu," taenkte Widding. ~Hvem ved om den ikke kan komme mig til Nytte paa en eller anden Maadc." vendte han tilbage jnst den samme Vei han var kommen, lukket den fsrstc hemmelige Dor efter sig og steg op af Kjcelderen, slnkket Lygten og gik lige op paa sit Vcerelfe, huor hau tog omtalte Mappe frem og satte sig til at skrive et Brev. En god Ttund efter bleu der banket paa Doren. ~Kom ind!" raabte Widding. Det var Krcefting som viste sig, og Widding saa strar pna haiw Ansigt, at der var lMldt noget meget nbehageligt. ~.Vvad er det for gall spurgte han. ~Det er det, at Hlaggi West- ina: romte fra Fru ~Er du splitter pine gal," streg Widding. ~,vvor dan kunde de give hende til saadant?" ~la, det var nok et Brev til Fm Felobak, et som faldt i Maggis vcender og fik hende til at forståa det vele, hun fatte fig paa Bagbenene og forsogte at romme, men bleu puttet ind i Kammeret. Da hnn fou, gik den fuenfte gjennem den hemmelige Dor i Vcvggen ind til hende. Det blev snart ftilt deriude, c>a forn lyttet, troede, at det var «11 iIZIN. Taa gik de huer til fit og blundet lidt. Men da lormoderen vaagnet og159 fandt Entrenoglen borte, anet hun Uraad. vun gik md i Kammeret og fandt Tvemten liggende paa Guluet i Krampe, han havde faaet et epileptisk Anfald, og Maggi var va'k." Widding bandte, saa det var stygt at hore. ~Det var en infam dum Historie," sagde han. ~F.iv Felsbak har ganske vist gjort sit bedste." ~Vidste man endda, hvor Pigcbarnet har tyet sig lien." ~Vidste vi det, saa skulde det nok lade sig gjsre at faa hende indfanget, men det er aldeleo unniligt at gicette sig til. Hvad er det mi at gjore?" ~Ved endnu ikke — jeg maa tcenke mig om." Det banket paa Dsrcn, og Widding lukket op. Der stod Froken Lyhr. ~Maa jeg faa tale lidt med Dem," bad hun. Tieneste, Frskcn," svarede han og gik ud til hende. Vun forte ham ind paa sit og sagde saa: . ~leg saa Dercc> Drabant konnne og havde strar paa at han bragle Dem en Jobspost." ~Gam'ke rigtig. Vtaggi West er romt fra /<ru Kathinka blev ganske bleg.' ~Saa er Spillet tabt," sagde hun. „Endnu ikke, men her er det at tåge fat fra nyt160 af igjen. Og det er dobbelt at fange en Fugl, som, engang har sat i Snaren." ~Bare hun ikke soger Politicts Aosistance," fort satte Kathinka. ~Maggi gjor det neppe, hun er af en temmclig frygtsom Natur. Men selu om hun gjorde det, kom hun neppe nogen Vei. Hun har ingen Vidner. Ia ja, Mlbert er vel forvaret i Fredrikshald Dagen over." ,Men imorgen kommer han tilbage, og da kan vi resitere at han stoder sammen med Maggi." ~Vi maa lade ham stode sammen med den falske Maggi," sagde Widding raskt, ~og det paa en Maade, saa at han totalt opgiuer den virkelige Maggi West." ~Hahaha, det var en Ids, men jeg tror nu alligevcl at dette bliuer et langt Lcerred at blege." ~.Vvorfor det?" ~Denne simple Pige synes i hoi

Orad ai have Lykken med sig, hun er allerede to Gange undgaaet vore Snarer, forst gjennem ~Ia afbrod Widding hende. ‚Ml Te tro, Frsken, det var mig totalt umutigt at sinde nogen hennnelig lldgang fra svMderen." ~Det var da besynderligt, nt hun kunde finde den. Eig mig nu, lwordau vil De arrangere Dem med den falste ~Timplcmang ved at lade hende spadsere Arm i Arm med Chnrleo Berg, saa (Albert ser paa det."161 ~Briljant!" lo Kathinka. ~Og De vil strar scette oette i V«rk^" 'il. !». Omtrent Kl. bleu han atter kaldt op til Telefonen. 11 — Maggi West.162 M- der raabte han. ~Det er mig Fru Felsbak." ~Nu, jeg or mcget urcd paa Dem." ~Det vil De halde op nt mrro, naar De hsrer,. hvad jeg har at fortcelle Tem." ‚Forn, mod det." ‚M har atter fanget Maggi." ~Nei or de! raabte Niddmg fovnoiet. ~la, for en haw Time sidcn bragtec, hnn klor» formeret og i luttet Vogn til mig og uaagnet forst af Duaten, da hun kom iud paa sit Kammer." ~5g saa^" ~vun bwrcr sig ad son: en Vanvittig råser son: en Louinde." ~leg haabor at De ikke stipper hende denne gang," fortsatte han. - ~Nei, min >>orre, or jeg blcuen luret eu saa kan Te lide paa, at De ikke ster om igjen." mig nu se det. Fru Felsbak." ‚/Forelobig er det vel bedst at lade hende rase nd." ~Ia ja, jeg sor mnligens op til Dem engang imorgen. Godaften da!" ‚van ringte af, gik ned til Froken Lnhr og med delte hende den for dem saa gode Nyhed, og hun blev mogct fornsict. kan Te u«re ganste rolig," tillagdo han.163 / ~For Maggi er der Mc lcengerc nogen Redning Nu gaar hun under!" ~Kanske de opgiver Dereo Byreise?" ~Nei, vi maa smedc mens Jernet er varmt og have alt istand til Gilberts Modtagelse imorgen." ~Godt -- jeg har bestilt Vognen til Kl. 10." I'.)de Kapitel. Doktor Aagot. Vi forlod Maggi da hun styriet no af Porten i Rosenkrantzgadell efter at hauc gjenuundet sin Frihed. Uden nogen bestemt Maal ilet hun ncdouer Gaden og sansct sig forst, da hnil naacde ncdenfor Tordcn stjolds Plads. Dcrnode blaanet Tjsen og afspeilet den stjerne funklendc Himmel. ‚vun trak Aanden dnbt. .vun var frelst, og det som ved et Mirakel. Men hnn var huouild, udm 3ag over Houedet og Brsd til at mmte sig. Hvad stulde hnn ucl nn tagc sig til. ‚vnn gik ned mod Keiserbryggen, fatte sig paa en Bcenk og tankte — tcenkte og tcrntte. >>vilken rcvdsom Forfolgelfe var hnn ikke ildfat for Gilberto Tkyld Dennegang var hnn undstuppen.165 men ganske vist vilde hendes Ficnder lcegge nye Snarer for hende og tilsidst kunde hun komme til at bukke under. Hvor turde hun vel, ester hvad hun idag havde opleuet, sjette Lid til noget Menneske her i Byen, som hun ikke forud kjendte i Bund og Grund. Og hos dem hun kjendte, var hendes gode Navu og Rygte odclagt. Tilsidst kom hun til den Ouerbevisning, at der ikke var noget andet for hende at gjsre end at se til at komme sig mrk fra Kristiania, etsteds hev, hvor ingen kjendte hende og hun kunde vcere tryg for sine Fienders Efterstrcebelser. Yr.n vilde gaa paa sin Fod udover Landeveien, kanste hvile sig og sove lidt inde i Tkogen og nceste Dag soge sig Plado paa en Vondegaard — ligegodt hvilkensomhelst Bestjleftigelsc der blev tilbudt hende. vuil reiste sig, gik fremovcr forbi leri'banestationen og tog saa Kort Adlers Gade. Men langt havde huu ikke gaaet, fsr der frem af et Tmug stiirtet endel morke Tkikkelscr og stauset og omringet hende. ~Tlip mig - lad mig gaa!" stonnet hun fra sig selv af Angst. Hun saa, at det var Vanditter, falle Lazaroner og midt iblandt dem stod en fillet Jente med frnkt, foruorpent Ansigt.166 ~Frem med Mynten!" streg den ene af Ban ditterne. ~leg har ingen Penge," svarcde Maggi. ~Kjcere, lad mig faa gaa!" ~Har dn ikke chnge, saa har dn pene Kwder," sagde lenten. ~Og hun er velskabt og vakker," sagde ef af Gut- terne med et graadigt Btik paa hende., ~Yun skal vaere uort Bytte." ~Lad mig faa hendes," fortsatte lentcn, ~saa kan hun faa Fillene mine istedet, og dcrc Gutter kan trcekke Lod om hvem stal faa hende til Kjlereste." Vendes Ord hilstes med jublende Bifald og den fsrsttalende Bandit sagde: ~Naa trcekkcr vi hende hjem til Dwekvarteret, hun stal snart blive som en af oo andre." ~HMp! hicelp!" strcg Maggi. ~Kneble hende!" hvinte Tyvejentcn. De gik ind paa hende, dcil ene greb hende om Armene og trak dem bagud, medcnc. en anden trak frem en Rem for at bagbinde hende, medeno lenten vilde stoppe ot smudsigt Torklcede i Vcundcn paa hende. ~voldt!" raabtc en klingende Pigcstemme, og en robust Dame dukket frem i Gadcn. ~Vil I behage at flippe hende!" Banditterne studset og holdt mdc, men nu sncerret lenten:167 ~Nei, hor paa hende der da! Dere lar Derc vel ikke skrcemme af hende Gaa los paa hende Gutter og knebl og bind hende og tag hende til Bytte ogsaa. Icg abonerer paa Lorgnetten hcndes. Gaa paa Marsch!" Disse Ord gjorde sin Virkning. To kutter gik stem mod Dåmen. ~Afueien!" slrcg hnn og hoeuet en blinkende Re' uoluer. I ncestc Ntomcnt drsnnct et Sknd, saa atter et. Virkningen var kollosal. Hujcndc og strigendc flygtet Flokken nedover Gaden og var i et Nu for sunndel. Der stod Maggi alene med sin Redderinde, som endnu holdt den rygende Revolver i Haanden. Nn dnkket en Konstabel frem af Sidegaden. ~Var det Dem, som henvendte han sig barskt til Dåmen. ~la, jeg affyret

nogle Skrcemmesknd mod endcl Pobel, som antastct denne nnge Pige. Kjender De mig ilke?" ~Aa er det Dem, Doktor Wang!" udbrsd Kon stabelen ncesten flan, idet han forte vaanden til .vnen. ~De kjender mig, saa ved De ogsaa at Poli tiet har tilladt mig at bcere Revolver og i Nodsfalo brnge den." ~lavist, iauist!"168 Maggi havde allerede ofte hsrt omtale den kvinde ligc Lcege, Doktor Aagot Wang, som var bckjcndt for sin Dygtighed og Elskvcerdighcd blandt SamfundetZ Smaa, hos hvem hun haudc uidst at gjore sig afholdt. ~Er der ellers noget, jog kan staa til Tjenestc med?" spurgte Konstabelen. ~Nei Tak," lsd Tvaret, og han fjcritet sig med en hsflig Hilsen. Nu traadte Frsken Wang ncermcre ind til Maggi og betragtet hende med et venligt forstende Blik. ~Sig mig huor De stal hen, saa folger jeg Dem hjem," sagde hun. ~leg har intci Djem," suarede Maggi, der solte sig scelsomt dragen til hende. Det var som den kmndclige Lcrge syntes at lcesc i hendcs Ansigt, og hun sagde med blod Ttemmc: ~De har intet .vjem, siger De, og De ser syg og eneruerct ud, og jeg ved neppe jeg har seet noget mere hjcelpelsst, fortuilet Udtryk i et Ansigt end Dereo De er mcget ulykkelig, men god og ufordcervet." ~leg har ikke selu forstyldt mine Ulykker," suarcde Maggi heftig! beuceget. ~Det tror jeg hellerikkc om Dem. Te har intel ,vjem eller Tilholdssted, ingen Tlcegtningcr til'at hjcelpe og stolte Dem." ~Ingen ingen i hele Verdcn," svarcde Maggi i en uendelig fortuilct Tone. ~,veller ingen Besticeftigelse."169 ~Folg mod mig hjom, saa skal jeg kanste stasse Dom en Plads." ~sak, Froken, mon jog har foresat mig, at jog ikke vil tago nogen Piads i Kristiania." ~,Vuorfor ikke?" ~Fordi jog har saamangc Fiender, dor vil min Fordm-uelsc." ~Fiendor, sigor Do, stotto Mcnnosker Maggi nikket. ~Saa folg mod mig Do jog stal tago Dom i Beskyttelse mod Doroo Fiondor," lod dot tappert. ~leg stal ucrrno om Dom og wro Don: at va'rc nwdig til at optago mod donno uanstcligc Verden vi louor i. Tro mig til, jog vod, hvad s170 mig hjem, saa faar vi maa De staa Dem ned ,Ml De nu fslgc med tales ncermere ved. lalfald hos mig mat." Tak." en Patient og nn stal ~leg kommer netop sta jeg hjem." De fulgtes indover mod Centrnm. Et Kuarterstid efter sad de i Doktor Aagot Wangs hyggelige Dagligstuc, hvor der var doekket et indby dende Aftensbord. ~Fsrend vi taler sannncn, treenger De til at faa noget Mad i Livet," sagde Froken Wang eller Doktor Aagot, som mange af hendes Patienter pleiede at kalde hende. ~V«rsaagod!" De satte sig tilbords og hnn stjcvnket The til sin Gjcest og nodte hende til at spise. Eftcrat Maggi behagelig oplivct havde takket hende for Hladen, tog hnn vaa Doktor Aagots Indluidelse Plads i Sofaen og denne satte sig overfor hende. ~Ru maa De fortolle mig om Deres Ulykker," sagde hun. ~De staar enc i Verdcn og har ingen SlNgtninger?" ~leg har en Tante, lom jeg logerede hos," men der kunde jeg ikke blive boende lcengere." Nolende holdt hnn inde, men Frskcn Wang sagde hjerteligt:171 ~De kan saa trygt betro Dom til mig — hvad De siger mig, kommer ikke uidere." Og Maggi meddelte hende om Faltterens Ovfsrscl nwd hende. ~Afstyeligt!" raabte Dokter Aagot hovedrystende. ~la, da knndc De nok ikke blive boende der lcengere. Og nn videre^" Maggi fortalte om den Ulykke, der var tilstsdt Larsen og at nogen havde bagvastet hende for Frsken Lammers, og hnn var afskedigct for ~Lssagtigl,ed." Videre meddclte hun om Tabet af sin Haanduceske og om huordan hnn bleu berouet sine Kufferter. Ivrig lyttet Dr. Aagot til og sagde saa: ~Man siger nok, at en Ulykke sjclden kommer alene, men en ucerre Kjcede af 11 lykke? paa engang har jeg aldrig hort Tale om." .Udenfor hvad hamdte med Larsen," sagde Maggi, ~saa tror jeg at alle de andre Ulykker tilfsicdeo mig fra samme Hold." ~Hvad er det, De siger Hvad mcner De med dct^" ~At jeg har Fiendcr, som vil mig tillivs, ja lige frem arbeider paa min Undergang." Dr. Aagot saa uenlig ind i Maggw smnkke, sjcrl fnlde Ansigt og sagde: ~De, som ser saa sml og god nd, stnldc have Fiender? Vtei, det kan jeg da nmulig tro."172 ~Og dog forholder det sig saadan. Jeg har Ficndcr der forfslger mig — det bcvifes bedst af dm sidste Ulykke der tilstsdte mig iaften, den ucerste af dem alle." Nu fortalto hun om sit Mode med Fru Fclsbak og hvad siden fulgte. I heftig Spcending lyttet Dr. Aagot til, medcns hendcs Ansigt udtrykte den storste Bestnrtelse. ~Og saadant kan virkelig foregaa i vor Bn," sagde hun tilsidst. ~leg har nok hort om ligncnde i Europas 2torsta:der, men ikke her. Hvem er han da denne Deres djlruclste Fiende, som efterstneber Dem paa en saa frngtelig Maade?" ~leg ved det ikke," suarede Maggi. ~De ved det ikke?" raabte Dr. Aagot sorundret. ~De maa dog have en Tanke om det eu Anelse om hvem der staar bag?" ~Nei, forsandt, det har jeg ikke. Xun det ucd jeg, at nian forfolger mig saadan, fordi jeg staar iveien for nogen." ~Forklar Dem ncermere." ~Det kan jeg ikke uden at aabcnbare eu Demme lighed, som jeg hoitidelig har louct at tie med." Ved diose drev der et besynderligt Udtryk over Doktoreuo Ansigt. Maggi saa det og udbrod heftigt indtnengendc:173 ~Nei nei. De maa ikte tro noget stet om mig. Jeg har ikke forscet mig paa nogensomhelst styg Maadc." ~leg tror ikke andet

end det, som godt er om Den:," erklirrede Dr. Aagot. ~Det er ssrgcligt dette. Sig mig, stikker der ikke en Kjcerlighedtchistorie under?" ~Io," suarede Meggi bkwsende., ~Men mere kan jeg itke sige." ~leg skal hellerikke trcenge uidere ind paa Dem i dette Pnnkt. Tig mig, agter Dc ikke at anmelde denne Rufferste for Politiet?" ~Det vil lidet nytte jeg har ingen Vidner paa hende." ~>van ucl um-c. Men De vit da vel melde Ro ueriet af Dereo Knffcrter?" ~leg tror hellerikke det HMper. Ten Fare De, Froken, hjalp mig ud af, kom vistnok ikke fra inine Fiender." ~Nei, det var den bekjendte Vikapobcl, som ope rerte paa Egenhaand." Der fulgtc en Panse, saa fortsatte Maggi: ~laften nndglk jeg mine Fienders stjcendige Plan, lnen de vil ikke v«re sene om at ndkl«kke en ny Plan til at odekegge mig og n«ste Gang kan jeg komme til at ligge nnder for den. Det uildc u«re allerbedst for mig al komme langt bort fra Kristiania," tilfoiet hun modlss. nei, det stat De ikke. Hor, nu vil jeg174 foreslan Dem noget. Jeg maatte jage min Pige idag fordi hun dråk. Vil De nu indtage hendes Plads - det er let Arbeide og saa kan De yde mig Vjoelp, naar jeg udfsrer en eller anden Operation. Femten Kroner Maancdcn. Vil De?" ~Mange Tak for Deres Godhcd, Frsken Wang, jeg stnlde faa giernc benytte mig af den, om det ikke var for mine Fiender . . ." ~Icg stal bestytte Dem imod Deres fiender," afbrsd Dr. Aagot hende kM. .log forsikrcr Dem til, de skal ikke faa flippe .ind her og gjore Dem noget ondt, ikke krumme et Håar paa Deres Hoved." Den unge Dame talte saa dMut, energisk og hjcrteligt og tog begge MaggiQ vender i sine, og det var forn hun hypnotiserte den stakkels forfulgte hjemlsse Pige og fyldte hende med nyt Mod. ~De skal ikke giuc Dem over," fortfatte denne. ~Vaade Politiet og jeg stal bestytte Dem og knibe TereP Ficnder ved Vingebenet. Ikke sandt, De tager Pladsen hos mig?" ~10, tak, tak, det gjor jeg saa inderlig gjerne," suarede hun. ~:Varrker De noget saa meld det bare til mig." ~Det stal jeg, Frskcn." ~Te er saa nng, Frsken Nest, De stal se at har megct godt og stjont i Baghaand for Dem,"175 sagde nu Dr. Aagot, idet hun relste sig. ‚Maaske ogsaa med den Kjcerlighedshistorien De ved nok." Der drev on fager Rodme over Maggis Kinder. Det var som et uuist Hnab rsrtc sig i hendes .vjerte om der maaske endnu kunde blive noget mellem hende og Gilbert. Da lsd der en Klemten paa Telefonen inde fra kontoret. Dr. Aagot gik didind, forte en Telefonsamtale, vendte saa tilbage og sagde: ~leg maa ud i Sygebesog igjen." .<>un saa et Ndtryk af Mngstelse drive over Maggw Ansigi og fortsatte: ~><anste De har Lyst til at fslge med:'" ~Tak, det vil jeg gjerne." gaar vi." 2»»dc Kapitel. Lona Vlessings ssventyr. Eftcrat Widding som nceunt forgjceves havde ssgt Lona, bessgte han et Forlystelscssted, trikket siden hjem til sin Ungkarlsleilighed og tilbragte Natten der. NMe- Dag forsov han sig, saa han fsrst ved Elvetiden kom ned til Centrum.)tu sogte han op til Fotografen, huor var ansat og bad om at faa tale med hende. suarede ham, at hnn ikke havde indfundet sig der idag, rimeligvis var hun syg. Mrgerlig gik han ned til hendeo Volig i Revier- og forhorte sig der efter hende. Med et egct 3mil suarcde hender Viertinde, at Lona ikke haudc uceret hjennne om Nattcn. .Vell harm tilsinds gik Widding. ~Hun er nok alligcucl en tvilsom Person," mumlet han for sig selu, ~uistnok eil Natteno Dame.177 At jeg kunde tåge saadan feil! Men hvordan stal man vel kunne beuytte sig hende, naar hun er en saa dan upaalidelig Person^" Nu led det mod den Tid, da han skulde mode Gilbcrt Ramboll paa Vestbanestationen. - Han styrte Kursen i denne Retning, men som han naaede NosenkrantMden faldt det ham ind, at han endnu havde Tid til at afkegge en ilsom Visit hos Fru Felsback og forhsre sig, huordan det var med Maggi. ~Goddag, er det Dem, Widding," hilste Koblersten ham smilende familicrt og fsrte ham ind i Stuen, hvor de begge tog Plads. ~Huordan staar det til med den smukke Maggi?" spurgte hau. ~,Vun bliuer vierre og vcerre ester huu rsmtc fra oo," lsd Zuaret. ~De ved, denne svenske Skibs kaptein sik Tlagtilfcolde i det afgjsrende Dieblik. Deraf benyttet lenten sig til at undvige paa en snedig Maade, og jeg var rent ilde ude. Men Dagen ester udpaa Aftenen tYnn lordmoroil her og jeg gaaende nedover Theatergaden. Da ser vi pludselig foran os Maggi. Vi star ester hende. Kloroformslasken havde jeg hoo mig, og nu gzaldt det at handle raskt. Vi indhentet hende, just som huu gik ind i et Portrum og kastet os over hende og kloroformerte hende fsr hun sik givet en Lyd fra sig. Jeg holdt om hende, og Jordmoren 12 Wllggi West.178 var kjap til at faa fat i en luttet Vogn. fjorte vi hjem med hevde og nk hende uden op i kammeret igjen og lagde hende paa 2eugcu. Neppe var det gjort, sov jeg sik Vesog af eu rig, vor't Amerikaucr, en uild, uuoren zaand. Nu loftet huu den ogsaa mod mig sg vilde true sig til Udgang. Ntcn vi sik hevde da kastet ouereude og bag bundet, huu var jo aldelco uild." ~Det kuude jeg aldrig neukt mig om Niaggi West, huu, "som saa stille og tilbageholdcu ud," erklcerede Widding. ~Det var hun ved sit forste Besog hoo 00, men nu 100 huu helt til at have foraudret Natur. lenten var Tkam ikke til at kjeude igjeu, og stig hun bruger179 Mund. Hun lader

sig ikke rcesonere med, og det verste or, at hun lader som hun ikke ved at hun har vceret hoo mig for: stjsnner ikke, hvad det stal betyde. Hun paastaar at hun ikke er Maggi Nest." ~Hm hm, hvem stulde hun da urne?" lo Widding. ~Hun siger at huir hedcr Blessmg," lsd Svaret. Tom rammel as et elektrisk Stod for Vidding op af Stolen aldeles blcg i Ansigtct. ~Der har ni det!" streg han med en rasende Latter. ~Men lioad gaar der af Tere, udbrod ~Te har taget Feil." ~Vuad mener De?" ~At den Pige De holder fangen derinde, ikke er West." Konen plantet ,v«nderne i Siden og saa paa ham med en Mine som om hun tvilte om han var ved sine fulde fem. ~10, saamen er det hende! Det er ikke til at tåge Feil af det." ~Det er altsaa ikke hende?" ~De vil da vel ikke paastaa at to Personer kan vVrc saa knagende lige? Det er jo Maggw Ansigt, Håar, Dine, hendel Krop, ja, til og med hcndeb Stemme."180 ~lasaa, Stemmen lallcfald er det Lona Vising De har faaet fat i, istedetfor Maggi West." Fru Felsback flog i Bestyrtelsen v«nderne sammen og streg: ~)tu skulde en aldrig have hort saa galt. De maa jo vlere ligesom DobbeltMngerster de to da>" rigtig Dodbeltgjlengerster!" Widdlng. .leg' holder Dem fuldstlendig undstyldt. Fru Felsback, De maatte jo lade Dem stusse as eu saa forbausende Imidlertid besinder Maggl sig fremdcles i Frihed." ~Hvad er saa at gisrc^" ,De maa scettc Lona i Frihed." Ibuf, jeg er rent r«d at hun kommer til ai hiose Politiet paa mig." ..leg indestaar Dem for at dette ilke ster. Men vi maa pynte lidt paa det, arrangere en liden Komedie." ,van tcenkte sig lidt om, og saa havde han strar M-dig sin Plan og mcddelte hende den. ~('>aa nu strar ind til hende," tillagde han. De ud i Gangen, og Fru laafte laaste ng ind paa det lille Kammer, hoor Lona laa fuldt paaklcedt og bagbunden i 3engcll. ~Er Te der igjen, afstyclige 'treg hnn rasende op.181 ~,vsr nu, Maggi, Do stal tago dot med Fornuft o^ ~log hodor ikko Maggi!" sncerrct don andon. ~Vonn hcdor jog - Blcssing." ?» dotto Oicblik Doron op, Widding tnrngtc sig uoldsomt ind. ~Hoad gaar hor fov strcg han mod on Politimandn holo Barskhod. ~Aa Widding er dot Dom!" jublot <,FrelV mig fra dotto afstyoligo Kvindfolk, dor har bcdsuot mig og skrbt mig hid for at ,van trak sin Tollokniu og ouorstar hondoo Baaiw. sprang op as Tongon, ftillot sig foran og strog: stal Do staa mig til Nognstab,. Nnsforsto!" Fm Folsback stod dor mod on Mino, som hnn var f«rdig til at snnto tvoro gjonnom (^ulvot. ~Do 'tal staa mig til Nognstalv gnmlo indo!" tordnot Widding. ~At' as mig!" stonnot troodo dotto var '.Vlaggi Wost, og Hondos, donno Amorikanoron, satto mig til at ndsoro donno (^roion^" ~Dotto nndstyldor megot lidot Doro?> vodblou Widding strongt. ~si-otVm raabtc Widdinq. ~Altsaa uirkolig Do>n ..."182 ~leg vil have Skadeserstatning!" raabte Lona forbitre!. ~Det stal jeg ssrge for at De faar, Kroken," suarcde Widding. ,Men ordne Dem nu til at komme afsted herfrå." Lona gjorde i en vast en Smule Toilctte for Vlegspcilct. Widding saa paa sit Uhr. ~An!" raabte han for sig selv. Klakken var saa mange at Togel allerede maatte Vlere kommet og (Mbert Ramboll med det. 5g Maggi West i Ja, nn saa det nydelig kritist ud! Sammen med Lona forlod han Etablissementet. Da de var komne ned i Trappen, sagde hun: ~>>r. Widding, jeg maa takke Dem saameget for at De har frelst mig. Hoordan kunde det falde stg saadan at De kom didop:'" ser De, min Frsken, jeg er Privatdetektiv og saa hnude jeg i Ttilhed laast mig ind af denne Frnes Entredsr for at belure hendes oemmelig hcder. Da nk jeg hore, hvao De sagde, og jeg drod mig ind." ~leg er aldrig i mit kommen nd for naget ua'rre" synes De ikke, at jeg bor weve Skadcs erstatning af hende." ~Nei, lad det helst v«re; sclu om De kunde faa det, vilde De rcsikerc at hun tog >>evn paa en frygtelig183 Nwadc — Te knnde bluie snigmnrdei. >>un er god nok til det." ~,vm nei, da faar jeg lade hende ifred," gj^oc. Pigen. ~En anden Tag er, at jeg nu stal hjcelpo Dem til at tjcnc en Dundrotroncscddel paa »n halv og det paa en saare anstendig Maadc." Pigens Dine stråalte op. ~,v>uad dreier det sig om da, Widdina/" ~)ln gaar vi ind og spiser Frokost sammen, saa stal De hsre." De fulgtey ind paa en fin Afholdtzkafe, og de sik sig seruerct i en huor de knnde sidde nforswrrede. Vi vil ikke gjengiue den Tamtale, som nn snlgte mellem dem, nok er at sige, at dc blev fuld: nd cnige. 2ldc Kapitel. (5n Handel. Imidlertid var (Albert Mmboll ankommen med> Fredrikshaldstogct. Forgiceueo haudo han don foregaaende Dag inspi rert alle de fra Kristiania kommende Tog. Ingen Maggi viste sig. Da tcrnkte han sig til at hnn maaste havde opgivet og han ucndtc til bago til Kristiania for ved Widdmgo ,vMp at efter- spore hcndo her. Da denne hnno ~Ven" ikke modte op paa Tmti onen, blcu han cergcrllg tilmodc >>an bestemte sig for at gaa lige til Froken Lammero og ndspsrge hende, om hnn mdste noget angaaende Hlaggi. So:n twnkt, saa gjort, van gik ind i Modeforrct ningen og ndbad sig hmtidelig en samtale ,ned hende. >>vad var nu at gjore?185 Den gamle Frsken, dor imponeredeo af den smukke, elegante Mando fine Optrceden, fsrte hnm ind i Side og bad ham tagc Plads. Men ikke for var Naunet Maggi West kommen over hans for Froken ftrar stiftet Farue. v ' streg hnn op, at

Maggi var en lssagtig at der fortvcrk var flotte Herrer her og fpnrgte efter hende 0.f.0. Oilbcrt stod som bedouet nnder denne Ord flom, og han forstod nok at denne Dame talte ud af sin fnlde Overbeuioning. Tilsidst fik han Ordet og sagde hende temmelig barskt, at det Hele kun var Baguastelse, at han var overbevist om Maggw Nenhed og Vravhed, og da det var ham meget om at gjsre at faa tale med hende, vilde han bede Frokenen at opgiue ham, hvor han Uulde finde hende. Denue fimteo virkelig imponeret af hano Ord og fagde saa: ~Tor jeg da sporgc Dem o,n Dere?, Naun og i hvilket Forhold De staar til Hlaggi West." Gilbert blev rod og bed sig i ~Delte vedkommer ikke Tågen," fik l,an med Moie frem. ~10, min fine verre," bruste hun op, ~det ved' kommer meget Tågen. De er altsaa nf samme Ulla186 som de andre, der lsber her og spor efter den for vorpne lentcn," ~Skam Dem, hvad De siger!" skreg han harm- blussende op. ~Tr«k mig for Retten, og jeg staar ved mine Ord. Men nu er denne Samtale endt. Godmorgen!" Gilbert befandt sig i en hoist nhyggelig Sinds stemning. Det syntes ham, som hele Verden maatte have sammensvoret sig om at bagvaste Muggi og tale ondt om hende. Og saa nVgtet denne gamle Dame at sige ham, hvor Maggi var; det lod jo paa hende som om hun vidste det. ~Men jeg skal ftnde hende frem!" mumlet Gilbert for sig selv, som han var stanset ude i Guden. ~leg vil hore as hendes egen Mund, at det ikke er sendt et Ord af det onde, de siger om hende." Nu tog han en rast Vestutning, han vilde tjore lige op til Fru West og se til at faa vide af hende om hun kjendtc noget til, hvor Muggi opholdt sig. Som tcenkt saa gjort, van tog en Drosche op til Rodelskken og traf Vnkefru West alene hjemme. Navn er Arnold Gilbert," presenterede han sig. Fruen gjorde en dyb Kompliment for ham. Hun kjendte ham igjen efler et Fotografi, hun havde seet inde paa Maggis Mrelse, men fandt det tlogest ikte at lade sig mcerke hermed.187 ~Deres Niece Frsken Maggi har vwret ansat ved Ccntraltheateret," uedbleu han efterat have sat sig ned. ~Hun har det." ~,vun er i Bcsiddelse af en stor scenisk Begavelse, og jeg, som intereserer mtg for saadant, vilde gjerne bekoste hendcs Uodanliels.'." ~Det var mcget smukt as Tem, Hr. Gilbert," svarede Fruen. ~Tsr jeg saa udbede mig Frsken Maggi<H Adresse^" ~leg ved just ikke nu, hvor hun er flyttet hen, men jeg kan let ftafsc mig Rcde paa det," lsd det med en forbeholdcn Mine." ~Vil De saa gjorc mig den Tjeneste at lade mig faa vide det, Frue ~leg frygter sor at jeg vilde gjsre mig selv en yderst daarlig Tjeneste dcrved." ~Huai) mener udbrod den unge Mand forundret. Fru West blev siddende tauQ en liden Stund. ~Nu stal Te hore," sagde hun endelig ~leg ved om en ung, meget formuende Mand, som elster Maggi, en Forretningsmann. Hun holder ikke videre af ham, dog er jeg sikker paa at hun snart ml give ham sit la. Men lige sikker er jeg paa, at Maggi, hvis hun faar Deres Tilbud om Nddannelse, vil give ham en Kurv og folge sin brcendende stjcerlighed til188 Theaterct. Og dette vil komme til at gaa udover mig. leg skylder ham 500 Kroner, dem vil han sende til Inddrivelse, hvis Maggi givcr ham Afslag, ligesom jeg ogsaa gaar glip as andre Fordele, som jeg gjennem Aarenes Lsb vil kunne opnaa ved ham." ~Hvilket nedrigt, hauesygt Fruentimmer!" tamkte Gildert ved sig selv. ~Under disse Omstcendigheder maa De forståa at jeg ncegter at bringe Dem i Forbindelse med Maggi, ja, jeg vil gjsre alt.hvad der staar i min Magt for at De ikke stal finde hende, fsr hun er Forretnings mandens Hustru," ,Mlbert troede uirkelig denne Skrsne og tog den som Bevis paa hvor Maggi var omspundet as Intriger og Kavaler — det maatte vcere for hendes store Skjsw heds Skyld, tankte han sig. Men hvad spillet vel fem hundre Kroner nogen Rolle fra eller til for ham, naar det gjaldt at finde Maggi ~Nuvel," sagde han. ~De stal faa 50" Kroner af mig, hvis De vil opgive mig Adressen." ~Bestemt ved jeg ikke den selv, men inden tre Dage skal jeg skaffe Tem Besked derom." ~Fru West laug og snerpet Lceberne sammen. ~Gaar De ikke ind paa dette, spurgte han. ~Undstyld, min Herre, jeg kjender Dem ikke. De er mig komplet fremmed, og saa kommer De og spsrger189 ester min Niece paa en temmelig gaadefuld Maade. Hvad Sikkerhed har jeg for at De betaler mig Pengene, naar jeg har gioet Dem den omtalte Oplysning." Gilbert smilte foragteligt. ~Vil De komme med Pen og Blcek," bad han. Hun bragte ham det og han fremtog sin Chequebog og strev en Anvisning paa ss»o Kroner betalbar i Kreditbanken. ~Mange Tak, min Herre," sagde Fru West med et honningsodt Smil, idet hun modtog Papiret. ~Men, udbrsd hun pludselig med paatagen Forundring. ~Her staar jo et andet Navn ..." Gilbert bleu blussende rsd, idet han fsrst nu mcerket at han hande blotstillet sig. - ~leg optrceder as og til under Incognito, Frue," sagde han. ~Desvcerre kom jeg til at robe mig. Jeg maa bede Dem bevare dette i den dybeste Hemme ligheo." ~la, beuares, min Herre, det kan De farstaa at jeg gjor, saameget mere som Historien om denne Deres Udbetaling til mig kunde blive bedsmt paa en mindre tcekkelig Maadc uf Folk. Inden tre Dage stal De faa Maggis Adresse. Men hvor sender jcq Dem Med delelsen herom?" Han betcenkte sig

lidt og svarede saa: ~De tan ringe op Lindeuold i Telefonen og bede190 om at faa tale med mig. Er jeg ikke tilstede, saa opsoetter De det." Oilbort mumlot noglo uforslaaoligo rasoudo ouor dot udtalto Dusto, sagdo han uod sig solo: Du dit forvorpnc lrov at M oftcv str«bor Hlaqqi mod MM ,vonsiqtor, og i ocnno dm modbydoliqo var du strnv fcrvdiq til at s«lqc houdo til mig, mon uont mdiil Aaro! ov udo, saa stal du nok faa horo noqot andot." Dorinod tog han hastig Mod og gik. Dor kom just Wost i,td af Porton med ot Goua>r ovor huor Tkuldor og sondto i Forbi gaaondo ot alt andot ond vouligt Blik. van traadto ind i Ttuou til Modoron. ,/Tli or jo bomebuot ligo til Tlvudoruo," sagdo hun. ',log stal op ftaa Aaroold og prouostydo dwse mon jog stuldo nok onsto at prouo dom paa en vie. Person." ~,van du modto nikket. uildo don PorsoU Rambsll oido Hlaggio Adro^so." ,/2g du gau ham n«ston strog "/)toi, jog uod don jo ikko, og sotu om jog vidste den, oildo jog ikko opgivo ham den. van sagde at ~lavist, mm ,vorix'. D>.' maa fan (^lVdc191 han vilde bekoste hcndes Uddannelse til scenen, men det or nok noget andol, som stikker under." ~lauist er det. lapsen faar pame sig hnn!" tillaqde med et mordlustent Ndtrnk i linene. » Kapitel. M Sammenstsd. Fra Nodolskkon hsrto Gilbort nod til Hrand, huor han, som borognot, traf Widdinq i han sad i ot hjsrno for sia, solo. Dc vorlct Haandtryk, og Widding saqdc: ~Tn fandl hondo ikko i Frodrikyhald^" kom ikko did mod nogot as Toamo, dot var on dnrbondo kjodolig Dag." jog kom forsont, da jog ftuldo msdo dig paa Ttationon." paaiog mig a: oftorsporo Maggi alono baado HO5 Frokon og Fru Wo,t." hano Ansigt fik ot bostyrtot Ndtryk. fortalto om dwso Vossg. Ton andon liorto til mod rnnkodo Bryn og sagdo saa: ~,vuad " dtt du udbrod idot193 ~Du har baaret dig meget uklogt ad. Fru West er en Sladrekjcerriug, og nu resiterer du at hele Sågen kommer for div Onkelo Oren og han vil tvinge dig til at give Afkald paa Maggi." Ansigt bleu morkt. ~leg burde kanske ikke gaact selu," sagde han nslende. ~Nei, du bsr übetiuget oucrlade disse Ting til mig, ellero gaar det galt. Du er hellerikke videre diplomatisk anlagt." ~Indrommet," svarede Gilbcrt og tilfsiet: ~At denne Froken kammers, som lader til at vcerc en respektabel Dame, kan komme med saadanne Ting om Maggi. om det nu alligeuel skulde vcere noget i det?" ~Du tror det?" for den anden op. ~leg baade tror og ikke tror, men jeg har hsrt noget underligt om hende idag!" ~Har du? Hvad er det?" ~At hun besoger Kafker om Aftenen sammen med Herrer." ~Det kan ikke vcere sanot!" ~leg vil for din Sknld haabe, at det ikke er det, men du vil rimeligvm kunne overbevise dig om det selv, ifald Maggi nu, som jeg tror, er her i Byen." ~,Vuordan stal jeg overbevise mig om det?" 13 Magssi Nest.194 skal bosogo on uio folkolig >an rinqto paa Enlrsklokkon. (5n hmdkkrdt Piqo lnkkot op for l,am, i valu morkot knildo han ikko tydoliq so hondoo Ansigt., skuldo talo mod Doktor Wana,, mon onskor ~vuad cv dtt for on ,^af6^"195 Holst at vonto paa hondo hor, indtil hnn kommor fra Kontorot." ~Va'rsanqod!" faqdo Piqon. Da han traadto ind i Daqliqstuon, qjonkjcndto han hondo plndsoliq og udbrod smiland»: ~Goddag, proton Wost, findor joq Tom hor!" . . Wanq." ~3aa aa, og Do m'd kansfo ikle at Kroken Wanq or mm ,^uslno^" ,van fandt 'v!agqi holt fortrnllonoo i don hvioo Tyqoploiorstodraqt. Do or ikto blovon bidt af noqon Hnqorm svnrqto han. ~,Voloisiuio ikko," soarodo hnn, og ttrnkto i sit stillo at hun havdo vcrrot udsat for Monno'tor, dor var farliqoro og qiftiqoro ond noqon ,vuqorm. ~Tak, joq har doi godt hor, mon maa nu alliqovol siqo, at joq holdor moro af og Naturon." ~Dot or fordi Do or ot Natnrbarn." ~>ian man voddliuo at va'ro naar man i lceiMro Tid bor indo i on Ttordn?" qjoiv nuelto hun. ~Do kan dot, Mon hvorfor sor ~Nei, dot uod riqiignok ikke, Hr. Doklor," suaix'i)l) hun. ~Vvordan litV-r Dc at l) 0 i tnkko Bnon lian.196 Dc saa tungsindig var da u«rot Dom saa haardt^" ~Mangengang har dot ikko um-ot lot," Hr. Doktor. ~Dot or vol saa, at allo har sine Sorgor. Mon solv don, som stnldo hauo alt, hvad onc> vjorto dogjoerer, er ofto trist. So nn s<andidat Nambsll paa — Dc kondor ham jo, Frskon?" Ikko fra andet ond jog blou bidt as Ormon og han fulgtc mig til Dom, Doktor," suarodo Maggi i on saa lot Tono som mulig. ~la, Gilbort sknldo dog voero bogauct mod allo LykkollQ Godor donno Vordono Mamon har han nok as, og or forlouot mod on kja'k, intolligont Pigo. Ja, jeg sigor forlouot, stjont det ogontlig ikko or offont lig, mon hano Knsino Kathinka Lyhr, som or opuorot sammon mod ham, or for Aar og Dag tilbago ansoot som hano tilkommondo Frno. log tuilor hollorikko paa at Giluort holdor oprigtigt af hondo. han ond kan sucermo lidt paa andot vold, uondor han dog altid tUbago til Frokon og do vil gansto vist bliuo lykkoligo sammon." Undor donno Talo var dol holt nndgaaot Doktoron, huor plndsolig blog Maggi var blouon. fortsalto han, ~uisor Gilbort Ramboll sig ofic tungsindig, nu siddor jog hor og prcuor om nogot som uistnok ikko intcrosoror Dom i ringosco197 / ~Nei - . ikke meget," fik hun med Anstrengelsc from. ~Undswld mig et Oieblik." Hastig fjonet hun sig ud i Kjokkenet, hun var iner ved at lucrley af do smcrtelige dor

suul met op i hende. Gilbert var saagodtsom forlouot mcd sin Kusine! ,Vans Kjcerlighcd til hcndo, Maggi, var tun en Kaprice, som han altsaa nu havde opgiuet, saameget mere som han troede det allerucrnte om honue.)lU var det ikto andet for hende end at hun maatte forsoge at rive denne Kja'rlighed ud af sit hjerte. Men om han dog sik Veviy for hendctz Ultyldig hed, vilde det vieret hende saa stor en Trost. Den stakkelo Pige sinket ,vouedet og brast i Graat. Doktoren sik sidde alene, indtil hano Kusine kom ind og hilste pna ham. ~Nu har du vel siddet og kjcdet dig grundig/' sagde hun. ,Manei jeg iraf en Vekjendt her Froken West." ~Tv fjender hende, ~>>un var min Patient for ,vugormbid. Huordan fik dn fat i hendel" ~Det var en hel historie." Vun mcddelte om huordan hun frelste Muggi fra Vikabanditterne.198 ~Du tror dog vel ikke at det var ucd.egeu Tkyld linn kom op i dette's" spurgte ~Nei, aldeles ikke. Vtcn H'!aggi hav lcuct uudcr fortryktc og har ikk havt det for godt," soarcdc Aagot, der gjorde sig det til Pligt ikte at robc, hvad Maggi haudc bctroct heudc. fortjcncr at faa det godt," sagde Doktoren. ~.Vun er helt gjcnncm et Naturbarn." ,/Icg liker hende udnnrrkci, hun er min Tjcncstc' pige, min Mcdhjlvlpcrstc og nun Vcmndc." ,/Du, Aagot, er sandclig ikke den, so,n lidcn vidcrc Mftcr Bckjcndtstab mcd den forste den bcdstc." ~Icg er krwscn i Valgot af Vcnindcr, ser du. Pil du spisc mcd mig, stto^" hende til Trcdicmand." '.Vcaggi dlcv taldt ind til at dlrkkc Bordet, og dc tre indtog i Hlaggi anstrcrngtc sig for at dc to ittc 'inldc nurrkc paa hende, buor hun led med sig sclu. Da og hawo Gustne siocn blcu alcnc, sagde den sidste ,ned et sticlmst <^mil: ~Ved du hvad, i7tto, jeg tror uirkelig du er for clstct i Maggi," ~Du har vol imot imod at Niaqgi spiscr mod oo'?" ~Dtt vil uwrc mia, on sand at hauo199 >Tv traf Plinken, MIN kjwre Aagot," smilte denne. ~Nei, nu maa jeg ngo!" lo hun og slog Dcen dcrnc sammen. ~Tv ved ikko om hun holder af nogen anden^" tror, a! hun lidev under on eller anden Haabw9 ~Hm hm, da 'kulde jeg vcere glad, om jeg kunde helbrede hende for denne Lidelse." » -2.'lde Kapitel. Ttjlrbnens Spil. Hvem kjender ikke don huide Zieger, som for drcu sin Kaf6 ved Wungotoruct. Den havde en Sogning af meget forskjelligartet Publikum. Om Formiddagen var der Tkuespillere fra ncerliggende Neuytheatere, smaa Spekulanter og Torv folk. Om Aftenen, naar her musiccredeo med Piano og Fiolin, kom her Arbcidere, VognmcLnd og Strsgets af begge ,Ujon. Nu gik Musikken lnstig. den store Ttue var Bordene besat af muntre og i en Krog for sig fclu fad Gilbert Namboll med en halo Bokol foran sig og lceste en Ams og uentet paa Widding. va» likte sig aldelco ikke her. ~Undst'yld, faar jeg til at sa'tle mig ned her," fagde en Ttemiue. Foran ham stod Lorentz West. haudc mest til at sige Nei, men fandt det uklogt og svarede barskt ~la."201 Holt tilfeldig var Boosemagercn kommen hermd. Fsrst da han havde sat sig, gjenkjcndtc han Gilbert, og der floi c,t stygt Glimt i Dine. Nden at lade sig Merke med uoget, forlangte han et Glas Vcrmouth og fik det strar. Ind fra den anden Stue dukket et Ausigt frem og tog et hastigt Onerblik over Lokalet. Det var Widding. Ved Synet af ved Gilberttz Bord, rynket han Brynene og mnmlei: ~Det var da et forbandet Tnrf. Nn kan K't Arrangementet gaa isti)kker." fandt han det klogest ikke at gaa ind lil Gilbert, men blev staaende, huor han var. Orkesteret spilleda en populær Opercttemelodi, og endel af GjMerne strnalte i Tangen. Ta dnktct et Par ind fra Gaden. En mager med et frackt, gement Tknrkefjlec,, forte ligesom modstnrbende en nng Pige ved Armen. Baade Gilbert og Lorentz var fare! op fra sine Stole. Ingen af dem kunde tvile om de: var Maggi West som stod der. Nu stnrtei Tjenoren frem mod Parrei og skreg: ~De blir ikke servert her, Jensen:" ~,hahaha, hvorfor ikke lo Hlanden fr^'kt. ~Fordi der blir borte Ting hvergang De er her."202 M lsb hon til dom. ~Dn skal ikko gaa sammon mod don Banditten, Maggi!" skrog han til Pigcn. ~log stal gi dig Bandit jog!" brolto donno, og han fik ot Slag midt i Ansigtot, saa han rauot tilbcM. I inrsic kastot sig oucr ham, og dor bloo ot vildt Tlagmnaal. Tnan forsuaudt don furmontligo Niaggi nd gion norn Hun var, so,n vi vil forståa, Bloosiug. Undor holo dotto davdo Gilbcri staaci som lammot as uild Bostyrtolse. Mon noppo var tomincn nd, for han lob eftor i don Honsigt a! sigo hondo sin Moning.)iodonfor Trappon var on hol Folkosvcerm o:n on fuld Mand, som on holdt paa at arrollere. spoidol oftor '.Vcaggi. Da folto han on Haand paa sin Ttuldor bnlbcrt," sagdo han, ~jog tom tidsnok ind i fra don andon Kam tidsnok til at so Hiaggi trino ind Arm i Arm mod on Bandit as mersto Slaga on Grobian, dor nylig stjal on antik stago fra don hvido Poiostnc og dorfor or ncrgtot Adgang. Nn tcrnkor iog on er ferdig mod don >>istorio." >>an vondte sig c,q saa Widdina,.203 v ~Ia ja, mon jog maa talo mod NlNggi," strog Gilbort mod hcrs, ukjondclig Ttommo. ~Hvad stal nu dot vcero til Gnt^" ~log maa sigo hondo min Moning donno frcekko, foruorpne, Tkabning!" ~Du sl,'r jo, at hun er borto." ~,vmn maa va.'i'l) dor inde i Vrimlom." Tnnrt Tulvrmcu, ud af donno dukkot burorcudo don sjanglonde Htand, mens TMievnc ordnot 'ng til Folketog opouor Pludselig

bommkot Gilborl on stank Pigestikkclse ovor paa dot andot Fortau^. >>an stjod over og Widding fulgto cftov mon blou idctsammo helt konsno. Dot var don oirkoligo Hiaggi Wost som kom dor. ~Maggi," sagdo ~leg wn ikke mod Ord ndtrykko, huor dl)bt jog foragtor dig . ." ,vun stansot og vondto sit blogo, si(?lfnldo Ansigt mod han>o mod ot gribondo Udtrnk as Torg. ,/Do tagor Foil," sagdo hun mod lxeuondo Ttomme. saa jog da ikko sclv .. ." udbrod han hoftigt. Nlaggi, dor troodo, hau houtydct til hin Komodie i Tantouc, ,v>auo paa))iodolokkou, suarodo: ~Do tagor Foil, jog har intot at bodroido mig, stjoiu Tfinnot or imod mig. Mon hvad gjor det sra204 eller til for Dem vore Veie er for evig stilte Godnat!" Maggi, hsr nug for Guds Tkyld!" raabte han lidenskabcligt. Men hnn styndte sig afsted, og for han vidste af det, var hnn Drsunndet ind i en Gaard i Torvgadeu. Hid havde hun, fulgt med Dokter Aagot til en Patient, og denne havd.? feudt hende paa Apoihetet med en Nccept. Gilbert var stanfet og Widding med ham. ~Vun er uskyldig!" raabte den forste, ~det fan jeg tydelig i hendeo Ansigt." ~Du vil dog vel itte bemegte at dei var hende, forn kom ind paa Kafeen med Banditten^" ~Det var hende. Men hvorfor flilgte hun ham did V Jo, der stikker gnnstc vist en eller anden vemme lighcd under. Tette Umenneste maa have et frygteligt Baand paa Maggi, saa sorgfnld og nlnktelig hnn faa ud, da hun fik Oie paa mig." ~Komediespil!" blccsle Widding. ~.hun er nstyldig, figer jeg!" ~Tel vilde glcede mig meget, men ieg tror det ikke." ~Telv om hnn ikte kan rsbe mig sin ,vemme lighcd, vil jeg alligeuel tro hende paa heudeo Ord. Vare jeg faar tale med hende!" ~Hvad spnrgte Widding / -_'4de Kapitel. Mdding gjsr en storartct Opdagelse. Gilbert og Widdiug kjsrte hjem til Lindeuold. Da d» kom did, var euduu oppe og modtog dem. ~Nu sov du danrlig ud igjen, (Albert," sagde hun uenlig. ~Det feiler mig intet," svarede han tort. ~Aftensburdet staar da'kket." ~Tak, jeg stal intet liaoe, men med Widding er det vel en anden ~Tak, jeg er uncrgtelig lidt snlten." ~Du, vil endelig tale med dig om et og andet. Han oeiuer dig ude i ~Nu, saa gaar Widding tilbordo, og du lwlder ham med Selstad imedeno." ,v>an gik. Saaledco opnaaede Xathinkn, som hun onstet, at blive alene med sin "^lindyforuandt.206 ~Nu, hvordan gaar det?" spurgte hun. ~Bansat galt. Maggi er romt fra Fru Fewback." bleu hvid i Ansigtet. ~Vvad er det Dc siger?" strcg hun op. ,/leg har aldrig seet Atage til iufamt Ttjcedneno Tpil, der modarbeidcr ooro Planer," sagde l,au, og sortalte hende om alle Dagens vcendelser. I stwrkt lyttet til. har jeg seet Mage til, hvor uraugt dette gaar," sagde hun. ~vvor kan da denne Tnpige have sogt sin Tilflugt?" ~Det er ilke godt at fan Nede paa saadan i en F""." ~Men Fru West sagde jo, at huu skulde staffe sig))iode paa det." ~>>n.l har maasle lettere for det end jeg," 'nente Widding. ' naar hun sanr vide det, melder hun del til (Albert." ~Dette ,naa for euhuer Prio forhiudreo." ~.vuordan kan vi forhindre del?" van tcenkte sig lidt om og sagde saa: ved ikke reliere, end at Te maa gaa op til Fru West og faa hende ovenall lil at uildlede tilber: paa eu eller anden blande. ,vuu er eu >iuinde, som lader sig kjsbe til hvad det stal mrre."207 ,/leg stal gjerne besoge hende den Tag imorgen, men sig mig, hund mnder vi ved at vildlede Oiilbert^" ~Vi uinder,Frist til at opdage Maggi og skaffe hende afucicn." ~Paa sannii!.' Htaadc som spurgto Kathinka. ,/)loi, nu stilar sig end for." Barn st»r Ildcn. Vi maa indrotto oo langt fin»ro." ,/.vlcn d« faldar mig nogot ind. Fru Nest tan maasto bcdst sfaffo oy om, huor Maggi op holder sig." ~Ncogct sandt, Frskcn." ~Mcv gaa nu tilbordc, og tag for D»m af Ntt torne." ~Mange Tak." ,van satte sig tilbordc,, og Xathinta tog Plads ved som Vcrninde. Widding spiste og dråk med bril jant Apet it. >>an var nesten fcvrdig, da endelig tom ind. strt dig ned og spko," bad Kathinka. ~3ak, jeg stal ikke have noget. Men Oidding og jeg har en liden Forreining at tale om. Vil du siden lade 05 faa Toddy op paa mit Vlvrelse." ~Io da, Gilbert," smitte hun. Ta de siden sad med dampende >>auanesere og rugende oppe paa Vcrrelse, sagde han: ~leg formelig uansnuegter efter at faa Bested208 fra Fru West. Nu maa du finde paa en god Maade at fordrive Morgondagen paa, saa vi faar den til at gaa hurtig." ~la, lad mig nu se. - - Der er ingen Moro ved Kristiania nu i Sommertiden. Om vi nu f. Er. tager en Udflugt op til og fister Orret om Aftenen." ~leg er med paa det. Men vi proviantert godt. Fortcel mig noget interessant, Ingvald." Widding var nok den, som kunde sorkelle inte^ ressante Historier, og en ypperlig Drikkebror, men en farlig Forfsrer for unge M«nd, og Gilbert lyttet til hane, vistorier og druknet sin Sorg i dybe Boegre og gik sterkt anlsben tilsengs denne Nat for at uaagne om Morgcncn med tungt voved og trist tilsindy. Taa var det meste Morgen at spise med Widding i Haven og reparere sig med Pjolter, Tiden kjerte de afsted i Landaneren. Udpaa Aftenen kom de tilbage igjen, og Tågen afstuttedes med et Bakanal paa Mlberw Va:relse. Ta Widding cfterpaa kom ind paa sit eget V«- relse fandi han paa Bordet en Biltet fra Kroken huori hun meddelte ham at hendeo Vessg hoe, en M5 Fru W var faldt ouermaadc heldig nd, og at Ne suliaterne af den vilde

vise sig allereoe nceste Tag. Om stod han op ved Tttideu og spiste Frokost med Froken der fortalte ham om sit209 Besog hoo West. Hun haudc optraadt under falsk Navn og helt ~kjobt" Fruen for sig. Gilbert sov endnu paa sit gronne s)rc. Tidenefter tog Widding sig en udouer Landeucien. Da han atter naaede Porteu til Lindevold, stanset han og tlendte en Cigar. En gammcl Mand med huidt og udeu landsk klcedt na:rmet sig ham og hilste. ~Undstnld, bor De her paa spurgte han ~la, jeg gjor det." ~Sig mig, er Haakon Rambsll ilwe?" spurgte han. ~la, men hair har i lcengere Tid uceret syg og scugcliggende." ~Lever hans Frue?" ,/Frue?" gjentog Widding forundret. ~Haakon ?)iamdoll har aldrig vceret gift." ~Huadbehager?" udbrsd den Fremmede i hoieste Forbauselse. ~tzar han ikke ucerct gift?" han har itte det?" Ten gamle syntes nu at besinde sig. ~Nu, saa tagcr jeg kanste af ham og Bro- dcron." ~,Dc gjor nok det. Hang Broder Ludvig er for lengst dod, men Tsnnen Gitbcrt Rambsll er nu Stamherre paa Lindcuold." 14 - Massgi TLcst.210 ~Nu, det var altsaa ham, jeg tankte paa. Tror Dc, at det or Anledning til at faa tale mod Haakon Nambsll^ ~leg tror nok det." ,Tak." Den Frcmmede hilstc og gil opover Alleen. stitter bestemt uoget under!" mnmlct Wid ding." gamle vaakon Rambsll har ucrret hemmelig gift. Icg skulde have Lyst til at sua Redc: vaa dette." Strar tcentte hall paa hvorued han lunde komme frem til Dsren til !gamle Rambolls V«relse. van gik nd i Haven, ned i Kj«ldcrcn og ind gjennem Londoren, sprang opad Vindeltrappen, lsl> gicnnem Gangen og stod snart ved Paneldorcn til Godseierens Tovevcorelse. Han lyttet. Alt var stilt derinde. Nn Horte hun Tsrcn aabnes, og lette Trin lsd derind. ~Onkel," lsd Ttemme. ~Her er en gammel Hr. Brown, som snsker at tale med dig." ~Icg kjelder ingen ns Naunet Brown," soarede Nambsll. ~Han siger, at ha>l har noget vigtigt at tale med> dig om."211 x ~Nu, lad ham komme ind," lsd Svaret, livorpaa Kathinka. atter fjcrnet sig. En liden Stund efter blev der banket paa Dei'en, den aabnedeo, og tunge Skridt lsd ind. ~Goddag, Hr. Nambsll," lsd den Frcmmedek Stemme. „ Goddag, min ,verre," svarede denne. ~Kjender du mig ikte igjen, Haakon^" ~Eliao Malm!" skreg Nambsll op i den stcerkeste Bevcegelse. ~Saa du kjender mig igjen. Da maa jeg sporgo dig, huor har du gjori med mm Sssler Sofie?" ~Sofie! Sofie!" ftsnnei Godseieren. ~la, jeg troedc lige sikkert paa dig som Ssster Sofie. Dengang sad din Farbror Morten som Gods eier paa Lindeuold. Du forelske! dig i Sofie, forlovet dig med hende, men lurde ikke lade din Farbror vide om det af Frygt for at lian skulde gjore dig aroelss. Men da saa du og Sofie I,aude u«ret uforsigtige, fandt I det bedst at tåge hemmelig Vielse, og dette skeede i Ullensaker Kirke. Jeg var selu tilstede der. Ttrar efter reiste jeg til Amerika. Jeg tvilte ikke om at du, saasnart din Farbror var dod, vilde osfentliggjsre For bindelsen og tåge Sofie lil dig. Ikke lcenge efter min Ankomft til Amerika fik jeg et Brev fra Sofie, hvori hun meddelte, at hun havde fsdt et Pigebarn og haabet snart at gjenforenes med dig. Tiden har jeg intei Iwn,212 troede at alt var vel og bra, og selv var jeg ikte den som skrov hjem. ?W kommer jeg hid og horer, at Godseier Haakon Namlioll er Ungkarl og aldrig har vatret gift. Nu staar jeg her og kra.'ver dig til Regnstab. Hvad har du gjort med Sosie Ak Eliao!" stsnnct Namboll. ~Atdrig knnde ieg svige Sofie, hvem jeg elstet saa hoit. Du ved jeg maatte holde vor yderst hemmellg. Jeg forstod at min Onkel var tommen paa Sporet af dette. Vfter Vielsen forte jeg Sofie til en Gaard i Sked.mo, hvor hun tog mo nnder falst Navli. Da jeg her tog Ufsted med hende, saa jeg hende sor stdste Gang ieg fit et Brev fra hende, huori hun meddelte mig, at hun havde fsdt mig en Datter. Vreve sik jeg ikke fra hende. TUsidst holdt jeg det itke ud legere men drog did for at se hende. Men hun var der ikke. Bonden fortalte at hnn en Nat var flygtet derfrå med sit Barn og havde efterladt sig et Brev, hvon hun meddelte at hun itte turde blive der lcrngere, da der «ar uogen, som stod hende, og Barnet ester Lwet. var ogsaa skeet flere besynderlige Ting i den Sosie opholdt sig paa Man havde seet sremmede Folk lure sig om Gaarden. En Nat havde en ukjendt Person trengt sig ind til Sosie og forssgt at rove Barnet fra hende, men da Hnseto Folk paa hende. AnMng kom til, maatte denne tåge Mgten. En Dag, hun var gaaet ud i Stogen, blev et Pijtolstud/ 213 affnret ien deMnkelig Ncerhed af hende. Ter blev cnduidere en Nat gjori et paa a: sattte Ild paa Oaarden. Icg kuitdc ikke ucere i Tvil om at denne Forfslgelse var iucerksat af mm der havde faaet Nys om mit Giftermaal." ~Hlen var han da saadant et sknekkeligt stet Men nefte din afbrsd Malm ham i en tvilend? Tone. ~,van var forfcrrdelig adciostoll, hovmodig og giusom var lmn og synteo ikke at eie stort af Ncan vilde vide at han i mi llng' dom havde mnrdct en Mcdbeiler inde i Sverige." Nu, jeg haabet at hande nndgaact hano Eftcrfmebelscr. Jeg vendte hjem og fandt ftaa Todoleict - han havde faaet et Tlaganfald og dode ud>>n at vXre tommen ti! Bevidsthed. *nn vilde soge mig, naar hun crfaret min Dod, men det stog ilke ind. At' jeg frygtcr nesten for at hun troedc at jeg ogsaa helst saa hende dsd. Jeg sparede ingen Moie*

*eller Betosming for at sindc min hustru. To Aar efter fit jeg endelig vide*214 at Sofie var dsd omtrent en Uge fsr mm Onkelo Dsd, og begrauet paa Ostre Akers Kirkegaard. Det var ogsaa alt hvad jeg sik at vide ingen vidste noget om Barnet. Sofie var dsd ensom, maastc i Elendighed," tillagde Namboll og draft i Graad. ~Gamle Ven, nu trar jeg dig," fagdc Malm dydt ~Tilgiv min Mistra!" Da Rambsll var ,dleucu lidt roligcre, fortsatte han: ~I flere Aar lod jeg ssge efter 'barnet. Det vilde vlere mig en Trsst i Torgeil at finde hende og legemiere hende forn min Dattcr, hun skulde uiere min Aldcrdomo Trost. Men jeg maatte opgivc det. Jeg tundc ikke tro andet, end at hnn var dsd. Nu, jeg ftyrtct mig i et og bleu ucd Siden heraf en Nlamonodyrkcr. Ten encstc jeg holder af, er min Brorson (Mbcrt, som stal arve alt hund mit er. Ak Eliay, nanr jeg tcrnker ttldagc paa hele mv syneo jeg at jeg ikke har haut en glad Stund, fiden jeg miftct Sofie," tillagde han sutkcndc. Der fulgte en lang, laug Pause, saa tog pludselig Malm liulig tilordc: ,/.Vccn om un alligeucl Baruct stuldc vcerc iliuc>" ~Du tau da vel ikke tro, at det er uogeu Mv lighed for det. Elias. Nu er det ucl sytten Aar efter min Vielse." ~la, jeg tror at der er megcn Mulighed for det.215 Ha, det er som en indre Stemme siger mig at dit og Tofieo Barn lever." ~Nei, tror dn det — tror du det? Men da skulde jeg vel sundet hende, saadan som jeg har ladet ssge ester hende." - tenker mig, at Ssgningen ikte er drevet med den rette Dygtighed. Meil nu vil jeg, som har erhuervet mig noget as Amerikanerens Smarthed, selu tåge fat at soge ester Barnet - eller rettere sagt Pigen; thi hun man nu have fyldt sytten Aar." ~Ved du hvad, Eliao, dn taler saadan, at du scetter >>aab i mig om denne Mulighed. Tcenk, om hnn skulde ucere iliue har rigtignot ingen Tkrgtningcr i Vtristi' ania hoo hvem jeg tnnde hente nogen for min Tsgcn, men der maa dog tnnne sindcy et Spor. Sofie maa tort forud for sin Dod have ouergivet Barnet til uagen. Gav dn Sofie noget Smykke, som hun kunde have cfterladt (sders Datter^" ~leg gau hende en Guldring Forlouelses ringen. Den bar Indstriften ~Din Haakon" og saa forcerede jeg hende et gammelt Familiesmntte, et Gnid armbaand med Rambsllcrneo Familieuaabcn og Ini tialicrne H. Widding, som hele Tiden havde lyttet, ved Panel-Hsren sur op i Forundring. ~Hvad i Alucrden er dette?" mumlct hau216 ~Du har intet Begreb om, hvilfet Fornavn Sofie kan have givet Barnet?" fvurgte nu Malm. ~10, i sit sidste Brev til mig skrev Sofie, at In»' agtet at ovtalde Barnet efter min afdode fjørene Ssster Vlaggi." ~AH!" hviftet Widding med et Smil. ~Nn stal vi fe!" ~leg tviler aldelco ikke om ai Sofie har angivet Barnet ved detie Navn til dem, forn hnn kan have ouerladt det til men mit Naun liar l,un rimcliguis ikke nceunt." ~Nu, altsaa ved vi at din Datter heder Maggi det er altid noget at aaa nd fra. ?et er et not saa sjcldcnt)iavn her i Landet." ~Ta?nk, om det sknlde lvkkco dig att finde hende. Elino." ~,Vvad vilde du da gjore?" ~Lade hende luse i og forn min egen Datter Vielseyattesten hav jeg vel forvaret, vnn itnlde arve min halve formue Lindeuold maa (>'.ilbert have. itto er uddsd, vil jeg, at der skal fidde en Namdoll paa Lindeuold. Men om vi nu finder Maggi, faa er Tporgomaalet, huor dan vi vil finde hende," tillagde han med pludfelig)Engftclfe. ~,vnn knnde jo va>re faldt i stette Hamder, og217 os haabe at Vorherre har holdt sin beskyt' tende Daand over Maggi og oi sindcr hende som en lige ssd, pnegtig Pige som hendco Moder." ~Gud give det!" snkkct Namboll. da kunde det rimeliguis blive et Par af Maggi og din Brorson?" ~Det kan ikke ucere Tale o,n. er forlouet med sin Kusine, Frokeir den Dame, som fsrte dig hermd." ~lasaa nu. linorgen den Dag beaynder jeg min Sogcn." ~leg stal stille Pengemidler til din Dioposition." ~Beliovoo ikke. Jeg har strabct mig sammen en Formne derover, og jeg er Ungkarl og har ingen Tlcegtningcr at eftcrlade den til ingen nden din Datter, vaako>.i." ~Dn Elias, jeg har saa ofte bittert beklaget at jeg intet Billedc har af Tosie. Du skulde vel ikke have noget saadant^" >,10, saamcen har jeg det eneste Billedc, som nogensmde er blcvet taget af Sosie. Jeg tog det just op af miv Kufsen og med mig idag, jeg ventet nemlig at finde Tofie iliue og som versterinde paa Lindevold." ~Lao mig faa se det du." Malm tog et Kabinetobillede op af Vrnstlommen og rakle det til Ramboll. Denne stirret paa det og brast i Grand.218 ~Der er hun dov or hun!" stsnnet han. ~Det er meget,veltruffet," sagde Malm. ,Ml dn lade mig beholde dette'Billede, Eliao^ bad den anden. ~Det maa du gjerne, men dette synes at have taget altfor haardt paa dig. Dn treenger vist til at hvile dig, Haakon." ~Ia a," gwpet denne. ~leg trenger til at tåge mig en Lur. Vil du ikke gaa ned og faa dig Frokost^" hakker!" Namboll lrat i Klottestrengen over Sengen. ~Nu maa du slåa dig ned her for idag," sagde han. ~Dn stal blive bekjcndt med min Brorson dig lidt om paa Oaarden, og du og jeg spiser Middag paa Tomandohaand heroppe. .. Vi har meget at tale sammen om." ~Det er sandt. Men imorgen tidlig maa jeg ind til Byen og paabegynde min Sogen ester Maggi." ~Du kan staa dig ned her for Natten og saa Vogn ind til Byen saa tiolig dn vil imorgen." ~Tak, det er godt." Kathinka Lyhr tom ind og gamle Nambsll sagde til hende:

~Denne Verre, der benyttet sig af Inkognitoet Brown, er en Ungdomouen af mig. Elias Malm. Det er min Nicce Froken Lyhr."219 De verlet Hilscn. ~Er Gilbert hjemmo:'" ~la, han er dei!" ~Nu fsr Malm ned til ham og server Frokost og adspred ham paa det bedstc medens jeg hviler. Vis ham om paa O)aardcn. Htalm og jeg spiser Middag her og han bliver her mat." >sall,infa undret sig nok over den uscedvanlige Udnnerkelse som mstes den fremmede, norsaa taroelig ndsecnde Mand og hun fulgte ham ned. 2 sde Kapitel. Magsti forloveN Widdwg blev fremdeles staaende paa sin Post ved Paneldsren, som om det endnu var mere mcrrko«rdigt han ventet paa at faa hore. Indenfor var det stilt, men snart afbrode) Stil heden af en dyb Snorken. En liden Stund lyttet Widdwg dertil, saa trak han Skoene af og aabnet lydlsst Dsren og tittet ind. Gamle Ramboll laa der i dyb Ssvn. Widding gled over Gnlvet og ncermet sig Sengen. Paa Bordet saa han at der laa et Kabinets- fotografi. Han tog det op og betragtet Billedet. Det var Maggi West, han her saa for sig aldeles lyslevende. Nu var al hans Tvil hoevet221 ! Han lagde Billedet fra sig og gled atter lydlost ud af Paneldsren, fulgte saa Gangen ind til den anden Dor og gik ind paa sit eget Vcerelse. Her brast han ien hsi triumferende Latter. Saa hesindet han sig og gik hen og aabnet Doren ud til Trappen og saa ud, om her skulde vcere nogen, som kunde have hsrt ham. — Ingen at se. Atter gik han ind paa sit Hcerelse, satte sig ned i Sofaen og mumlet for sig selv: Nu skulde man vel aldrig i Verden have hsrt Mage til mcerkeligt Sammentrcef. Maggi West er Haakon Rambolls cegtessdte Datter og fslgelig Gilberts Kusine. Haha, min kjcere Gilbert, om du vidste, hvad jeg nu ved, vilde du blive tindrende glad. Thi da kunde du hente din smukke Kusine hid og din gamle Onkel vilde velsigne Eders Forbindelse. Men jeg er ikke saa dum at fortcelle dig.det, Gutten min. Han lo hoit og sortsatte: ~leg kan aldrig tro, at denne norske Amerikaneren er istand til at opspore Maggi. ~la, skulde han til fceldigvis mode hende paa Gaden, vilde han kanske nok gribes af en vis Mistanke. For at dette ikke skal ste, burde jeg kanfte lede ham ind paa et feil Spor. Det er mig. som har Beviser ihcende. Jeg har Guldarmbaandet med det Rambollske Vaaben — jeg har alle hendes Breve og Papirer, maaske der blandt222 disse kunde opdrive endnu flere Beviser. leg kan ikke tcenke mig at Maggi ved noget andet end at West er hendcs Fader. Men det skal jeg nok ogsaa bringe paa det rene. Det staar i min Magt at gjsre Muggi til en Millionarving, men det lader jeg nok smukt vaere. leg vil have Millionerne til at dale ned i mit eget Skjsd, og dette kan sto ved hj<elp af Lona Blessing. Haha, det skulde blive et Spil, men nu gjcelder det mere end nogensinde at Maggi maa ud af Farvandet, hun maa sdelcegges og gaa tilgrunde. I dette Oiemed tan jeg ikke sky noget Middel. Men det vil neppe vcere mig tjenligt at rsbe denne Hemmelighed for Frsken Lyhr. Nei, jeg maa nok vakkert beholde dem for mig selv. Nu bliver det et interessant Spil, som kommer til at udvtkle sig." van tcendte en Cigar og vugget sig i de fkjsnneste Luftkasteller, saa gik han hen til Speilet og monstret sit Mre, hegav fig derpaa ned. Mere end almindelig stet tilpas kom Gilbert denne Margen ned i Dagligstuen. Han bleu nrgerlig da han hsrte at Widding var ganet ud; denne hans ~Ven"' var bleven ham aldeles uundocerlig i det sidste.223 Nu kom Kathinka ind med Elias Malm og pre senterte denne for ham som Onkelens Ungdomsven, og Gilbert fslte sig hsist übehagelig stemt ved at stulle spise Frokost med en Fremmed og vcere selskabelig og underholdende, saadan som han nu befandt sig. Malm undret sig nok over at den unge Stam herre saa saa bedrsvelig melankolsk og trist ud, og han hande ondt for at forståa at Gilbert og Frsken Lyhr virkelig var Kjcerestefolk. Endelig kom da Widding ind, og som Malm presenterte for ham, folte denne helt inftinktmcessig at han her havde et ligesrem flet Mennefle for sig. Da Frokoften var endt, og Herrerne havde forsynet sig med Cigarer, sagde Maggi: ~Hr. Malm snster at se alle Lindeuolds Mcerk vcerdigheder, men du, Gilbert, er maaste optagen af Forretninger, som hindrer dig i at vise ham rundt. Skal jeg gjore det?" ~la, jeg har Forretninger, ved du," suarede denne, taknemmelig for at befries fra et saadant brysomt Huerv. ~Saa vil jeg til en Begyndelse fore Dem op i Billedgaleriet, Hr. Malm," sagde Kathinka, og de fulgtes ud. ~Hvad er det for en besynderlig gammel Fyr," sagde Widding til Gilbert. ~Det stal vcere en Ungdomsven af Onkel — jeg.224 har forresten aldrig hort Tale om ham for. Men allermindst idag er jeg oplagt til at stifte nye Be kjendtstaber." ~,han faa mig ud til at vlere en gammel Eoen tyrer eller noget saadant." Han gjor det ja. Onkel pleier ellers aldrig at brud/sig om denstags Personer. Ak Ingvald, jeg kan ikte sige, hvor jeg lcenges ester Svaret fra denne Fru West." ~Det kommer vel snart! Noget styrkende skulde voere godt du." ~Yl faar os serueret noget ude i Lysthuset," soarede Gilbert, ringte og gav Tjeneren Ordre derom. ~Det er ikke frit for at ieg stammer mig over mig selv," sagde Gilbert, som de sad ved Pjolter glassene i Lysthuset. ~Hvordan da^" ~At ieg uirkelig kan tåge paaveie, som jeg gjor — drikke til

Overmaal om Aftenen, saa jeg tramger Stimulance for at blive frisk igjen om Morgenen." det er vel ikke saa underligt," mente Wid- ding. ~Nei, det er ikke underligt saa afgrundsdybt ulykw lig som jeg har vcerct i det sidste, siden jeg mistet Maggi. Men selv efter den Scene, jeg saa paa Restauranten igaar, har jeg ikke tabt Troen paa hende. Ak bare jeg vinder hende tilbage, stal jeg blive som225 et nyt Menneske, saa lykkelig at jeg aldrig stal bryde mig om det der mere," sagde han og pegte paa Kog nakskarafelen. Ttrar ester traadte Tjeneren ind i Lysthuset. ~Der er en Dame, som onster at tale med Kandi- daten," meldte han. Gilbert op med et Spratt. Han tcenkte strar paa Maggi — at hun selu var kommen for at tale med ham. ,/Vis hende ind paa mit Arbeidsvcerclse," bad lian, og Tjcnercn git. „ Skulde det oirkelig ucere Maggi?" sagde Gilbert til Widding. ~Mon det? Isaafald vilde det ucere tcmmelig upasscnde as hende," mente den anden. ~Ikte som Sagerne nu staar." I stcrrk Spcending traadte Gilbert ind i Arbeids- ucerelset. Der stod han overfor — Enkefru West. ~Undskyld, .yr. Ramboll, at jeg kommer person lig," sagde hun, ~men jeg turde ikke betro mig til Telefonen." ~Vl?rsaagod sid ned." ,Vun satte sig og han log Plads overfor hende. Hun forlegen ud. ~Te har fundet Dereo Nieee Maggi?" spurgte han. ~leg har det," lod det nolcnde. !5 — Maggi West.226 ~Vil Do mrro saa god at opgiuo nug Frokonor.s Adresse?" ~leg frygter for at det itke tan nogon Hjcelp i dot." ~Hvorfor ikko?"- ~Fordi at nu or forlovct mod Forrolnings mandcn." Dsdbkg for GilboN op fra Stolen, idot han smcrtolig strog op: ~Forlouct!" ~la. vy. ')iamboll, forlouot mod on biav Niand, som vil gjoro l,ondo lykkolig, haabcv ieq. Dovfov synes jeg ikke De slV.l tormne snste honde mod Dereo socnisto Tilbnd." ~Dtt ucdkommor ikke Taqon, hvad De synes, Frne. Do l,ar looet mig at lade mig fan hondes Ndresso, da stal De ogsaa giore det." Nolig aabnot Fm West vaanduMe, trak op on Bnnie Pengesodlor og lagde dem paa Bordet. ~hor or Doroo "»»'» kroner, nnn Herre, nn be houcr jog Dom itke. Taa er vi kvit." Hlin reiste sig som for at gaa. ~Vent!" (>)ilbort helt fra sig solo, idet han mistct al Vesindolse. ~leg byder Tem 1""» kroner, gjorne 2<»«n», om De opgivor mig Adrosscn." ~?toi 3at, min Herre, jeg gjor det for ingen Prio' tl,i nn stjonner jeg, at det er af helt andre227 Grunde end de angivne, at De snsler at faa vide min Broderdatters Tilholdssted." Gilbert blev staaendc der helt flad. Sknlde han rykke ud med Sandheden og bekjende hende alt^ ~Nu, om det sknlde ucrre andre Grnnde . ." fortsattc han. ~Mange Tak, min Herre, ~en forlovet Pige lader man ucere isred." Og med en flot Hilsen seilet l,nn nd af Vcrrelset. Gilbert stod alene tilbage med blegt, fordreiet Ansigt. ~)in er ali forbi!" stonnet han og knnget Hcen derne sammen. 2<»de Kap it cl. sru West's .bemmelighed. Ta Fru West kom ud af Porten, havde Wldding ordnet sig saa han kom opouer Veien og msdte hcude. ,van hilset galant. ~('.oddag. Fru West, f«rdes Te ude paa dic)so Traktert ~la, s>r. Agent, jeg spekulerer paa at kjobe nug en Byggetomt her opouer." ~Og jeg liar solg! eu paa Morgen- kuisicn." ~Te det." ~Huordau lever Derco smukke ~sak, udmlrrkct." ~Er det sandt, som mau siger, at hun er et ucegte Baru^" Det gau et 3cet i West. ~vuem har sagt raabtc hun.229 ~Er det ikke sandt kanske?" ~Det er sandt, at Maggi er Dattcr af min Tvoger Johannes West og hans cegteuiede Hustru." ~?cu, saa er det bare det Ringte, der- vil gjorc en afdod Tante af mig til hendes Mor." ~Hvad hcd den Tante?" ~Naar det ikke er noget i det, saa lader jeg helst ucere at nlrrme det." ~la, det er nok noget i det. Sig mig Damens Navn De?" ~Hoio De vil fortolle mig, hvad De ved om den Sag." ~Kan det ucvrc af nogen Betydning for Dem at uidc det?" ~la, af storre Betydning end De thi det gjcrlder kanste eli liden Fornine for mig. Og jeg stal nok vide at paastjonne Dem for de Oplysninger De knndc give mig i saa Maadc." ~AH, de forandrer Tågen! Ja, nu skal De faa hsre, hvad jeg ved om det." ~Lad os scette os ned paa Stengj«rdct." De gjorde saa, og Fru West tog atter tilorde ,/leg havde aldrig haut nogen Anclse om andet end at Maggi oar min Tvogers kjodelige Barn, fodt i Egtestabct. Men Maud min, Lukas, havde det af og til med at tagc sig en Taar over Torsten, og da var han sucert aabenmundet. Saa en Dag kom han230 hjem ester at have vcerct borte og taget Afsted med sin Broder lohanneo, som laa for Dodcn, efterpaa havde han drukket.)tu glap det ud af Lnkas, at han uforvarendc var kommen til at lytte til en Samtale mellem Johannes og Sognepresten. Og den git nd paa, at deres Datter var dsd af Krampe eir Maaned gammel, dsd udobt, hvorfor de havde ladet hende be grave i al Stilhed paa Ostre Akers Gravlund, bare de selv vidste noget om det. Dagen efter kom til dem en dsdssyg Dame, der havde et lidet Barn, en Pige, med sig. Hun dsdc i deres Hus og de antog hendes Barn som sit- eget, udgav det for sit eget, og da de flyttet over i Pauli Menighed, lod de det ogsaa indstrive som sit i Kirkebogcn. Alt dette meddclte Johannes sig til Sognepresten om, mcdcns Mand min stod ndenfor Doren og Horte paa det. Luka! 2 blcu ikke lcenge efter Johannes, og jeg sad igjen som Enke med en Gnt.

Saa hcendtc det en Tag, ieg kom i Ordskifte med min Smgerinde, Inga, om noget. Det enc Ord tog det andet, og jeg slengte hende i Noesen at hlin var en Bedragerske, som falstelig havde ndgiuet Maggi for sit Barn, og indstreuet hende i Kirkebogen for det nden at hnn var det. Ta blev Inga hed om Orene og bad mig for Skyld ikke sige det til nogen. Taa fik jeg hele Historien. Den dodssyge Dame, som kom til Inga efter hun havde miste! sit Barn, var hcndes kM-estc og hun231 fortalte at hun havde indgaaet hemmeligt Giftermaal med en ung Mand tilhsrendc on af Byens bedste og rigeste Familicr. Men hemmelig maatte det nok indtil uidere da ellers Onkelen vilde giore ham aruelss. Alligevel haudc not Onkelen faaet Nede paa Gifter maalet, og nu forsogte han at tåge Lwet af hende og Barnet, flere Gange forsogte han det ved sine Leic suendc, og faa kom det, at hendes Mand ogsaa syntes .at suigte hende. Jaget forn et uildt Dyr kom den stakkcls Dame dsdosyg ti! Inga og Johannes, som dengang boede ien Hytte op mod Ostensjs. Hun bad dem tåge sig af hendey Barn, tagc det som sit eget, men det maatte ste i al Hemmelighed, da hnn frygtet for at Onkelen til Mand hendeo fremdcleo vilde staa det ucole Barnet eftl'r om han fit' Nede paa det. Men, da Dåmen ogsaa frygtet for, at hendes Mand i Fremtiden vilde formegte sit Barn, fandt hun det bedst, at Hemmelighcden blev beuaret for altid. Johannes og Inga louede hende dette med Haand og Mund, og de holdt det redeligt. Ingen fik vide andet end at Maggi var derco kjsdelige Barn, ikte engang hun sclv. ‚Maggi skal faa vide det, naar hnn har fyldt atten Aar," sagde min Suigerinde til mig. Men det blcv vel intet af i thi hnn dode da Maggi var fjorten Aar. leg lovede Inga at tåge mig af hende, aig det Lsftet har jeg holdt."232 ~Sagde ikke DereP Svigerinde Tem Navnet paa Maggis rette Far?" spurgte nu Widdiug. ~Nei, det vidste hun ikke selv engang. Tamen havde ikke opgivet hende det. Men vil nn De sige mig Damens Navn?" ~Det var Susanne veibew, Datter af en Amt mand." var hun af saa fin Familie." ~Hcndes Sostcr Bertha bleu gift med en Staw raad og dsde nylig ester at have uceret Enke i mange Aar. Kan det beuises, at hender Soster havde en Datter, som lever, blivcr denne Arvingen/ i modsat Fald bliuer jeg det." ~Aha, staar Sågen saadan!" ~Da kan De vel vide, hvad det gjelder for mig. De, Fru West, er uistnok den eueste, som kjender noget <il denne vistorie. Nu beder jeg Tem, om nogen skulde komme og ndspsrge Den: om dette, saa anstil Dem som om De ikke kjender et Dsit til det." ~lamen skal jeg det ja, ‚yr. . . ." suplerede hnn. ~Tig, at De aldrig har hsrt Tale om andet end at Maggi er Tattcr af Johannes og Inga West." ~Vcer rolig, nun Herre, de skal ikke komme nogeu Vei med mig." ~leg skal vel vide at paaskjsnne Dem for det, naar jeg kommer til Magtcn."233 ~Ia Tak, jeg haaber. De ikte glennner mig." De tog Afskcd og Mlteo. ~Dette tegner til at gaa llloeleo udmcerket," mumlet Widding fornoiet for' sig sclu og gned Hcen dcrne sammen. ~Alle Kortene har jeg paa >>aand, nu gjelder det bare at fna Maggi ud af Faruandet." 27de Kapitel. Nu brhder det lss. ~Huor i Alverden blcv du udbrod Gilbert, da Widding strar ester traf ham inde i Dagligstuen. ~leg fik et pludseligt Ildebefindende og solte Trana, til en liden Spadsertur," lsd Tuaret. ~Ildebefindende?" blceste Gilbert. ~Tv taler om Ildebeftndende, ~men hvad kan det vel ucere mod det, som jeg fsler." ~Hvad er oet^" (Gilbert fortalte om Samtalen med Fru West, og at Maggi var forlouet." ~Nu, saa er det vel bedst at staa den Tand ud da." ‚/Slaa Tanden ud!" streg Gilbert op. ~Nei jeg vil staa denne Forretningsmanden af Marken." ~la, men hun har jo forlouet sig med ham, min kjcere Ven, saa faar du respektere det." ~leg veo, at Maggi elster mig, det holdcr jeg mig til og dermed tager jeg Kampen op."235 samtalen afbrsdes ved at svathinka traadte ind ~Nu, huor har De gjort af Dereo norske Ameri kaner spnrgte Widding. ~Hn for en Tvcerdriuer!" lo hun. ~Han har ikte Tpor af Bcgrcb om Det eneste, han intc rcscrer sig for var Badet', da han kom did, vilde han bade sig med engang. og paa den Maade bleu jeg ham kvit." ~Icg fslcr mig aldclco itke forpligtet til at underholdc denne Personage," sagde Gilbert. ~Det slippcr du ucl for. Han stal spise Middag sammen med og bliuc ber Natten over." En Ttnnd efter trnadtc Doktor ind og lnlsct Celstabet. Han licwde allerede va'rot oppe hoo gamle Ziambsll. ~Godoeieren er rent kjM idag," sagde ~og saa livlig og muutcr som jeg ikke har seet ham paa aldrig saa lcenge." ~Tet tror >eg kommer af, at han har faaet Besog af en Ungdommen fra Amerika, en ‚yr. Malm," sagde stathinka. ~Det er dotte, som har opliuet ham."236 ~la, jeg kunde tieuke mig at der var en eller anden Grnnd for denne Forandring hos ham/' mente Doktoren. ~Godseieren trenger til mcgen saadan Op liuelse, han grubler nok altfor lMgct over sin Sygdom." ~Tkal det ikke ucere en Whiskypjolter, Hr. Lind?" spurgte Gilbcrt. ~Tak, jeg pjoltrer ikke om Formiddagen — og helst ikke om Eftermiddagen heller," tillagde Lind, der i Gilbcrts blanke 53iue og paafaldende Bleghcd tydelig lceste Efterucerne af et Bakanal. ~Idetheletaget anser jeg Pjolteren for en mcgct skadelig Drik." ~Mcd huilken Grnnd fordommer De Pjolteren,

Doktor?" spnrgte nu Widding. ~Af den Grund, har feet en mamgde Pjclterdritkcre do ien tidlig Alder. Men sandt at sige, burde vi nu aldrig nyde noget af det, som heder Alkohol." ~Men tror ?c nu egcntlig det. Doktor," faldt Kathinka ind, ~at det er nogen direkte Vesparelse for Arbeidsfolk idetheletaget at um'c' Medlemmer af en Godtemplarforening?" ~lkke Spor af Besparelse," suarede Toktoreil. ~Mar en '.Vland drikker, tager Restauratorerne hanQ Penge; men naar han melder sig ind i en Loge, udsuger Godtemp larcrne ham med dereo Afgifter, Indsamlinger, Foster a.s.v. Ter er jo saa mange som stafser sig et Leoebroo ved Godtemplariomen. Tet237 cnestc Udbyttc for Arbeidercn er, at han forer et stikke ligt om han ikke drikker i Tmng da Notabene. Forresten uiscr Godtcmplarungdommcn Tilboielighed til en anden Udsteielse, nemlig Uscedelighed." Ter indtraadte en lcrngere Panse, saa sagde s^athinka: ~Deres Kusine, Froken Wang, har vist en meget ndstrakt Praris." ~la, jca, maa siqc, at Aagot har uceret heldig," lsd Tvaret. ~Men det maa dog ucere et frygtelig bnndet induendte ~T«nk fortvcek at bliuc vM op af sin bedste Soun og maatte fcerdco ude om Natten i farlige Udkanter." ~Nn, Aagot er en modig Pige, hun har indhentet Tilladelse til at bcore Nevoluer, og i det sidsle har hun faaet en paa sine natlige Pandriuger hawt Tjenestepige, halvt Telskabodamc, eu uydclig ung Pige. Du kjcndcr hende forresten jeg," mumle! denne aandtzfraucrrende, nden a; se op fra Auisen, som ha,i Iceste i. ~Det er ørsken West, hende med Pugormbidet." Der gik en Rnkning gjennem huiltet haudc lagt Mmke til, men havde hall i dette 3)ieblik sect paa Froten Lyhr, vilde han have benurrtet, at hnn var bleuen astegraa i Ansigm, For at stjnle238 sin Sindsbevcegelse, stjou hun til en Vase, saa den gik i Gulvet og sloges istykker. ~Nei, hvad gjorde jeg nu?" for hun op. ~Nu var De flink, Froken", lo Doktoren. ~V<en je disse Stykker lader sig lime sammen". Gilbert hvisket noget til Widding. ~Nei, ved De hvad. Doktor, jeg vil ikke ha limcde Vascr i Huset", sagde Kathiuka. ~De taler om en Frokcn West, Doktor", henvendte nu Widding sig til ham. ~3ig mig, er hendes For ncwn Maggi?" ~Gansse rigtig". ~Det forekommer mig, jeg hsrte, at hun skulde vcere forlovet med en rig Mand — Kjsbmand eller anden Forretningsmaud". ~Det har jeg ikke hort noget om", suaredc Lind ~Men det er ikke nmuligt". ~Er hun. af god Familie?" spurgte Kathinka. ~Faren var nok Mckaniker, men Froken West er meget danuet, hun forer fig paa en Maadc, saa man skulde tro, at hun er vant til at beuoege sig i det bedste Selstad. Aagot fortaltc mig just idag at Froken West havde fant Brev fra en Onkel i Amsterdam, som vilde ha hende til sig". ~Nu, vilde Frsken West det da?" spurgte Kathinka. ~,vmn spekulerte nok paa det. Mcv Aagot vil nodig blive af mcd hende".239 Nu traadte Elias Malm ind. Gilbert presen terte ham for Doktoren. Mellem dem induiklet sig strax en Samtale, og Gilbert benyttet sig heraf til at trcekke Widding ind paa sit Arbeidsvcerelse. ~Nu ved m altsaa, hvar Maggi er", ytret den forste i heftig Beucegelse. ~Altsaa har denne Fru West loiet". ~Har hnn lsiet?" spurgte Widding. ~la, hun sagde at Maggi var forlovet med en og det er altsaa ikke sandt". Ogsaa herpaa vidste Widdings opfindsomme Hjerne at finde Svar. ~Ved du hvad", sagde han, ~jeg tconker Forret ningsniandcil er den rige, hollandske Onkel, som kan have forelsket sig i sin smukke Niece, efter et- Fotografi, hun har sendt ham". Disse Ord flog strar an hoo Gilbert. ~Kanske det er saa", raabte han. ~Og saa stulde hun gaa hen og gifte sig med en gammel Knark dåre for at bli forssrget. Nei, Ingvald, jeg man tale med Maggi endnn idag". ~Gaa nu ikke hen og gjsr en Dumhed, Gilbert", bad hans ~V»n". ~Du kan neppe faa tale med Maggi, uden at Doktor Aagot ser dig, og dermed er rsbet". ~Det er nok sandt, men . . . saa faar jeg skrive til hende og scette Stevnemode".240 ~Hun vil ikke mode frem". ~10, det gjor hun, naar jeg skriucr det rigtig indtrcengende". ~Nu skal jeg forestaa dig noget. Du skriuer Bre vet i de uarmeste Ordlag, fortceller, at du elster hende og vil gjsre bonde til din Hustru, du har mwkjendt hende, men indser din Feiltagelse, og saa bsnfalder du hende i de smukkeste Udtryk om at skjcenke dig et Stevnemode paa det Stcd, hvor I msdtes sidst. Dette Brev lader du mig gaa med -- Doktor Aagot kjeuder mig ikke — og jeg beder om at faa vente paa Tuar". ~Du ved altid at finde det bedsle", raadte Gilbert og flog ham paa Tkulderen. ~leg vil strar scettc mig til at skrive Brevet". ~Du maa gjore det udfsrligt ja, jeg vil ikke forstyrre dig". Han fjernet sig. Ude i Korridoren stod Frokcu og ucutet paa ham. ~siom!" sagde hun og forte ham op paa sit Vcerelse. ~Vil det gaa istykker for 02. uu svnrgte hun. ~Nei, Situationen kan rcddcs, om der bare hand les raskt. ~,Vvad vil De gjsre Han fortalte hund han hcwde randet biilbert til. ~Og saa?" spurgtc Kathinka.241 ~Maa Do mod cngang scette Dom til at skrive Maggis Toar paa Mlberts Brev — jeg ved at Gil bert aldrig l,ar midtaget noget Brev fra Maggi og folgelig ikko kjender hendes .vaandskrift. De maa skrive kraftigt og bewue ham ethuert Haab. Og De maa fordreie Deres vaandstrift, saa han

ikke kjcnder den ‚Mlt dette skal jeg nok greie, men er De da sikker paa at Gilbort vil opgive Maggi i" ~For en kort Tid ja. Men sikre or vi ikke, saalamgo Maggi or i Kristiania." De, ikke se til at faa hende u«k, Wid' spnrgto Kathinka. ~10, jeg maa levere bonde i .vcrnderno paa en ndonlandst Pigohandlor." ~Huordan gaar det for sig?" ~Vod at man tilbyder Pigen en Post i Udlandet ollor at dor kommor en Udlamding og forlover sig med hondo og I,un stal fslgo ham til Udlandot og gifto sig mod l,a,n. Mon ingon af disse Snarer vil Muggi lado sig fange i, dortil l,ar hun allorodo provot alt for meget. Dor maa stilleo en mcget lurerc Kathinka bemnkte sig lidt og sagde saa: ~Om vi bonyttot os af don rigo Onkol i Am sterdam?" ~Donnormetter for en Ide, Kroken!" jnblet Wid ding gliscndo med Tcendorilo. ‚/Anlstordam or jnst et Ui — Maczgi Acst.242 af Pigehandlerncs Eldoradocr, huor De har Leverancer til de flottestc Etablisfementer af denstags. Kan m faa Maggi over til Amsterdam, saa er hun mek." ~Huordan vil De ordne dottoV" ~Det har jca ondnn ikke paa det rene. Det krwuer store Forbercdelser. Forst fremst maa vi ordne det, faa Doktor Aagot jnger hende pua Porten.)taar hnn er verk derfrå, lommer Amsterdam som den eneste reddende Uovei for hende; det vil sige, den bliuer hendeo Undergang." ~Godt, nn maa jeg skynde mig at skrive Brevet." 243 de Kapitel. Nattens Gjerninger. I den store Sal i den Ramboilsie gik Gilbert rastlos frem og tilbage paa det bonede Gnlo. van befandt sig i en saadan febrilsk Ophidselse, at det nar ham nmulig at holde sig stille. Det var som han?, afhanq as Maggis Svar. Vilde hmr ikke vide af ham, ja da vidste han ikte hvordan det vilde blive med ham. Endelig klang EntrLklokken denlde. Gilbert vaklet ud og lnkket op for Sidoing, der saa meget aluorlig ud. De fnlgtes ind i Salen, og Gilbert higstet ~,Var dn noget til mig^" ~la," suarcde Widding og trak frem et Brev. ~H'cen jeg beder dig indstcendig, Gilbert, hengiu dig ikke til nogen Forhaabninger. saa temmelig >>r stuld!? han vonto paa Maqqio Tvår.244 kold og bestemt nd, det Brev lod ikke til at gjore noget dybt Indtryk paa hende." Med slWlvende Hcrnder brsd den unge Mand Brevet, udfoldet det og Men han var ikke kommen, langt for hau blev dodbleg og greb sig over Hjertet. Breuets Indhold var faalydende: Hr. Kandidat Ramboll! Til Svar paa Dereo Skrivelse slal jeg meddele folgende: De modte ikle op til uort sidste Steuuc mode, og oprigtigt talt, er jeg Dem Meget tak nemlig derfor; thi fiden er jeg kommen paa helt andre Tanker. De fortviler, at De har mwtamkt mig for noget, om en Komedie, der stal hcwe meret udspillet i min sames Have. Jeg ved ikke, hvad der mcncQ hermed, men det kan vel ogfaa vm-e det samme. De fortMer om Dereo store Kjcrrlighed til mig ak bedste .yr. boll, den er ilde anbragt, jeg er den nok Me verdig. Jeg likte Dem godt, men endnn bedre likte jeg Udsigten til at blive paa det store (»odo Dog da De ikke modte op sidst kom jeg til (sftertanke 'og sagde til mig felv: ~Tet er en tuilsom Vinding for dig at forlove dig med en Mand, der itke cngang tsr prefentere dig for sin snkel n:en maa holde det hemmeiigt245 indtil han or dod. Og naar du bliver gift med ham, vil din Mands Familie se ned paa dig som en Paria. Dette vil forgifte al din Lykke." Og saa skulde det hamde, at jeg fik Cgteskabs- tilbnd af min Onkel Johan Vogt, en kjcek, statelig Hiand og mange Gange Millionar. Pan var hjemmc ivaareo og da forelsket han fig i mig, nn har han strevet og fried. Hos ham faar jeg et stort Hus og mange Tjenere at bnde over, og ingen vil komme til at fe ned paa mig, da ingen kjcndcr min Ttand der. De indser da vel at jeg maa foretrackke de glimrende Udsigter, her bndee, mig for de tvilfomme Fordele jeg kan faa med Dem, Hr. Loddet er kastet, jeg reifcr til Molland og gifter mig med Onkel Johan. De finder Dem nok en fin, rig Dame, der passer bedre for Dem til Hustru end jeg. ')iu beder jeg Tem, Hr. Ramboll, om at lade at plage mig med ligucnde Vnd og Vreve. Tet er darc unnttigt og kjcdeligt. Wrbodigst Maggi. Nied den storste Anstrengelse havde arbei det sig gjennem den sidste De! af Brevet, Han 'ljalv over hele Legemct og Tveden haglet frem nedover Pandcn. ‚/Llro! Lces!" higstet han og'slengte saa Brevet246 over til Nidding, og han satte Albuerne i Bord'et og ststtet Hovcdet mod begge Hunder." ~Ak Gud, dette kommer jeg ikke over!" stonnct han. I en Hast gjenuemfor Widding Brevet og sagde i en spydig Tone: ‚M hoist beregnende Pigebarn! Den cedle, skjcere, etheriste Hcaggi, som du forelstet dig i, det var ikke andet end en Digtero Drom. Nu vil jeg da vel haabe, at du er kureret for det." gientog Gilbert vildt med flammeildc Qiue. ~Aa nei, Ingvald, stjsitt huu striuer saadan, er jeg sikker paa at der stikker noget frygtelig Hemnlelighed som tvingcr hende til at forestille sig saadan sor mig og til ai gifte sig med et Menneske, som har et for fcerdeligt Vaano paa hende. Ak den, der kunde sinde >Uarhed i detle!" hvinte han og flog Haanden i Bordet. Gilbert, efter dette maa dog din egen Stolthed forbyde dig at menne dig hende," sagde Widding aluorlig og 'varmt, idet han lagde Haanden paa hano, Nr:n. ~Min Tiolthed," stonnet Gilbert. ~Ak jeg ved ikke, hvad der er tilbage as mig jeg er syg paa Legeme, og sug paa Tjlvlen — jeg

fok-r som jeg maa do." han sank sammen og graat som et Barn. „Stakkars Gut!" sagde Widding med hyklct Ne vssgelse. ~Dn kommer nok over oette ogsaa. oo nu gaa uo og adsprede os og ftnde paa Moro."247 ~Adspredelse Moro!" sagde Gilbert houed rystende og mod tonelss Stemme. ~3ici/ jeg orker intet mere af denslago. Ak, jeg er saa syg, Ingvald, Blodet ruller hedt i mine Aarer — jeg maa ind og lcegge mig tilsengs — kom!" Widding snlgte ham ind i Soueucerelset, Gilbert stjalu, saa han maatte hjcelpc ham at klcede sig af. ~Vil du, jeg skal hente Doktor V", spnrgte Wid ding, da Gilbert endelig havde lagt sig. j(.'g maa se til at sove. Tag Entrensglen med dig og kom igjen om nogle Timer, fan faar vi se. Men vil snlde >varafelen der med friskt Vand — jeg tsrster." Widding gjorde det og forlod Gilbert efter at have omket ham god Bedring. ~Froken har en skarp Hjerne," mumlet han for sig sclv, ~men en saa storartet Virkning havde jeg dog ikte ventet mig af hendeo Brev. la, bliu bare syg, Gilbert Far, bliu liare rigtig syg, det stemmer bedst ouercnV med mine Planer nn." Han trikket hjem til sit Vogw oppe i Bogstadveien. ~Her har en Herre og svurgt ester Dem gjentagende Gange," meddelte haW Vcertinde. Han leueredc sic Kort og bad at De skulde tomme indom ham. Widding tog Kortet og smilte mystisk, da lian lceste Navnet „ Fritz Koener." stod vcdfoiet med Blyant ~Grand Hotel."248 Da han blev alcnc vaa sit Vcerelse, tog'hau frem Maggis Knfferter, laaste dem op og gau sig paany til at underssge dem. Han fandt en Mappe, som indcholdt cndcl Breue og Papircr. Widding bladet i dem, og snart trak han frem et stort forseglet Brev. Udenpaa stod strevet: Til Mag gi West — Dette maa itke aabnes for den Dag hnn fylder atten Aar. ~Der har vi det!" lo Widding, gliscnde med Tcenderne. ~Der har vi del!" / Han tlendte et Lys, varmet en Kniv over den og sik herued lssnet Lakket, saa dynket han Brevets Gnm mirand med Vand og fik saaledeo Konuolnttcn op. Nn ndfoldet han Brevet og laM: Min egen Maggi, mi! elstedc Barn! la, jeg knndc ikke holdt mere as dig, om leg havde bragt dig selv til Vcrdcn og hidtil har jeg ikte havt Hjerte til at aabendare dig den Hemmelighed, at jeg ikke er din rette Moder. Men nn, da dn er stor og voren, tror jeg, at dn kan modtage denne Vfter retning nden at det skal stenke Tnngsind og Tkngge over dit Paa Tkolcn havde jeg en kjwr Veninde, som hed Tosie Malm. Allerede fra lidcn Pige var hnn en249 > fnldcndt Tkjonhed og hun var saa elskelig, sod og yndig, at all» maatte holde af hende. Vi to stod til sammen, siden tabte vi hende afsyno. Jeg bleu gift med den Mand, hvem du hidtil har anseet som din Far, og jeg behouer vel neppe at fortolle, at m lcuet lytkelig sammen. Vi boedo i en liden Hytte ved Dstensjs den Tid, da jeg uentct at blive Moder. En liden Pige kom til Verden - - fjorten Dage efter toges hun fra os, faldt i Krampe og dode saa braat, at vi ikke engang fik Tid til at hjemdobc hende. Vor Sorg over den Lille var stor. En Aften Johannes og jeg sad sammen og det raste et haardt Veir udenfor og Vinden drev Regnet pidskende mod Rudcrne, bleu der banket paa Doren. Ind kom en skjcelvende dyvaad Kvinde med et Spedbarn indtullct i sit Tchal, hun saa bleg og ulykkelig ud og bad'om at fan blive her lidt og, varme sig. Men hvor stor var ikke min Overraskelfe, da jeg i hende gjenkjendte Tosie Malm. Ta jeg nawnte hende ved)caun og hun nu gjcn kjcndte mig, flod hendcs Tattier. Jeg lod min Mand gaa ind, og Tofte fik stiftet tort Toi og lagde sig paa Tofaen med Barnet i Armen. >>ndeo blege Anfigt bar Dodeus sikre Mcerke og hun hostet saa hult og nhyggeligt. leg knnde nu ikke tanrke mig til andet, end at Tofie var kommen ilde ude for en Mand,250 der var Far til hendes Barn. Men nu fik jeg hore hendes Historie. Hun var bleuen forlove! med en Rigmandsssn, der ikke aabent turde vedkjende sig dette overfor sin Famllie og sin Farbroder, af hven: hau kunde frygte for at blive gjort aruelos. Og de to havde indgaaet hcmmeligt ZEgteskab - kirkelig Vielse var det. Forst efter Farbrorens Dsd skulde Giftermaalet offentlig gjcereo. Men den unge Nigmando Onkel havde op daget Hemmeligheden, og rasende herouer havde han udsendt Folk til paa en lumstelig Viaade at tåge Sofie og Barnet afdage. la, tcenk dig til, kj«reste Maggi, var dig. Der blcv gjort flere Attentater paa Tofte og Barnet. Al denne Ncedscl havde undergrauet hcndes Helbred. Tilsidst tog hun Flugten med dig. Det var vel Forsynet, som styret det saadan, at hun fandt frem til mig, sin gamle Veninde. Sofie blev bragl tilsengo, huil vidste, at hun ikke havde mange Timer tilbage. Nu bad hun mig tåge mig af Barnet. Hun frygtet for at hender Mands Onkel vilde uedblivc at forfslge dig, Maggi, ifold han fik Nno om, l,uor du var bleven af. Derfor bad hun tåge dig til mig i al Hemmelighed og beholde dig som min egen. Din Naun mevnte hun ikke, men hnn omialtc ham med den swrsie hun vilde iaa gjerne sendt ham det sidste Farvel, men det lod251 sig itke gjsrc. Telu om hendes Mands dsde, fandt din Mor at det vilde ucere en tuilsom Lykke for dig at komme hjem til din Fader og blive feet ned paa af hans Familie, maaske faa en ond Stedmoder. Da vilde hun heller at dn skulde blive en brav Arbci dcrs Pleiebarn og hun havde

nu stigen Tillid til mig. Din Far og jeg"raadslog om hvad vi skulde gjore. 2aa encdes vi om at tåge dig til os saadan som min Veninde snste det.)!atten dode Hun bleu begrauet paa Wre Akers Kirkegaard. Vi tog dig i uort dode Barny Sted, og Hennneligheden kunde saameget bedre beuare3, da vi strar ester flytted ind til Byen. la, kjcereste Hcaggi, vi har boldt af dig som du stnlde va're uort egct Barn, men nn syneo jeg at du bor vide Hcmmeligheden. Guldarmbaandet dn bcerer sik din Mor af din Far. Gnd skinke dig Lykke for Livet Din Inga West. ~Briliam!" sagde Nidding og ståk Brevet til sig. 252 2udo Kapitel. Maggi hos Gilbcrt. Det var i Skumringen, at Niddiug atter Iraadte ind i den Rambsllste Bygaard. Han laaste sig ind af Entredorcn og gik saa ind i Souevcerclset og toendte Gasblussct. Nu vendte Gilbert sig hastig i Seugeu og saa op med halvaabne Dine. ~.Vuordan har du det nu?" spurgte Widding ~leg har saamcget at bestille," s^arcde' (Mbert febrilsk med hul Ttemme, ~jeg soger en sjeldeu Blomst, en smuk, uild Nloinst, uanskelig at ftnde, men jeg tror, at den maa vore i Siljekrattet ved Ttibcekken og . . ." Nesien dode hen i nforstaaelige vany Msigt var rsdt, og Tueden perled ham nedover Panden. Vidding tog hans vaand og solte til Pulsen, idet han trak sit Uhr frem og med Blikket fulgte Te kundviseren, san rystet hau paa Houedet og mumlet:253 ~Pan har stcerk Feber. Der maa giores noget ved dette." gik ind i Telefonrummet, telefonerede til Hnslcege Dr. Lind og meddelte ham om Gilberts Tilstand. Linds Svar lsd at han ikke kuude komme iaftcn, da han just sknlde begiue sig til en Varselspatient, som trcengtc hans sieblikkelige Hicelp, og hos hvem han rimeliguis kom til at blive opholdt lcenge, men han vilde sende en anden Lcege istedet og selv indfinde sig der imorgen. Nu ringte Widding op Lindevold og bad om at faa tale med Frskcn Lyhr. -^ Dan nnderrettet hende om Gilberts Sygdom og konfercrede med hende om hvad der skulde gjsres. Vi uU snart faa hore Indholdet as den Aftale, som blev trnffet. Widding vendte nn tilbage til Tooeu«relset, Gil bert laa og kastet sig urolig frem og tilbage paa Leiet. ~Du kunde ikke blive syg paa en mere passende Tid for mine Planer," mumlet Litcraten for sig selv, tog saa en Avis og gau sig til at studere den. Vel tyve Minntter forlsb, saa bleu det ringt paa EntMlokken. ,/Der har vi Lcegen," sagde Widding og reiste sig, ~gad vide, hvem han sender som Ttcdfortneder Gilbert mumlet en hel Del nforstaaelige Ord.254 Nidding gik ind i Forstncn og t>.rndte (bassen, traadte saa ud i Entreen og aabnet. Det var Doktor Aagot Nang, han saa for sig, men ved Tynet af hende, son: kom lige efter, gik det stygt i Widding. Det var Maggi West Han hilset, forte dem ind i Forucrrclset, prescn terede sig for Dr. Aagot og meddelte hende om den Snges Tilstand. Hun tog Hatten af, lagde den og Haandmesten paa et Bord,, saa aabnct han Doren, og Dr. Aagot traadte fnlgt af Maggi ind i Touevcvrelset. Neppe var Dsren lukket efter dnn, forcnd Wid ding tog Haanducesten og aabnet den og underssgte Indhold. Her fandt han blandt andet to Nsgler, den ene tydeligvis en Portnogle, den anden en Entr6 nogle. Han saa at dei var en almindclig Hovednogle, hvilken han selv bar Magen til hos sig, og han be mcerkei smilende: ~Raar Tilfa'ldet spiller mig en saadan i vilde det uirkelig dumt ikke at benytte mig af det." Dermed lagde han Noglerne tilbagc paa deres Plads. - Maggi pteiede at folge Dr. Aagot ud i Presus om Aftenen og Natten. Denne havde nu ikke sagt hende, huor de skulde hen. Derfor kom hun i Mrk Nevcegelsc da hun af Widding Horte at Gilbert Ramboll255 var Patienten, men hun bcroligedeo ved at hore, at han ikke var ved Vevidsthed. Ellers vilde det blive et pinligt Gjensyn mellem dem. Men da de kom ind i Soveucerclset, og hun saa den Maud, hun elstet, ligge der fra sig selv og Horte hans kj«re, melodiske Stemme tale usammenhcrngcnde Ord, var hun ncerved at falde i Graad. Han laa og fantaserede om at gaa op til Eramen. Dr. Aagot satte sig ned ved Sengen og fslte Gilberts Puls, nu vendte hun sig til Maggi og sagde: ~Vi! De lcrgge Puderne bedre tilrette under hans Hoved?" Maggi gjorde som hun sagde, medeno Dr. Aagot lsftede den Syges Hoved op. Nu gik Aagot lige ud i og lukket Doren efter sig. -Vlaggi satte sig ned paa en Stol, idet hun tcenktc paa, huilket underligt Skjcebnens Spil det var, som haudc fort hende hid. Da vak hun pludselig op, ved at hore sit Navu udtalcH. ~Aa Nlaggi," sagde Gilbert i en smertelig ~jeg kan alligevcl ikke tro dette slette om dig." Hun for op. Det var forn en uimodstaaclig Vcagt drev hende til hano til at beuidne ham sin Uskyldighed. Hun traadte hev til Sengen og sagde:256 ~Nei, Gilbert, tro mig til, jeg har ikke gjort noget, som jeg kan uudfe mig for." Der fyntes at gaa som ot elektrisk Stod gjeuuem han:, og hau aabnede Dinene helt. Han fyntes at gjenkjende hende og over hans smukke, mandige Ansigt, gled saadant et vakkert Smil, straalende hvilede hans Oine paa den unge Pige med et Udtryt af ueudclig Kj«rlighed, som sik hendeo vjerte til at banke heftigt, frydefuldt. Men i n«ste Momeut var det, som Bevidsthcdens Glano slukkedes i hanv Dine, de fik et forstyrret Ud tryk og han skreg uildt: ~Ak denne forfcerdelige Hemmelighed! Denne frygtelige Hemmelighed!"

N'u lukkedeco hanc> Dienlaag til, og Maggi fatte sig ned og gned stille. ~O Gud, det syntes, som han endnu elsker mig!" higstct hun. Ta Dr. Aagot kom ud til Widding, sagde hun: ~zilludidllteu har Mrk Feber. Jeg tror det vil vccre en Tag at lade ham fsrc hjem til Lindeuold." Jeg har just koufereret nied Frokcn pr. Telefon, vuu fig ogsaa at Gilbert ikke burde flytter og hun ved at hau har en absolut Modviljc for at iudlwgges paa hospital, fslgelig maa han blive her. Fra er allcredc afsendt en Tjener257 og en celdre flink Tjenestepige, som skal bessrge Stellet her. leg har lovet at vange hos Gilbert mat. Imorgen kommer Froken Lyhr ind for at pleie ham. Kanske De vil gaa til Telefonen og konferere med Frskenen selv?" ~)tci. Hr. Widding, det er unsdvendigt. leg ftnder Arrangementet scerdeles heldigt. Nu skal jeg skrive Recept paa et Pulver og en beroligende Mirtnr." ~Der borte har vi Skrivesager," sagde han pe gende paa et lidet Vord. Hun satte sig ned og strev, kaldte saa Maggi ind til at gaa paa Apothcket. Da hun var gaact, hcnvendte Widding sig til Dr. Aagot: ~Er ikke dette en Frskcn West?" ~lovist - - De kjendcr hendel" ~la, saadan af Udseende. Som Refferent kommer jeg megct paa Centraltheatret, og man kan jo ikke undgaa at lcegge Mcerke til en saadan ung Skjsnhed." ~Hun er ligesaa brau som hun er smuk." ~Det tror jeg oasaa trodo alt, hvad man siger." ~Nu, hvad siger man saa?" svurgte Dr. Aagot. ~Nei ved De hvad, Frskcn, jeg har uirkelig ikke Lust til at frembcere smudsig Folkcsnak om en Dame, hvem jeg anser hievet over al ~Alligeuel vil jeg gjerne vide det. leg skal sige l7— Ma<M West.258 Dem, jeg har paataget mig at vcere Veftyttcrinde far Maggi West. Derfor vil jeg gjerne hore, hvad ma,n siger om hende." ~Nu, det forandrer Tågen." ~De har hort. at Maggi skal vlere letsindig?" fortsatte Dr. Aagot. ~leg har nok hort ymte om det ogsaa," suarede-Lite raten. ~Hvad ellcrs, Hr. Widdiug?" ~At Frsken West skal verre tyoeagtig." ~Du Aluerden, hvor kan man nu falde paa at' sige saadant!'" ,Mre Logn og Baguastelse, Froken. Den, der fortalte mig det, var en forloren Måler, som nylig; reiste til Amerika - han havde nok boet paa Node lskken og sknlde kjende Frsken West derfrå. Jeg blev saa vred vaa hendco Vegnc, at jeg havde den stsrste Lyst til at smsre ham op." ~Det havde han fortjent." ~Frsken West'o Tante skal have sagt om hende., at hnn lider af Forfslgclsesmani." Disse Ord gjorde et vist Indtryk paa Dr. Aagot, idet hun tcenkte paa alle de Forfslgclscr, Maggi havde fortalt, at hnn havde meret ndsat for af hemmelige^ Fiender. Unge Lceger er san: liekjendt meget tilbsielige til. at spore Dispositioner til Suldssygdomme ho) finer259 Omgiuelser, og der er ing/n Tvil om at mangen Stakkar uden Grund er blcven indlagt til Observation og dette har paadraget Personen en Sindssygdom, der har gjort Vedkommende ulykkelig for Leuetiden. Dr. Aagot lod sig dog ikke mcerke med den vage Mistanke, som Widdings Ord om Forfslgelsesmani havde vakt hos hende, men hun sagde: „Ester alt, hvad jeg har hsrt om Maggis Tante, Enkefru West, kan man ikke fceste synderlig Lid til hendes Udsagn." ~)tei, ikke det ringeste. Som Mennestekjender siger jeg det, at naar jeg ser ind i Frsken West's smnkke, barnlige Ansigt, lceser jeg intet andet der end Dyd, Godhed og alle Sjlrlens «dle Egenskaber," er klcerte han hjerteligt. ~De taler akkurat som min Fcetter, Dr. om hende." Nu kom de ind paa andre Materier. Dr. Aagot havde ikke kjendt Widding fsr, huerken personlig eller af Omtale, men nu vidste han at op tr<ede med saadan fin Takt, at hun fik det fordelagtigste Indtryk as ham baade som Gilberts trofaste, opofrende Ven og som rettceukende Menneske. Nu indfandt Maggi sig med Medikamenterne, og efter at have givet Widding sine Instrurer, tog Dr. Aagot Afsked og fjernet sig.260 ~Dette blndc let blevet et ressikabelt Bessg," mumlet Widding for sig selv efter at have fulgt dem ud. ~Men jeg tcenker, jeg skal gjsre det bedste ud af det." Van fik frem en Flaske gammcl, fin Vin, og for dreu Tiden som bedst, indtil Vognen fra Lindcuold Kl. ca, 1<» rullet ind i Gaarden. Det var Tjonercn Anton, for nceunt som Frskeir Lyhrs fsielige Redskab, der kom i Folge med den «ldre Tjenestcpige, eg store Knrue med Madforraad blev baaret ind. Widding gav dem sine Instrnrer og sattc Anton til at uaage hos Mlbert, medens han sclu tog en Tur ud i Byen. Kapitel. Lurt Indbrudstyveri. For Dr. Aagot og Maggi gik hjem, havde de endnu et Sygebessg at aflcegge, og dette trak lcenge ud. Da de endelig kom hjem, sagde Dr. Aagot: ~Nu ska! vi have oo en stille, hyggelig Ttnnd, for vi gaar tilro, og faa 05 en Kop Chokolade — det er bare at opuarme den, ved De." Neppe havde Maggi tcendt Apperatct og sat Kan oen paa, for det star i en Klemten paa Telefonen inde paa Kontoret. ~Nu igjen!" raabte Dr. Aagot «rgerlig og stnrtet dcrind. ~,vallo!" ~Er det Dr. Aagot Vang?" spnrgte en Mandc,' stemme. ~lauist." ~Knnde De komme og se til i Maridalsveien No. !»7?" ~Hvad feiler hende?"262 ~Hun holdcr paa at faa sig en liden, men det er saa rent galt med hende, at Jordmoren siger at der maa Lcege til, og Fm Langeby vil ikke vide af nogen mandlig Lcege . . derfor maa De vcere saa snil at se til hende." «Ja ja, ieg skal komme saa snart jeg kan. Hvad

sagde De Adressen uar^" Vedkommende gjeutog det, og Dr. Aagot ringte af og vendte tilbage til Maggi og sagde: ~Nn maa vi hsit op i Maridalsvcien. Men vi stal nu have vor Chokolade fsrst. Nu er det en Foo selshistoric igjen. Bare det ikke bliver forlcenge for Dem at uente^" ~Aanei, Frskcn Wang, jeg fik alligevel ikke sove, om jea, skulde vcere alene hjcmme." Under Sygebessg as denne Art fik ikke Maggi folge med Dr. Aagot ind til Patienten, men maatte vente i et ydrc Vcerelse. Tyue Minntter efter gav de sig ivei. Tom de traadte ud lif Porten, og ?r. Aagot laaste efter dem, blev de bemcerket af en Person, der stod paa Lur i en aaben Port tuersoucr Gaden. Det var Widding. Over hans Ansigt spillet et ironisk Smil, som han saa dem gaa nedover Gaden. Thi dtt var ham, som havde faaet en Nekjendt til at afgive det omtalte Tygebud pr. Telefon til Dr. Aagot. Hvorfor han havde gjort dette, vil vi snart faa hore.263 Nu git han ind i en Afholdskaf6 i fsrstc Vtage i sammelGaard som Dr, Aagot bsede. Han nsd et Glas Saft og Vand og en Kage og bad om at 'faa laane en vw Nsgle. Det fik han og ståk Vagveien nd i Gaarden. Nn gik han til Dr. Aagoto Entredsr, laaste den forfigtig op med sin egen Nogle, listet sig ind og lnkket og laaste ester sig. Nn rev han i en Fyrstik, ttrndte en liden, med bragt Lygte og lyste sig frem i den msrke Gang, kom derfrå nd i Kjoktenet og det lille Pigevcerelse. Her saa han sig om med et prsuende Blik. Bo havet bestod as en net, hvid Seng, Bord, nogle Stole og en lidcn Barnekomode med Nosenmaling. >>r maatte Maggi opbeuare sine Eiendele, om hnn over houedet havde nogen, hnn som nylig var berouet dele sit Habengnt. Den suerstc Hknsse viste sig at ua?rc nlaast, og han trak den nd. Her laa nogle Toiletgjenstande og et stort Brev. Han tog det op og saa ei hollandsk Frimerke udenpaa. „ler har vi det' Der har vi det!" raabtc han triumferende. Han trat nd Brevet og med det et Kabinety fotografi fremstillende en middelaldrende Mand med lyse Knebler, og et godsligt, übetydeligt Ansigt.264 ~Der har vi altsaa Onkel lonathan," sagde han. Nu lcrste han Brevet, der var saalydende: Kjcere Niece Maggi! Du har vistnok hort Tale om din hollandske Onkel, om du end ikke har scct ham personlig. Din Moder, min kjcere maa have talt ofte til dig om mig. leg var en fattig Mand, da jeg forlod Norge, men lidt efter lidt har jeg arbeidet mig op til, hvad man tsr kalde, en vis Velstand. Med Sorg crfaret jeg for Aar tilbage Din Mors Dsd. En norsk Pige, jeg traf her i Amsterdam kjendtc dig, talte mcget om dig og gau mig Frk. Lammers Adrcose, hvor du skulde findeo. leg sidder nu i udstrakte Forretninger, og om du vilde komme hidover skal jeg nok skaffe dig en. fordclagtig Plado. Tkriv til mig, saa skal jeg sende dig Reisepenge til at komme herouer med. En fin Bli er Amsterdam, maa du tro. Din gamle Onkel lonatan Valk. lAdresscn stod uedfsict». ~leg bliver vel nodt til at tagc med mig dette," mumlet Literaten og ståk Brevet og Fotografiet i Lommen. ,van lukkct igjen og med Vygten i Haan den gik han ind i Dagligstuen. Her faa han sig fontende om.265 Nsglen stod i Buffeten, han gik hen og aaunet Doren og lyste ind. Her var meget vakkert Tolutsi. Han ståk Haanden inderst ind og tog to Tolubcrgcre og en Seruietring, dette ståk han til sig. ~Dette vil hun neppe komme til at savne for imorgen Hliddag," sagde han for fig selv. ~Nn kommer det an paa om ogsaa det ovrigc vil ordne sig efter min Plan. Taamen er det e! farligt Spil." M gik han og laaste sig ud af Ertredoren, traadte atter ind i Kafeen og forlod Stedet. Han styrcde kursen hen til en anden Afholdskaf»>, huor han havde sat Ttevnc med en Dame Kl. I I. Det var Lona Blessing. Hun sad i en Krog for fig fclu ved et Limonade og uentet ham. ~?ieg er uirkelig nysgjcerrig efier at hore huilken lob De nn har til mig," sagde hun. ~De stal pantsette nogle Sslusagcr for mig imorgen Kl. !2 i Laanekontoret i Theatergaden." ~Uf!" sagde hun. ,Fan De ikke gjore det selv da^" ~Det ligger i min Interesse at De gjor det, Froken Lona," sagde han. ~Det er saa leit ai staa og raabe sit Mvn paa saadant et Tted," indvendtc hnn. ~De stal pantsette under Navnet Anna Olsen PilestrceVet266 ~Gaar endda an." ~Her paa Stcdet maa De vcere precis et Kvart for 12, og naar jeg telefonerer hid og beder at Fwken Olsen'skal komme til Telefonen gaar De did. Da faar De Ordre af mig enten De stal gaa det Mrinde eller ikke — jeg knnde jo have ombestemt mig." ,Men sig mig nn, hvad stikker det egentlig under alt dette i'" spnrgte nu Lona bristefcerdig af Nysgjcer righed. ~Det siger jeg Dem ikke, men det vil jeg sige Dem, min Frsken, at om De vil vise Dem klog og diplomatisk, kan jeg komme til at aabne Dem en glim rende Lsbebane — gjsre Dem til Eierste af en Million." ~Nei, nu begynder det virkelig at rable for mig," lo den unge Pige. ~Forklar Dem noget ncermcre, min Herre," ~Det kan jeg ikke for Tiden kommer, .hid med Deres Haanducvste, saa jeg kan putte Sslvsagerne ned der. De kan bede om at faa laant fem Kroner paa dem, det beholder De selv og faar deouden en Tier af mig. Og saa maa De mode mig Kl. her imorgen." Han anbragte Sslvsagerne og en Tikronescddel i hendes Daanduceste, saa fulgtcs de ud og Mlteo. :'>l. te Kapitel. (5n Snare. Da Dr. Aagot og Muggi fandt frem til

ncevnte Numer i Maridalsueien og fik vide, at her fandtes ingen Barselspatient af det opgiune Navn, bleu den fsrste meget vred, men knnde dog ikke tcenke sig andet, end at det hele var en snek Sksierstrcg. Paa Hjemueien ytret hun til Maggi: ~Man har sagt, at Telefonen skal faa den For bedring, at man kan se Vedtommcnde, som man taler med i den, og det vilde myre godt, saa bleu man for skaanct for dcnstago Tkamloshcd." ~,Var De ingen om hucm kan have gjort spurgtc Maggi. ~Nei. leg ved ikke nctop, at jeg har nogen Fiende, men det kunde vel mrrc en eller anden som har gjort det af pnrc Ondstab." Da de kom hjem, gik de begge tilro.268 Maggi laa lcengc vangen den Nat og tcenkte paa Gilbert, saa vakkert han havde seet paa hende. Ak, om han frcmdeles clskct hende . . . Dr. Aagot havde sin Visittid fm Kl. Il —l. Kl. 12 nceste Dag, da Frsken Wang var optaget af sine Patienter, blev der ringt paa Entr^klokken. Maggi gik ud og aaunet. Der stod Widding, han hilsct hende mcget alvorlig. ~Frsken Wang er paa Kontoret," oplyste hun. ~Det er Dem, jeg vil tale med Froken West," sagde han. Hun saa urolig, lidi bluosende paa ham. Kandidat Mmboll er megct syg. Dr. siger noget andet, tror jeg neppe, at Gilbert ouerstaar det, han tror det neppe selu. Nu er han kommen li! Neuidsthcd. 3)g saa har han betroet mig, sin Ven, et Mrindc til Tem. Han snster at se Dem endnu engang i dette tillagde med en let Tkjcetven i Stemmen. Graaten steg Maggi op i Halfen. ~leg har ondt ved at tomme fra nn," sit hnn med)Noie frem. „Kroken Wang kuilde bchsue min Hjcelp." ~Hun faar vcere den foruden. I dette maa alle andre Hcnsyn vige." ,/Nlen jeg kan jo ikke sige til Kroken Wang, huor jeg gaar hen."269 ~Det kan De absolut ikke. Deres Bessg hos Kandidaten maa ske i al vemmelighed. Men det er jo ikke lcengcre end ned i Kongens Gade. De kan jo hurtig tilbage igjen." Maggi stod tuilraadig. Nu venter Gilbert Tem med fortuilet Lceirgsel," vedbleu Literaten med hnklct BcvOgelje. ~Og jeg siger Dem det, Frsken, om Te ikke fslger mig til ham nu, vil De komme til at angre det bittert, naar han er dsd." Dioic endte al Maggis Tvilraadighcd. ~leg skal folge med Dem," sagde hun, ~om De vil behage at vente lidt, saa jeg faar ordnet mig." ~Gaa som De er." ~Men jeg faar da tåge Hat og Jakke paa." ~Ia ja, men uoer snar." Det var hun ogsaa, snart ester gik de to nedover Gaden. Da de ncermet sig den Rambollike Gaard, sagde Widding: ~leg havde sclv adstillig Peta.'nkelighed ved at paatage mig denne Kommision. ,vvis nogen as den Nambollske Familie sknlde faa Nye) om at jeg har tilladt mig at fore en ung Pige ind til Gilbcrt. Derfor, Frskcn West, maa De love mig paa at De itkc omtaler det for nogen." Maggi, som ikke kunoc ane, at der ståk nogen Snare bagved, suaredc noen Betcrnkning:270 ~Det lover jeg Dem paa Mresord." De naaede Gaarden og gik derind. ~Gaa stille," sagde Widding, idet han laaste Entrsdsren op. Do listede sig paa Tceerne ind gjennem Gangen, og ind i Forstnen. Widding aabnet en Dor og stjsv Maggi ind i Sovevcrrelset. Hun saa bort mod Gilbert. Han laa med halulukkede Dine. Ak huor bleg han var! ~Hr.))iambsll," sagde hun halvhoit, idet hnn ncermet sig Tengen. Han synteo at hore hende; thi nn aabnet han Oinene og saa fremfor sig med et nndcrligt, tilslsret Blik. ~Aa Gilbert, kuender dn mig ikke?" sagde hun ~leg er Maggi!" ~leg har sagt det saa ofte," sagde han ivrig, ~at Vand og Vrsdstrafsen ikke forbedrer Folk, som lider as Drikkesyge. Byg heller Sanatorier til dem, lad dem leve godt og snndt." Atter talte han i Vildelse. Den unge Pige boiet sig over ham. ,Fjcere Gilbert, kom til dig selv!" swnnet hun. ~Tet er Maggi West, som staar hos dig!" ~Nei, det er ikke noget at gjsre saadan Blcest af,"271 mumlet han hcest. ~Aa jeg brcender som gloende Ild — det er som en Vulkan inde i Hodct mit." Maggi lagde sin blsde, hvide Haand paa hans feberhede Pande. Det syntes at virke mildt beroligende paa ham, hans Dine lukter, og han sovnet blidt ind. ~Tv har saa godt af at sove, Gutteu min," huistct hun. ~Gud gwc, du kunde blive frisk igjen!" Gilbert sov saa godt — hun fatte sig ned paa en Stol ved Songen og ventet paa at han skulde uaagne - uaagne til Bevidsthed. Ncer ti Minutter forlob, faa vak hun i ved at Toren aabncdcs. Der stod Widding og vinket hende ud til sig. ~Nu kommer Gilberts Tante, gamle Froken Ramboll kjsrende nedover Gaden," fagde han ilsomt. ~Hun maa ikke fe Dem her. Lad mig kikke Dem ud af Kjokkendoren." Han forte hende med sig ud i Kjskkeuet, aabnet Doren og de traadte ud. ~Fik De saa talt med ham?" fpurgte han. ~Nei, han tog til at fantasere igjen," svarede hun sorgmodig. ~Sid n sov han saa godt ind." ~Hm—m, jeg har eildnu et svagt Haab om at haus stcerke Konstitution stal ouerstaa det." Maggi hilste og gik.272 Hun havde medtagct Entrknoglen og laaste sig ved sin Hjemkomst ind. Ikke lcenge ester traadte Tv. Aagot ud i Daglig stuen og sagde en Smule misfornoiet: ~Huor har De ucerct henne?" ~leg var ude i et . . nodvendigt Mrinde," stsnnet rsd. Dr. Aagot saa paa hende. ~Det er ncesten en halv Time, siden jeg var her mde, da Deres Hjcelp til et Barn, som jeg stulde skjcerc Mandlcrnc paa. Saa maatte jeg opscette Operationen." ~Det er uirkelig kjedeligt, Frskcn," svarede Maggi. ~Men saa kengc

som en halv Time var jeg neppe borte." ~Det manglede vist ikke meget. .hvor var De spurgte hun. Maggi blusset endnu stcerkerc. ~De -- maa undskylde mig — det kan jeg ikke si, Frsken," fik Maggi med Moic from. ~Det vedkommcr' jo hellerittc mig," sagde Frsken Wang kjslig og vendte tilbage til sine Patienter. Det gjorde Maggi oprigtig ondt, at Dr. Aagot var stodt paa hende for denne Historie. Kapitel. Farligt Oxperiment. Vi vil titte ind i Folkebankens Laaneafdeling i Theatergaden ved Tolutiden samme Dag. Opover Trappen kom Lona Blcssing, bcerende en Haandvaeste. Hun saa noget ncruss ud, det kom sig af at hun tcenkte, der kunde ucere nogen Fare forbundet ved at pantscette disse Gjenstande, til og med under falsk Navn. Hun haudc faaet Indtryk af at Widding ikke var Guds bedste Barn. Da hun kom ind, var der ikke mange i Lokalet. Tre Personer var forud for hende til at pantscette. Men snart kom der flere ind, bcerende Pakker. En af disse, en lapset kloedt Herre, fireret Lona med et inkvirerende Blik, som drev Blodet op i, hendes Kinder. 18 - Maggi West.274 Endelig lom Turen til hende, og hun tog sagcrne frem. ~Hvormegct skal det ucere?" spurgtc Bestyrercn ~Fem Kroner." Han nikket. ~Fem Kroner for Tolvbccgre m. m." ~Deres Navn?" spurgte Assistenten. ~Anna Olsen, Pilestrcedct 1>7." Hun modtog Pcngenc og Sedlen og sjernet sig. ~Hr. Bcstyrer," sagde den lapset kwdte, som ingen anden oar end Kraefting. ~Tet yar vist noget Filurcri dette." ~Hvad mencr Te, Krcefting." ~10, den Dame kaldte sig Anna Olsen, men hun hcdcr da uirkelig Maggi West." det er mange, som ikte vil pantsette under cget Naun." ~3kutde det rcerc noget galt," ucdbleu Krcrfting, ~saa ved Te, huor Te har mig, Bestyrer." Tet var Widding, som havde sat ham til at paose paa ndcnfor sigcnde at han uidstc at Maggi Nest agtct sig did og bedt ham, ifald hun ilke pantsattc under cget Mvn, at sremkommc med en saadan Bcnnrrtning til Bestyrereren. Og Kraifting var san sitkcr paa at den unge Pige, som pamsatte Tolusagcrnc, var Maggi West, at han gjevne skulde aslagt Ed paa oet.275 Vestyrercn havde for Sikkerhcd noteret ned ?iaunet ~Maggi West" paa et Stykke Papir. KraPing pantsattc eu Ning og gik. Ncrste Dag befandt Maggi sig mindre vel og hun foiet sig efter Dr. Aagot, der endelig vilde at hun skulde hvile sig efter Middag. Froken Wang skulde have nogle Veninder til et lidet Aftensselskab, og nu begyndte hun Forbcredelserne hertil ved at pudse en Fiskespade af Solv. Men da Turen kom til Scruictringenc, bleu hun aldeles bestyrtet ved at se at to af dem var vcek. V>elt konfus degyndte hun at leoe efter dem, og opdagct nu ogsaa at to Solvbcogere var borte. Altsaa var her begaaet et Tyueri. Dr. Aagot brsd sin Hjerne med hvem det tunde ucore. At mistcenke Maggi kunde ikke falde hende ind, altsaa kunde her kun ucere Tale om deu nye Tknre konen, Madame Saluesen. Ttrar efter kom Maggi ind, og Dr. Aagot sagde til hende: ~Vil Te tro, her er bleuct borte to Sslvlxegre og to Teruietringc af Tkabet?"276 ~Du Aluerden, hund siger De, Frsken. Kan de da ikke vcere lagt andetsteds hen?" ~Det er ikke Tale om det. Vi pleier jo ikke at lade Entredsren staa aaben, saa nogen kunde komme ind. I Ssndags brugte vi, Servietrmgene, nn er de ucek. Huerken De eller jeg har stjaalet Sagerne, Froken West, og foruden os ta kommer ikke flere her end Ikurekonen. Reflerionerne gjor sig selv." Maggi ryftet paa Hodet. ~Nei Froken, jeg kan virkelig ikke tro Madam Salvesen til det." ~Her er ingen anden at gjcette paa." Der fnlgte en Panse, saa ndbrod Maggi, som greben af en plndselig Tanke: ~Men om det var en snu Indbrndstyv, som narret os op i Maridalsveien ved Telefoneringen og siden banet sig Vei til Huset ved falske Nsgler og stjal disse Ting?" ~Nei, ved De hvad, Froken West," sagde Aagot ncesten cergerlig, ~det var ingen lys Tanke, De der nndfanget, en Indbrudstyv vilde natnrliguis ikke nsiet sig mod at tagc disse Smaating, men ribbet Skabet for alt Tolv, som fandteo." ~Aa ja. De har Net, Froken. Men det er da srygtelig kjedeligt dette." ~Vistnok det mest übehagelige som kan hlrnde i nog t Hns."277 ~Hvad vil De gjore ved det, Frsken?" ~At melde det til Politiet har jeg ikke Lyst til. Jeg foretrcekker at bcnyttc mig af en Privatdetektiv — jeg tjcndcr en saadan. Han maa se om han kan skaffe Tagcrne frem. Har vi fsrst Beviser mod Madam Salvesen, vil jeg helst lade Naade gaa for Net og staane hende og ikke benytte hende mere her." ,v>als hed den Privatdetektiv, som Dr. Aagot sogte Assistanee hos. Det forsto, han foretog fig, var at gaa op paa Hammeroborg, hvor Madam Taluesen bocdc og iud hente Oplysninger hos hende. Hvad han fik vide, var folgende: Madam Talvescn fad igjen forn Enke med fem Born og kjcempet haardt for at holde Hovcdet over Vandct. Det meste linn eie: var allerede uandrct til Laanekontoret. Hvad var vel naturligere end at Hals sogtc hen til noermeste Laanekontor - det i Theatcrgadcn. Det var mod Syutiden, da kontoret stulde stcenges og Detektiven uentet taalmodig, indtil alle Kundcr var erpedcrte og stnpne ud. Taa inermet han Bestyreren.278 ~»ad har Te paa Hjertet, Hr. Hals?" spurgte denne. ~Icg uildc gjerne se lidt paa Deres Tolusager," lsd Tuarct. ~V«rsaagod." vals besaa hele Bnnker af og stodtc endelig

paa to Teruietringe, der var sammenbundne med to Paa de sidste fandt han Frsken Wangs Naunctrcek. ~Tig mig De, lioem har pantsat disse Tagcrnc her^" Beftnreren saa paa dem og der gik en Rykning gjenncm lmm, idet han gjenkjendtc Tagcrnc og mindtes Episcden fra i Middags. ~3aa var det gali alligevel!" brummct han «rgcrlig. ~Vil Te u«re saa snil' ai undersoge, hvem har pantsat det." Bcstyrercn titiet paa Nnmcrct og fandt det frem i Bogen. ~Her ftaar det, som De ser, Anna Olsen' det var en ganske nng, mcgct smnk Pige, som pantsatte det. Ester hnn var gaact, tom en Fyr, jeg tjendte, med den Benurrkning ai Pigen ikke hed Anna Olsen, men Maggi West." ~>>uad er det Dc 'treg Tetcktiom op i Bestnn>.'lsc.279 Han havde efter Telefonbud indfundct sig paa Dr. Aagats Kontor og var af hende meddclt Enkelt hedernc ved Tyucriet, ogsaa at hun havde en Pige som hed Maggi West hos sig, der var hende tro som Gnld og ikke kunde haut med Tyveriet at bestille. Maggi havde ogsaa passcret gjcnnem Kontoret og Detektiven var bleucn opmwrksom paa hendes sjeldne Skjonhcd, saa havde Dr. Aagot raabt efter hende: Kroken West, vi! Te slåa op Vinduerne i Vente ucerelset? Kan uirkelig denne unge deilige Pige vcere Tyuen? nndrct Hale, sig. ~,vvordan jaa hun ud — huordan var hun spurgte han. Bestyreren meddelte sig derom. ~Hun forekom mig," tillagde han, ~at skamme sig ved at komme hid og pantscette. Men der har formodentlig uceret stet Samvittighed med i Spillet." ,Mmcligvis. Tror De at kunne gjenkjende hende om De traf hende?" ~la, det tror jeg nbetinget, Hr. Halg. Saadant Ansigt ser man ikke hver Dag. Dcmidcn kjendte jo Bogbindersvend Krcefting hende." ~leg faar Lov til at tåge dwse Tager med mig?" !sortsatte Detektiven. ~,la, vil De behage at kuitere for Dem."280 ~Dette blivcr en hsist übehagelig Overraskelse for Dr. Wang," tcenkte Hals, som han forlod Ste det. ~Men jeg vil ikke forstyrre hendes Feststemning, for Aftensselstabet. Bedre at opscette det til imorgen i Kontortiden." :i.;tc Kapitel. (Hjort til Tyvekvmde. Klakken var paa Slaget et, da Detektiven ncesle Dag traadte ind paa Dr. Aagots Ventevcerelse, som for Nm-uwrcnde var tomt for Patienter. Hals fatte sig ned og ventct lidt. Doren aabncdcs, og Dr. Aagot viste sig idet hun tog Afsked med en Paticnt. Denne gik ud. ~Vn)rfaagod yr. Hals!" Ha» traadte ind paa Kontoret, trak en Pakke op af Jakkelommen, aabnet den og tog nd de faunede Tolvsager. det!" raabte Dr. Aagot. ~,vuor fandt De dem^" ~Paa et Laanckontor." ~s?g Madam er Tyven?" ~Nei, det er hun ikke." ~Men hvem er det da?"282 ~Te vil sindc det utroligt, naar jeg fortceller Dem at Frskcn West er Tnven " ~Nei, ved De hvad, Hals," lo Dr. Aagot. ~Det er omtrent lige latterligt, som De vilde sige, at jeg selu var Tyvcn." ~Dc aner itke, hvilken dreucn Skucspillerinde denne unge Dame er." van gjengar» Scenen hos Pantelaaneren, men Froken Wang forblev lige uantro. ~Den omtalte Hr. Krwfting har ladet sig stusse as en vis Lighcd," mente hnn. ~leg tror, at Madam Talvesen alligeucl er Tyuen, men at hun har sat den unge Pige til at pantsette Sagorne." ~Tig mig, Froken Wang," tog Detektiven alvorlig tilorde. ~Var ikke Frsken West fraucerende fra Dereo Huo ved Tolutidcn igaar^" Ved dette Svsrgsmaal gau det et Scet i Dr. Aagot. Nu mindtes hun Maggis paatagende Forlegenhed og Blussen igaar, da hun suurgte, hvor denne havde vceret. ~Hnn var nok ude ved den Tid igaar," lsd det nslende Toar, som Dr. Aagot hustet paa Maggis Wrinde ud, huilket hun havde uceret saa forlegen for, ~men jeg kan alligevel ikke tro naget saadant om hende." ~(5r hun istand til at bevise sit Alibi, — at hnn ved bemeldte Tid har vlrrei paa et andet Sted, saa er jo alt vel," vcdblev Detektiven.283 ~Det kan hun ganske vist," svarcde Dr. Aagot, der wnttc ved sig selu, at det var et leit Sammentrcef at Maggi havde vceret ndc paa dette Tidspunkt og det i et Wrindc, som hun ikke vilde give Oplnsniug om; fastholdt hun hermed, kunde jo Sågen blive kjedelig. „Forresten, Froken Wang, har jeg tilladt mig at bede Bestyrereu for Laanekontorct hid lidt over Kl. 1. Naar han faar se Frokcn West, vil han kunne afgjsre om det var hende, som besogte ham igaar eller ikke." ~Det var godt, at De gjorde det," sagde Doktoren lettet. ~De kan vwre ganske rolig for at Bestyrerens Erklcering gaar ud paa, at det ikke var Maggi som var hos ham," tilfsiet hnn med stcerk ,^uerbeuisning. os haabe det. leg skal sige Dem, Froken, denne Bestyrer er en skarp Menneskehender og har en rent fcenomenal Hnkommelse med ,vensyn til de Per soners Udseende, som han kommer i Bersring med. Derfor har ofte hans Vidnesbyrd vaeret ouermaade ucerdifulde for Politiet." ~Destobcdre," svarcde Dr. Aagot. I dette Moment bleu det banket paa Doren ~Kom ind!" Det var Vestyrcrcn. Detektiven presenterte ham for Dr. Aagot og han satte sig ned og talte med dem om bemcldte Pige, der havde uceret paa Laanekontoret. ~leg maatte lcegge Mrrke til hende med engang284 hun kom ind," sagde Bestyreren. ~En nydelig Pige. Jeg saa med engang paa hende at hun ikke var vant til at komme paa Laanckontorer, hun saa genert og nervos ud." Det bleu banket paa Doren og Maggi kom ind med et Papir i Haanden. ~Det er Regning fra Instrumentmageren," sagde hun Dr. Aagot saa paa

Regningen, tog sin Haand vceste, trak nogle Pengesedler op og ratte hende. ~Vil De saa bringe ind en Flaske bad hnn, og Maggi fjernet sig. ~Tr. Aagot saa paa Bestyrercn. Det alvorligc Ndtryk i hano Ansigt gjorde hende helt urolig." spurgte hun. ~Det var hende!" lsd det afgjort. Doktoren f«'»r sammen og skiftet Farue. ~De maa tåge Feil!" raabtc hun. ~leg tager ikke Feil her." ~De maa have ladet Dem stusse af en ganske overordentlig Lighed." ~Tet kan ikke ucerc sale om det — Ansigtet, Voldningen, Vcvcegelscrne var de samme, jeg gjen kjcndte cndog hendcs soluklare Stemme." ~Alligeuel saa kan jeg ikke tro det," higstet Dr. Aagot.285 Maggi bar ind Vinbrettet og saite det paa Bordet for lige hastig at fjerne sig igjen. ~Det var hende!" gjentog Bcstyreren. ~leg stal gjerne aflcegge min Yd for Retten paa at det var hende." ~Men jeg kan alligevel ikke tro det," erklcerede Dr. Aagot ophidset. .Vnn stjcenket i for sine Gjcester og dråk med dem. ~Det er ssrgeligt, at saadan en vakker Pige skal forgaa sig saadan," mente Bestyreren. ~Det er nesten ntroligt," sagde Detektiven, ~men hor nn, Froken Wang, kan det ikke tcenkes, at hnn lidcr af medfsdt Tyvesyge, kleptomani?" ~Den ytrcr sig ikke paa saadan Maade," suarede Dr. Aagot. Idetsamme randt det hende uhyggeligt i Hn, hvad Widding havde ntret om Maggi, at en Botjcndt af hende havde beskyldt hende for at ucere tyuagtig. Og den Spire af Tvil, der var vakt hos hende, uoxte hcrued. ~.vm—m, man ved jo at Pcrsoner kan hypnoti seres til at bcgaa Forbrydelser," henkastet Bestyrcren. ~Tet kan umnlig tcenkeo at ua:re Tilfceldet l,er," suarede Aagot. ~Maggi gjorde sig uirkelig et ZErinde ud Kl. 12 igaar, og da jeg spnrgtc hende huor hnn hande vceret, sagde hun, at hnn ikke. knnde sige mig det." ~Det var leit det," sagde Detektiven.286 ~Men naar hun un horer hvad det gjelder, haaber jeg at hun vil giuc en tilfredsstillende Oplysning om Mrindets ?latur." Beslntsomt trykket hun paa Ningeknappcn. Maggi kom ind. Da hun saa det undcrlige Udtryk i Frsken Wangs Ansigt, blev hun strar en Smule urolig. ~Hor nu, Maggi," lsd oct lidt anstrengt fra Dr. Aagot. ~Den Herre oer paastaar, at De igaar Middag Kl. 12 var inde paa et Laanekontar. Sig mig, er det virkelig sandt?" ~Nei, suarede Pigen freidig. ~leg har aldrig i mit Liv sat min Fod paa et Laanekontor." ~Hlen huordan tan da Herren paastaa det?" Maggi ryftet paa sit smnkke Hoved. ~Det skjsnncr jeg ikke. Da maa Herren have foruerlet mig med en anden." X ~Det samme har jeg sagt. Men han paastaar at De var mdc og pantsatte diose Sager her." Hun pegte paa og Seruietringcne, som hun havde lagt i Vindueskarmen." ~O Gud, huordan kan nogen bestylde mig for noget saadant?" skreg Htaggi med store Tine. ~leg skulde have stiaalet diosc Sager De uirkelig dette om mig, Frsken Wang^" ~Nei, jeg kan ikke rigtig tro det," sagde deune med forpint Stemme. Men Te er jo selv istand til287 / at bevise, at det ikke er Tilsirldet. Sig mig nu, huor var De igaar I^^" Ved dette Spsrgsmaal far Maggi sammen bluo- sende rod. ~Icg - kan ikte sige T em, det," svarede hun med bceucndc Stemme. ~Om det er noget, som De ikle vil fortolle i Herrers Pacchsr, saa kan De jo sige mig det paa Tomandshaand." ~leg kan ikke det," lod det tonelost. Blidt trak Dr. Aagot hende med sig ind i Dag ligstnon. ~Kjcere Maggi sig det!" bad hun. ~leg vil saa nodig tro noget slet om Dem, men nn maa De bctro mig denne Hemmelighed." Intet Svar kom. ~De horer jo, det gjelder Deres Dcreo gode Naun og Nygte." ~leg har givet mit Mrcsord paa ikke at rode Hemmelighedcn ved dette)C'rinde," sagde hun med lav Stemme. DiHse Ord virket ikke til hendes Fordel, men helt modsat. Ved dens forste Hlsdc havde ogsaa Maggi talt om mystiske Hemmcligheder i Forbindclsc med de Forfslgelser, hun var ndsat for, nn kom atter Dr, Aagot til at tienke paa Widdingo Ord om Forfolgelseo mani og hnn spurgte sig selv, om der ikke skulde findel288 nogen Disposition til Sindssyge hos den unge Pige, hun havde taget under sin Beskyttelse. ~De har givet Deres Mresord, siger De, sagde hun koldt og tvilende, ~det hores underligt ud dette, Froken West. Hvem har De givet det til?" ~Det,kan jeg ikke sige," stonnct Maggi. ~Dog forsikrer jeg Dem til ved alt helligt, jeg har ikke vleret paa noget Laanekontor igaar Kl. 12." ~Hvordan vil De saa forklare det, at den Herre er villig til at afllegge Ed paa, at det var Dem han saa der." Maggi brod fortuilet sin Hjerne. Hvor kunde det vel falde hende ind at tamke sig den Maade hvorpaa den skjlendigc Plan var arrangeret ved vja.'lp af en Pige, der var hendes udtrykte Villedc, og for hende blcv der tun tilbage sn Maade at tyde det paa. ~Naar den Mand at han har scet mig der, saa lyuer han," raadte hun med funklende Oine, ~han staar i Forbund med miue Ficnder og vil Mlpe til at sdelcegge mig." Dr. Aagot saa paa hende med rynkcde Bryn. ~Og saadant vover De at sige om en brau Mand!" raabte hun. ~De ser vist Fiender i huer en .Aog og Tcres Liv syneo at vcere omvcevet af Hemme lighcdcr. Men om De nu ikke vil forklare hvor De var igaar, bliuer jeg jo nodt til at anse Dem som Tyven."289 ~De skulde bare vide, hvad djevelske Rcenker jeg har vceret udsat for," stonnet Maggi og brast i Graat. Dr. Aagot, der nu var overbevist om hendes Skyldighed,

gik fm heudc og ind paa Kontoret til d? to Mcend og gjengau dem Maggis Ord. ~Hun er umaadelig frcek," sagde Detektiven. Men naar man horer, at hun vil gjsre til at Hr. Bestyreren er en hemmelig Fiende af hende, skulde man fristes til at tro at hun ikke er rigtig vel for varet." ~Det dcgynder jeg ogsaa at tro," svarede Dr. Aagot. ~leg har nok for hort en Fugl synge om at hun skulde lide af Forfolgelsesmani." ~lallefald er hun Tyven, hun og ingen anden," erklcerte Vestyreren. ~N'u kan jeg ikke lcengere tvile paa det," fuarede Tr. Aagot. ~Hvad vil De nu gjsre, Froken Wang?" spurgte Detektiven. ~leg tror, det er umuligt at faa hende til at tilstaa," suarede Dr. Aagot. ~Men nu har jeg jo faaet mit Tolvtsi tilbage, saa nsier jeg mig med at afskcdige hende." ' ~leg maa gjore Dem opmcerksom paa det, Frsken," sagde Vcstyreren. ~At Hr. Hals kun har fånet udlaant .Sslvsagcrne, og jeg maa have Dem med mig igjen. !9 - Maczgi Weft.290 Effekterne udlsses kun imod Laaneseddelcn eller ved al Te indmelder Pigen for Politiet for Tiiveri." ~Det sidste vil jeg ikke," mente Dr. Aagot. ~Nn saa maa Laaneseddelen frem," sagde Detek tiven. ~Om hnn ikke har sdelagt Scddclcn, skal den findes her i Huset. Onsker De at jeg skal stille Under sogelse, Frsken Wang?" ~la, naar det ikke kan ske paa anden Maade saa. Men fsrst maa jeg gjsre et sidste Forsog med Maggi." Bestyreren pakket Solusagcrnc ind og tog Afskcd. Fulgt af Detektiven gik Dr. Aagot ind i Dagligstnen. stod Maggi stirrcnde frcmfor sig med et feberagtigt Blik. ,/Froken West," sagde Dr. Aagot koldt. ~leg ved, at Te er Tyuen og nu bor De afgiue en ovrigtig Tilslaaelsc," ~Icg har intet at tilstaa," suarcdc Maggi. ~Vil De ialfald udleuerc nng Panteseddclen, jaa stal jeg ilke gjore Dem noget for det." ~leg har intct at bckjendc," suarede Maggi bluQ sende af Krcrnkelse, idet hele hendeo Tlolthed reiste sig hos hende. ~leg har hvcrkcn stjaalet eller pantsat!" ~De er frcek!" strcg Dr. Aagot harmfnldt. ~Nu, naar De endelig vil have den Skam, saa maa denne Politimand anstillc Underssgelse paa Deres Vcrrclse."' ~Vlersaagod!" sagde Maggi. ..Vehag at folge med ind sew!"291 >« De tre gik Deriud. ~Her er hendes Kommode," sagde Dr. Aagot. Detektiven trak fsrst sverste Skuffe ud — den indeholdt kun nogle Papirer. De andre Skuffer viste sig at vcere tomme. ~Huor har De Teres Garderobe?" spurgte han. ~leg har ingen Garderobe," svarede den ulykke lige Pige med et bittert Smil. ~Mine Kufferter og alt, hvad jeg eiede, blev jeg bestjaalet for — saa er det vel ikte mere at vente, end at man ogsaa skulde tåge ZErlighedcn fra mig." ~Er det ikte Deres den Jakke?" spurgte Detektiven. ~Den er min." Han tog den ned og undcrssgte den. ~.vcr er noget Papir inde i Foret," sagde han, ståk saa .vaanden ned i Jakkelommen og halede op et sammenfoldet Papir, brettet det nd og en forkrsllct Femkronescddcl kom tilsyne. ~3er De, Frsken Wang," sagde han. ~Laanes eddelen! Solvbcegere m. m. .'> kroner. Og her er Valuta." Der lsd et uildt Tkrig fra Maggi, som stod der skjcelvende, huer Blodsdraabc var ueget fra hender Ansigt. ~Dette laa ikke i min Lomme for - det er Dem, som har lagt det der!" limnet hun ul Detektiven. ~Dc er ogsaa et for mine Ficnder!"292 ~Er De ikke rigtig vel forvaret, Froken West?" spurgte han spotsk, ~eller er det bare et Udstag af Frcekhed?" ~leg tror helst det sidste," suarede Dr. Aagot. ~Nu kan De gjerne holde op at tale om Deres rlenke fulde Fiender og Dereo skumle Hemmeligheder, Maggi, jeg lader mig ikke dupere af dem lcengcre. leg for skaaner Dem som sagt for Tiltale, ja jeg giver Dem endog denne Femkrone, behag saa at forsvinde for mine Dine." ~Behold Deres Femkrone for Dem selv, Frsken Wang," sagde Maggi mcd tilkjcrmpet No. ~Vchold Deres slette Tanker om mig. Men det siger jeg Dem, De skal opleve den Dag, da De kommer til ,at angre de Ord, som De nu har sagt mig. Farvel og Tak for mig!" vun fjernet sig hastig Med Vaarjakten paa Armen. MaallsQ saa Dr. Aagot efter hende. ~Det maa jeg sige," bemcerket Detektiven, ~hun er en briljant Skuespillerind.'." :;4tc Kapitel. Widding som Massgis Raadgiver. Da Maggi koiu ucdoucr Oadeu stodte hun pludse lig sammen med sin Tante, Enkefru Nest, der stanset hende op. ~Min kjcere Maggi, hvor er det dn holder til? Dn ser saa bleg og daarlig ud." ~Icg — jeg har ingen PladQ nu," fik Maggi med Mole frem. ~,Var dn ikte det du. Kan du ikke flytte hjem til mig saalamgc og hicelpe mig da?" Den unge Pige bet«nr'te sig. ~Icg stal sige dig - Lorentz er paa Gardcmoen nn, saa du treffer ikke ham. Du kunde ialfald slåa dig ned hoo mig for en Tid." ~Mange Tak," suarcdc Maggi, ~jeg stal faa Lov til at t«nke paa det." ~Fm Larsen var oppe mig forleden og spurgte ester dig."294 Fru Larsen?" udbrsd Pigen, ~jeg troede hun var syg." ~Hun tilbragte nogle Dage paa Diakonissehuset — Saa gik hendes Galskab over lige hurtig som den var kommen, og nu er hun flyttet hjem igjen. Hun tcenker at aabne en Melkebutik og onskct at have dig tilhjcelp. Men det kan vel ikke ucere noget for dig det." ~leg ved ikke rigtig." ~Tcenk nu paa det, jeg har sagt, og om du synes, saa kom op til mig iaften." ~Tak, det kan nok ucere det." Fru West tog Afsked med hevde og gik videre. Maggi var saa hjertesyg efter hvad hun

nys havde gjcnnemgaaet. Hun havde mistet sin prcegtigc Vcninde og Bestytterinde Dr. Aagot. Ak hvor forfcerdelig at denne skulde anse hende som Tyu. Dei var ncesten mere, end hun kunde bcere. Atter havde hcndes Fiender vceret paa Spil Nei, nu bleu det ikke til at holde ud for hende hor i Byen lcengere. Tnrt og sjcelssyg satte huu sig ved paa en Hxenk ved Vor Kirke. Midt i hendco Fortuilelse glcedet lnin sig over at Fru Larsen var bleucn frist igjen. Hoo hende kunde hun sinde forelsbigt Ophold, indtil huu fik ordnct sig med noget, tcenkte Maggi. >>un uakteo af sine Tanter ved at nogen tilraabte hende:295 ~Godoag, Frsken West!" Der stod Widding. ~leg kan glcede Dem ved at der er indtraadt en heldig Vending i Gilbert Rambslls Sygdom, saa at han nn er udenfor al Fare." ~Godt at hore," sagde Maggi. ~Men det lader sig ml neppe gjore, at De faar se ham for det forste." ~Nei Gnd bevare mig for det?" skreg hnn hef tigt op. ~Hvad mener De, Frsken West." ~Dc fknlde bare vide, huor stjcebnesuangert mit Nesog igaar hos Gilbert blcu for mig." ~Det skulde jeg nok have Lyst til at hore," sagde han og tog Plads hos hende. Hun fortalte ham hele Historien, og Widding lyttet i paatagen Bcstyrtelse til. ~Nei, nu har jeg aldrig hort Magen!" raabte han. ~Bcstyrcrcn har natnrliguis taget en anden for Dem." ~Saa maa det ucere, og jeg kunde jo ikke fortcelle, huor jeg havde uceret. Men det gjor mig faa ondt at Dr. Wang skal tro dette om mig. Kunde ikke De Hr. Widding gaa til hende og fortcelle hende at De har sect mig paa et helt andet Sted ved dette Tids pnnkt." ~Det stulde jeg med Gwd? gjore, Froken West.296 Men for at faa Frskeu Wang til at tro mig, maatte jeg jo fortolle hende huor og under hvilke Omstcendig heder jeg igaar saa Dem. Og gjorde jeg var Hemmeligheden rsbet." ~Ak ja, sukket hnn. ~Men skal jog da altid bccre dette falske Forblyderstjlrr?" tillagde hun. ~Nei, ikke altid," svarede han. ~vor nu, hvad jeg har at sige Dem: Jeg cicr Gilberto fulde For trolighed og ved at han vil gjorc Tem tll sin Hustru, men dette kan jo ikke ste, forend gamle Nambsll er dod. Ru uigcr ikke Gilberts gamle Tante fra hans Leie, derfor kan De ikke faa desogc ham, og der kan gaa lange Tider fsr saa ster. Gilbert bad mig idag bringe Dem hans Hilsen og bede Tem ucere taalmodia og vente, saa skulde alt blive godt mellem Eder." Hvor disse lsgnagtige Ord lyste uclsignet op i Maggis Tjcel. ~leg uouer mrsten ikke at tro paa noget saa dei ligt som at der kan blive noget mellcm mig og Gil bert," sagde hun med saadant et uakke>t Tmil, ~men efter hvad jeg kan forståa har gamle Ramboll opdaget Gilberts og min hemmelige Forlouelse. Ikke sandt, ,<>r. Widding'^ ~.Vnn har nok det." ~Og intrigcret imod mig^" ~leg vil gjerne tro det, stjsnt jeg intet ved om det. Men just fordi han har opdaget det, gjcelder det297 at uduise Forsigtighed, saa hans bastante dysses tilro. Sclu nu han er syg, har Gamlen omgiuet han: med Spioncr." ~Icg tror gjerne det." ~Tor jeg nu spsrge Dem, Froken, hvordan er Deres Planer for Det vil sige, seg spsrger Dem fra Gilbert." ~Icg har det ikke rigtigt paa det rene," suarede hun, meddelte ham saa Fru West'o Ord og sagde, at hun havde tcrnkt at staa sig ned hos Fru Larsen og lMlpe hende meo Vutikcu. ~Det kail jo Ulvre bra nok," mente Widdin> ~Veen der vil De ucere udsat for Rambolls Tpioner og Intriger ..." ~leg har en Onkel i Amsterdam, som fidder meget godt i det," sagde hun, ~han har nnlig tilitreuet mig og bedet mig tomme til sig, da han vilde skaffe mig Post i sin Forretning, og jeg stulde faa det mcget godt." ~<se det," sagde Widding og gruudct lidt, saa fortsatte hau: ~Mon De ikke burde modtage dette fordelagtige Tilbud og reise til Deres Onkel og tiUra'de Posten. Fra Amsterdam kunde De jo, uden at nogen havde Rcde paa det, nnderholde Brevuerling :ned Gilbert og se Tiden an, indtil gamle))iambsll dor. Det kan jo synes haardt at leve paa Brcve et Aar eller saa, men298 den Tid gaar nok. Og jeg ml nu sige Den: det, Frsken, at ved et lcengere Ophold i Nolandct vil De tilegne Dem en hel Del Vcrdenserfaring." Alt dette lsd saa greit, forstandigt og indlyscnde, at Maggi maatte bsie sig for det. ~la, det vilde kanske vcere det bedstc," mente, hun. ~Det tror jeg ogsaa Oilbert vil finde, naar jeg forelcrgger ham Sågen. Men om De reiser did, bor De helst lade det ske i den swrste Hemmelighed." ~la, det er nok nodoendigt. Men oct er sandt, jeg har ikke Brevet med Onkelo Adresse," erindrede hun sig pludselig. ~Brevet blcu liggende igjen hos Kroken Wang." ~Saa maa De gaa op og hente det." ~Nei, jeg kan ikke bckucmme mig til at gaa op lil dende, ester det som er passeret mellem os to." ~Knnde De ikke sende et Bud ester Brevett sorestog han. ~10, det faar jeg gjsrc." ~Te her," sagde han og tog sin Notebog frem, ~kan Dc striue nogle linjer og sonde Frsken Wang med et Bybud, ag vi fidder her og uenter til han kommer tilbage." ~Dcoucrrre," sagoe Maggi forlegen, ~har jeg ingen Penge." ~Den Bagatpl stal jeg lcegge ud for Tein."299 ~Tak, Te er nu altfor venlig mod mig, som De ikke kjender." ~Gilbert Namboll er min bedste Ven," suarede Widding med paatagen Hjertelighed. «Maggi ,'trev til Dr. Aagot og sik Brevet afsendt med et Bybud. ~Naar De nu kommer til Dcreo Bestemmelseco' sted," sagde Vidding, ~skriver De et Brev til

Gilbert - nceun intet om Dereg Beknmringer, men skriv friskt og freidigt De adresserer Brevet til mig — her er min Adrcose - og jeg vaatager mig at bringe det frem." ~Icg stal skrive det iaften." ~Og saa maa De skrive til Deres Onkel i Am sterdam, beder jeg Dem at benytte mig som Deres Naadgiver — jeg haaber De stoler paa mig," Frokcn West^ ~Det gjor jeg," svarede den unge Pige med et tillidofuldt Blik paa ham. Det uarede ikke lcenge, for Bnbndet tom tilbagc med et Brev fra Dr. Aagot. Lun meddelte ai det omtalte Brev ikke var at finde i .kommoden, som Maggi !,avde bennttet sig af. Trist raktc hnn Billetten til Widding. ,van lcefte den og mumlet: ~Det var leit det." ~Taa er den Udvei stcengt," mente Maggi.300 ~Nei, vi maa se til at hitte vaa en anden Udvei." Hun tcenkte sig lidt om og fortsatte: ~Skriv De Brevet og kom med det til mig, saa sender jeg det til den norske Konsul i Antwerpen. Han vil vok vide at bringe det frem ester rigtig Adreose." ~Tak, tak stal De have." /Jeg stal vel hilse Gilbcrt fra Dem?" ~la, kjcere gjsr det," sagde hun mcd saadant et vakkert Smil, og han gau hevde Haanden til Afsted. Zste Kapitel. Pigeagenten. Widding gik lige ned til den Rambollske Bygaard og ringte paa. som aabnet for ham, viste ham ind til Hathinka ~Nu, hvordan gik det?" spurgte hun spcendt. ~Maggi jaget as Tjenesten for Tyoeri — har havt en lang Tamtale med hende og paataget mig at bcere Vreu og Nud mellcm hende og Gilbert." ,<,vaha, der fandt lnm en fin Naadgiver!" lo Frokcn Lyhr. ~Forelsbig flnttcr hun attter op paa Rodelsktcn. Hun fpckulcrcr paa at reise sil Onkelen i Amsterdam." ~Og De sender hende som huid did ned?" ~Hm—m, jeg ved ikte rigtig —," drog han paa.302 ~Ved De ikke rigtig?" udorod hun med et for bauset forflende Blik paa ham. ~Sandt at sige, saa er jeg selv begyndt at blive forelsket i Maggi West." ~Nei, ved De hvad, Widding," lo Kathinka. ~Vil De nu indbilde mig saadant?" ~Er det da saa übegribeligt at jeg ligger under for en bcdaarende Kvindes Skjsnhed, iscer hvor den er forbunden med Rigdom," ~,tzvadfornogeN Jeg trodde denne Maggi var som en Kirkerotte." ~Hendcs hollandske Onkel, som hun skal arve, er baade rig og gammcl. Derfor skulde jeg ha mest Lyst til at lade hende reise ned til Onkelen i Amsterdam og selv komme efter og fri til hende." ~Ta frygtcr jeg for at De fik en Kurv, Hr. Widding." ~leg tror nok, jeg skulde vinde hende, naar Maggi forst fik Vished for at De var forlovet med og han evig tabt for hende." ~Ia ja, bare Maggi kommer sikkert bort fra Landet saa ikke Gilbert kan gjcnfinde hende, er jeg ligeglad med huilken Maade det sker paa. Men at Te virkelig kan tcenke paa at gifte Dem med en Pige af saa simpel Herkomst." ~leg har hsrt mnmle om at Maggi skal vcere303 af megct fornem Herkomst — stal ucere en ungte Datter af en rig og hoitstaaende Mand." ~.vvem er det? ~Naunet har jeg ikke hsrt. Hvordan er det med Gilbert?" ~,v?an er kommen til Beuisthed nu. Han har allerede spurgt efter Dem." gaar jeg ind til ham." Nidding var en forsigtig General. Men hvorfor han nu fortalte Frsken Lyhr, at han tcenkte paa at gifte fig med Maggi West, skal vi senere faa vide. Han kom ind til Gilbert, som laa der bleg og afmagret, med et mat Smil ratte han vaandcn ud mod Widding. ~Gwdcr mig at se dig i Vedring," sagde han og trykket Gilberts Haand. ~Igllar var jeg virkelig rcrd for dig." ~leg har nok ikke meret lidet syg — det sidste jeg husker, var at du fulgte mig hcrind og fik mig tilseugs. Meu sig mig, har Maggi vceret her hos mig." ~Nei, huor kan du nu svsrge om noget saadant?" ~leg synteo saa grangivelig jeg saa hende swa her foran Scngen og saa kjcrrligt paa mig, og jeg blev saa hjertclig glad." ~Det har uceret et Fantasifoster, du har seet min Ven/'304 Der drev et swerteligt Drag over Gilberts blege Ansigt og han sukket: ~Ak, Ingvald, tror du ikke, at Maggi endnu holder af mig?" ~Hvorfor .skulde jeg forejsgle dig et falsk Haab. Det Vrev, hun sendte dig, talte jo tydelig nok. Du bor ikke anstrenge dig med at tcenke paa dette mere." >!- Tågen efter sad Widding paa Grand for dybet i en Auw. Pludselig saa han op, da Doren aabncdes for et ungt Par — en flot anlrukket Herre, hvis morke Hudfarve og Profil tydet paa jodisk Af stamning og en ung, smuk, blaasiet, blond Pige med en prcegtig Figur. Te flog sig ned ved et Vord og fik sig Kaffe serveret. Widding bennerket nok hvor forelstet Pigen saa paa sin Kavaler, hun syntes aldeles vcek i ham. Efter en Stunds Forlsb ringte Litcraten paa Tjeneren og bad ham levere hans Kort til omtalte Herre. Snart ester kom denne bort til hans Vord rakte ham vaanden og sagde: ~Hvordan behager De at leve?" ~Tak, meget godt. Hr. Ksrner. Men De ~Takker, ret vel."305 ~Hvad er det for en ung, smnk Dame De har med Dem?,, ~Min Forlovede, Frsken Hagemann." ~I Fsrretningens Medfsr?" Joden gliste med Tcenderne og sagde: ~Nei, vi skal reise til Amsterdam og gifte os." ~?et tror hun ja, men naar De kommer til Amsterdam med Deres Forlovede, svelger De hende simplement til et Pigehus." ~Tys!" hvisket Joden." ~De maa ikke tale saa hsit om disse Ting." ~Sid ned lidt." ~Har De noget i Anslag?" spurgte Agenten, idet han satte sig. ~leg har altio noget, det maa De dog vide, Komer." . ~Ia jeg mener noget for Udlandct." ~leg

har noget specielt for Amsterdam." ~Ach wasj," raabte Joden, ~noget specielt for mig?" ~leg ved virkelig ikke om jeg stal give Dem dette eller nogen anden Agent." ~Hvad er nu dette for Tale, Hr. Widding?" raabte stsrner indigncrct. ~Har ikke jeg indlagt mig store Fortjenester as Oparbeidclsen af Pigeerporten? Er det ikke jeg, som har bragt norske Piger ind paa Verdensmarkedet og oparbeidet det i den Grad at det 20 — Muggi West.306 er bleuen en Nsdvendighedsartikel paa alle Bordoller at holde miudst norsk PM." ~Icg indrsmmcr Teres Fortenester, Hr. torner, men De betaler mig altfor lidet for de Skimcheder, jeg har ovcrladt Dem. Mv mig en god Vave, Hr. Widding, saa skal De faa Deres Betaling og omnikisbet Prouision ucd Salg til Udlandct " ~la, denne Prouission har De nok talt om, men jeg hir aldrig foet noget til den," mente Widding, ~Fordi Te aldrig har solgt mig andet end Sekunda Vare. Kom med den Prima Vare!" ,Her er den," sagde Widding og trak frem et Fotografi af Maggi West. Ksrner stircct paa det, og maatte formelig l«gge at vise den Henrykkelse, der Vaand 'paa sig for ikke botog ham. er megct smnk," sagde ~Ikke sandt, hnn Widding. men det er jo en Brunette, ~Hun ser godt ud, ikke sandt^" ~Hendco vaar er kastaniebrunt." '~Ia ja, de blonde og rsdhaarede Piger staar hsiest anstzevnc hos de brunette mindre, og Prisen retter sig dercfter." ~Te paa det Ansigt, Korncr, se paa denne Hold-307 ving og disse prcegtige Skuldre og sig mig, om ikke Haaret her maa blive en ren Bisag for Liebhabere." ~la, den Smag er saa forskjellig. Kort og godt, hvad vil Te have for Pigen?" ~De scelger hende ikke under 15W Kroner, derfor beregner jeg mig det halve af Dem." ~Nei, min kjcere Ven, saadan Pris kan jeg ikke gjsre Regning paa. Dertil kommer Reiseudgifterne, Resikoen, mnlig Tab ved indtrceffende Dodsfald og andre Euentualiteter." ~Godt, De skal faa hende for ?sl> Kroner." ~Ikke over 400 Kroner," erklcerte Pigeagenten, ~jeg tcenker, der blir mcget Bryderi med hende specielt." ~Paa ingen Maadc, det gaar diplomatisk let. De behsuer ikke at forlove Dem med hende." ~Aa nei, > jeg ved nok fra for, at det ikke gaar an at have to Kjcerestcr paa et Skib. Der har jeg Skam brcendt mine Fingre." ~Betuiles ikke. Naar kommer De til at reise. Ksrner?" ~Tja, om en Uge eller saa. Beror ogsaa noget paa ~De er fremdelcs i Kompani med Hngo Lcinert spurgte Widding. ~la, ikke offentlig, men hemmelig da. Man er jo begyndt at rode op i dette som kaldes den hvide308 Slavehandel, derfor maa man vcere dobbelt forsigtig. Nu, mellem os sagt, Leinert soger kvindelige Musikere til et Damekapell i Antwerpen, el reisende Damekapel i Forening med Restaurant og andet desligc." ~Det er ingen daarlig Ide!" erklcerede Widding. Ksrner saa atter paa Fotografiet og fortsatte ,leg forudscetter, at hun er ren og uskyldig" . . . ~Det er sikkert nok." ~Vil De garantere det?" ,Hvem kan nu 'garantere saadant noget med Pigebsrnene i vore frisindede Tider. Men en eneste Samtale med denne Pige vil overbevise Dem om at hun er dydig." ~Vel, vi faar noget Skrab ind paa Markedet af og til. Men losagtige Pigcr slelgcr man for en Slik." ~Nu, lad hende gaa for 4'»». leg forsikrer Dem til, l,un er saa hcnrivende at jeg har tomkt paa selv at gifte mig med hende." ~Ak gift Tem ikke, Hr. Widding," lo Pige agenten. Nu blcv hele, Forretningen afgjort. Og Widding, dette Vilddyr i Mcnnestestikkelse, hen og solgte en nng, brau Pige til Skjomdsel og Undergang, maaske med mindre Samvittighedsstrnpler, end Judas solgte Frelseren for 20 Sslvpengc.309 Hvordan skal det komme til at gaa saadanne- Mcnnesker paa Tommens Dag? Vil Gud have Naade med dem, ifald de omvender sig i sidste Stund? Vil det ikke ligge Vorherres Naade ncermere de ulykkelige Kvinder, som uden selu at have forbrudt sig, kastcs ud paa Vei, kun fordi de har vcerct uforsigtige nok til at lade sig forlokke af en eller anden skamlss Pigeagent? Eftersom Kristendommen indfortes i VerdenZ Lande og med den fulgte Civilisatien og mildne var det noget, som faldt af sig selv at man frigav sine Trceller og ophsrte med alt Slauehold Slavehandel og Slavemarkeder. Er det saa ikke bcsl,nderligt at i det tyvende Aar hundrede med dets vidt fremskredne Kultur drives der en dybt forgrenet Slavehandel med Kvinder ud over Europa. Derfor vil det vcerc enhuer cedel Mands Pligt at demaskere og afslore disse skurkeagtige Agentcr og trcekke dem til fortjent Ansvar. IlUe Kapitel. M briljant Tilbud. Det var en Uge senere. Widding blev pr. Tele fon tilkaldt til en Bntik paa Grynerlskken. En Is- debutik. Navnet er saamen betegnende nok. ~Isdebntik." Ser man ikke, huor Isder, scerlig tyste, kliner sig fast med sine Vntikker i Byens Mkantcr konknrercr med og underscelger andre Kjsbmamd og flesker sin paa bedstc Maadc med sine Isdeprodukter. Og alle drsse pengeskrabende, blodsugcrske loder er hver isler, for Stat og Kirke et gagnlost Trer. To mugger sig sam men i sine Synagoger med sin Mojelov, er nyttige for sig selu, kun for sig selr, men ikte for Samfnndet. Pigehandel, er en Forretning, der passer saare vel for loder. De scelger ikke sine egne Dstre. Tsstre, vustruer, men derimod det Lands Piger, som er saa Mvcerdige at lade sig ermere af dem, Dstre af det311 Folk,

der lader sig snyde og udsuge af Isder, de er gode nok for dem til-at scelgcs. Det var altsaa i en saadan Isdebutik paa Gru nerlskkcn, at Widding var stcvnet til at mode den fine Agent Ksrner. Kommen did mcddelte Konen bag Disken ham, at Korncr nctop var gaaet, men havde sagt fra at Literaten skulde komme efter op til Bestemmelscsstedet. ~Faar se, huordan dette gaar da," mumlet Wid ding, som han forlod lodcbutikken. Det var en Ugc senere. Maggi West var blevct modtat med aabne Arme af Fru Larsen og hende un i Huset og med hendes lille Butik, som hun nylig havde aabnet. Maggi var ved saa godt Mod, som hun ikte paa lcenge havde vcerct. ,vun havde strevet et kjcerligt Vrev til Gilbert og et andet til Onklen i Amsterdam, hvori hun ud talte Onstct om at komme, til ham og faa en Post i hans Forretning, ifald han ester Tilbud vilde laegge ud Reisepenge til hende. Begge Breue hande lM asscndt efter Niddings Adresse. Det forste skulde han312 aflevere Gilbcrt egenhcendig, og det til Onkelen skulde han faa sendt frem ~gjennem Konsulatet." Maggi naeret ingen Tvil om at han mente det, oprigtigt med hende. Nu havde han omtrent hver anden Dag sendt hende nogle Linjer om Gilberts Tilstand og meddelt hende at han var i god men langsom Bedring, han var endnu for svag til at skrive men sendte hende Pilsoner. Strar ved Maggis Ankomst hid havde Fru Larsen, udspurgt hende om Forholdet mcllem hende og Gilbert og faaet til Svar, at det var forbi mcllem dem to. Fru Larsen trengte ikke ncermere ind paa hende, men hun havde sine egene Tanker om dette. Hun var til bsielig til at tro, at den unZe Pige fremdeles vedlige holdt Forbindelsen, men i den storste Hemmelighed. Siden sin Ankomst hid havde Muggi ssgt at undgaa sin Tante, Fru West, men havt Bessg af hende i Butiken. Det var om Eftermiddagen, Maggi sad alene i den lillo hyggelige Dagligstuc, mens Fru Larsen var ude i Butikcn. Der hersket en dyb Ttilhed over hele Hnset og den unge Pige sad optaaen af sine egne Tanker. Igaar havde hun modtaget Brev fm Widding,, som meddelte hende at Gilbert for forstc Gang havde vceret oppe i nogle Timer. Videre skrev Widding at han maaske kom op og besogte hende med det fsrstc.313 for at tale personlig med hende. Og hun frygtct ikke for hans Bessg, men lcengtes tvertimod efter det; hun kunde ikke hore nok om Gilbert. Som hun sad her, kom hun pludselig til at taenke paa Dr. Aagot og deres sidste Mellemvcerende, og hen des Hjerte sammensnsredes af Smerte. Hvor usigelig krceukende og oprorende at tamte paa, at Frsken Vang, hoem hun fatte saadan Pris paa, skulde anfe hende forn en usfel Bedragerske og Tyvekvinde! Men fnart fandt hun Trost ved at huske paa Widdings Ord, at alt skulde blive opklarct, naar den Tid kom, at hun skulde gjenforenes med Gilbert og blive hano hustru. Ak saa usigelig trcrt hun var af Kristiania og al den Forfslgelse, som her var bleuen hende tildel. ,vuor deiligt at komme bort fra det Hele og faa Ro over sig og vente paa bedre Dage, da hnn skulde faa Opreisning og Erstatning for alle sine Lidelfer — rig Erstatning. Pludselig uaktes hun af sine Tanter ved en let Banken paa Doren. ~Vcersaagod!" sagde hun, idet hun reiste sig. Tet var Fru West, som kom ind. Den unge Pige grebes af en let Ura ved Synet af hende.314 ~Goddag, Maggi," sagde hun venlig og gav hende Haanden. ~Hvordan har du det?" sid ned." Fru West satte sig og ~leg synes ikke, det vedbleu: kan vcere noget for dig at Saa kammer jeg for at staa i denne Melkehandlen. tilbyde dig noget bcdre." ~Hvad er det. Tante?" ~Plads i en Manufakturforretning hos Frsknerne Trosterud paa Grunerlskken — to «ldre, snille, respek table Damer, hvor du deleis skulde sidde og sy paa Mastine og passe Disken og erpedere Knnder. Jeg har andefalct dig til Posten, og du faar den, om du vil." ~Icg siger dig saamangen Tak, Tante, men jeg kommer nok ikke til at bcnytte mig af det," suarede Maggi. ~Hvorfor ikke?" spurgte Tanten skarpt. ~Forelobig blir jeg her, og skal jeg ha nogen anden Plads, blir det nok udenfor Kristiania." ~Har du kanske noget saadant i Kikkerten?" spurgte Fru West iriteret. ~la, og nei. Det er saa uvist, at jeg ikke vil tale om det." ~Du har ingen Fortrolighed ul mig, Maggi," mente den anden med et bebrcidende Blik paa hende. ~Io Tak, ganske godt, Tante-. Vcersaagod315 ~leg, som er din ncermeste Slcegtning her i Verden." Maggi blev hende Tvår skyldig. ,Eller er det kanske dette Sludder med LorentH, som du endnu gaar og ucerker for^" ~Tv kalder det Sludder, Tante, men du ved hvad jeg regner det for." ~Nu vi skal ikke disputere om den Ting," suarede Tanten koldt og reiste sig. ~leg vil det bare til dit eget Nedste." Vastig tog hun Assted og gik. Maggi fulgte hende til Dsren, vendte saa tilbage, satte sig ned ved Bor det og stottet Hodet mod Haanden. Hun tlenkte paa sin Far og Mor og det Brev, den sidste hovde efterladt hende og hvilket hun forst skulde aabne, naar hun havde fyldt sit attende Aar. Maggi havde holdt dette Loste helligt.' Men Brevet var dortkommet sammen med hendes surige Sager, idet Kufferterne blev stjaalne. Nu sad hun og grundct paa, hvad Brevet kunde indeholde for en vcmmelighcd. Ak det sik hun nok aldrig vide. Nigtignok havde hun efter Tr. Aagots Raad anmeldt Tyveriet til

Politiet, men hun havde intet uiderc vaab om at faa sine Sager igjen. Og Tabet af dem vilde blive ganske foleligt, ifalg hun skulde reise. Nu siak Fru Larsen Hodct ind fra Bntiken og sagde i en halvt bestyrtet Tone:316 ~Maggi, der var en sin Herre inde og spurgte efter dig — jeg viste ham ind Gaardvcicn." Maggi tcenkte sig strar, at det maatte vcere Widding. Fru Larsen forsvandt atter ind i Butikken. Ttrax efter blev der barket paa Doren. Maggi aabnct, og ved Synet af den fremmede, ellegant klcedte Herre bleu hun fsrst lidt urolig. Hun tcenkte sig, at han kunde verre udsendt af henoes Fien der for at indlede nye Ncenker mod hende. Han hilste cerbsdig. ~De er Frsken Maggi West?" sagde han paa gebrokkent. ~Tet er jeg, min Herre." ‚Mit Naun er Aagen August Ksrncr fra Am- sterdam." Ved det sidste Ord for hun sammen. Hun fattet sig og indbsd ham til at scette fig. Han tog Plads i Tofaen og vedblev saa: ~Icg har den 2Ere at hilse Dem fra Teres Onkel lonathan Valk." Kiaggi blegnet af Sindsbevcegelsc. ~Mange Tak," fik hun med Moie frem, mens hendes Hjerte banket stcerkt. ~tzvordan staar det til med min Onkel?" ~Meget godt — en storartet Forretningsmand, meget rig Mand!317 Der fulgte en Pause, saa tog den Fremmede atter tilorde: ~Ta jeg skulde reise til Kristiania i et Forret ningsanliggendc, traf jeg tilfeldigvis sammen med Hr. Valk, og som han hsre om min forestaaende Reise, gau han mig et Brev med til Tem og en Komission. Versaagod." , Med skjelvende Haand modtog den unge Pige Brevet, stirret vaa Udpaastriften, men nslet med at bryde det. ~leg beder Tem lese Brevet med det samme, min .Frsken," sagde han, ~saa faar De hsre om den Komission, som det har veret mig en 2Ere og Glede at paatage mig." Tet var med en formclig Kraftanstrengelse at Maggi brsd Brevet og udfoldet det. Dets Indhold var saalydende: ~Min kjere Maggi. Mange Tak for dit Brev, som jeg modtog og hvori jeg med Glede erfarer din Bestemmelse om at komme til mig. Jeg skal nok give dig en let, behagelig Plads i min Forretning. Jeg ved, at det ikte er behageligt at reise alene til Udlandet, og nu treffer det sig saa heldig: at min gode Ven, den brave Agent Ksrner, stal reise til Kristiania for at hjemfsre sin Brud til Amsterdam. Du kan faa det behageligste Neisefslgc med Hr. Komer318 og hans Forlovede, huilket jeg haaber at du ikke afstaar. Jeg har medgivct Hr. Ksrner Reisepenge til dig og yderligere hundrede Kroner til at kompletere din Garderobe, hvilket maaske vilde vise sig nodvendigt. Hr. Komer vil fore dig lige til mit .hus. Hjcrtelig velkommen til Amsterdam og din Onkel lohnathan Valk. I dyb Bevcegelse lceste Maggi Brevet. Hun grebes ved Onkelens kjcerlige Omtanke at forsyne hende saa genersst med Penge til sit Udstyr, huilket hun saa inderlig trcengte, saa ribbet hun var. Hun kunde jo stetikke have reist uden dette. Ak hun folte Trang til at driste i Graat. Med fin Takt undlod Agenten at afbrydc hende, som hun fad og stirret stivt frcmfor sig. Atier cngang lceste hun Brevet, lagde det ned paa Bordet og vendte sig saa mod den Fremmede. Hun vidste ikke rigtig, hvad hun skulde sige. ..Min Herre, jeg er Dem meget taknemmelig," fik hun endelig frem. ' ~Intet at tale om, min Frskcn. Det vil min Forlovcdc og mig en Gl«de at vise denne Tjcncste og bistaa Tem med Raad og Daad." ~Tak tak, Hr. Ksrner. Tor jeg spsrgc, naar Te reiser?" ~Om tre Dage - altsaa paa Fredag."319 ~Saa snart!" udbrsd hun uuilkaarlig. ~Vi kan ikke godt opscette vor Afreise wngere. Kan De maaske ikko blive fcerdig til denne Tid?" ~10, jo," raabte hnn hastig. ‚Mdskyld mig," tilfsict hun nervost, ~alt dette kommer saa uuentet paa mig ..." ~Det forstaar jeg saa godt, min Frsken." Han t.g sin Tegnebog op, trak frem endel Penge sedler og lagde paa Bordet. ~Vcersaagod." Hun saa helt overveldet paa Pengene og sagde derpaa: ~Vil Te v«re saa vcnlig at besorge Indkjsbet af Billct for mig?" ~Saa gjerne." Han tog til sig af Pengesedlcrne, saa der blev liggende !<»<» Kroner tilbagc. ~Skal nu min Forlovede, Frsken Hagemann faa Lov til at aflcegge en Visit hos Dem imorgen For middag og g,ore sig bekjendt med Dem?" ~Mange Tak." ~Hun er en norst Pige, og jeg haaber De vil komme vel ouerens med hende. Hun kan maaske vcere Tem behjlelpelig med de fornodne Indk^ob." Atter takket Maggi. ~Saa tillader jeg mig at anbefale mig."320 Han trykket hendes Haand til Afsked, og hun fulgte ham ud. Da han kom ud i Gadcn, drev der et ironisk Smil over hans Lceber og han mumlet for sig selv, idet han gned Hcenderne sammen: ~Let Fangst — fin Fangst — skal blive en bril jant Forretning!" Nede paa Hjsrnet af Langgaden og Vcerksgaden stod en Herre og ventet paa ham. Hvem var det? ! 37 te Kapitel. Hoit Nlvntespil Maggi sad ved Bordet med Brevet og Penge sedlernc foran sig. Endnu forekom det hende helt ntroligt det, som var steet — ncesten som et Eventyr. Saa overvceldet Bevcegelsen hende og hun brast i stille Graat. Hun tcenkte paa Skilsmissen fra Gilbert den lange Skilsmisse, som vilde fslge. Saa levende stod for hende det fsrste deilige Msde med Gilbert ved Stibcekken, da han vandt hendes unge Kjcerlighed og deres fagre Msder sidenefter i Skogbakken ved Kongshavn ... Snart blcu hnn roligere og holdt inde med Graaten. Hun sagde, at det var det bedste den Vending, der nu var

indtraadt i hendes Skjcebne. 21 — Maggi West.322 Saa kncelte hun ned paa Gulvet og takket lens Herre, fordi han havde styret all til det bcdste for hende. Ak den stakkels, haardt hjemssgte Pige skulde blot vide, hvad ståk dag. At det ikke var Himlens Herre men Afgrundens Fyrste, der nu udstraktc sine griske Klor efter hendes Sjcel, at hun var lsbet i en Snare, der vilde fore til hendes visse Undergang. Da hun atter reiste sig, faldt det hende ind at hun burde underrette Widding, faa sendt Gilbert Bud gjennem ham. la, endnu iaftcn vilde hun skrive til ham. Hun vak op ved at der blev banket paa Doren. Og hvem var det vel anden, end Widding, som nu traadte ind? ~Goddag, Froken West," sagde han med fremrakt Haand. ~Undskyld, at jeg kommer og forstyrrer Dem." ~De forstyrrer mig ikke. Hr. Widding," sagde hun smilende og trykket hans Haand. ~leg sad just og tcenktc paa Dem — at jeg skulde skrive til Dem,, fordi jeg trcengtc Dom." ~Glcvdcr mig at hore." ~Vil De behage at sidde ned og lcese dette Brer,, som jeg ganske m,lig har modtaget." Han tog Brcuet og sattc sig ned i Sofaen Hastig gjenncmfiir han Linjerne og gav i et Ud raab af glad Forundring.323 ~leg gratulerer Dem af Hjertet!" raabte han. ~Ser De, at Deres Brev alligevel kom frem!" ~Det har jeg Dem at takke for, Herre," svarede hun. ~Tcenk, hvilken prcegtig gammel Onkel De har," fortsatte han. ~Komer var her selu med dette Brev. De kjender ham maaste?" ~la, saavidt, og jeg har faaet Indtryk af at han er en drav Mand — og faa faar De Reisefslge med ham og hans Forlouede." ~la, det er faa betrnggende," mente hun; ~at have Reifefslge kun med en ung Herre, vilde jeg ikke finde rigtig passende." ~Sandt nok. Naar stal De afsted?" ~Paa Fredag." ~Hm—m, just idag ncevnte jeg til Gilbert om denne Deres Reiseplan." ~Hvad sagde han dertil?" ~Fsrst var han noget imod det, men da jeg for klarede ham Fordelcne ved et saadant Arrangement, billiget han det fuldt ud. Men det fagde han: ~Til Hosten kommer jeg sikkerlig til at tåge mig en Tur ned og besoge hende." Maggi smilte — et vakkert Tmil. ~Gilbert har vceret oppe i flere Timer idag skal hilse Dem paa det allervenligste fra ham."324 ~Men nu maa jeg bercde Dem paa sn Ting. Det lader sig ikke gjere, at De faar se Gilbcrt for De reiser." O kan 3e ikte ordne det, saa jeg faar se ham om ikke mere end fem Minuttcr," sagde hun med et usigelig bonfaldeu>sc Blik paa ham, ~og tåge Afsted med ham?" ~leg vilde saa gjerne ordne det for Tem, ifald det lod sig gjsre, men det er umuligt. Skulde jeg Lndnu engang forssge at smugle Dem ind paa hans Sygcucerelsc, vilde det have de farligste Folgcr for Eder begge." ~Reise udeu at faa bedet Farvel med- ham!" sukkede Ntaggi smertcligt. Og hendcs smukke Oine fyldtev med Taarcr. ~leg indrsmmcr at det er haardt," sagde han med hyklet Fslclse. ~Men hor nu paa mig. Gamle Irsken Namboll uogter som en Drage paa Gilbert, hun staar i Pagt med gamle Godseier og kjcndcr til Eders De kan umnlig komme ind til Gilbcrt uden at blwe scet af hende, ag saa var Hundrede og et ude. Da blev der sat cv uild Forfolgelse igang mod Dem, og Te vilde ikke engang vo?.rc sikker for den i Amsterdam. Men nu, saalamge Gilbcrt er syg, lader Tpionerne Dem ifred, ja, de har tabt Dem omme. Nei, v«r nu modig og kjcrk.325 Frsken West, og find Dem i det, som kun tjener til Deres og Gilberts Nedste." Hun torret Taarerne ucek og sagde med bceuende Stemme: ~leg stal finde mig i det, ,yr. Nidding!" ~Nu iaftcn skriver De et Brev ttl hvilket jeg bringer ham, og jeg lover Tem, at De imorgen skal faa et Brev fra ham igjen." ~Tak," sagde hun med et suagt Smil. ~Og saasnart Te kommer over til Amsterdam kan I gjcnnem mig fortsette Brevverlingen — gjerne sende hinanden et Brev hver Uge. Og De skal se, til hosten har De ham ganske sikkert paa Bessg. Tcrnk, hvilket deiligt Gjensyn!" ~la, ja," sagde Maggi trostet, ~det bliuer vid- undcrligt." ~Nn kommer vi over til en anden Side af Sågen. Jeg tror, De burde lade Teres Afreise foregaa saa hemmclig som mnligt. Thi naar Gilbert bliver frisk igjen, vil vistnok GamleM Spioner forssge at udsinde, huor Te er bleven af." ~leg vil ikke lade min Tante, Fru West, vide noget dcrom." ~Lad helst ingen af Deres Bekjendte vide noget herom," randet han hende. ~leg tror, det er bedst. Men gamle Fru Larsen, hvem jeg bor hos og som tager saadan inderlig Tel326 i mit Ve og Vel, kan jeg ikke godt fortie det for. Hun maa love at tie med det." ~Hm—m, tsr De nu absolut stole paa hendes Taushed." ~la, ganske sikkert — hun har en sand Afsky for Sladder, og jeg kan stole paa hende som paa mig selv." ~Godt, men sig intet til hende om Deres Forhold til Gilbert Rambsll." ~Nei, vist ikke." ~Er Fru Larsen tilstede nu?" ~Hun passer sin lille Vutit." ,Funde De ikke meddele hende disse Deres Ny heder nu strar i min Ncervcerelse?" spurgte Widding. ~10, hun kan vel stcenge Butiken for en Stund — der pleier ikke at vcere mange Kunder paa denne Tid af Dagen." Fru Larsen kom nu ind og bleu meget overrasket ved at se at Maggi havde en ny Herre til Gjach. ~Hr. Widding — Fru karsen," preseuteret Maggi, og han rakte hende Haanden og bukket galant. ~leg er en tidligere Vekjendt af Froken West," sagde han, ~og hun snstet at raadfsre sig med mig angaaende en Neise, hun stal

foretagc." ~Skal du reise, udbrsd hendcs gamle Veninde forundret. ~la, du ved jeg fortalte dig om min Onkel i Amsterdam?"327 ~laoist ja — han som vilde have dig til sig?" ~Nu har jeg faaet Brev fra ham med Reise penge, det blev bragt af den .herre, som var her for at jea. vilde nsdig at Tante, West og Lorentz skulde vide noget om denne min Reise." ~Aa nei, du har vel ingen Grund til at aflcegge Dem Regnskab for det," ~Nei, jeg onfter som sagt, at de ikke stal vide noget om det, hellerikke ai nogen anden som spsrger «efter mig skal faa Oplysning om hvor jeg er reist hen." Fru Larsen saa forundret paa hende. ~la, naar du vil det," sagde hun nslende, ~saa såar jeg vel rette mig efter det " Dsrklokken ringte fra Butiken, og hun undskyldte sig og gik derind. ~For cv pen, tcekkelig, gammel svone," sagde Widding. ~tzun lod til at sinde det paafaldende, at .ingen skulde vide om Deres Reise."328 ~la, men har hun lovt det, saa ticr hnn nok med det." ~Det er vel ikke saa let for Dem at skrive, medens jeg venter paa det." ~Aa nei, jeg vilde nok helst have lidt Tid paa mig," mente hun. ~Godt — og jeg har flere Forretninger iaften. Vil De nu bringe Brevet til Gilbert i Posten iaften adresseret til mig?" ~Tak, det skal jeg." ~Saa faar jeg det imorgen tidlig og jeg gaar ned til Gilbert med det, og De kan vente Dem Svar fra ham i Lsbet af Morgendagen. De faar det vel meget travelt nu, Frsken West?" ~la, jeg gjsr nok det. Allerede paa Fredag skal jeg afsted." De vil kunne trceffe mig Torsdag Eftermiddag mellem Kl. 5 og tt i en Afholdskaft paa Griinerlskken." ~leg ssal komme." Han tog Afsted og fjernet sig. Maggi fatte sig ned og skrev Brevet til Gilbert. Det var ikke saa let, hun havde saa meget hun skulde sagt ham. Just som hun havde strevet udcnpaa Adressen, kom Fru Larseu ind efterat have stcrngt Butiken. ~Du sidder og skriver," sagde hun. Maggi vak op som af en Drsm.329 ~la, jeg havde et Brev at skrive," suarede hun. ~Sig mig, har du kjendt Widding lcenge?" spurgte hendes gamle Veninde med en egen Betoning. ~Nei, ikke meget lcengc." ~leg ved ikke rigtig, huordan del har sig, men der er naget ved hans Ansigt som gjor et uhyggeligt Indtryk paa mig. Han er vist ikke noget godt Men neske." ,/10, det er han uirkelig," erklcerede Maggi ivrig. ~Tig mig nu, i hvilkcn Forbindelsc staar han med dig?" Maggi bleu blussende rod. ~vnn har i det sidste vcrret min Raadgiver i flere uanstelige Tilfcelder." ~lasaa nu. Og han raadct dig kanske til det at det ikke skulde sigeo til nogen, hvor du reiser hen," fortsatte den brave Kone med en mistenksam Mine. ,<Det gjorde han." ~Men synes du ikke selu det er rart at hemme ligholde, hvor du reiser hen? D«st ser jo nachen nd, som du rsmmer ucek." ~Kan vel vcere," mumlet Magai unduigende, ~men Folk faar sige, hvad de vil om det. ~Tag ikke dette saa let, Maggi," fortsatte den anden alvorlig. ~Man skal ikke udscrtte sit gode Navn og Rygte. Jeg vil kun dit Vel, mit kjerre Barn, du staar ene i Verden, og i denne Stund anser jeg mig330 som din Mor. Derfor beder jeg dig nu sige mig aabent, hvorfor der stal gjsres en Hemmelighed af at du reiser til din Onkel i Holland." Maggi kom i stcerk Bevcegelse og fandt at hun ikke kunde lade vcere at besuare dette Spsrgsmaal. ~leg stal sige dig det," sagde hun. ~Du husker den Historien som hcendte, da jeg boede hos min Tante, det om Natten, da nogen havde staaet sig ned i mit Vcerelse?" ~Illvist ja. Var ikke Lorentz med om det?" ~Han og flere andre, der vilde mig ondt. Der har vceret sat istand en ren Forfslgelse imod mig. Hos Frsken Lammers bleu jeg bagtalt og bagvastet for at vcere letsindig, saa jeg sik min Afsked." ~Det var da forfcerdeligt!" udbrsd Fru Larsen bestyrtei. Nu fortalte Maggi om hvordan hun var bleven bersvet sine Kufferier, fsrt i Armene paa Fru Feloback og hvad havde hcendt hende der. ~Bevare mig vel, hvilke forfcerdelige Ting!" raabte den gamle Kone, ryftet i sin inderste Sjcel. ~Hvor kan du kjcere, snille Barn have faaet saadanne giftige Ficnder?" ~la, jeg fortceller dig det i dybeste Hemmelighed. Alt dette ster fordi Gilbert Nambsll og jeg er glade i hinanden. Derfor leier gamle Ramboll Folk til at odclcegge mig."331 ,Men kan da uirkelig en bedre Mand, en almin delig anseet Mand indlade sig paa saadan frygtelig Styghed? fortsatte Fru Larsen, ikke uden en vis Tvil." ~Han anser det som den stsrste Ulykke for Gilbert at gifte sig med en fattig Pige som jeg. De bevogter Gilbert, saa jeg ikke kan faa meddele mig til ham uden gjennem Widding, som er hans bedste Ven. Jeg faar ikke engang se Gilbert, fsr jeg reiser. Han er enig i at jeg burde drage til min Onkel og vcere hos ham et Aars Tid, kanske lcengere, saa kan Udsigterne blive bedre for Gilbert og mig." ~Ia ja, hold trofast ud du, saa bliver nok alt godt." ~Egentlig har jeg ikke Lov til as fortcelle dig alt dette. Men faar mine Uvenner vide hvor jeg er reist hen, vil de oedblive at forfslge mig der ogsaa; derfor er det nsducndigt, at du tier med det." ~Nu forstuar jeg det, Maggi. Men hvad skal jeg sige til din Tante og andre som spsrger efter dig?" Maggi betcenkte sig lidt og svarede saa: ~Sig bare at jeg har tagct en Plads etsteds, i hvilken Branche ved du ikke, og du kjender ikke cngang min Adresse." ~la, den Bested stal dc faa." Kapitel. Et Millionforetagende. Det var sandt, som Widding havde sagt til Maggi at Gilbcrt var begyndt at

vcere oppe. Han var i.god Bedring, hvad det lcgemlige angik, men han gik om kring som en Skygge med det blege Ansigt prceget af uendclig Melankoli. Nu spurgte han ikke lcengere Widding om Maggi. Han ansaa hende omtrent som en anden Mands Hustru og havde opgivet hende, men det faldt ham vanskcligt at forsone sig med det. Kathinka Lyhr var ham den smmeste Pleierske. Han var hende takncmmclig herfor og viste sig venlig imod hende, men ikke mere. Hun for sin Del glcedet sig ved den Tanke at det gamle Forhold mellem dem atter vilde indtrcede nu da Gilbert maatte opgive Maggi. Dr. havde forestaat at Gilbert skulde opholde sig nogle Maaneder paa et Fjeldsanatorium for at han kunde komme til Krcefter igjen i Fjeldluften og Ttil333 heden virke beroligende paa ham. Thi det forstod Doktoren, at hans Sind ved en eller anden tung Til skitkclse var ud af Ligevcegt, o.g der var gaaet noget istykkcr inde i ham. Med stsv Villighed fsiet Gilbert sig i Doktorens Bestemmelse, han vilde have Widding til ogsaa at op holde sig hos ham paa Sanatoriet, men denne svarede at forelsbig knnde han ikke forlade Kristiama, da han var intereseret i et stsrre Bladforetagende, som var under Opseiling, men scnere skulde han komme didop og tilbringe nogle Uger hos Gilbert.)tn var dennes Neise ncer forestaaende. Fsrft skulde han dog >op til Lindevold og bede Farvel med sin Onkel. Da Widding forlod Maggi, trikket han ned til Centrum. .Van havde et Stevnemode og det med Lona BlcGng. De msdtcs i Bagva'relset paa en Kaf6, huar de kunde siddc uforstyrret for sia selv. ~En Flaske Champagne!" forlangte Widding, da Opuartercn ncrrmet sig. Lona gjorde Oine. Da Tjenercn havde fjcrnct sig, sagde hun: ~Hvorfor flåar De saa stort paa ~Fordi dette uort Mode kan komme til at have et meget hsitidcligt Resultat." ~lasaa!" udbrod hun smilende, De ser selv334 hsitidelig ud. Sig mig. staar dette i Forbindelse med den Million De har stillet mig i Udsigt?" ~Ia i den intimeste Forbindelse. Jeg kan hjoelpe Dem at vinde Millionen. Dette ster ved at De fore stiller en Dame som nu forlader Norge for aldrig mere at vende tilbage." ~Er det den Dame jeg ligncr i den Grad, at man bortfsrte mig som hende?" ~Netop hende ja!" ~De tror at jeg kan klare det?" ~Ia — med Glans." Der opstod en Pause, saa sagde den unge Pige smilende: ~Sig mig nu. Hr. Widding — jeg sporger Dem ligeaodt strar hvad beregner nu De Dem for at skaffe mig Millionen?" ~Nu kommer vi til Vroeudpuuktet just did, hvor jeg vilde fore Dem." ~Ikke sandt De vil dele likt med mig?" ~10, paa eu iuderlig Maade?" ~Hvad mener De med det?" ~Sig mig, Frsken, hvordan* synes De cgentlig om mig?" Huu 10. ~leg ved virkelig ikke, hvad jeg skal sige. Te fistcr vok nu, Widding."335 ~la, jeg fisker og det med en blank Million paa Krogen." Lona blev pludselig alvorlig. ~De spsger," mumlet hun. ~Nu, Spsg tilside, jeg liker Dem, Lona, De er kjcek, smuk og begavet, til og med vil jeg gjsre Dem ria,, ja, til Millioncerinde. Nu spsrger jeg Dem, om Te vil forlove Dem med mig." Lona var bleven rsd. ~Hr. Widding," sagde hun, ~det kommer helt uventet — altfor braat paa mig. Jeg forstaar godt, at De er et Overmenneske, jeg respekterer Dem i hsi Grad, ja, jeg ser op til Dem, men . . ." ~Er Dereg Hjerte bundet til nogen anden Mand?" spurgte han. ~Nei, jeg kan ikke sige det — jeg har aldrig i mit Liv vceret forelsket?" ~Saameget bedre. De kan trygt lcegge Deres Skjcebne i mine Hcender, ingen vil varetage Deres Interesser bedrc end jeg." ~Icg tviler ikke om det, men . . lad mig faa vente at svare Dem, til dette med Millionen er bragt iorden." ~Nei, hvis De finder ikke at kunne forlove Dem med mig, saa vil jeg hellerikke gjore Dem til Mil lioncerinde." ~AH," smilte hun, ~det er en as Netingelserne?"336 ~Netop det. Lad mig faa Deres Svar." ~leg takter for Tilbndet, br. Widding, og gioer Dem mit la." Hun rakte Haanden ud mod ham, han tog den i sin og sagde: ~Tak stal dn have. Lona, du vil komme til at gjsre mig meget lykkelig." ~Vare jeg kan det. Hr. Widding." ~Ingvald siger vi nu." Det passet just, at Tjeneren kom ind og seruerede Champagnen. Vinen skummet i Glassene, Widding hceuede fit og sagde: ~Vor Frcmtids Skaal, Lona!" ./Skaal, Ingwald!" Og de tomte Skaalen paa en Fremtid, der stulde paa Tyucri as en anden ung Piges Fodselsret og et skjcendigt Bedrageri. ~Vor Forlouelse skal forelobig holdes hemmelig," sagde Widding, ~men imorgen den Dag begynder vi Instruktionen til den store Komedie. Men da det Hele maa foregaa i storste Hemmelighed, er det nodoendig at du kommer hjem til mig i mit Logio." ~la, jeg faar vel det." ~Du maa uopholdelig fratrcede din Stilling hos Fotografen."337 ~leg kan slutte, naar jeg vil. Men hvad skal jeg angive ham til Paaskud?" ,/At du gjennem ~Morgenposten" er bleven for lovet med en norsk Amerikaner og stal folge med ham til Amerika i nceste Uge." ~Hahaha, det gaar an!" lo Pigen. ~Saaledes forsvindcr tilsyneladende den Dame, som heder Lona Blessing fra Skuepladsen. Denne Amerikahistorien serverer du ogsaa din Vcertinde og fraflytter spaa Fredag din Bopcel og tager ind paa et lidet afsides'Privathotel, som jeg ncermere vil an give dig." ~Hoad skal jeg kalde mig der?" ~Maggi West." .Javist ja."

~Og forelsbig maa du vise dig saalidet som mulig ude paa Gaden om Dagen." ~Ia ja, det er vel meget, jeg har at scette mig ind i. Du skal finde ut jeg er en meget lcervillig Elev, Ingvald." ~Det ved jeg paa Farhaand." ~leg er knaldende nysgjcerrig ester at faa vide noget.mere om dette. Kan du ikke ligegodt begynde at scette mig. ind i det strar?" ~la, til en Vegyndelse skal du faa hsre Maggi West's Livshistorie fra fsrst til sidst." 22 - Maggi West.338 Lona hsrte opnuerksomt tll, som Skurken begyndte sine Meddelelser. Widding havde ikke fslt sig betagen af Maggi West, men Lona Vossing derimod var han begyndii at blive mere og mere forolstct i. 339 3l»te Kapitel. Widding og gamle Nambsll. Gamle Godseier Rambsll havde ytret Onflet om at faa hilse paa den Mand, der harde vist sig som saadan opofrende Ven mod hans Broderssn under dennes Sygdom. I Overensstemmelse hermed fulgte Widding nceste Dag Gilbert ud til Lindevold. Begge gik de op til gamle Rambslls Vcerelse, og Gilbert presenterte Widding for denne. Godseieren takket ham hjerteligst for hans Op ofrelse og forceret ham en Sslvvokal, og sagde at hans Hus steose skulde staa aabent for ham. Widding lagde Mcrrke til det store lernpengeskabet i Hjsrnet af Vcerelset. ~Saa vilde jeg gjerne tale lidt med dig, Gilbert," sagde den Gamle. Widding hilsede og fjernede sig. Nede i Trappen modte han Kathinka og sagde til hende:340 ~Nu har Deres Onkel just en hemmelig Konfe rance med Gilbert." ~Den maa jeg hore," svarede hun raskt og steg «p mod Doren og stillet sig udenfor den og lyttet, medens Widding gik videre nedover Trappen. ~leg tror, du vil have.godt af det Sanatorie opholdet, Gilbert," sagde Godseieren. ~leg tviler ikke om det. Onkel," svarede den unge Mand mat. ~Du ser virkelig meget medtagcn ud. Gut." ~Snnes du det. Men du ser friskere ud, end jeg har seet dig paa l>enge." ~leg foler mig virkelig adstillig bedre, og det kommer af at jeg er bleven kvit min,Ssunlsshed. Jeg faar sove godt om Natten nu." ‚M<eder mig at hsre. Onkel." ~Men det var det, jeg vilde sige dig. Dette mellem dig og Kathinka er jo forllrngst bestemt." Det gav et Sått i Gilbert. Den Gamle saa forundret paa ham. ~Der er da vel ikke kummen nogen Knude paa Traaden mellem Eder, ril jeg haabe?" ~Nei, langtfra — aldeles ikke." „ Synes du da ikke, det kan ucere paatide at I deklarerer Forlouelsen og holder Bryllup udouer Hosten? Gilbert nolet med at svare. Far sig selv tankte han:341 ~Mit Hjertes Elftede er tabt for mig. Naar jeg alligeve! skal giflcs, kan jeg vel ikke faa nogen Hustru, der passcr bedre for mig end Kathinka. Om jeg end ikke elsker hende, saa agter jeg hende dog, og hun holder oprigtigt af mig. Det er altid noget at be gynde med." ~Tynes du ikke det Mlbert?" spurgte Godseieren efter forgjceves at have uentet paa Svar. ~10, Onkel, lad det vcere saa, men jeg er saa lidet oplagt til nogen Selskabelighed nu, og derfor vil jeg helst, at Deklareringen stal opscettes til jeg vender tilbagc sia Sanatoriet." ~la, det er sandt, du taaler vel ingen Anstren gelser af den slags nu. Men se nu til at blive friff og kjaek igjen." ~Det skal jeg nok." I Henrykkelse flsi Kathinka nedover Trappen. Nu syntes hun at staa lige ved sine Dnskers Maal. Glcedesstraalende stormet hun ind i Dagligstuen, hvor Widding just rsgte en Cigar. er De saa glad, Frsken Lyhr?" spurgte han smilende. ~Fordi mit og Gilberts Vryllup er bestemt til at staa udpaa Hssten. Forlovelsen ska! blive publiceret naar han vender tilbage fra Sanatoriet." Mange Tak!"342 Widding sukket og saa sorgmodig fremfor sig. ~Hvorfor sukker De saa dybt?" spurgte hun. ~Fordi jeg vistnok aldrig faar hende, som har erobret mit Hjerte," svarede han. ~Hvem er det?" Maggi West." ~Hvordan er det nu med hende?" spurgte Kathinka. ~Det er saa at jeg tlllader hende at reise til sin hollandske Onkel." ~leg undres, hund stikker bag Deres Menneske kjcerlighed," sagde hun med et eget Smil. ~Det vil Tiden vise." Det blev en Pause, saa sagde han: ~Hsr nu, Frsken Lyhr, jeg skal skrive en lcengere Foljeton i en Avis, betitlet ~De norske Herregaarde" dertil treenger jeg Deres Assistance." ~Hvad stal jeg hjcelpe Dem med?" ~10, Lindevold er en af de celdste Herrcgaarde i Landet. Jeg skulde snske at opholde mig her en Del af Sommeren og studere Arkivet og tåge Folografter af Familiedilleder og enkelte as Vcerelserne." ~De er hoist velkommen til at tåge Sommer ophold her — det Vcerelse, De sidst benytlet, skal vcere udelukkende Ul Deres DispostIlion." ~Takker saameget, saa faar jeg forelobig lcegge min Mappe fra mig der." Nu hsrtes en Vogn at kjsre ind paa Tuilet.343 Frsken Lyhr gik tll Vinduct, saa ud og sagde: ~Uf, der kommer den Tvcrrdriver af en Ameri kaner. leg kan ikke begribe, hvorfor Onkel intereserer sig for ham." ~Saa forstaar jeg det da," tcenkte Widding i sit stille Sind. Med et lidet Buk fjernet han sig Det var Widding om at gisre at faa hore Sam talen mellem gamle Rambsll og Elias Malm, og faa vide om han havde fundet noget Spor af sin Sssterdatter. Literaten gik op paa sit Vcerelse, laaste Doren indvendig og traadte saa ud af Tapetdsren. Neppe havde han aabnet den hemmelige Dor ind mod Godseierens Vcerelse, for han Horte Malm trcede derind. ~Goddag, Haakon, hvordan har du det?" jeg fsler mig virkelig

betydelig bedre nu, end jeg har gjort paa lcenge. Du kan tro jeg har ligget og tcenkt paa alt dette. Du, Elias, har du faaet Reoe paa noget, forn kunde lede i den Retning?" ~Nu skal du hore. leg ssgte efter nogen af dem, som min Soster sg jeg ljendte i min Ungdom — jeg benyttet Adressekalenderen. Ingen at finde, enten de nu var dode eller bortflnttede. Nu har jeg bcgyndt at studere Kristiania Adressekalender fra Begyndelsen344 for at faa en Opstrift over alle Kvinder, som bcerer Navnet Maggi." ~Og Resultatet?" ~At jeg paa over hundre Sider har fundet en eneste af Navn Maggi — en gamme! Enke paa Kampen. Men igaaraftes, ser du, gik j?q ind i m Sporvogn, som skulde til Homansbnen. Jeg steg ind ved Eker taruet og fik saavidt en en Slddeplads. Just som jeg havde sat mig ned, sik jeg se en ung Pige ligeouer for mig, hun sad ved Siden as en blond Dame — je§ forsikrer dig til, det var Soster Sofie som jeg skulde se hende lyslevende, det gik aldeles rundt for mig — jeg vidste hverken ud eller ind. Jeg vilde tiltale den unge Dame og hsfligst spsrge om hendes Fornaun var Maggi, men saa reiser begge Damer sig og gaar as ved Grand. Jeg efter dem. Men mine strak ikke til at indhente dem fsr de fersvandt i'Folke vrimlen." ~Det var uirkelig rart," sagde gamle Rambsel, som i stcerk Bevcegelse havde lyttet til. ~Var virkelig den Ligheden saa stor?" ~Den var saa stor, at om du havde seet hende, vilde du tro, at det var Sofie som var kommen til liue igjen." Saa er det virkelig mulig at . . at . . ", higstet Godseieren i en Beucegelse, som tog Mcelet fra ham. At du kan finde dm Datter ja. Og det siger jeg345 dig, Haakon, hun var saa fin, uskyldig og vakker, dertil dannet og velopdragen at se til, at det vilde glcede dit Hjerte om du gjcnfandt dit Barn saadan." Gamle Ramboll strog Haande oucr Panden og sagde saa : ~Det er rart du — naar du fortceller dette, saa fsler jeg akurat som du har truffet det rette, som det virkelig var Barnet mit, du saa i Sporuognen," til lagde han idet et rent, cedelt Skjcer kom over hans gamle Ansigt. ~la, jeg er absolut ouerbcuist om, at det er hende," fvarcde Malm. ~Og saa stulde du ikke faa tale med hende! Hvorfor har da Skjcebnen fort dig sammen med hende?" ~Sig ikke Skjcebnen, Haakon, sig heller Vorherre, thi han styrer alt, som foregaar i denne Verden. Og jeg er vis paa at jeg fik mode hende for at jeg stulde faa Mod til at fortscette min Ssgen." ~la, ja, ja," sukket Ramboll, ~jeg kan ikke sige, huor glad jeg vilde blive, om jeg fandt hende." ~Du skal finde hende," lovet hans Ven. ~Hvad agter du nu at gjsre oidere." ~At reise ind til Vyen og studere Adressekalende ren fra Perm til Perm, saa skal jeg nok finde den rette, hende, jeg modte i Sporvognen. Nu kom de ind paa andre Materier.346 v Widding ventet endnu paa at forlade sin Lurer post, han tcenkte ved sig selv. ~Ia mangfaldige er Skjcebnens Veie. Det er altsaa Maggi West, du har stumpet til at msde. Hande du faaet tale med hende, saa vilde mit Projekt vceret uhelbredelig sdelagt. Men nu er dette dit Sammenstod bare Vand paa min Mslle og vil lette mig S»gen." Derinde afbrodes Samtalen, ved at der blev banket paa Dsren, og ind traadte Doktor Lind. Nu vendte atter Widding tilbage til sit Vcerelse. « 40de Kapitel. Vi Horte, at Maggi skulde faa Bessg af Frsken Hagemann. Bessget fandt Sted, og de to unge Piger ~fandt" med cngang hinanden. Agnete Hagemann var saadan kjcek, munter hyg gelig Pige og hun var saa lykkclig nu ved sin For lovelse, hun fortalte Maggi, at hun skulde folge Komer til Amsterdam, huor Brylluppet ssulde staa i hans ForceldreS Hus. Hendes glade Humor og muntre Passiar opliuct Maggi, og det, som oplivet hende endnu mere var et kjcerligt Brev fra Gilbert, som bragtes af et Vybud just under Frskenens Vesog. Denne iagttag Maggi, som hun lceste Brevet, saa hvordan hendes linder blusset og hendes Dine straalte ap. sik De ganske Vreu fra Kjceresten, Frs ken West," sagde hun. ~T>pt tar jeg ikke feil af." ~Nu, hvorfor det?" spurgte Maggi smileiche. ~Te er vakker i Dem selv, men dodbelt saa vak-348 « F ker er de blevcn nu. Og hun song med klokkeren Stemme. Fagre Ord har foruoldt mig Smerte, Fagre Ord frydet har mit Hjerte. Fagre Ord." Maggi lyttet med et tankefuldt Smil til den gamle Sang, som hun kjendte fra ~Svend Dyrings Hus." Og hun tcenkte paa, hvor underligt det var at Gilbert og hun skulde msdes i Granskogen overfor Stibcekken og blive glade i hinanden. . . Straalende Solveir var det den Dag, og Lykkens Solskin, straalte ind i Maggis Hjerte, som hun med Agnethe trikket ind i Cenirum. Saa var det Indkjsb paa Indkjob, Mode med Komer, en stille Middag paa Dampkjskkenet o, s. v. Agnete var ualmindelig flink og praktisk til at raade og bistaa Maggi paa al mulig Maadc. Fsr de lo unge Piger skiltes fsrste Aftcn, havde de drukket Dus i Vsrtersl rigtignok. Siden Fru Felsback lokket Maggi op paa sit Etablissement, hande denne gjort sig til ufrauigelig Pligt aldrig at nyde noget af det sterke. Maggi hande wrt Tysk paa et Aften kursus og fik ogsaa nogen Ovclse i at tale Sproget, da hun havde en tysk Kamerat hos Frsken Lammers. Agnete, der havde gaat Middelskolen, var flink i Tysk. Disse Kundskabcr mente de nu skulde komme dem til Nytte.349 Ncestc Dng afsluttende Indkjob, og Maggi modte Widding paa omtalte

Goodtimplarkafe og mod tog alskens gode Raad af ham og atter et lidet Brev fra Gilbcrt. Ak, hun skulde bare ulde at disse Breve ene og alene var Widdings Produkt, at Gilbert gik nedbrudt af Sorg og Lcergsel efter hende! Endelig oprandt Afreisens Dag. Vimlen var overskyet og det blceste stcerkt. Drosken som stulde fore Maggi ned til Bryggen, holdt for Doren. Gamle Fru Larsen stulde just tåge Afsked med Maggi, da der bleu banket paa Doren. Ind traadte en yngre Dame med et energisk An sigt og Lorgnet paa Ncesen. Hun hilste og sagde: ~Froken West, De kan maaste erindre mig fra Skolen?" Maggi stirret forlegen paa hende, anstrcengende sin Hukommelse som bedst. leg synes nok, jeg har sect Dem, men jeg kan virkelig ikke erindre." ~Olga Bjslsen." ~AH, virkelig?" sagde Maggi og tog hendes frem ragte Haand med et hjerteligt Tryt. ~lovist erindrer jeg Dem — De gik i Klassen over min. leg Horte fortcelle, at De skulde vcere Lcererinde."350 ~Det er jeg og just paa samme Skole, huor vi sled Bcenkene sammen. la, man sier at jeg har for andret mig meget, og det er vel sandt," vedbleu hun; thi jeg sad ved Siden af Dem i Sporvognen forleden, og De kjendte mig ikke." ~Det var virkelig kjedcligt," sagde Maggi. ~Den Dame, De var sammen med, ta«lte saa liullgt og hoit. Deraf hsrte jeg at de har faat en Post i Udlandet — i Amsterdam ikke sandt?" ~10, det er saa," suarede Maggi, kjed over at hendes fordums Skolekainerat skulde have faat Nys om dette, mens Fru Larsen havd» trukket sig hen i en Krog for ikke at forstyrre. , ~leg bleu ganske cengstelig da jeg hsrte dette," fortsatte Lcererinden, ~for jeg stal sige Dem, jeg er Medlem af en Forening, der modarbeider den hvide Slavehandel." Maggi saa forundret, spsrgende paa hende. «De forstaar ikke, hvad jeg mener? spurgte Froken Bjslsen. ~Nei, det forstaar jeg virkelig ikke," crklcrret Maggi. ,<Det er netop saadanne Byer som Amsterdam og Antwerpen, huor unge norske Piger af samvittigheds lsse Agenter lokkes ned under glimrende Lsfter og overgiues til Bcirdeller. Min Forening har just Mis-351 tanke om at en saadan Hueruing af Piger foregaar i disse Dage." ~lasaa," suarede Maggi hen i Veiret, som det var noget, der aldeles ikke anglk hende. «Derfor kommer jeg. Og nu maa jeg faa Lov til at se de Papirer De har undertegnet og hore hvem De skal til." Maggi fcmdt denne Indeblanding temmelig in- diskret. ~leg forstaar ikke, hvad det skal tjene til," sagde hun nolende. , Kjoere Tem, jeg kommer jo i Deres egen Inte resse; jeg frygter for at De har undertegnet en Kon tcakt, hvorved De stal udleueres til hvid Slavinde," ~leg har aldeles ingen Kontrakt undertegnet," svarede den unge Pige ncesten heftigt. ~De har dog havt med en Agent at bestille? sagde Lærerinden. Maggi stiftet Farne, det var, som en Untndning til Mistanke bet hende, men hun jog dem fra sig. ~Irg stal sii Dem det," kom det kjoligt, at den Post, jeg har modtat er hos min Onkel, som er bosat i Amsterdam." ~Det forandrer jo Sågen. De maa undskylde mig, men jeg var cengstelig for Dem og mente det bare til det bedste." tog hun hastig Afsted.352 Fru Larsen havde staat tilbagetrukket og lyttet til hele Samtalen, og Loererindens Ord havde gjort et ganske andet Intryk paa hende end paa Maggi. Nu kom hun frem og sagde med en egen Tvil i Tonen. ~Er det nu ganske sikkert, at det er til Onklen din du stal reise da, Maggi?" Den unge Pige 10. ~Hvordan kan du falde paa at drage dette i Tvil. Du har jo selv seet Onkels Brev." ~leg har nok det, men det var en Agent, som som kom med Brevet og han saa lur og uespeku leret ud." »Nei kjcere dig, Komer er forlovet med den lyse, unge Dame, som var her." ~Det er jo saa, men aligevel. . . leg tror saa lidet paa stige fine glatte Mcend og allermindst paa denne Widding, som synes at vcere saa forhippen paa at faa Dem afsted." ~kjcere Fru Larsen," sagde Maggi smilende og log begge Hcender i sine, ~jeg ved, at du mener mig det godt, men nu er du sandelig altfor mis tcenksom." ~Ak en hsrer saa meget stygt," sagde den brave Kone hoderystende. ~Men sig mig, er det virkelig saa, at du ikte kan faa mode din Forlovede, for du reiser:'"353 "Det er nok saadan," suarede Maggi med et ssrgmodigt Smil. ~Det er ingen Mcning i — jeg skjenner ikke dette." ~Nu maa vi afsted," sagde Maggi afbrytende. Snart efter sad de i Vognen og kjsrte ned til Bryggen. Her msdtes de med Ksrner, Agnete og Widding. Det var. ikke mange Passagerer, hellerikke stort Folge paa Bryggen. Fru Larsen og Widding fulgte de Reisende om bord ogZgik tilbage iland. Her blev de staaende og viftet med Lommewrklceder, indtil det sidste Glimt af Skibct forlvandt ud paa Sjsen. ~De faar leve saa vel da. Fru Larsen," sagde han og trykket hendes Haand til Afsted. ~Mange Tak, det samme igjen. Hr. Widding," svarede hun, og han fjernet sig raskt. Som hun ogsaa uildc gaa, kom en celdre, tarvelig antrukken Mand bort til hende. Han hed Holth og havde vceret en Arbeidskamerat og Ven af hcndes Mand. ~Goddag, Fru Larsen er det Denu De er virke lig kommen paa Venene igjen," sagde han og trykket hjertelig hendes Haand. ~la, jeg trodde Vorherre skulde ha ladet mig flippe, men han havde bestemt det anderledes." mig. Fru Larsen, har De noget Bekjendt stab med den Herre De hilste?" 23 — Maggi West.354 ~Meuer De Literat Niddiug^" ~Widding

kald»!' hau sig nu, efterat hau hnude stiftet ifrå sig Navnet Bcinigcn, som hau var blevcu saa berygtet under." siger Te, er Widdiug raabte Koucu ucesteu forfcordct. ~Widdiug kalder hau sig uu, 'Vcinigen hl?d hau fsr Voinigleu kaldte de ham og det mcdrctte. Thl hau er eu Igle ti! at suge Blod af Folk. Og hvad tror Te hau lever as, Fru Larscu?" '~Af at skrive i Aviserue vel." ~Laugtifra, hau er cv saadau Lcuraudsr af Kuiud' — hau skasser letsiudige Storfolk her i Vycu og tar sig betalt i dyre Tomme for det." ~Fy hvad er det De siger, raabtc Fru Larseu i den storste Bestyrtelse. ~Det har siv Rigtighcd det. Og jeg har hsrt det, at Politiet stal ha ham i Kikkerten, fordi hau beskyldes for at uarre uuge Piger til Udlandct, hoor de forcs i Fordcervelse ved at ooergiues til saadaune fcele Huse." Mere og mere forfcerdct lyttet Fru Larscu til hans Ord. Nu blev huu alvorlig angst for Maggi; thi l,uu frygtet for at det ikke haug rigtig sammen med Reise historieu hendco hellen Hun oustet, at huu kuude stoppe Dampstibtt ude paa Sjsen og tagc Maggi lilbagc. 4 lde Kapitel. Hvad Gilbert saa. Det var samme Eftermiddag at Gilbert Rambsll befandt sig i Bygaarden og pakket sin Kusfcrt. Tidlig ncettc Vtorgen skulde han give sig paa Reisen til Sanatoriet. var fcer-dig med Pakningen og drev frem og tilbage paa Gulvct og kjcdet sig. Han stulde modes med Widding ved men vilde helst trcesfc ham strar. Der var saadan Underholdning ucd ham. Nn besluttet han at trikke op til Bogstadveien og ssge Widding hjcmme. Gilbert havde aldrig besogt ham fsr. Han trikket didop, fandt og steg op ouer Trappen. ,Van saa Widdingh Naun paa Tkiltct og gik hen og trykket paa Ringknappen.356 Men den gau ingen Lyd. Apparatet var nok gaat istykker. Han stog et Slag paa Doren, men nn gau den efter og gik op. Den havde vceret ulaast. Nu ti-aade han ind i Entreen og ncermct sig en Dor med Glasglugge og vilde just bante paa, da han stanset ved at hore Widdings Stemme: ,/Det trcesfer sig saa heldigt, at Gilbert skal ud at reise." Han undret sig paa, hvad disse Ord, der klang saa spotsk, skulde bctydc, og hvem de henuendtes til. ~Det er meget godt," sagde en Pigestemme - Lyden as den fik ham til at skjcelve. Men det kunde da virkelig ilke mere muligt, at ... ~,Han vilde vel ikke like at hore, at vi to er forloucdc," lo Widding. ~Ak for et Komediespil der driues med den stakkels unge Mand!" lo Pigen. Nu hwvet Gilbert sig paa Taaspidserne og tittet ind af Glasgluggcn. I nceste Hcoment tumlet han tilbage hvid i Ansigtet som en Dod. Derinde havde han set Widding siddc Armen om Livet paa en nng Pige. Og hvor kunde han vel tvile om, at denne unge Pige var Maggi WcsN Med Opbydelscu af alle sine uaklet han357 ud af Entreen og gik stottei til Gelenderet nedover Trappen. Nu var Dcekket revet fra hans Dine, han forstod at Nidding var den fal'keste Ven, der taenkes kunde, og drev et skjcendigt Tvil bag hans Ryg, men Be stasfenhcden af dette ftjcendige Spil misforstod han helt og holdent. Ten uildeste havde grevet ham, da han trodde at se Maggi Nest i Widdings Arme. Men han bavde ikke gaaet mange Tkridt nedover Gaden, for der reiste sig andre, Folelscr hoo ham, som helt sik Ovcrtagct over Fortuilclscn. Det var en flammende ,(>arme og Krcenkelfc halt folte for den Maadc Pennen .haudc behandlct ham paa — og den formodede Maggi West. ~leg stal krceve dem til Negnstab begge to!" hvcestc han, vendte om og tog Veien lilbage. ~leg skal slynge dem min Mcning lige i Ansigtet!" Men som han atter naadde frem til Porten, stansa han op og besindct sig. ~3andelig om de er saa mcget ucrrd som at jeg skjcelder dem ud," mmnlct han og vendte atter om. Der tom eu sporvogn brusende og holdt, han for op i den og tog Plads bag paa Platformen, saa bar det atter ivei. ~Dette er til at blive gal over," mumlct han358 for sig selv, ~at taenke paa at jeg skulde lobe saadan med Limstangen." Og han gav sig aluorlig til at grunde over, huor dan det kunde hcenge sammen med alt dette. ~Det er nok en net Person, jeg har ualgt til min Fortrolige," tcenkte han ved sig selv. ~leg be trodde ham om Maggi og mig, og saa har han for elstet sig i hende og bag min Ryg gaaet og indledct en Kjcerlighedsforbindelse med hende. Maggi sagde at de havde drevet Komediespil med mig, og Widding har saauist gjort alt, hoad stod i hanc> Magt, for at stille mig og Maggi ad. Hun er vist ikke ucerd at ssrge over. Nu tror jeg uirkelig, det er sandt alt hvad Frsken Lammcrs sagde om hende, men tillige tror jeg det er sandt, hvad enkelte har sagt om Wid ding at han er den stsrste Sjofelist, som findes til, i hele Kristiania. Jo, jo, en cedcl, opofrende Ven!" Han steg af ved Grand og gik ind for at faa sig noget stcerkt at skylle dette ned med — Cham pagne og Kognak! Han forlangte disse Varer, og da han havde styllet ned et hsit Pjolterglas deruf, fslte han sig noget lettere tilsinds. ~leg stal saamcen ikke lcrgge dem en Pind ivcien," mumlet han haluhsit. ~Te to kan gifte sig saameget de vil for mig. Icg reiser min Vci imorgen, nei, jeg tar med Nattoget!" beslnttet han sig raskt. ~Og359 < jeg vil ikke sige noget til Widding, fsr jeg vender tilbage igjen — da skal han faa det, ifald han drifter sig til at ncermc sig mig paany." Der saa han en Bekjendt dukke ind af Doren — Kandidat Hauge — just en af dem, der havde talt andt til ham om Widding, men

da havde Gilbcrt bidt ham raskt af. Ru vinket han Hauge til sig og bsd ham paa en Champagnepjolter. Tilbudct blev modtat. Hauge flog sig ned hos ham og Kellncrcn fik ny Odre. Da de haudc drnkket sammen, degyndte Gilbert med en lidt forlcgen Mine: ~Du, sig mig, hvad er cgentlig din Mening om Litcrat Ingvald Widding?" ~Min Mening," sagde Hauge, ~du vil jo aldeles ikke hsre min Mcning om Personasjen?" ~10, nu vil jeg nok hsre den." ~Du har kanske erfaret naget selu?" Gilbcrt nikket. ~Det glceder mig indcrlig at hore. For over hele Byen taler man om det übcgribeligc, at du har valgt denne sjofle Person til din Ven, ja, at du sogar har taget ham med dig hjem til Lindeucld. Man ftndcr det saa besynderligt, at du lader dig dupere af denne Person, saa han faar Lov til at trakke rundt med dig som han lyster — Widding med hans Fortid!"360 ~Nu, hvordan forholdcr det sig med hans Fortid?" spugte Gilbert. ~10, det skal jeg sige dig. Han lever mestendels af Fruentimmer." ~,Vvad skal det sige?" ~Forstaar du da ikke, at hnn har skasfet Nigmoend Forbindelser med unge Piger og tat sin Betaling for det? Icg tviler hellerikkc om, at det er sandt, som man paastaar, at han drivcr hvid Slavehandler, narrer Piger til Udlandet for at ovcrgive dem til Prostitution og Elendighcd — ja, ligefrem scelger dem til uden landskc Vordeller." ~Fy for alting!" raabtc Gilbert i den stcerkeste Affly. ~leg msdte ham ganske nylig mcd en ung, smuk Pige, forn saa ganske uskyldig ud, gjcntjendtc hende forresten som en Koristiudc ved Centraltheatrct." ~AH," raabte Gilbert heftigt, men besindet sig hurtigt og spurgte saa: ~Ved du hendes Navn, Hauge?" ~la, en vis Froken West var det nok." ~Men jeg har hort at han skal vcere forlouet med hende og ha til Kensictt at gifte sig med hende," fandt nu Gilbert paa at sige. ~Widding vceret forlouet med en Pige, som han har til >>nsigt at gifte sig med!" >lo Hauge spotsk. ~Nei, ved du hvad, Guttcn min, den gaar ikke. Det361 er jo just den Fremgangsmaade, denstags sjofle Agenter anvender overfor sine Ofre. Te forlover sig med dem, og naar de herued har vunde! en troskyldig ung Piges absolutte Tillid, scelger de hende til Udlandet -^ folger selv med dem derouer eller faar overtalt dem til at reise for at tiltrede en eller anden glimrende Post der og saa gaar det i Afgrunden! leg er temmelig sikker paa at Widding ogsaa har tiltcenkt Frskcn West en saadan Skjcebne, inedmindre det stulde falde ham ind at ouergiue hende til en eller rig Vel lystling her i Vyen." Trods for hvad han nu havde opleuet idag, grebes Oilbert forfcerdoligt ved, hvad han nu sik at hore. ,van haudc elske' aggi af hele sit Hjerte, hele sin 3jcel, eg saameget var der endnu tilbage hos ham af stcerke /solelscr for hende, at den 3anke syntetz ham uudholdclig, at hun stulde forfalde til saadan Han uioste ikte om, at hun var oeskyldt for 3:)veri og haudc faat sin Afsted fra Doktor Aagot Vang. Han trodde. hun var der fremdelcs. Nu sagde han til Hauge: Avunde itte du frelse Froken West ud af Wid dingH >,vlor^" ~Huordan skulde jeg det?" ~Hun bar hoo Dr. Aagot Wang, der betragtcr hende som sin Veninde."362 > , ~AH, den populcere kuindelige L«ge!" ~Gaa op til Froken Wang og fortcel hende alt, hvad dn ved om Widding, sig hende ogsaa at Frsken West er forlouet med ham og faa Dr. Aagot til at anuende al sin Indflydclse paa den unge Pige for at rive hende nd af dette Forhold." ~Ved du hvad, det er ikke let for mig at tale med en Dame om saadanne Ting. Men jeg skal faa min Ssster, som just er denne kuindelige Lceges Patient til at tale med hende om dette." ~la, det synes jeg, dn skulde gjsre." ~leg skal virkelig tale til min Ssster om det endnu idag og faa hende til at gjsrc Fortgang af det." Gilbert fslte en vis Lettelse ved denne Forsikring, men lige fast stod det for ham, at Maggi West for stedse var tabt for ham. van telefonerte op til Kathinka Lyhr om sin Bestemmelse for at afreise allerede taften. ,van forlod Grand, gik ind til en og kjsbte sig en Haandkusfert, derfrå ind til en Vin handler, hvor han kjsbtc endel Spirituosa, som blev lagt i Kusserten. Da han kom ud derfrå, traf han som han bsd med sig ned paa en Restaurant, ver dråk de diverse Glas sammen. Ta Gildcrt endelig tog afsted med 'Nattoget, var363 T han paa en Slsr. Og stcerke Trikke havde han med i Haandkufferten. Tet var virkelig en betcenkelig Sag for Gilbert dette, at han fandt det fornodent at medbringe denslags Stimnlancer til det Sanatorium, hvor han sknlde hente sig nye Knefter og Hilse. 4 2de Kapitel. Et foruroligende Vessg. Det var anden Dag efter Maggis Afreise. Fru Larsen var virkelig bleuen cengstelig for sin unge Veninde, da hun paa Bryggen hsrte disse Afsls ringer om Widding. Siden havde hun uafladelig gaaet og tcenkt paa dette og gruet far Skjcrbne. Men om hun virkelig sucruet i nogen saadan Fare, hund kunde saa den brave Kone gjsre for at redde hende. Hun kjendtc jo ikke cngang Maggis Adreose i Ndlandet. Nei, hun kunde nok ikte gjorc noget andet end at bede Vorherre stjcermc og bevare hende. Fru Larsen stod i sin Butik og maalte af to Liter Melk til en Kunde, og ved Tiden af hende stod en halvvorcn Pige, som skulde vcere hcndes Hjcelp nu. Da gik Tsren op, og ind traadte en hsi, for Mand med hvidt Hngcskjceg. Han var ifort en spraglet Vaarfrak og bar Panamahat paa Hodct.365

~Bor Maggi West her?" spurgte han hastig og med buldrende Stemme. ~Ikke nu," svarede Fru Larsen, hvem det strar kom for, at denne besynderlige Mand maatte verre bud sendt af Maggis Fiender. ~Er hun da flyttet fra Dem — isaafald hvorhen?" spurgte den Fremmcde utaalmodig. ~Dun er reist." ~Reist, siger De, hvorhen?" ~Det ved jeg virkelig ikke. Hun fik en Post i Udlandet." ~Hvor i Udlandet?" ~leg har ikke hendes Adresse," juarede Konen, som ncesten blev rced for den buldrende Mand og mere og mere bestyrkedes i den Tro, hun fsrst havde faat om ham. ~Hvad er det for Udflygter?" flreg han og flog i Disten. ~leg ser paa Dem at De ved det, men ikke vil ud med det. Fru West sendte mig hid til Dem." ~Det kan ikke hjcelpe det, min Herre," svarede hun. Jeg har ikke andet at sige, end at jeg ikke ved hendetz Adresse." ~De ved det, og De skal ud med det!" brslte den Fremmede, just som en Konstabel, der var Kunde her, traadte ind i Nutiken. ~leg har sagt Dem, at jeg ikke ljcnder Frsken366 Wests nuvcerende Adresse, og lad det nu bero med dette," bad Fru Larsen med undertrykt Heftighed. ~De skal ud med det!" broltc den Fremmede, og atter stog han i Disken. Nu fandt Konstablcn det paatide at lceggc sig op i det. ~Staa ikke her og brua, Dem saa, Mand min," sagde han. ~Fru Larsen er saadan en brav og respek tabel Kone, at De trygt kan tro hende paa hendes Ord." Den Fremmede snmldte i en Ed. ~De har ikke noget med at blande Dem op i dette, Far!" skreg han. ~leg lader mig hucrken dupere eller skrceme af en Konstabelmundering." ~Fru Larsen, onsker De at jeg skal faa ham ud?" henvendte nu Konstablcn sig til hende. ~leg snsker gt ha Fred i mit Hus, og ml han ikte gaa sin Vei med det gode, saa faar De gjsre Deres Pligt, Monsen." ~Kom afsted med Dem," opfordrct Konstablen ham. ~Ia jeg kommer mig nok ud as Hytten uden Hjcelp. Men det siger jeg Tem, Madame, De staar Deres egen Lykke iveien, jeg vilde belsnnet Dem godt, om De gau mig den Oplysningen, som jeg onsker." ~Nu kan det vcere nok," raabte Fru Larsen heftigt. ~Ud med Dem!" skreg Konstablen og gjorde Mine til at gribc ham i Armen. Da skar den Frcmmede ud.367 Nu var Fru Larsen ganske sikker vaa at dotte var en af Maggis Forfslgere, og saa tcenkte hun: ~Kanske det alligevel er unodig)Engstelse jeg har havt for Pigen. Det viser sig da rigtigt det Raad, Widding gav om at ingen skulde vide, hvor Maggi reiste hen og ganske vist har det sin Nigtighed med hele Reisen hendes." Denne Tanke virket beroligende pau Fru Larsen. Hun gik til Byen i et kristeligt Mode og kam fsrst til bage seut paa Aftenen. Da fortalte man hende, at Enkefru West havde vceret her og spurgt ester hende. ~leg skjsnner, ikke hvad hun kan ha at tale med mig om," sagde Fru Larsen og brod sig ikke om at gaa over til hende og hore, hvad det gjaldt. Ncrste Formiddag var hun ude i Byen og gjorde Indkjsl) til sin Butik. Da hun vendte tilbage, stod Fru West udenfor sit Hus, skiftet Farve ved Syuct af hende og saa raabte hun: ~Nu er De endelig der! Faar jeg tale med Dem." Fru Larsen fulgte hende ind. ~Hvor er Maggi blit af?" spurgte hun. ~hun er reist til Udlandet, jeg kender ikke hen des Adresse." ~Til Udlandet!" raabte Fru West med en Haan latter. ~Noget Sludder! At De vil komme med cv saadan Lsgn til mig!" ~Nei, ved De hvad. Fru West, kom ikke og sig368 > at jeg staar og lyuer!" raabte den brave Kone hoirod i Ansigtet. "Nu nu. De ved ialfald mere, end De vil lade Dem mcerke med." ~Det er sandt, hvad jeg har sagt. Og mere siger jeg ikke om den Ting." Der kom en Mand igaar og spurgte Tem efier Maggi," vedblev Fru West roligere. ~Tet gjorde det ja, — og jeg svarcde ham, hvad jeg nu svaret Tem." ~Ved Te, hvem den Herre var?" ~Hvor skulde jeg vide noget om det?" ~Nei De gav ham ikke Tid til at fortcelle Dem det cngang, for De vilde kaste ham ud med Konstabel." ~Han ovtraadte saa voldsomt og brutalt, at jeg saa mig nodt til'at benytte mig af Konstabel Monssen Tilbud, han kom tilfeldigvis ind." ~De kunde gjerne vist Dem mere imodekommende mod Mandcn, han kom bare til Maggis Vedste, og han havde vistnok betenkt Tem med en Godtgjsrelse ogsaa, men Te ophidset ham, saa han blcv rasende, og han er temmelig braa af sig." ~Hvad har jeg med alt dette at bestille?" Jeg skal si Tem, hvad det var for Mand De stsdste fra Tem. Tet var min Mands Fcetter. lonathan Valk fra Amsterdam i Holland."369 Ved disse Ord blegnet Fru Larsen og vaklet til bage mod Vceggen. ~Det er ikke muligt — det kan ikke vcere muligt?" higstet hun. ~De tror mig ikke?" ~Nei, jeg kan ikke tro det." ~Nuvel," sagde Fru West og tog et Album fra Bordet. ~Her stal Do se hans Billede, som han til sendte mig for en Tid tilbage — til yderligere Sikkerhed kan jeg bevise Dem, at han har skrevet sit Raun bagpaa." Hun fremtog Kabinetsfotografiet og rakte det til Fru Larsen med de Ord: ~tzer ser De han Rigmanden, som var in de i Sjappcn Deres igaar." Fru Larsen stirret paa Billedet og blcgnede. Det var ikke til at tåge Feil af, det var den samme Mand. Du store Gud, huordan kunde vel dette her hcenge sammen? Fru Larsen fsltc sig helt syg om Hjertet. ~la, De kan nok blive bleg om Ncebbet nu. Mutter, for det De har gjort. Hun kom cnkom hid til Kristiania for at hente

Maggi med sig hjem til Holland, hvor hun skulde leve has ham i Herlighed og Glcede. Saa noegter De at vide noget om Maggi, og tlenke sig at hidse Politiet paa en saadan Mand! Han kunde ikke forklare sig det anderledes, end at — Maggi Wc?.370 Maggi var kommen op i stygge Forhalde her i Byen og Te dcsformedelst ikke vilde opgiue hendcs Bopcel. Er det kanske Tilfceldet noget saadant ogsan, Fru Larsen^" ~Nei, ved Te hvad, Maggi har altid holdt sin egen Mre hsit, hvilkel Do selv ogsaa maa uidc. Men hvor er han nu, denne Hollcender?" ~la, nn vi! ?c ha fat i ham kanske," lo West haanligt. ~Men det kan ikke ucrrc Tale om det, stig som De stelte mod ham. Hun kom hid og bandte og suov daadc over Tem og Maggi, mig var han sint paa ogsaa. leg -fik ingen Present as ham, som jeg havde ucntet. I Formiddag var jeg nede paa Hotellet og spurgte ester ham, men han var alt stroget sin Vei med Ndlandobaaden." ~Ved Te da ikke hang spurgte endelig karsen. ~Nei, det ved jeg ikke," bicefset den anden. ~Hoad skal Te forresten med den?" ~leg burde ucl . . gjsre ham en Undskyldning," lsd det nylende. ~Ten kommer nok forsent det — forresten ved jeg som sagt ikke Adrcssen hans vi har aldrig korre spondcret." ~Taa er det ikke noget at gjsre ved . ." ~huor e.' Maggi henne da?"371 ~Det er, sandt som jeg sagde, at jeg ikke ucd hcndes Adresse." ~Noget Filuren er det med i Spillet," hvleste Fru West. ~Adjo," sagde den auden og fjcrnet sig hastig. Kapitel. Da Fru Larsen kom hjem, befandt hun sig saa ilde tilmodc, at hun satte sig til at groedc. Nu kunde hun ikke tvile om at den tyste Agent var en Slyngel ligesom Widding, og at disse to havde opereret sammen, at Brevet, Maggi havde faat, var en Forfalskning, der csik ud paa at lokke den unge Pige i en afskyelig Fcelde, og det var lykkcs dem. Fru Larsen var en ualmindelig intelligent og skarpsindig Koinde, bcgnndte hele denne dunkle Sag lidt ester lidt at lysne for hende. Det gik op for hende at Widding havde u<eret en falsk Ven for (Albert Rambsll og at al den Forsolgelsc, som Maggi havde vcerct udsat for, ikke strev sig fra gamle Namboll men fra Widding. Og Maggi var solgt til Skjlendsel og Undergang. Hun var allerede undervcis til Amsterdam, huor hun skulde forcs ind i en Lasteno Hulc. / Froten Lyhr hos Fru West373 ~Vuad stal jeg gjsre — hvad skal jeg gribetil?" stsnnet den gamle Kone og for rundt i Vcerelset og vred Hcenderne i hjcelpelss Fortvilelse. Havde endda Fru West kjendt den gamle Hol lcendero Adresse, kunde man maaske sat sig i Forbindelse med ham, men nu var der ingen ingen Adresse, intet Haab om at kunne redde den unge Pige, der uden at ane ondt lod sig lede lige frem mod en Lastens Afgrund, hvor hendes Fremtid vilde forspildes. Ingen, hun vidste om, kunde hjcelpe hende, intet Menneske i hele Ven. Men nu kncelte hun ned paa Gulvct med foldede Hcrnder og bad: ~tzerre Gud i Himlen, du, som granskcr vjertet og Nyrer og styrer hele Verden, ingen Fugl falder dsd til lorden uden du vil det og har bestemt det, saa ml du vel ikke lade denne deilige uskyldige Pige, som blev viet til dig i Daaben som Barn, som stedse har bestrcebt sig af et cerligt Tind for at vandre dine Veie — du kan dog vel ikke ville at hendes Sjcel skal gaa overbord. Herre, tag hende i din stcerke Haano, naar Ttunden kommer, da hun treenger dig mest — ingen Mennesser har jeg mere at lide van, jeg fortrsster mig til dig alene min himmelske Fader?" Og hun reiste sig mere rolig tilsinds end hun havde kncelt ned.374 Vor Tids Menneskcr tror sig selu saa stcerkc, de synes Verden gaar fremad og de selv med den, deres Fslclse af Overlegenhed de ncerer en blind Foragt for alle de Rcdskaber og Methoder, deres For «ldre har benyttet sig af, deres Opdragelscsmaade, TanlkesNt m. m. Men saa sta:ngcr de ofte med det samme fm sig en herlig Arv, som Foneldrene har givet dem, en Arv, som de ikke vurdcres, fordi den ikke kan beregnes i Mynt — deres Gudstro. De afscetter Vorherre som en Monark, der er bleven gammel og aandssvag, eller rettere sagt et Vcesen som tun har lcuet i dnmme Indbild ning gamme! Overtro som skal vige for Kultnrcns Solopgang. ~Vi har ikke Brug far nogen Vorhcrre, vi greier os selv!" lyder det kjcekt. Og kjcekt kan de scile sin Tkude i Solgangs Bor og ikke fsle Trang til Vorherre, forhcerde sit Hjerte mod ham i den Grad at han ikte blir mere til for dem. Saalcenge det er Solgangs Vor ja — Men naar de Dage kommer, om hvilke man siger: ~De behager mig ikke," naar den Stund kommer, da Sknden er lcek og man soger efter Baade, som ikke sindes, da alle, man har stolet paa, suigter, da der ingen, ingen Redning glimtar i Horisonten, da gaar den Mand overbord, som ingen Vorherre har at t» sig til. Men den' som kan gaa til Gud med sin Sorg, foler sig375 aldrig rigtig furladt, han ser aldrig Sorgerne saa forte og de boier ham aldrig saa dybt ned. Kristendommen breder sit forsonende, forklarende Skjcer over det Hele og saa har han noget i Vaghand — den stcerkeste Magt i Verdcn — Vårherre! Han lcrgger saa trygt Tågen i Haand. Men det ved han ogfaa, derfor er det ikke Meningen at han skal lcegge sig i Todvandet og ouerlade det hele til Gud,uden at rsre en Finger selv. Gud vil, at vi selu kan gjore alt hvad vi kan. Noligere tilsinds reiste Fru karsen sig ester Von nen, hun havde lagt sin

Sag i Guds tzaand, men hun foltc, som hun skulde gjorc noget selu ogsaa. Nu brod hun sin Hjerne hermed. Om klatten havde hun cn.nnderlig Trom. Ikke krnge efter Fru karsen forlod Fru West, modtog denne et nyt Bessg.. ' Det var Kathinka ~Tig mig, hvor er Maggi West blcven spurgte hnu. ~Sandelig om jeg det kan svare paa, bedste Froken. Her bar uceret et helt Opstyr den An lcdning." Hun meddeltc om Bcsog og hvad376 derefter fulgte, ligcledes om den sidste Samtale hun havde havt med Fru Larsen o. s. u. ~Men hvor kan da Deres Niece vaere bleven af?" undret Kathinka sig. ~leg tror ikke rigtig dette om at hnn er reist til Udlandet," mente Fruen. ~Men kanske Hr. Rambsl! har bortfsrt hende." ~Det er ikke Tale om det." ~Saa kunde det kanske vcere en anden, som . . ." Straks tcrnkte Kathinka paa Widding. Han havde talt om sin Forelskelse i Muggi og udtrykt sig saa besynderligt. Hun maatte se til at faa Rede paa dette. Hastig tog hun Afsked, sad snart ester i Spor vognen — Overgang Homannsbyen. Huu traf Widding hjemmc og tog strar ham og fortalte ham hvad Fru West havde sagt. Med et lyttet han til. ~leg ser paa Dem, at De ved dette," fortsatte hun heftigt. ~Det er ikke fri for det." ~Nu, hvor er hun da?" ~Hun har forlovet sig med mig." ~Hvad vil De indbilde mig?" skreg hun heftigt op. ~Da maatte jeg ha tat aldeles feil af hende." ~Det er netop, hvad Dc har gjort, Frsken Lnhr. Maggi er en beregnende Pige og hn'l har fundet ud377 at det er langt fornuftigere at gifte sig med mig end fortsette en haablss Kamp for at blive gift med (Albert." ~?tei, er det virkelig muligt!" ~Som jeg siger," svarede Widding. ~Hvor er hun? ~Hun har tat sig en kort Trip paa Landet. Vcer Dc kun ganske rolig. Frsken Lyhr, som min Forlouede er Maggi West helt ustadclig for Gilbert." ~Er det sikkert det?" ~Naar han vender tilbage fra Sanatoriet, saa er jeg rimeligvis allerede gift med Maggi West." ,/Det er ikke vcrrd at skrive til ham om det." ~Nei, naturligvis faar han ikke vide noget om det, for Maggi allcrcdo er min lykkelige Hustru." ~Hahaha, hvor morsomt!" ~Imorgen, Frskcn Lyhr, kommer jeg poa Nossg paa Lindeuold," fortsatte han. ~De er hjertelig velkommen. Men der er nok ikke mange Adspredelser HO5 os nu." ~?estobedre. Saa faa jeg stsrre Ro til at arbeide paa mit Vcerk om de gamle norske Ttorgaardc." ~Tcenk, Onkel er virkelig i Bedring nu." ~Glceder mig oprigtig at hsre." ~Doktor Lund er helt overrasket. Han siger at Gamlen vistnok snart kan komme til at fidde oppe."378 ~Sig mig, Froken, var Godseieren en stor Bon oevant i sine unge Dage?" ~leg har ikke hort noget saadant." ~Men jeg har hsrt saameget om ham jeg." ~Nuda?" spurgte hun ien vis Spcending. ~Vlandt andet at han stal have vceret hcmmelig gift tige for han tiltraadte Lindevold." ~Bare Opspind!" raabtc svathmka. ~Han var jo ncer firti Aar da Morten Ramboll dode og han ftk Lindeuold." ~leg indser aldeles ikke at der skal mere noget iveien for at en firtiaarig Mand sorelsker sig, forlover sig og gifter sig hcmmelig." ~Det er forresten sandt, men . . ." ~Hans Bror, Bankchef Ramboll Gilberto Far, havde vel allcrede vceret gift i flere Aar for nuucerendc Godseier overtog Lindcuold havde det ja — Godmorgen, Hr. Widding!" 44de Kapitel. Den falske Massssi West. Hamle Elias West var aldeles ikke tilfreds med Resultatet af sine Efterforstninger ester den Pige, som skulde hede Maggi til Fornaun. I ostre Aker, huar hun maatte formodes at mere dsd, havde han intetsomhelst Spor sundet. En detektiv, som han havde sat til at lede Ester forskningen, havde ingen Lcdetraad kunnct sinde. ~Om jeg henucndte mig til Frelsesarmeen tomtte han en Formiddag ester-'at have spist Frokost poa Hotellet nede ved Vestbanestationen, som han boddc. ~Te stal jo verre flinke til at opspore Folk kanste jeg burde gjsre et Forsog." Strar ester forlod han Hotellet og drev nedover til Bryggcn for at indaande den salte Sjsbris. Han saa itke at en ung Pige fulgte ham i Afftand.380 Endelig flog han sig tilro paa on Bcenk node ved Keiserbryggen og tcendte sig en Cigar. Hans Blik fcestot sig paa on Dampbaad, som bruste udovcr mod Bygds. Som han vendte sig, bcmcerket han en ung Pige, der just vilde scette sig ned oed Siden af ham. Ter gik en Sjcelven gjennem ham og han blev ganske bleg. Du store Gud, dette Ansigt, dette Håar, disse Oine, hele denne Pigeskikkelse, det var jo ... Pigen, der syntes forskrlrkket over Udtrykket i hans Ansigt, vilde trcekke sig tilbage. ~Nei, jeg ber vent — bliv! higstet (s'lias Malm helt bestyrtet. Hun stansct og saa forundret paa ham, den unge smukke Pige med det fljcere,' jomfruelige Ansigt. ~Tsr jeg spsrge Dem, hvad heder Te?" ~Maggi West." Elias for sammen i en saadan Beucegelso at han i de forste Dieblikke itke kunde faa ot Ord from. ~Sid ned — lad mig faa tale med Dem," kom han sig endelig til at sige. Lona Blossmg, thi hun var det, satte sig, ligesom modstilebendc ned paa Bcenkcn. ~Og Deres . . Deres Forceldre?" ~Min Far var Mckaniker Jonas West,, min Mor var fsd> Gillund."381 ~Hm-m, var det Deres rette Foraldre?" spurgte Elias West med Eftertryk. Hun for op. ~Huor kan De . . vide?" higstet hun. ~Det er altsaa ikke Deres rette Foraldre, men kun Teres Pleieforeldre," uedblcv han. Lona skjulte Ansiktet Hcerdcrne og syntes at brifte i Graat. Barn, frygt ikke

for mig," bad han med blod Stemme, ~jeg vil dem intet ondt — tmertimod vil jeg Tem alt muligt godt. Deres Ansigt minder mig saa levende om en ung Pige, en kjcer Slcegtning af mig og jeg tror, jeg ved, hvem Deres rette For celdre er." Lona tog Hcenderne fra Ansigtet og maalte ham med et cengfteligt, prsuende Blik. Saa fagdc hun med bcevende Stemme.- ~Ak, min Herre, det er saa besynderlig. Lige til nu for en Uge siden har jeg aldrig tvilet om at M var et Varn af min clstede Far og Mor som jeg er opuorct hos, og hvis Minde var mig saa dyrbart og hclligt; men saa sik jeg vide noget andet. Jeg . . jeg . . ." var det, Te fik vide, mit Varn?" spurgte Elias Malm. ~Te kan ganske trygt betro Dem til mig."382 Hun synteo at betcrnke sig lidi og fortsattc derpaa: ~Min Mor cfterlod mig et Brev, udenpaa hvilke stod skrevet, at jeg ikke skulde aabne det fsr jeg ble" atteu Aar. Jeg har undret mig nok paa det Brev, og saa tillod jeg mig at aabne det, uagtet der endnu er nogen Tid ul min attcnaaw Fodsclsdag. Og i det Brev skrev hun til mig, at hun ikke var min rette Mor, min Mor var tommen dsende til mine og hande fsdt mig og . . alt skulde vcere i Hemme lighed . . ak, det var saa besynderligt, saa forskrcekkeligt alt hvad der stod i Brevet." Atter skjulte hun Ansigtet i Hcenderne og nu hsrte han hende grcedc saa gribendc naturligt at han aldrig kunde drommc om at det var Komediespil. ~Mit kjcere Varu — mit kjcere Barn," sagde Elias Malm og strsg Haanden over hendes brune Haarfylde, ~jeg forstaar saa godt, hvilket stoerkt Indtryk dette maa gjsre paa Tem. Jeg tror bestemt at Te er en Slcegtning as mig?" ~Dc, min verre en Tlcegtning as mig?" raabte Lona med store Oine. »leg tror det — og derfor skulde jeg meget snske at se det Brev, som De talte om." ~Brevet — det har jeg her i Haandvcesten min. De maa gjerne faa se det." Hun tog det frem og rakte ham det.383 Elias stirret paa Bogstavcrne. havde han ikte lcest, for Bevwgelsen to/; ham saadan at det gik i Turr for ham. Endelig tog han sig sammen og lceste videre. Huor alt passet godt! Det Fnug af Tvil der sad igjen has ham, ueiret hen som Dng for Solen og ved Sidcn as ham sad hun, der var hans Sosters udtrykte Billedc det var, som hans elskcde Soster'var vendt tilbagc fra sin (s)rau, straalende af llngdom og Skjsnhcd. ~la, dette," sagde han i heftig Nemegelse, — ~dette tyder paa, at det forholdcr sig, som ieg tcenkte — at Te er en T'a,'gtning af mig. Har ?c det Smykke, som her taleg om?" ~Tet ligger i nun Kusfert paa Hotellet, jeg bcbor — lige borte i Engens Gade." ~Vil De tillade mig at se det mig, er der nogen Neftaurant paa Hotellet?" ~Nei, men nedcnunder er der en Afholdstafe. der kan zeg jo vente paa Tem, mens De hcnter Smykket, og der kan vi maaste tale mere nfor' styrret sannnen end her. Vil De gaa lidt iforueien, saa folger jeg efter." Hun gik forud, og som Elias fulgte efter, maatte han beundre hendes lette Gang, hender Holdning, hendes Maade at fsrc sig paa. Han sagde sig selv at hun var fuldt ud represcntabel — en saadan Tatter384 behsuede ikke gamle Haakon Ramvsll at stamme sig over. I et paa Afholdskaften vcntet Elias Malm paa hende. Lona kom med en liden Pakke, aabnet den og rakte ham det funklende Guldarmbaand. Han stirret paa det og sagde saa: ~la, enhver Tvil er udelnkket. Maggi, her ser du din Mors Bror." Han flog Armene om hende, og Lona Hessel fceldte atter sine rontinerede Krokedilletaarer. Hun havde havt en dygtig Instruktsr. 15de Kapitel Hvordan skal dette gaa^" Kathinka Lyhr vendte tilbage til fra .'n Tpadsertur, og just som hun skulde trcede ind, hsrte hun en Vogn kjore op gjennem Allkc^i. ,vun vendte sig og saa efter. Tet var en elegant lukket Vogn. Den holdt paa Kuditen steg ned og aabnet Dsren og ud steg Elias Malm med en scerdeles hsitidelig Mine. Han ucrlet nogle s)rd med en, som sad inde i Vogncn, og Kathinka gik hastig ind for ikke at msdes med Malm nu. Strar efter ringte han paa Entrs klokken og bleu lukket ind og fsrt op til gamle Rambsll. >xachmka var nysgjerrig efter at faa vide, hvem det var, som sad i den lukkede Vogn, og nu drev hun ud paa Tunet. Kuditen var steget ned og havde sat sig ned paa en Bcenk med Ryggen vendt mod Vognen. bcnyttet Kathinka sig til at liste sig hen og 25 — Maggi West.386 titte ind «i Vognen. Der sad en ung, huidklcedt Tame, Da for dodbleg tilbage. Det var Maggi West hun saa. Hvad i Alvelden skulde detle ben,de? >>oad hav^ de Malm med Maggi at bestille? Kathinka gik ved i Tagligstucn, huarfra hun havde Udkig over (^aardopladsen. Ester en Forlob saa hun Elias Malm komme ud, gaa hen til Vagueu, aabnc den og lMlvc deu unge Danie ud. Nu forte hau hcude frem mod ludgangsportalcu, skal det sige?" udbrod Kroken heftigt. ~Vil hau tnrkke' leuteu iud og preseuccre hevde for mig. Tak, da skal jeg vok give heudc rev Vesked." Huu gik hen til Toreu,- aabuct den paaklem og tittet ud. Se der kom Amerikancren med dcv unge Pige uuder Armen og forte hende opad Trappeu mod den gamle Mmbolls Vcerelse. ~Nu, det maa jeg sige!" huiute ttathinka. ~Han forer hende op til Onkel, huad.kan det bctyde? ,>'g maa gaa op og lytte til. Hun skyndte sig efter dem opouer og stillet sig ind mod Doren' '»< 5387 Godseier Haakon Rambsll sad fuldt paaklcedt i Sofaen, da Elias Malm traadte ind til ham. ~Goddag

Haakon, glceder mig hjerteligt at se dig paa Venene igjen," sagde denne og rakte ham Haanden, ~Tak, paa Venene er jeg ikke rigtig — Venene duger ikke stort, men jeg er ialfald i Kllrderne og det for fsrste Gang iaar." ikke lidet." ,/.vien hvad er det dn ser saa oprsmt nd for idag. Elias?" spnrgte nn Godseieren. ~/sordi jeg ved et besynderligt Skjcebnens har gjort en gwdelig Opdagelse — jeg er kommen paa Tporet as din og Tofies Datter. ~Hvad siger du?" raabte den anden aandclsst. ~Var dn sundet Sporet af hende?" Malm nikket. ~M tal ud da!" raabte Namboll utaalmodig. ~Icg beder dig forst fatte dig Haakon, en saadan staerk Sindsbevcegclse kan virke skadelig paa dig." ~leg er fattet — nn, frem med det dn ved. Jeg synes, jeg ser paa dig, at du allcrcdc har sundet hende." ~Det har jeg ogsaa, bered dig paa denne store glssde.,, ~Aa Elias," sagde denne og tog hans Haand i sin, «er det virkelig muligt — har du ikke tagct Feil." Malm trak op af Lommen en liden Pakke ind-388 svsbt i Silkepapir og uduiklede det for omtalte Arm baand og rakte det ud mod gamle Ramdsll. ~Kjender du dette?" spurgte han. Med stiElucnde Haand modtog denne det, stirret paa det og udbrod beva'get: ~tzerrcgud der er det! Her staar uort Familie- Vaabew. Ja ja, det er ikke til at tåge Feil af." Der fulgte en Pause, saa fortsatte Godseieren utaalmodig: Men sig mig nu, hvad er hun, huordan ser hun ud, huorlcdes fandt du hende?" ~leg kav glcedc dig med det, Haakon, at Maggi er en uskyldig, god, ung Pige, meget smuk er hun, Sosics udtrykte Nillede. vun har crnieret sig ved Som, besiddcr en mcdfodt Takt og fin Optrcrden og hav ved Selvstudium tilegliet sig endel Dannclse — ja, jeg tor sige, at du vil ha al Mre af din Datter." ~Huor hcrligt at hore!" hvisket Godseieren. ~puordan jeg fandt hende, er snart fortalt," ved blev Elias Malm og meddelte ham herom. ' Taa gau han ham - det Vreu, som Maggi ikke skulde have aabnet for hun fyldte sit attende Aar. I stigende AcuVgel'e lcrste))taiuboll det, men maatte af og til holoe inde for at torre ucek Taarerne, som fyldte hano gamle Oine. ~)iu er da cnhucr Tvil hlkvet," sagde hau tilsidst ~Uf hvilket grnsomi Spil l,ar ikke stilt mig fra Sosie,389 der skulde siddct som Frue paa Lindevold — istedet dsde hun som Landstrygerske under de ssrgeligste Omstendigheder." Han brod nd i stlrrk Graad. Haakon," sagde Elias. ~Din og Tosies Kjcerlighed har dog ikke voerct forgjceues. Nu blomstrer den op i din smukke Datter, der vil bringe Solskin og Glssdc over dine gamle Dage." ~Naar faar jeg se hende der?" ~laften, min Ven." ~laften — alleredc iaften!" jublct Godseicren. ~Hnn kommer altsaa hid?" ~la, hun kommer Men lad os nu tale lidt om, hvordan du skal omraade dig, Haakon." ~la, det er saudelig ikke godt at sige, men sikkert er det at jeg maa ordne alt med Hensyn til Maggis Fremtid. Det er itkc godt at mdc, naar Dodcn kommer." ~leg vil haabe, at du kan komme li! at leve i en Aarrcekke endnu, Haakon. Men alligeuel bor du ikke opscette med at ordne denne Sag. Te her har jeg medbragt din og Tofies ,Vielfesattest — ber er Maggis DaabMttest." Hau lagde Papirerne paa Vordet. ~Det er godt," sagde Nambsll, ~endnu i Ester middag maa jeg have min Advokat hidud og faa op sat et nyt Testameute. Gilbert faar som for bestemt Lindcvold, og Maggi faar Halvdelen af hvad jeg eier390 — Halvdelen llf Godsets Tartsum min Formue. Tet bliuer ialfald ikke under haluandeil Hlillion kroner." ~En smuk Sum, Haakon. Mon det er Skade, at de to Halvdele af din Formue ikte frcmdeles kan blive sammen." ~Hm—m, du mencr ved at Gilbert gifter sig med Maggi. Det vil ucere megct onskeligt, men det kan nu ikke"blive noget af det der, EliaQ; thi Gilbert og Kathinka Lyhr er forlovet og stal holde Vryllup udpaa Hosten." ~Saa er der intct at gisre ved det. Sig mig vil du offcntlig erkjende Muggi som din Datter?", ~Tja, hvad synes du? Ingen uden du ved om at jeg har ucerct gift fsr, og gjsrc noget af det paa mine gamle Dage har jeg liden Lyft til. Er det ikle nok at Maggi kommer til sin Net? (5r det ikke paatido at man fsrst efter min Tod faar vide om mit Giftcrmaal og at Maggi er min lege time Datter?" ~10, men du vil vel have hende hoo dig?" ~Naturligvis, her vaa Lindeuold maa hun bo og finde sit hjem og ha nogle smukke Vcrrclser til sill Raadighed. Men du. Elias, vil du ilke slåa dig ned her HO5 mig nu?" ~Ter kommer vi til det Puukt, som jeg just vil de ind paa. SofieQ Tatter er mig ovcrmaade kjcer, og ene og alene som jeg staar i Verden, snster jeg at391 tilbringe mine. sidste Aar i Maggis Ncerhed. Hende stal jo jeg ogsaa cfterlade hvad jeg cicr. Lad mig faa Lov til at leie en Suite af Vcerelser hos dig, Haakon, og Maggi bo her i Egenskab af min Tssterdatter." ~Tnak om at leie, Elias," blåste Godseieren. ~Du og Maggi faar den ostre Flsi. Du bor her i Egenikab af min Ungdomsven og Gjcest og du har din Sosterdatter hos dig — I bliuer et Led af Fa milien og deltager i alle Maaltider. Men jeg blir vel nsdt til at underrette Frsken Lyhr og Gilbert om mellem Maggi og mig, faa de ved, hvor dan de har at forholde sig overfor hende." ~Ia jeg synes nok, du bsr det,- Haakon." ~leg tror et lidet Glao Portvin ftulde gMe godt," sagde nu Rambsll. ~Tv kan finde det selu i Tkabet der. Elias, Portuinskarafelen og Kageopsatset." Da de

to gamle Venner havde drukket sammen, sagde Malm: ~Sig mig foler du dig stcerk nn, Haakon?" ~la, jeg foler mig ganske vel — hvorfor sporger dn om det?" ~Icg mener- om du fsler dig stcerk vok til at se Maggi nu med det samme." ~Huadfornogct?" for den anden op. ~Du har Da vel ikke tat hende med dig hid?" ~Det er netop det jeg har," smilte den anden.392 ~Men hoorfor skal du saa sidde her og fore mig bag Lyset," gren Godseieren. ~Fordi jeg frygtet for at dette vilde komme alt for braat paa dig, Haakon, ~og saa var det vel heldigt forst at .overtcenke den forretningsmessige Tel af Sågen." ~Det har du Ret i. Men lad hende nu komme' til mig," tillagde Namboll ivrig. Elias Malm gik. Hele denne Samtale havde Widdmg hort indk fra Lsngangen. Det var vel fem Minutter senere at Dsren aab nedes, og Elias Malm traadte ind med den unge Pige som var ifort en huid Kjole og hvis smukke Anfigt bar et lidt cengsteligt^Udtryk. Rambolls Oine hang som fortryllet ved hende, idet hun stanset og neiet dybt for ham. Det var som han atter 'saa sig, og hans Mne fyldtes med Taarcr. ~Kom ncermere. Barn," sagde han med udstrakt Haand mod hende. Lona kom ncermere og lagde sin - lille huide Haand i hans. ~De samme Trcek, do samme Dine," mumlet393 Godscieren. ~vuor skulde jeg kunne tvile. Tv er min elskede Sofies Barn, min Tattcr." Lina Blessing sinket Ansigtct og brast i en Graad som lod skuffende naturlig. ~O Far, Far — du er virkelig min Far!" hul ket Pigcn." ~la, jeg er din Far, Maggi sid ned hos mig." Hun satte sig hos ham og han slynget Armen om hcndes Hals og wsset hende smt paa Panden. ‚Mid ske Lov at jeg fandt dig, Maggi," fort satte han. ~Tv har intet at skjcemmes over jeg var gift med din Moder skjont Vklscn foregik i Hemmelighed. — Der ser du Vielsesattesten. Lces den!" Og ind mod Toren derude stod Kathinka -Lybr med vidt opspilte Oine og fordrciedc Tr«k og Horte paa alt dette. Aldrig havde hun haut et Fnug af Anelse om at Onkelen havde meret gift. Og viderc Horte hun hvordnn Onkelen ved et Glas Vin snskede den unge Pige velkommen til Lindcvold og bad Hende fsle sig som en Dattcr i vuset. ~Og her har du div gamle Onkel, Maggi," lsd nu Maims Ttemme. ~Din, Morbror." ~Ak hvor uidnnderlig," sagde Pigcn, ~siden min kjcere Mor dsde, har jeg vceret cnsom og ucnnelss og nu idag har jeg sundet min Pava og Onkel." ~Hsr Maggi," fortsatte Godsciercn, ~du kalder dig frcmdeles Maggi West og maa kun tiltale mig394 som Far, naar ikte andre end vi er tilstedc. Hele ostre Flsi indrettes for dig og din Onkel. Du Elias, vil du gaa ned og telefonere til Advokat Vinge og bede at han endelig uleiliger sig hid iaften, da det gjcelder et uigtigt Anliggende." ~Det skal jeg ja." ~Og du, Maggi, kan, om du snster, gjerne se dig lidt om i Haven, hvis du har Lyst til det — saa spiser vi tre sidcn Middag sammen heroppo." ~Tak, jeg har nok Lyst til at gaa i Haven." 395 4 ode Kapitel. flotte ltdfigter. Kathinka var styrtct nedover Trappen og tog Veicn til sit cget Vcerelse. . Vendes Indre var som et oprsrt Hau. Hun knnde aldeles ikke tvile om at det hang rig tigt sammen med den mystiske Historie hnn nn havde bort. Hun forstod, at Onkelen vilde have Advokat Vinge hid for at skrive et nyt Testamente, livori Muggi var betcenkt. !>Dg nu vilde Gibert og hun tra.'sse sammen her og ... Resten syntes hun at ud. ~Aldrig i skal dette ste!" humle hun op. Men lcenge fik hun itle Tid at betcenke sig, for det banket paa Torcn og Tjeneren visle sig. ~leg sluldc bede Kroken at komme op til Godsciercn." ~Nu stal jeg komme."396 Da Dsren var lulket ester ham, gik hun til Tpei let og kastet et Blik paa sig selu. ~Det gjcelder ikke at vise sig saa ophidset," sagde hun. ~leg har jo en Rolle at spille — en, som Me er saa ganske let." Hun traadte ind paa Sygevcrrelsct og nikket smi lende til Rambsll. ~Nei, huor kjcek du ser ud idag, Onkel," sagde hun. ~Hm—m, der er hanidt mig noget glirdeligt. leg har en stor Hemmelighed at aabenbare dig, >vathinka vil du nu til en Bcgyndelse lcrse det Dokument der. Kathinka spillet i Sandhed sin Rolle godt. , Hendes Ansigt afspeilet den mest levende Omr rastelsc og Deltagelsc, som hendcs Onkel sattc hende ind i det Hele. ~leg maa gratulere dig, Onkel, med at du har sundet din Datter," sagde hun med hyklet bjertelighed og rakte ham Haanden. ~Tak, tak du. leg haaber, .stathinka, at du tager dig af hende og. viser dig venlig imod hende, hun er lidet vant til at mere ude blandt Folk og er luesten som et Barn." ~leg onskcr, at uu-dcrrettcc, om dette, saa han ved oiu det paa Forhaand, for han kommer hid. .van er som sor Arving til Lindevold, meno Maggi faar dcv halve Formue. Taa wdel og ucgcnnyttig Han' rakte honde Vielsesnttestcn.397 Gilbert er af Gcnu)t, tror jeg ikke han vil fole sig skuffel af dette." ~Hucrken han eller jeg, Onkel. Vi vil begge glcede os over at dn har fnndet din Datter." ~Tror dn ikke, jeg har grublet over hcndes Skjoebne i Aar og Dage, og nu er det som der er lettet en Sten fra mit Hjerte ved at jeg har fundet hende ren, ufordcervet, smnk og prcegtig. Nn er der kommen som en Forsoning over mit Liv." Der fulgte en Pause, saa vedblev han: ~Vil du skrive til Gilbert endnu iaften og med dele min Hemmelighed og hvad nu er .hcendt?" ~Det skal jeg. Onkel," svarede Kathinka, idet det kogte indeni hende. Hun var helt glad for at hun

sik flippe herfrå nu. Saa haardt faldt det hende at kegge Baand paa sig lcengere. Da hun traadte ind i Dagligstnen, befandt hun sig pludselig ouenfor Widding. Hendel Dine skjsd Lyn mod ham. ‚Mange Tak for at De har stelt det saa uatkert til," bruste hun lys. ~Hvadbchager, min Froken?" sagde hau rolig. ~Pil De anstille Dem nuioendc om hvad her er skeet?" forfatte hun heftigt. ~Hnad i Aluerdcn er det De mencr? Jeg har398 vceret ude paa en Tpadsertur og er netop vendt nu." ~Maggi West er indfort her'i'Huset som Onkels Datter." ~Du store Himmel er hun!" raabte Widding i vel forestilt Overraskellse. ~Vel har jeg hsrt, at hun skulde ucere en Rigmands Dattcr, men — —. ~Nei, hor nu Widding nu kan De virkelig kaste Masken. Det er Dem, som har ordnet det saa hun nu kommer hid." ~Nu, paa en indirikte Maade er det sandt. Maggi er min Forlovede." ~Aha, jeg forstaar, jeg forstaar!" hvceste hun. ~Helt uforvarende kom jeg til at hsre en Sam tale mellem Godoeiercn og Malm som skulde soge ester Maggi. Guldarmbacmdct havde jeg forud seet hos hende. Nu saa var det blot at ssrge for at Maggi stsdte sammen med den gamle Amerikaner. Resten har altsaa gant af sig selu. Jeg maa vel handle i min egen Interesse." ~Saa tilsidescetter I'e komplet mine Interesser!" skreg Kathinka op i usiyrteligt Raseri. ~Bcrolige Dem nu, min bedste Frskeu og fortcrl mig, hoordan Godseieren tagcr det og hvilke Bestcm melser han har trussel." ~Ia ja," svaret hun, de satte sig og Kathinka meddelte ham om sin Tamtale med Godseieren.399 ~Og saa vilde han at jeg skulde skrive til Gilbert om at Maggi West er hans Dattcr og opholder sig her," tillagde hun, paarm rasende. ~?et gjsr De vel ikke?" ~Gjorde jeg det, kom Gilbert hodestupende hid." ~Nu, det er ikke ucerd at forstyrre ham i hans Kurophold." ~Men om en Maancdstid eller mindre kommer han jo alligcuel hid til vil atter Maggi og han drageg mod hinanden i Kjcerlighed." ~Nei, undskyld Frskeu, nu er Vtaggi min For loucde," afbrod Widding hende. ~Aa her hjcelper huerken min Forlouelse eller Teres begge vil sprcongcs!' raabte hun. ~Og naar Onkel horer, huordan det har sig, vil han med Glcede give stt Samtykke ul Forbindelsen." ~Te bygger paa falske Forndscetninger, Froken Maggi elsker ikle Gilbert, hun holdcr af mig. Jeg stal sige Dem, at Forholdet er allerede bleuen tcmmelig intimt mellem hende og mig," tillagde han med et tvetydeligt Tmil. ~haha, det er altsaa den dydige Maggi West!" haanlo Kathinka. ~?tu, hun har mrret dydig ligcoverfor alle andre end mig, hcndes tilkommende Egtestrlle, men huil er en beregncnde ?iatur ligesom jeg er. Kommer Gilbert hid, vil hun vise ham den mest kuusende400 som vil sdelcegge alle hans Illusioner med Hensyn til Maggi. leg garanterer Dem, at hun ikke skal kunne blive farlig for Gilbert mere." Kathinka syntes beroliget. ~Skal Eders Forlovelse u«re hemmelig," spurgtc hnn. ~Forelobig ja, men vist ikke lcenge." ~Men har De nu bctcenkt at naar Gilbcrt faar vide dette, vil De miste ham som Ven?" ~leg faar vel finde mig i dette Tab, eftersom jeg har saadan en ria, Gcvindst iuente. Om et Par Maaneder gifter jeg mig med Maggi, og saa kan De og Gilbert holde Bryllup ifred for os." ~Ter suadserer Deres Forlovede i vaven. Vil De ikke gaa ud og hilse paa hende." ~Det kan De vel forståa. Adis saalcenge." 4 7de Kapitel. I Pigebureauet. Vi såa Maggi West vel ombord paa Dampbaaden. De huvde et uidunderlig smukt Veir paa hele Turen. Maggi delte Kahyt med Frsken Hagemann. Disse to unge Piger havde stuttet et underligt Venskab sg hvad nu Ksrncr angik, var han Elskvcerdigheden selv mod dem begge. Agnete havde faaet Maggi til at love at ucere hendes Brudepige. Brylluppet skulde finde Sted fjorten Dage ester Ankomsten til Amsterdam. Muntert og livligt gik det til ombord. Om Aste nen muciserede Damekapellet til Dans. Skjsnt Maggi vel kunde danse, bwd hun sig lidet om det og vilde helst holde sig unna nu ogsaa, men Agnete overtalte hende til at deltage. ~Du er ung Maggi," sagde hun, "og har Ret til i al -Mnldighed at more, og jeg er sikker paa, at du 26 — MllM West.402 i al Hemmelighed har en Mand, hvem du onskcr al danse igicnnem Livet med." ~Her er han ialfald ikke," mente Maggi ~Nu, saa drsm at han er her — drom at del er den Mand dn danser med." Saa deltog Maggi i Dansen. Hun forte sin stanke jomfruelige Skikkelse uydeligt og graciost i Dansen og smuk som hun var, bleu hun snart den, som alle Herrer kappedes om at tåge op. Maggi brsd sig kun lidet om deres svourtise og galante Smiger, men der var ja enkelte af dem, som kunne samtale om dysindige og alvarligc Emner, hvilket hun satte Pris paa. Saaledes den unge danske Grev en smuk, intelligent Herre. Han var Maggis stadige slavaler og optraadte saa sint, beleuent og diskret. En Dag sagde Agnete til Moggi: ~Det er ikke til at tagc Feil af, Grev Frisenborg er dsdelig forelsket i dig." ~Det tror jeg ikke," svare; Maggi hoderystende. ~Du skal se at en af Dagenc frir han til dig. Hvad vil du da svare?" ~Tom sandt er, at jeg ikke elsker ham." ~Det forundrer mig uirkelig, saa smuk og elskver dig som han er — ustyrlclig rig skal han ogsaa vcere — og saa tcenk dig du at blive Grcuindc og raade over403 et stort Gods i Danmark og mange Tenestefolk og at komme til

Hoffet." ~Det frister mig altsammen ikke," svarede Maggi rolig. ~Da maa det vcere fordi dit Hjerte er forud opta gen af en anden," fortsatte hendes Venindc, forskende hende med et prsvende Blik, som fik Maggi til at blusse. ~leg ser paa dig, ai det er saa, Maggi," lo Venindcn. ~Men jeg tror det, at om jeg ikke holdt saa umaadelig af Fritz, vilde jeg blive glad i Greven." ~Nu, san glceder det mig at Grevekronen heller ikke frister dig," smilte Maggi. ~Fritz og jeg blev glade i hinandcn fra fsrste Stund oi saacs," fortsatte Pigen med straalende Dine. ~Og jeg er saa sikker paa ham. Om jeg skulde forståa at han ikke clstet mig, vilde jeg blive saa fortvilet at jeg ikke vidste, hvad jeg gjorde jeg tror bestemt, jeg kom til at tåge Livet i mig," tillagde hun idet hendes lyse Ansigt msrknet til bare ved Tanken paa en saa dan Mulighed. ~Tal ikke saadan!" sagde Maggi. ~Hvor haardt vi end hjemssges, stal vi aldrig tcenke paa at tåge Livet af os. I de tungeste Ttundcr ssal vi soge Trost og Hjcelp hos Vårherre." ~Voiherre," gjentog hendcs Veninde i en fremmed, ligegyldig Tone.404 ~Tror du ikke paa ham?" spurgtc Maggi, idet hun saa vist paa hevde. ~lovist tror jeg paa ham jeg er jo en Kristen. Men for saadant forfcerdeligt noget kan ikke Vorherre hjcelpe. Jeg kan ikke leve uden Fritz. Forresten hvor sor skal jeg nu tale om saadant," afbrod hun sig selu med et trygt Smil. ~Det ster aldrig. Fritz er tro som Guld." Hvor levende skulde ikke Maggi erindrc Ven indens Ord nogle Dage senere. Men ak under hvilke Forhalde! Agnetes Spaadom med Hensyn til Grev Frisenborg gik i Opfyldelse. Den Aften de dampcd ind gjennem Nordsjskanalen og Storbyen Amsterdam blinket dem imodc med Tusinder af elektriske. Lys, Greven Maggi sin Kjirrlighed. Saa smuk og nobel var han i denne Stund saa ylsdende flod Ordene fra hans Lcebcr at Maggi ikke kunde tvile paa at hens Kjoerlighed var sand og virkelig og det gjorde hende ondt ham, men hendes Hjerte forblev helt übersrt. ~Aldrig vil jeg komme til at elske nogen anden end Dem, Frokcn West," sagde han. ~Alt, hvad jeg eier, hele mk lcegger jeg for Dereo , Fsdder. O sig mig, kan De gjengjelde mine Fslelscr ~Det kan jeg ikke, Hr. Greve," suarede Maggi, ~huormeget jeg end hoiagter Dem."405 ~Det er en anden, som To spurgte han med undertrykt Heftighed." ~Saa er det. Hr. Greve," soarcde hun, ~jeg er forlovet om end hcmmeligt." Grevens Ansigt havde faat et saadant Udtryk af dyb Melankoli, at det gjorde hende ondt for ham. ~Da vil jeg haade at denne lykkclige Mand er Deres Kjcerlighed verdig," sagde han. Men jeg beder Dem om en Ting, min Froken — hvis De nogensinde skulde komme i en Situation her i da De treen ger Hjcelp i Raad eller Daad, vil Te saa hcnuende Dem til mig'^ ~Tak, Hr. Greve, det skal jeg crindre." ~z7g Te vil anse mig som en god og trofast vedblei» han. ~3ak, det vil jeg saa gjerne." Han gau hende sit Visitkort med sit Adelsvaaben paa. Tet bar iud gjcnuem Kanalen til den myldrende Ttorstad, huorfra lystig Musik tonet dem imsde. Ksrncr sorgct paa den galanteste Vcaade for de to Damer idet de forlod Dampskibct. Maggi var ganske flink i Tyst, men forstod ikke meget af det hollandske Tvrog, der forckom hende som det rene Konderucelsk.406 , Da Ksrners Forceldre, efter hvad han sagde, boedc paa et Gods nagle Mil fra Byen og det vilde blive sent for Maggi at soge sin Onkel nu, skulde de tåge ind hos hans Tante, som havde Privathotel hcrstcds. Fsrst var de inde paa en Kaf6 og nod en Kop The. Herunder var Komer henne og Tclefonerede til sin ~Tante." 3cu tog de en Vogn og kjsrtc en ganske lang Strekning gjennem Byen. Endelig holdt de foran en lanzagtig brun Bygning. Kadsken bleu betalt, og Ksrncr gik hen og trak i Klokkestrengen. En liberiklcedt Tjencr lukket op for dem. ~Er Fru Hinders tilstcde Tuaret lsd bekrceftcndc, og han forte dem ind i en elegant Tallon, monteret med forgyldte Msbler trukne med rod Flsiel. ~Tid ned, mine Damer," bsd Ksrncr. De tog Plads i en Tosa. Ruslende glcd Portierene tilside, og nu uisto der sig en ouerordentlig fed middelaldrcne Dame, hun saa ncesten ud som en KMmpekvindc. Oucr hendes blegfede, poscde Ansigt laa et raat, dyrilk, grusomt Udtryk, som ligefrem skrcemtc de to unge Piger ved det fsrsce Tyn de fik af hende. Hun hilste Komer med et kordialt Hnandtryk, og han presenterte hende for Agnete og Maggi,407 ~Velkommen mine Damer," sagde hnn paa Tysk. ~,Sid ned — fsrst maa jeg tale lidt med Gutten." Og hun trak Komer med sig ud mellem Portiernc. De to Pigcr havde tause sat sig ned. Maggi uildc ikke lade sin Vcninde mcerke, hvilket flet Indtryk hendes Forlovedes Tante havde gjort paa hende. Agnete, der ogsaa var blcuen nedstemt ved Synet af ~Tanten," begyndte for at opmnntre Maggi livlig at passiare om et og andet. Saaledes hengik en god Stund. Nu lsd der lette Skridt udcnfor. En Dor reves ap og ind styrtct en ung Pige med et kulsort Håar uildt flagrendc om et blcgt, yndigt Ansigt. Hun syutcs endnu nachcn at ucrrc et Barn og kunde neppe ucere mere end femten Aar. ~O hjcelp mig, frclQ mig!" skreg hun paa Tysk og hleoet bsnfaldcnde Hcenderne mod de to Piger, var faret forskrcekket op fra Sofaen. ~Kjlere, hvad feiler Dem?" spurgte Agnete. O min Far ouergcw

mig til en Mand, som sagde at han havde en Forretning og skulde give mig Post der, men saa fsrte han mig hid og . . ." Hun brast i Graad. ~KjMe Barn, sat Dem dog," bad Agnete. ~,Tror De da, at det er nogen Fare, som truer Dem h»r."408 ~Ved De ikke hvad dette er forstags Hus?" raabte den Fremmede i en Tone saa rcedselsfnld uhyg gelig at de to Piger blegnet. ~Hun kan ikke vcere rigtig vel forvaret," hvisket Agnete vaa Norst til Maggi. ~Ved I hvad Hus dette er?" fortsatte den Ulykkelige. ~10, hid narrer man unge Piger eller stoeber dem med Magt hid og scelgor dem til den tykke Vcertinde, som igjen scelger dem til Pigehusene." ~Det er ikke muligt?" huiute Agnete, mens Maggi stod der med Forfaerdelsen målet i sit Ansigt. ~10, jeg har lyttet ved Dsren og hsrt det selv. Mig vilde de tvinge til at ifsre mig en letfcerdig Dragt, men jeg smuttet fra dem. Sig mig, er I fra et Land, som heder Norge?" tilfsiet hnn som pludselig kommen paa en Tanke. ~10, det er vi," Mret Agnete forundret over Spsrgsmaalet. ~O Himmel, jeg lyttet ved Dsren og hsrte den fede Kone bede en Herre komme hjem imorgen, efter som hun ventet en Ageut med to norske Pigcr." Der lsd et vildt Skrig fra,. Agnete, og hun greb krampeagtig fat i Sofakanten for ikko at segne om. I samme Dieblik dukket to robuste gamle Koner ind. Femtenaaringen gav i et Angstskrig.409 ~Er du der din Vilkat!" brceget den cne af Kjcerringerne og de gjsv los paa hende og grcb fat i hende. ~Hvor kan Te tillade Dem at behandle dette stakkelo Barn raabte Maggi med lynende Dine. ~Bryd Dem ikke De?" knurret den ene Kone. ~Turen kommer nok snart til Derc to ogsaa." Tan sl«bte de den arme Pige med sig ud. ~Maggi," hvinte Agnete bleg som Dsden. ~Tet kan ikke — det maa ikke — — du kan da vel ikke tro, at Fritz har noget med dette at bestille, han kjcnder bestemt ikke noget til at hans . . ." ~Nei, maaske gjor han ikke/' tvang Maggi sig til at sige. maa tale med ham — strar - nu med engang — kom!" Hun trak Maggi med sig ud gjcnnem Portiercrne, ud i Gangen. 4 Bde Kapitel. To Piger swlges. Fru Hinders havde fort Agent Ksrner med sig ind paa sit Kontar, hvor de begge tog Plads. ~Nu, hvad synes De bedste Frue?" spurgte han. ~Icg maa sige, at jeg havde vente: mig noget rigtig storartet, efter hund De tilstrev mig sorud." ~Hvadbchager, er de ikke storartene begge to, er det ikke fsrste klasses Varer, maa jeg sporge?" ~leg indrsmmer at de er meget smukke begge to, rigtig velskabte, men der er Mangler ved dem." ~Hvilke Mangler skulde det vcere?" ~Dc ved, Manhfolkene blwcr mere og mere krcrsne og fordringsfuld med Hensyn til Lystpigcr — Skjsuhed og en deilig er ikke nok, de maa ogsaa vioe at fore sig og stille sine Yndigheder i fordelagtigste Lys. Og disse Damer synes at mangle noget heri. Naar mine Kunder kommer, saa vil dette strar fsldc dem i411 Dincne, og enten vil De ikke kjobe eller de betaler en Skidt og ingenting." ~Nei, ved De hvad. Fru Hmders," indvendte Agenten. ~Dette er bare et Handelsfif af Tem. De ved ligcgodt som jeg at den übersrte Nskyldighed hos en ung Pige, delte fine, jomfruelige virker hsist til trcrkkende paa Mcendene. ~Komme og tale om Ustyldighcden," lo Pige handlerskeli. ~Den <?r en Melden Vare nutildags." ~Ikke i det hvor jeg gjorde denne Fangst. Og Te ved at norste Piger staar hsit anstreune paa Markedct." ~Hm-m, der kammer nu megct Dusinvcrrk af Pigcr derfrå ogsaa. Hvad har De wnkt Dem for disse to Piger da, torner ~?e har kostet mig mange Penge og meget Arbeide for ikke at tale om ResikoeN, nu da Myndig hcderne har begyndt at blande sig op i det." ~Aa De ved at sno Dem De Komer. Nu, Prisen, Far^" ~Tre tnsind Gulden for Stnkket af dem. Frue. Tet er Venskjsb." ~Er De gal. Far? streg luin op. ~Sex tusind Gulden! Vil Te indbilde mig at jeg kan faa saadan en Pris igjen? Haudc Dc sagt det halve, saa kunde det endda vwre Tpor af Mening i. Tre tusind kan jeg give, men hcllerikkc en Tkilling mere."412 ~Nu er Te urimelig, Fru Hindcrs!" raabte han. ~leg kan vel slåa af s'"» Gulden i <'.'"»,», men det maa jeg standse ved." ~Icg kan vel til Nod lcegge paa 500," svarede Pigchandlersken, ~men videre gaar jeg ikke." Vi vil ikke omstamdelig udvikle denne modbydelige Handelsdiskurs, men kun bcmcerke at de langt om lcrnge blev enige om at Ksrner skulde faa 4<»o<» Gulden for de to Piger. Fril Hinders talte Pengene op, og Agenten underskrev en Overdragclseskontrakt. Efterpaa trakterte hun ham med et Glas Liksr. ~Tillykke med Handelen," sagde Komer og klinket med hende. ~Tak, jeg tror nu egcutlig ikke jeg spindcr Guld paa denne Affceren," sagde hun. ~Den brunette Pige vil vVre en Lcekkcrbidskcn for ethvcrt Mandfolk, men den Lyshaarcde briljerer ikke." ~syrkcrne er jo aldeles gale ester lnshaarede Piger. De maa kunne saelge hende til en eller anden Poscha." ~la, jeg venter just en rig Tyrker hid. Men sig mig nu engang, Ksrner, huordan gjorde De denne Fangst" Tet var just i dette Oieblik, at Agnete og Maggi traadte ind mod Doren. ~leg skal sige Tem," lod det fra Ksrner, ~at413 den Lyshaarede, Agnete hedcr hun, er af meget god Familie. leg fik hende til at forelske sig i mig og forlove sig med mig. Hahaha, det tossede Pigebarn har fulgt mig hid for at gifte sig med mig. Det tror hun fuldt og fast selu. .vahaha!" 3 a lsd der et vildt,

stjcerende Skrig fra Agnete, fulgt af et tungt Fald. Hun var sunkct bcsuimet i Gulvet. Nu rev Fru Hinders Doren op. Der stod Muggi dsdbleg ved Siden af sin besuimede Veninde og nu traf hendcs funklede Oine Komer. ~De er en Gcmen Usling!" raabte hun. ~Har De da ikke 3Ere i Livet, siden De kan optrcede paa en saadan Maade mod hende?" ~Spar Teres Praekcner," haanlo han. ~Vil De b«re hende ind, Ksrner!" bad Fru Hinders. ~Ror hende ikte!" skreg hun. ~Hvad er dette for Opforsel:'" gryntet Pige handlerssen og greb hende i Nakken. Maggi rev sig los og styrtet henover Gangen for at komme ud og tilkalde Politi. Men da hun naadde frem til Huc,doren, fandt hun den aflaast udcfra. Hun Horte Vcertinden ringe, saa det kimet gjen nem hele Huset. ~O Gud, hvad skal jeg gjore?" higstct hun414 Nu lod der raske Skridt bag hende. Der kom de to robuste Kjcerringer. ~Det er iugen Udgang for dig herfrå, min sode Tue," sagde den enc. ~lallefald ikke for du faar nogen ny Herskerinde," mente den anden. Saa trak de hende med sig opooer Trappen, og en Dsr aabnedes. Hun stsdtes ind i et belgmorkt Vcerelse og Dsren stoges i LcillQ bag hende. 49de Kapitel. Hsit Spil. Dr. Aagot Wang fslte sig saa krcenket over at Maggi West, hvem hun havde sat saa hsit, skulde stusse hendes Tillid i den Grad som at gaa hen og bestjcele hende. Men hun vilde helst ikke omtale denne Sag for nogen, og det as en speciel Grund. Hun havde havt Ord sor at vcere en Menneflckjenderske og fslte sig Stolt heraf. Derfor vilde hun nsdig ucere bekjendt as at saa komplet Feil med Hensyn til Muggi; man vilde jo le af hende fordi hun havde ladet sig dupere af en hysterisk tyueagtig Pige. Dr. Aagot bestuttet at hemmeligholde hele Sågen. Da Tr. Lind lige ester at Maggi havde forladt hende, kom og bessgte sin Kusine saunet hun Maggi og spurgte efter hende. Dr. Aagot svarede at denne havde opsagt sin Stilling hos hende, da hun rimeligvis med det fsrste kom til at reise til sin Onkel i Amsterdam. Forolobig416 boede hun hos en Slcrgtning, hvis Adresse Dr. Aagot ikke kjendte. Lind blev mcget ilde tilmode ved at hore dette. Han havde virkelig tcenkt at tilbyde Maggi sin Haand. Saa var det en Tid efter at Dr. Lind aflagde Besog paa Lindeuold og saa til gamle Lambert. Han undret sig over Godseicrens Bedring. Da han strar efter kom ned i Dagligstucn befandt han sig pludselig overfor Lina Blessing. Hun vidste hucm han var og havde ogsaa sat sig ind i den Rolle hun skulde spille uverfor ham, Ogsaa i dette Stykke havde Widding instrueret hende. Nu da den virkeligc Vtaggi West var borte, maatte ikke den falske Maggi mrre ude for Tyusbeskyldningen. ~Hvadfornoget, faar jeg se Tem her, Frsken Nest," sagde Doktoren smilende og med udstraki Haand mod hende. Tom han saa paa hende, sVNgsledes hun med en gang af hano brune Dine. Der gik som et elektrisk Stod gjcnnem hende og drev on dyb Nlussen over hendes smukke Ansigt. Og hun drages mod ham med en svimlende sod .venrykkelsc, som hun aldrig for i sit Liv havde folt. Doktoreu for sin Del betoges af hende mere eno nogensinde. Den paafaldende Forvirring, hun viste, forekom ham at tyde paa at lnm virkclig holdt af ham, og han bleu saa hjertelig glad.417 ~Det forundrer Dem nok at se mig her, Hr. Lind," sagde hun smilende. Men min Onkel Elias Malm og jeg er her paa Bessg." ~Hvadfornoget, er Malm Deres Onkel?" ~la, det vidste jeg ikke om, for han nylig op daget mig." ~Men jeg Horte om en anden Onkel, som De skulde have reist til i Amsterdam." ~Hvem har sagt det?" spurgte Lona skarpt ~Froken Wang." ~Hun kunde gjerne have sagt Tandheden," mente Lona heftigt. ~Sandheden?" ~Ia — at hun viste mig bort, fordi hun antog mig for at have stjaalet noget Solvtsi fra hende." ~tzvad er det De siger?" skreg Lind op. ~hun skulde mistcenke Dem for ..." ~leg maa indrommc at Skinnet var frygtelig imod mig. Der var kommen en Pige ind paa et Laanekontor hun skulde ligne mig paa en Prik og hun har pantsat samme Sslvtoi for fem Kroner. Siden fandt man Panteseddelen og en Femkroneseddel imm Kaabelomme. Laanckontorets Bestyrer sik se mig hos Froken Aagot og paastod, at det var mig, som havde vceret hos ham og pantsat. Men nu kommer .det skjoebnesvangre ved Sågen. Jeg var omtrent ved den Tid at Pantsiettelsen fandt Sted ude i et Wrinde, 27 — Maggi West.418 hvis Natur jeg umulig kan angive det angaar en .hemmelighed, som jeg for ingen Pris vil wbe." Doktoren, der spa.ndt havde lyttet til hcndcs For klaring, sagde nu: ~Dette var dog en bansat Historie!" ~Icg skal gjerne afloegge Ed paa at jeg ikke har stjaalet Solotsiet." ~Og jeg stal gjorne aflcegge Ed paa det samme, Frsken," forsikrct han aluorlig og hjertelig. ~Men hvordan kail vel dette hcenge sammen^" ~10, her er lavet en sjofel Komedie anlagt paa at sdeloeggc mig," suarede hnn. ~Der stal vcere en Pige her i Vyen, som ligner mig aldeles slaaende. Det har jeg hsrt, og tilligc faaet mcerke. Hun maa tilhsrc Gadcno lose Fuglen thi flotte Herrer hilscr mig paa en mystisk intim Maade, det samme gjsr Gadcpigcr. Jeg na'u»tc rigtignok ikke noget herom til ørsken Wang." ~Dette er forfcerdeligt! sagde Doktoren, ~men jeg vil se til at bringe Klarhed i det - jeg vil op byde alt til dette Formaul." ~3ig mig. Hr. Lind, kan Te forståa, at der

giues Tilfteldc her i huor man, uden sclu at have begaaet noget uhcederligt eller usommeligt, ikke ser sig istand til at angiuc, hvor man til bestemt Tid har vcrret eller hvad man da har forctagct sig:'" ~Det kan jeg saa godt forståa, min Zrsken,"419 svarede han. ~Dette om den Pige, som ligner Dem, giver jo ctslags Forklaring. Men dette var da gyse lige Intriger." ~la, jeg har vceret ude for noget af hvert jeg. Hr. Lind. Nn har jeg det godt efter jeg fandt Onkel Elias, men det gjor mig saa ondt at Froken Wang skal tro saadant om mig, hende jeg var saa glad i." ~leg lover Dem, Frsken West, at jeg stal rense Dem i hendes Dine. Har De intct Begreb om hvem disse Mennester kan vcere, der har lavet istand denne Tyuehistorie for at sdelcegge Dem?" ~Det har jeg ikke det fjerneste Begreb om. Rig tignok er ikke Historien kommen nd blandt Folk, men alligevel smerter det mig haardt at Frsken Aagot skal anse mig som en Tyuckuinde." ~Naturligvis, jeg stal strar tåge fat med dette," Frokcn West. samtalen afbrsdes ved at Widding traadte ind fammen med Froken Lyhr. Doktoren hilsie paa dem og trak Kathinka tilside og underholdt sig med hende om Godseieren. Widding maalte Lona med et forstende Blik, som fik hende til at blusse. ~leg gaar nd paa Terrassen," sagde han, ~kom efter. Jeg vil gjerne tale med dig." Lona nikket, og hnn fjernet sig. Ttrar efter gik ogsaa hnn.420 ~De kjender jo Frsken sagde Frsken Lyhr til Lind. ~louist, jeg fik hore at hun er en Niece af gamle Malm." ..Ja, og Malm er Onkels Ungdomsven vistnok engang hans kjcereste Ven. Onkel Haakon fsler sig vist meget oplivct af hans Selstad, og jeg glader mig over at han tager fast Ophold her. Onkel liker ogsaa godt Frsken West, hun steller saa godt om ham. Malm skal vcere meget formuende og Frsken West er hans eneste Arving." ~Se det. Frsken West er en mcget tcekkelig nng Dame." ,la, tcekkelig og beskcden," fuaret Kathinka, men tilfoiet ved fig selu: ~leg hader hende forn Pesten, men jeg er des vcerre nodt til at taale denne simple Pige i min »Ncerhed." :!' Da Lona tom ud paa terrassen til Widding, faa han atter skarpt paa hende lidt og sagde: ~Huordan er det med dig?" ~Meo Jeg er frisk." ~Tet var ikke det, men jeg fyntes at forståa, at du har forel,'tct dig i Doktor Lind."421 Atter blev hun brcendende rsd. ~Din Blussen rsber dig," sagde han harmfuldt, ~og jeg vil nn sige dig det engang for alle, at jeg ikke vil vide af noget Svermeri for andre Mandfolk end mig." ~Du tager Feil," mumlet hun. ~leg advarer dig. Du kan nu ikke gifte dig med nogen anden end mig da, ser du?" ~Saa, jeg kan ikke det?" gjenmMe Lona trodsig. ~Nei, i det Dieblik du forlover dig med nogen anden, saa gaar jeg hen og demaskerer dig, og da er du ferdig her." ~Men saa vilde du ogsaa blive foerdig med det samme, Widding," sagde hun. ~leg ordncr mig altid saa jeg bliver Situa tionens Herre. leg skjsnner at du ncerer Oprorstanker, men slåa dem v«k, ellers kan du komme til at sde lcegge alt." ~)tu, jeg skal aldrig se paa den vakre Doktoren mere." ~Hvad sagde han til dig?" Hun meddelte derom. ~leg ventet mig noget saadant," fortsatte Widding. Saa gik de til hver sin Kant. Hele Dagen gik Lona og taenkte paa Dr. Lind Hun var forclsket i ham — en stor heftig Kjaer lighed havde han tcendt hos hende.422 For Widding nceret hun ingen varme Folelser. Det var en stor Lsgn af ham, da han fortalte Frsken Lyhr, at der var et intimt Forhold mellcm ham og Lona. Hun var den, som kunde holde ham ti Skridt fra Livet. Men ester Msdet med Doktor Lind solte Lona noget, der lignede Modbydelighed for Widding. s>s»de Kapitel. Kn slvlsom Nlilied. Siden reiste til Sanatoriet haudc han ikke med et Ord ladet hore fra sig, huilket i hsi Grad forundret Kathinka. Saa sik hnn den Ids at hun skulde tåge didop sg bessge ham; hun skulde nok finde et Paastud for sit Bessg, og hun lcengtes saa inderlig ester at se ham. Saa drog hun affted. Det var udpaa Eftermiddagen at hun fjorte ind paa Sanatoriet, som var beliggende i en- naturstjsn Fieldegn. Det var Sanatoriedirctorens Hustru, som mod tog hende. .hun nEvnte sit Naun og spurgte ester sin Faetter Kandidat Rambsll. > er ikke lcengere Hos os," lod Fruens Svar.424 ~Ikke det?" udbrsd Kathinka skuffet og forundret. ~Han var bare her to Dage saa forlod han os." ~Han sagde ikke, hoor han skulde hen?" ~Nei, det var en ganske underlig Historie dette. Kandidaten gik ud en Morgen og vendte ikke tilbage — hans Kufferter staar her fremdeles, Frsken." ~Men du store Himmel, der sknlde da vel ikke vcere tilstsdt ham en Ulykke?" ~Vi frygtet ogsaa noget lignende, vi sendte Folk op i Skog og Fjeld far at ssge efter ham, men intet Spor fandtes af ham, saa kom vi til det Resultat, at han havde taget Landeveien til en eller anden Station." ~Nei," sagde Kathinka hovedrystcndc. ~leg be griber ikke dette.)iaar han vilde reise, behovet han da ikke at forlade Sanatoriet paa en saadan Maade, det ligner saa lidet min Fcetter." ~Han hande jo betalt en Maaneds Forfiud for sig ogsaa. Det var noget mystisk ved det Hele," fort satte Fruen i en forbeholden Tone, som om hun havde sin egen Mening herom, den hun ikke vilde lade sig mcerke med. Kathinka saa alvorlig forskende paa hende og sagde nu indtrcengende: ~Frue, jeg beder Dem at sige ung hvad man tror om dette her. Hans

Familie vil vcere taknem melig for enhver Oplysning, der kan tjenc til Siotte for Efterssgelsen."425 trist og nedslaaende Natur." ~Faar ikke hjcelpe, Frue, jeg vil gjerne hore det altsammen — sig Sandheden uden Omsvob, saa beviser De mig og hans Familie en stor Tjeneste." ~Det var nu det da," sagde Fruen, ~at da Kan didat Ramboll kom hid, var han temmelig underlig af sig, han talte ikke med nogen, stuttet sig ikke til nogen. Han syntes ikke at rsbc Interesse for nogen Verdens Ting uden — —" vun holdt brat inde som om hun havde sagt formeget. ~Tal ud hvad var det han syntes at rsbe Interesse for?" ~Det er rent leit at sige det, Froken — Kandi daten dråk meget stcerke Drikke og havde ogsaa med bragt saadanne Ting hidop. Man kunde kjende Dusten af det, bare man kom i Ncerheden af ham. Ogsaa» denne forfcerdeligc Tristhed han bar tilstue. Da han bleu borte, frngtet vi samtnrn for at han havde gjort en Ulykke paa sig selv, eller under Indflydelsen af det stcerke er kommen noget til. Han knnde jo usre bleuen liggende paa et eller andet fordcekt Sted, hvor det ikke er saa let at sinde ham, vcere styrtct i et Tjern, en Fjeldslukt eller noget lignende." ~Nei, nei," raabte Kathinka bestemt, ~det tror jeg ikte." ~Nu, men det jeg kan oplyse er af en temmellg426 lceste ham ~Den sidste som saa ham don Dag var Sssterssn. Da gik Kandidaten henover Stien og et Brev, som syntes at virke stcerkt paa ham — gestikulerte og mumlet for sig selv." MIN han ~Et Brev?" raabte Kathinka aandelsst. Brev?" ~la, det var et Brev, og min Sssterssn at han saa helt forstyrret ud." ~Ved De, Frue, om Posten havde bragt dette Brev?" ~Det kjender jeg intct til." ~Et sagde, 5 Ide Kapitel. Agnete ost Maagi. Vi saa Maggi West blive flcebt ind paa et lidet Vcerelse for sig selu, og Toren bleu staact i Laas. En liden Lampe oppe i Taget oplyste det fneure Kammer, buor hele Bohavet bestod af en Jernseng med en Madras og et tyndt Hoit op paa Vceggen var et lidet Gitteruindn. >>lt oueruXldct af Ncedsel fatte den nnge Pige sig ned paa Tcngkanten og forsogtc rolig at oucrveie sin Stilling. Men det faldt hende ikte faa let. ~vu»rdan er deltek" ftonnct hnn. ~Dn gode Gud, hvordan er det gaact til 5" Hnn stoltet Houcdct mod Haanden. og grnndct febrilfk fortuilet over dette forfcerdelige. Lidt efler lidt tog det til at klarer for bende, huoroan det vele knndc bcrnge fammen.428 Widding maatte vnre Ophavsmandcn At Gilbert Nambsll ikke kunde have noget med dette at bestille folle hun sig sikker paa. Nei, det maatte vcere Widding, som fra den forste Stund havde stillet sig imellem hende og Gilbcrt. Fra Widding maatte den stamme hele den For fslgclse, som i Kristiania var sat igang mod hende. Han havde overgivet hende i Ruffersken Fm Fclsbacks Hcender, han havde gjort hende til Tyvckumde overfor Dr. Aagot, og havde til dette Endemaal bcnyttet sig af rentud djcevelste Midler. Jo mere hun grundet over det, desto ucerre blev det. Widding havde vceret Gilberts falske Ven, og de Breve hun havde modtaget fra denne, var Skurkens cgenhcendige Bcerk. Siden havde han sammensvoret sig med denne afskyclige storner om at odelcegge hende hende og den prcegtige unge Pige med hvem han havde forlouet sig paa Skrsmt. Vel havde Maggi hsrt Tale om den hvide Slave handel — om hvordan unge Piger lokkedes til Ud landet, huor de hjcelpelsst bortslcebtes til berygtede Huse for at gaa en navnlss Elendighed, en haablss Ruin imode. Men Widding og Ksrner havde gaaet frem med en mere end almindelig Sluhed for at besncere diose sine to Kuindeofre.429 Atter saa Maggi i Vanden far sig sin Vcninde i den Stund da der faldt Skjel fra hendes Dine og hun begrced sin Forlovedes Elendighed. Ved Tanken herpaa glemte Maggi i Dicblikket hele sin egen Ulykke og brast i Graad. ~O du arme Agnete!" stsnnet hun. ~Kunde jeg bare u«re hos dig og troste og styrke og staalscette dig i Nlykkcn! Vidste jeg blot, huordan jeg skulde slette mig i Forbindclse med dig!" Hun tsrredc Taarcrnc ucek og gav fig til at gruble saa haardt og såart over sin stilling og hvad hnn ucl nu skulde gribc til. Af hvad hun hande hort, forstod hun at dette ikke var noget Pigehm, intct Bordel her, men at denne forvorpne Fru Hildes kjsbte unge Piger for atter at scelge dem til Lastens Huler. Altsaa er der iugen sieblikkelig Fare for mig nu, tcenkte Maggi. Men snart vilde man fore hende bort herfrå, og da gjaldt det at opbyde al sin Omtanke og Vesindighed for at sinde en frelsende Uduei. Havde ikke Faren overhcrugende nok for hende da hun befandt sig i Fru Fclsbacko Hcender og dog var hun slupuet heldigt fra det? Gud vilde vel hellerikke forlade hende nu, tcenkte hun, og foldct sine Hcender til en inderlig Von.430 Hun strakte sig i Sengen, men lcenge varede fsr Ssvnen kom over hendes trcette Dieulaag. Lcenge sov hun tungt og drsmmclsst, saa blcv endelig hendes Ssun lettere og der glitret frem et lyst Drsmmebillede for hende. Hun var hjemmc hos sine Forceldrc i den hygge lige Stue, hun var sorgfald over at nogen hande vceret ond mod hende — hun vidste ikke selv paa hvilken Maade — men Far og Mor talte saa mildt trsstende og kjcerligt til hende, og det lagde sig dulmende om hendes Hjerte. Og hun fnlgte Faderen ud i den sol lyse Sommerdag — i Granskogen mod Stibcekkcn, huor Fuglene sang og alt var saa deiligt.

Hun solte sig saa ucndelig let og lykkelig tilmode. Da skvat hun som et Ryk op af Ssunen og saa sig om i det snevre Kammer, huor Lampen var stuknet og Dagslyset faldt ind gjcnnem Gittervinduet. Den triste Virkelighed kom forfcerdelig knugende over hende, og hun var ncer ved at falde i Graad. En ny Dag var begyndt, hvad skulde den vel bringe? Atter maatte hun hente sig Mod ved at kncele ned i Bsn. Hnn reiste sig og tog til at underssge Vcerelset. Til Gittervinduct kunde hun ikke naa, det vilde hnn forresten ikke kunne komme ud af.431 vun besaa Doren, den var altfor fast til hun kunde tcenke paa at bryde den op. Ak, om her kun havde uceret en hemmelig Ud gang som i Kicelderen paa Lindevold! snsket hun sig. Men hun kunde ikke opdage Antydning til noget saadant. ?tu laastes Doren op. En as de hwslige Frnentimmer traadte ind med et Bret med Smsrrebrsd og Kaffe. ~De har sovet lcenge, min Due," sagde hun paa Tyst og med et frivolt Smil. ~M maa De spise og gjsre Toilette, da vi snart uenter Vesog." Maggi, der ikke fandt det Umagen vcerd at appe lere til hcndcs Medlidenhed, svarede intet. Konen gik og laaste efter sig. Maggi fandt det klogcst at tåge Nøring til sig, da hun vel kunde faa Brua, for alle sine Krcefter. Nu undfanget hun en Plan, der maaske kunde fore til hendes Nodning. Snart kom Konen tilbage, medbringende Vaske vand og nogle Toilettesager. ~)cu maa De ordne Dem," sagde hun. ~leg tabte en Guldring," sagde Maggi, spei dende henover Guluei. ~leg tror den maa vcere faldt under Sengen." Strar var Konens Gridsthed vakt. Hun huget sig ned og saa efter.432 I et Scet rev Maggi Doren op og styrtct ud Hun smceldte Doren igjen og satto den svcere Skodde for. Huu Horte et rasende Skrig af Fruentimmeret der iuocufor og saa et tungt Fald i Guluet. Den unge Pige blev staaende og lyttet. Alt var stilt som i Graven derinde, ingen Lyd at hore af den indcstcengte Vogterske. Nu forstod Maggi at hun havde gjort et vold somt Spring for at stanse hende og herucd var faldt og havde stodt sig i Houcoet, saa hun nu laa besvimet paa Gulvet. v ~Destobedre," tcenkte den unge Pige, ~saa er hun hindret fra at gjsre An»krig, nu maa jeg se til om det er Mulighed for at komme ud af denne Hule." Hun listct sig nedover Trappen og kam ned i en bred Gang med Dore til flere Sider. Huu stanset og lyttet. Alt var stilt. Nu var Spsrgsmaalet, huor hun skulde tåge Veien for at komme ud af Huset. Huu stansct og festet Blikket paa en stor Dor med mat Glasrnde, den mente hun skulde fore ud mod Gaden. Hun greb i Klinken. Doren var aflaast.433 Ouenfra lsd der en voldsom Larm og Raab om Hjcelp. Hun forstod at det var Konen som var vaagnet af sin Afinagt. I dette 3)ieblik opdaget hun en Nogle, som hang paa Vaggen ind mod Doren. Hun satte den i Lansen og dreiet om. Just som hun grev i Klinken for at aabne Dsren, lsd der eu skarp Klokkeringen, og en Tjener kom styr tende til og greb hende i Nakken. ~Hvad er dette?" brotte han. Nu kom ogsaa Fru Hinders til. ~Vil man.se!" streg hun og trak Maggi med sig ind i det Vcerelse, huor hun havde befundet sig igaar. ~Hvordan er De slnupct ud" Maggi svaret ikke. Da viste sig don Kone, hun havde indespcerret, fulgt af en anden. Den forstc var mcget ophidset og meddelte om hvordan hun "var blevet indestcengt. Med en ironisk Latter saa Fruen paa Maggi og sagde: ~Saadanne Kunster nytter Dem ikke, min ssde Pige, De stipper ikke fra mig." ~Med hvilken Ret holder De mig indespcerret Her?"'svurgte nu den unge Pige heftigt. ~Man har ouergivet Dem til min Omsorg og 28 - MaM West.434 jeg ull anbrilige Dem i en indbriugendc og behagelig Stilling. Og det siger jeg, at det bliuer galt for Dem selu, om Do ikke viser Dem foielig." Nu kom ind og meldte: ~Hr. Vraucr og Frue er her og onsker at tale med Tem, Frue." ,/For dem iud paa mit Kontor," bad hun. Nu vendte hun sig mc,d Maggi og sagde i en bcfalcude Tone: ~Nu uasker De Dem og ordner Deres Håar iforer Dem dcuue Dragt der. Gjsr De Modstand, vil det ske med Magt." Dermed fjcrnede huu sig og ouerlod Maggi til de to modbydelige siuinder. Maggi gjorde ingen Modsland. Hun uastet sig, tillod den ene as zivinderue at frissere hende og ifortc sig den fremlagte Dragt, en ,njole as rod Tilke, tenv melig uedringet. Men saa bleg end Vcaggi var, saa gribendc trist Udtryfkct i hendcs i3iue, fremhceuet dog deir skinuendc rode Silkekjole paa en storstagen Maadc hendel Tkjon hed og viste hcndco iildtagendc jomfrueligc Former. Hun saa, at det var nnyttigt at forsoge at slygte fra de to stumdcr. Hun satte sig ned paa Divanen. Snait efter viste Hiuder!er. Synet as deiu sik nuilkaarlig Maggi til at gyse..435 Mandcn var en ren Kjcempe i og med et mat, brutalt, dyrisk Ansigt. Hans robuste Hustru havde et ildrodt Ausigt, der helt igjenuem bar afstyelige Stempel og ncesteu ikke havde noget mcuuesteiigt ved sig. Te to stod der og msustret Maggi med Tlcwe handlcrcrs prsoende Blik. For dem var hun ikke andet cud en leueude Vare, en Noducndighcdsartikel for Herrer, hvem de overstog hvad der kunde gjores udaf. Nu trak de sig atter tilbage med Husets Frue for at afstutte Handelen. De var ikke lcrnge borie, saa vendte alle tre til bage og Fm Hindcrs sagde til Maggi: ~Dette Hcrstab har bestemt sig for at tåge Tem i sin og jeg tilraader Dem at opforc Dem

godt, saa faar De det godt der." Nu kogte det formelig over i Maggi, saa, hun ikke magtct at sture sig. ~De, sagde lmn heftigl med lunendc Oiue, ~tror Dem til at kunne scelgc en ung, brau Pige som et andet Tlagtoffer, :ncu tag Dem iagt, siger jeg tlu udcu Te ved det, har jeg faaet seudl et Bud herfrå. Politiet har alleredc sat sig i Bcvcegclse ester Dem og Deres Ven Ksrner, og mig stal De ogsaa sinde frem." Ved hendes Ord var Fru blegnct men uu saltet hun sig og brast i en iromsl' Latter.436 ~leg kjender nok disse norske og svenske dukter, de er saa stcerke i Mnndcn." ~leg ved nok at trame saadanne Nymfer," mente Fru Brauer. ~Det gjor min Kone," lo hender ucerdige Gemal, ~,og om det kniber, saa tager jeg min gode Hnndcpidsk tilhj<elp. Det er mcerkvcerdigt, hvor den kan gjore selv de halstarrigste Piger mygo." ~Men nnder Transporten tror jeg at I bor tåge alle Forholdsreglcr," erklceret Huselb Frne. ~lauist," svarede Araucr. ~Vi skal nok Han afdrsdes ved at der lod et huwende Kvinde skrig udenfra. Ind as Doren kom styrtende en ung Pige med Hanrei uildt flagrende om sig, hendeo jmnkle Ansigt og Dine bar Sindsygcns forfcerdelige Udtryk. Tet var Agnete. torner!" huinte hun, som hun siyrtct, frem med udstrakte Arme i dusten, som for at om savne nogen. ~Min store KjErlighcd! Min uendelige Kjcerlighed!" En as Fruentimmerne var lige i Hcelcne paa hende. Uendelig ryftet og beucrgct flog Maggi Armene om jin Veninde. ~O stakkelo Agnete, dn skal blive hceunet!" raabte hun paa Norsk. ~Dog du er maaske mindre ulytkclig end jeg, du som nu er udeufor det Hele."437 Den Vanvittig», der ikke syntes at gjenkjende hende, rev sig lss fra hende og blev nn grebet af Vogtersken. ~,volder Tedenslagg Krcatureri" henvendtc Brmier ug lil Frucn. ~En mislykket Forretning," svaret denne morkt. ~et betydeligt Tab fsr mig." . ~Gud bevare Dem, naar de engang skal steder for Domstol!" sagde Maggi med et ly nende Blik paa hende. ~Lad os faa en Ende paa dette!" streg Fvucn rasende og slampet med Foden i Gnlvet. Vraner, tag Teres Eiendom med Dem og brng alle For holdsreglcr," Forholdsreglernc bestod i at den arme Maggi blcv kloroformcret og baaret nd i en lnkket Vogn, som holdt i Gaardsrnmmct. Det ocerdige Egtepar steg ind i Vognen og kjsrte hende til deres Etablissement, en af de ssotteste falloner i Amsterdam. oi^de. Kapitel. Hvor var Mlbcrt bleven af: Somme Dag som Doktor Lind havde fort ncevntte Samtale med Lona Nlessing, sogte hail sin Kusine Dr. Aagot. Nu tog han fat i hende nied ,ve!>syn til Maggi West. Dr. 3lagot maatte ud med hele biftorien, saa pinlig den end var for hende. Han gjeugai,, hende nn Lonac, egne om den Pige, der skulde ligne hende saa stterkt. Dr. Aagot stndset en Sn,ule hcrued, men holdt dog fast ved fit, Hnn mente paa at hun havde de sikrestc Beviser for VtaggiL Tkyldigheo ved a'. Pante scddelcn og Femkroneseddelcn fandtco i Kaabe lomme. ~Men jeg stal gjerne mm Ed paa, at hnn er nstyldig i dette," forsikre! Dr. Livd,439 og>u>il jeg soette alt md paa at skaffe Beviser hcr for. Min Memng er at denne pra'gtige Pige uirkelig har, uceret udsat for en infernalsk Forfslgelse, for - Skurkcstreger af den west durkorenne Art. At et Menneske ligner et andet saa stcerkt at den ene kan fcengftes og damfoeldcs for d?n andelis Forbrydelse, det ved vi fl a for," Ester Lind var gaaet, att Dr. Aagot og tcenkte over hanH Ord, mere og mere begl)ndle hnn at r,okkcs i sin Aicning. han nu aliigevel havde Ret^ En stor Dcl af Nullen laa Dr. Aagot og gnålet over dctio.j Stedse stcrrkere begyndte hun at fcestc sig ved den Mulighcd at Maggi West alligevel var uskyldig. Nceste Morgcn kom Dr. Lind atter paa Bcssg til hende, han saa mcget liulig og oprsmt ud, og Dr. stcerkt spcendt paa, hvad han havde at meddele. ~lgaarastcs talte jeg med Laanekontorets Bc styrer." begyndte Lind, ~og jeg ftt ham til at fortolle mig omstcendelig, Mirdan Hiftorien var foregaaet. Strax heftet jeg mig ved Ting, dette at Froken West stnlde have tagct Lslosagerne op af en ganske ny, gul HaandiMske, ,huori hun naturligms atter for uavle Pengene og Laaneseddelen. Da syntes det lidet .wnkeligt, at hnn s.den skulde l.egge begge Dele ned i440 sin hullede Jakkelomme. Sig mig nu, havde virkelig Froken West nogen saadan tzaandmeske?" ~Nei!" raudte Frsken Saug slagen, ~hun havde ingen Haanducrske, hun havde idelhelelaget inlet, da hun kom til mig, lige forud bleo hun blstjaalet for alt, hvad hun ciet, jeg maatte skaffe hende en Smule fornodent Undertsi." ~Se det!" raceble Lind. ~Skulde det da synes rimeligt, at hun har laant en Haandixusle til Brug ved dette Tyueri?" ~Nei!" raabte Aagot i heftig ~Nu begynder jeg ogsaa at tro, at det Mgcvel ikke har vleret Maggl, Naar jeg lcenker paa den Fortvilelse hun viste og som jeg antog for Komediespil . . . . ~Den har vanet cegte, Aagot, det kan du lide paa. Men hor nu videre. Da Vcstyicren ncevnte om en Person, som havde vceret tilstede ved scettelsen og sagt ham at Piaens Naun var Maggi West, saltet jeg strar Miotanke om al her ogsaa ståk noget under. Vestm-eren sagde, at han hed Krcefling og var en Fyr af tvilsam Kaliber jeg fik ogsaa vide, at han havde Standkvarter i'en Bule ncer Youngs torvet. Didhen sogte jeg igaaraftcs ved og flog mig n,d ved et Vord. Jeg efter en Fyr ved Naun Krcrfting, denne

sagde at han ikke var tiMede, men rimeligvis snart lovede mig at gioe mig et Vink, naar saa Snart kom441 Hr. Krcefting og det i Folge med to Damer fra Stro get, de tog Plads ved et Vord. leg gik hen og hilste ham gemytlig: ~Godaften', Hr. Braathen, skal det vcere et Glas Vermouth?" Fyren gjord? mig opmcerk som paa at han ikke hed Braathen, og jeg spurgte om jeg ikke alligevel skulde faa Lov til at spendere en Flaske Vermouth paa ham og hans Damer. Dette indrsm medcs mig med Glcede, og jeg sik Plads ved deres Vord. De antog mig for en flot Fyr, som var kommen ud paa Rangel og muligens kunde ulukkes. Nu saa dråk vi sammen. leg lod som seg var mcget glad ved at vcere kommen i dette Selstad og spillet min Rolle som bedst. Men snart bleu Legen mig vel varm ved at jeg gred en af de Skjonni i at ville rane mit Uhr. leg lceste hende 3>xtc!!, og Krcefting spillet den Indig nerede og brugte sig paa Pigen. leg forlangle begge Damer fjernede fra Bordet, og han var med paa det. Saaledes opnaaede jeg hund jeg vilde, at blive alene med Krcefting. Nu forestog jeg at vi to stuldc spise tilaftens paa et andet Sled og siden skulde vi tåge en Kjsrclur med et Par andre Damer. Han flog til. Vi ssgte hen til et bedre Tted, huor vi kunde faa en Dram til Madcn. leg optraadte naturligois under falsk Navn- leg lod som jeg var animeret, men Krcefting var det i Virkeligheden. Nu nceunte jeg, at jeg havde uceret tilstede paa Laanekontoret hin Dag og hort hans Rcplik til Vestnreren om at Damens442 sande Naun var Maggi West o.s.u. Jeg spurde ham ud om hende, nu, jeg spillet mine Kort saa fint at jeg fik ham i Fuldskab til at rykke ud med at der var en Fyr, som havde bedet ham om at gaa op paa Laanekontoret just ved dette Klokkeslet — Vedkommende vidste at Maggi West da vilde indfinde sig for at pantscette — og naar hun var gaaet, skulde Krcefting gjsre Vestyrercn opmcrrksom paa hendes sande Naun. ~Det hele skeede far Moroskyld, sagdo lafting. Men da jeg vilde vide Navnet paa den Mand, som havde givet ham dette Huerv, blev Krcetting pludselig mi6 tcenksom og sagde, at dette var en Hemmelighed, som han ikke turde isde. Da vi havde spist og jeg havde betalt Regnmgen, fandt jeg en Leilighed til at komme vcek fra dette modbydelige Sclskab. Nu, sig mig. hvad faar du ud -af dette, Aagot? spurgte han saa. Gud, Maggi er uskyldig!" sagde Aagot be vceget indtil Taarer. ~leg har gjort hende stammelig Uret. Nu stjonner jeg, at det Hele har uceret djcevelsk Komediespil. " ~la, Krisling har knn vceret et uuidende Nedskab her, men den Mand, som gau ham Hueruet, har stjaalet Tslutsiet hos dig, han har vistnok ogsaa ordnet det saa, at Muggi ved dette Tidspunkt opholdt sig paa et Tted, som hun hverken vil eller kan give Forklaring over."443 ~Men hvem er den Skurk?" streg Aagot, hos hvem nu Harmen tog Overhaand, idet hun fsr op. ~Hv,em kan han vcere?" ~En, som har vist at flasse sig Adgang til dit Hus og stjaalet dic,se Stykker Solvlsi — siden har han vceret der engang til for at praktisere Femkroneren og Laaneseddelen ned i Maggis jakkelomme — det passet jo godt, at Lommen var hullet." ~Huoldan tan uccre kommen ind her?" ~Har din Patentlaas?" , Nei, den laases med almindelig Hovednsgle." ~Tv brir.gcr hollerikke Tiktcrhedslaas, nnar du gaar bort!"" fortsalte Lind, ~Hellerikke det." ~Nu, saa er det jo let at komme vw, og du er mcget boite?" raabte Dr. Aagot pludselig og mcddelte ham om det falske Telesonsignal, som huvdc narret hende op i Maridalsveien Naltcn for opdagedes. Dokior Lind gau sig til at blystre paa en cicn dommelig Maade. ~Ta har dn havt Bcsog as Tyuen," sagde han. ~Men lMm kan Tyven uiere? ~Den samme som scndlc MaggiL Dotzbeltgjaengcrste op for al pantsette Tnoekosicrne." ~M kommer iklo lcrngere med det." Ter fn!gte en Pause, saa sagde han:444 ~Er der nogen, som West til dig?" har talt ondt om Frsk^n ~Nei, ikke det jeg ved ~Tcer.k cflcr!" af." ~leg kan ikke erindre ~Ingen, som har sagt ~10, det er sandt, det nog?t saadant." at hun var uartig?" var en, som sagde at andre hande beskyldt Maggi for at ucere tyuagtig." ~s)g hvem var det?" ~Litl'rat Widding." ~Hei, der har vi ham!" ffreg Lind op. ~Wid ding er Indbrydstyven og Vagvaskeren." ~Nei, Oskar, han sagde det aldeles ikke paa den Maade til hende," induendte Aagot. ~Paa huilken Maade sagde han det da?" Aagot mcddeltc ham temmelig ordlydende hans Samtale. ~Og hvorfor tror du den infame Personasjen sagde delte saa stikket og fint? Jo, netop for at det skulde fceste sig hos dig, og du crindre det i rette Tid." ~Meu kjcere dig. jeg har faaet Indtryk af at Widding slet ikke er nogen saa daarlig Fnr, selu om han kan have lcuct noget uildt. Saa du ikke, hvor opofrende han var imod Kandidat Namboll under dennes 2ygdom." Den Opofrelse var bare pureste Beregning445 den tager han sig nok blodig betalt for. Men det siger jeg dig, at om du titter ind paa Vodsscengflet og har Evne til at syne Fangerne ind i SMen, saa finder du der ingen saa flet, grundfordcervct og blottet for Samvittighcd som Hr. Literat Wldding/ eller Ingvald Veiningen, som han i Virkeligheden heder." ~Men hvad i Alverden har han da gjort for noget galt?" spurgte Aagot. ~Han har drevet den smudsigste Trasik, som tVnkes kan. Han har fort unge, oftest

uskyldige Piger i Ar mene paa rige Liberliner her i Byen. Han har voeret etstags Agent i Kvindfald. Se dette er beuiscligt. Men jeg tviler ingenlunde paa at det er sandt, som man vil uaastaa, at Niddmg ogsaa deltager i huid Slavehandel i Udlandet." ~Fy for Sjofelhed!" raabte Dr. Aagot i Afsky. ~Da maa jeg sige, at han i mine Oine er jevngod med en Morder." ~En Vtassemorder," rettet Dr. Lind. ~De der, som paa denne Maade overgives til Skjoendsel, er jo sdelagte for Livet ..." »Aa nn mindes jeg," afbrsd Kusinen ham. ~Maggi blcv jo, ester .hvad hun selv fortalte mig, lokket ind paa et saadant farligt Etablissement her i Vyen." ~Nleu hun det?" raabte Lind. ~Hvordan gik det for sig?"446 ~leg louede hende nok at tie med det, men nu tror jeg, det vil v<ere i hendes Interesse, at du, Oskar, faar hsrc det." Saa meddelte hun herom. ~Icg kan ikke et Oicblik tvile, om at det er Widding, som har vcrret ude her," sagde han. ~Dette passer aldeles briljant paa ham. Men eftersom du har gjort Vegyndelsen, kunde du vel fortcelle mig Resten om Maggis Gjcnvordigheder?" Det gjorde, hun. ~Her har uden Tvil Widding vceret ude overalt, beftjaalet og cereskjceldt den ftakkels Pige," sagde Lind. ~Hvad hans Hensigt har vcrret med det, skal jeg ikke kunne sige. Men sig mig, har hun ikke meldt noget af dette til Politiet?'" ~Kun det om Kusferten har hun meldt." ~Men det er dag foigall, nu opholder denne Skurk, dette gemene Stinkdyr sig paa Lindeuold i Maggis Ncerhed. Det er ikke godt at vide, hvad ondt han kan sinde paa at gjore hende. Jeg maa sandelig demaskere ,yr. Widding fyr hende." ~Du Oskar, du kan jo slet intet bevise om at Widding har gjort sig sknldig i disse Forbrydelser. Derfor maa du ikte udtale dig herom." ~Det er sandt, men jeg maa dog aduarc hende mod denne Ttnvf."447 ~Det maa og bor du. Tg jeg soler som min dybeste Pligt at bede Maggi om Forladelse. Icg har lidt ondt for at gjsre det personlig. Vil du tåge med et Brev til heudc fra mig?" ~Tet skal jeg. om du kan fan jendt det ned paa mit Kontor inden syl. I^." ~Faar so til det." ii 3de Kapitel. Hvor (Alliert var bleveu af. Samme Tags Eftermiddag ser vi Tr. Lind tjore ind paa Lindeuold. I Tagligstuen traf han Froken Lyhr og uerlet nogle Ord med hende, saa sagde han: ~leg har et ZErcndc til Frsken West fra min Knsine Dr. Wang." ~leg saa hende gaa nedover Teraosen nylig nu skal jeg lade hende hente." ~Tak, Froken, jeg gaar ned og finder hende sclo," sagde Lind. ~Tom ?e vil,"'sagde Kathinka og iillagde spotsk for sig sclu: ~Van er nok forelsket i Widdingg Elskerinde. Jo, det er en nydclig Tame!" Som Lind gik nedover Terabsen, undret han sig over det triste Udtryk i Froken Lyhrs Ansigt, hun, som ellerc, plciede at tagc Livet saa let.449 Han vidste intet om Gilberts Forsvinden. Kathinka ,gik ien stadig Angst for hans Skyld. Hun hande 'sendt en Detektiv op til Sanatoriet for at ssge Sporet brsd og lceste dette Brev. Han saa hendes Barm gaa i hoie Bslger, og nu -forte hun Lommetorklcedet til linene, og han Horte en sagte Higsten. Endelig vendte hun sig mod ham og sagde med 'blod Stemme: ~Hils Deres Soster og sig hende hjertelig Tak. Jeg er saa glad — ak jeg er saa glad for at, hun, hvem jeg har saa kjcer, ikke stal tro slet og stygt om mig. Sig mig. Hr. Lind, hvordan sik De overbevist hende i saa Maade?" Lind meddelte om Haandvcesken og sit Mode meb Krcefting og hvad han sluttet sig til heraf. Lona maatte kjcempe for ikke at vise sin Nro, som hun Horte paa ham. 2u — Maggi West.450 ~De har jo meldt for Politiet om Tabet af Deres Kufferter?" spurgte han. ~Har jeg?" udbrsd Lona. ~la, Aagot sagde, at Te havde d.'t. Var del ikke saa?" ~Aa jouist," wg hun sig igjen, ~det bleo meldt." ~De burde anmelde om den anden Forfolqelsc De har vceret udsat for ogsaa, saa kanske Politiet fik fat i Ophausmanden og den frcekke Vedragerske, der har oplraadt som Deiu?" Lona for med Haanden over Ansiglet for at skjule fin Vlegncn. Skulde hun da scrtte Politiet paa Spor efter hende selu? ~Vil Te lillade mig at indgive Anmeldelse for saa skal jeg samtidig give Politiet et Vink om hvem jeg tror Ophavsmandcn er?" ~Nei nei. Hr. Lind/' raabte hun hastig. ~leg onster ikke at der skal foretages noget i denne Sag.. Det er mig nok at De og Deres Ssster tror paa min Uskyldighed og anser mig for en brau Pige. Nu har jeg faaet det saa godt hos min Onkel, at jeg ikke kan snske mig det bedro. Alle gamle Modgange er som dsde for mig." ~Ia ja, som De onsker, men maa jeg faa give Dem et Naad: Tag Dem iagt for Widding; thi han er et mcget stet Menneske." Lona blcgnct.451 ~Hvor kan De . . sige det?" fik hun med Moie frem. ~Fardi jeg ved det," svarede Doktoren ivrig. ~Han har mere Del i Deres Ulykker end De lror og aner." ~Nei nei nei," sagde Lona, ~nu er De nok paa Vildspar. Forresten "har jeg jo fletintet med ham at bestille." ~Gl«eder mig at hore; alligeuel beder jeg Dem tåge Dem iagt for ham." ~Frygt ikke for mig. Doktor, jeg er blit noksaa modig og tapper i det sidste." ~leg skulde snske at faa vcere Deres Ven og Bestytter, Frsken West." Hun saa paa ham, og som Deres Oine msdtes, gik der en stoerk Glsd over hendes Ansigt og hendes Aine ftraalte op. ~Vilde De beskytte mig. Doktor?" spurgte hun halvt i Spog. ~Ia for hele Livet," raabte han med tindrende Dine. ~Thi jeg elsker Dem, Frsken!" Der

gik en hed Strsm af stjcelvende Lyksalighed gjennem hende. I dette Moment, just som han vilde gribe hendes Haand og udtale det afgjsrende Ord, lsd der Skridt ned gjennem Zingclgangen. Gamle Malm dukket op foran dem.452 Han hilste venskabelig paa Doktor Lind og vertet nogle Ord med sin Datter om et Mrinde, som de havde at udrette i Byen. Lind gik op til gamle Ramboll Da Lona snart efter kom vp paa sit Vcerelse, befandt hun sig i en heftig Bevcegelse. Hun elsket den kjcekke, vakre Doktor med glsdende Lidenstab. Han hande saagodtsom frid til hende og vilde gjore hende til sin Hustru. Men hun var bunden til denne Widding, som Daa/for Dag bleu hende mere modbydelig. Han stod hele hendes Lykke iveien. Som hun grundet herover, dukket der pludselig en vild Tanke op hos den unge Pige, en dcemonist Lyst til at blive sin Plageaand koit, paa hvad Maade det end maatte ocere. Og denne Tanke skulde snart fceste sig hos hende og hverken give hende Fred hverken Nat eller Dag. ,-: '!' Med Hensyn til Gilbert Rambslls mystiske For soinden var Widding as den Mening at denne hande taget sig selu afsage paa et eller andet ensomt Sted oppe i Fjeldet. Han troede at Gilbert ikke hande voeret rigtig normal da han forlod Kristiania saa ilsomt uden at tåge Farnel med ham.453 Nu var som meddelt en Detektiv sendt op til Fjeldbygden for at efterspore Gilbert. Kathinka haabet at Detektiven skulde finde ham i god Behold. Widding haabet at Detektiven skulde finde hans Lig. Da vilde gamle Haakon Ramboll testamentere alt, hvad han eiede, til hende, som han antog for sin Datter. Tcrnderne lsb i Vand paa Widding, som han tcenkte paa dette. Tcenk for e>n Udsigt for ham, den fattige, forgjceldede, dekaderle Literat at blive Miljoncer og Vier af Lindevold? Han gattet sig ved denne Udsigt, da han fjorte ind til Vyen samme Ettermiddag som Dr. Lind aflagde ncevnte Vessg paa Lindevold. Han kjorte i den Nam bollske Ekuipage, og ved Ankomsten til Rambolls By gaard steg han af. Oppe i Prindsens Gade stansedes han af en Mand, som syntes at have taget fig en Taar over Torsten. Det var Lorentz West. Han saa temmelig krigersk ud. ~Hoad har De gjort af min Kusine?" skreg han op. ~Deres Kusine?" udbrod Widding. ~Hvem er De, min unge Herre?" ~Aa De ved det nok, jeg er Bossemagersvend Lorentz West." ~Saa De er det," smilte Nidding ironisk. ~la jeg er det. Far," sncerret den anden, ~og454 NU vil jeg have Greie paa, huor De har gjort af min Kusine MaggN" ~Desocerre kan jeg ikke give Dem nogen Oplys ning om Deres Kusine, Hsistcerede." ~Io De kan det. Tror De ikke jeg ned at De har bragt hende sammen med denne rige Lapsen Rambsll!" ~Saa —aa. Det er mere end jeg ved," ~Tror De ikke jeg ved hvad De er for en Fyr da. De er stigen sjofel Fisk som for Penge paatager at skaffe Storfolk Forbindelse med unge Piger.' Widding var bleven dsdbleg. ~Vogt Deres Mund," hvceste han, ..eller jeg lader Dem arrestere!" ~leg skal sende Dem en Ladning Vly i Livet jeg, om jeg faar Greie paa, at De har bragt Maggi op i Styghed og Elendighed," mumlet den unge Mand med et vildt fordreiet Ansigt, han saa ud som en Morder. Raskt skjsd han ind i eu af Tidegnderne, ~Det var en farlig Fyr," mnmlet Widding for sig selu. Han gik ned i den nye Fnmurcrlugcs Knf« og fik sig en Pjolter. Som han sad her, kom en Journalist Gian bort og hilste paa ham, ~Svcert huor usynlig du er om Dagen,-" sagde han. ~leg bor paa Lindevold nu," svaret Widding med en vis Stolthed.455 ~Du er kommen socert op i det du. Hoad er det forstags Forretmnger din Ven Gilbert Rambsll' har i Amsterdam du?" ~I Amsterdam?" streg Widding forbauset op. ~la, du maa da vel vide at han er reist til Amsterdam," forlsatte den anden. Nu forstod Widding at det var galt paaslerde. men han maatte salte sig for at faa vide, hvad han vilde. ~Nei, Gilbert reiste til Antwerpen," sagde han. «Men jeg stod jo selu nede paa Dampskibskontoret iforgaars og Horte at han kjsbte Vellet til Amsterdam og skulde «ise med ~Ganger-Rolf" igaar." ~Det var da besynderligt," mente Widding, ~hjemme ved man ikke andet end han skulde til Ant werpen og bessge en Slaegtning." ~tzahaha, der stikker noget under!" lo Gran. ~Hvordan er det ellers med Gilbert Rambsll du?" spurgte Journalisten med en mystisk Mine. ~tzvordan da?" ~10, han saa sletikke ud som den fine Herremand, da han var inde paa Dampstibskontoret. Hans Kloeder var stsuede, Haaret pjusket, og han var gusten i An sigtct, saa ud som han ikke stulde uceret i Seng paa flere Dsgn." ~Nu, han kom lige fra en Fjeldtur," sagde Widding.456 ~AH se der kommer Forfatteren Almquist, han maa jeg interviewe. Godmorgen!" Han forlod Widding, denne stugle Pjolteren ned og styndte sig ud. Han fatte sig ned paa en Bcenk.'paa Wessels Plads. Hvad i Alverden var det han nu havde hort? Gilbert havde reist til Amsterdam, som det syntes, i al Hemmelighed, han hande ssrget for sporlost at forsvinde fra Sanatoriet og Fjeldbygden, havde ikke taget Skyds ned til lernbanestationen, men havde gaaet den lange Vei didned, og ved Ankomsten til, Kristiania havde han ikke taget ind i den Rambsllske Vygaard. Det fsrste han gjorde, var at kjsbe sig, Dampssidsbillet til Amsterdam. Hvad

havde alt dette at betyde? Jo, han maatte have gjennemskuet Widdings Rcrnkespil, faaet Nys om hvordan Muggi var lokket til Amsterdam og selv var han ilet didned for at redde hende. Hvem kunde have underrcttet Gilbert om Maggis- Reise? Her var kun 6n at gjletle raa, nemlig Fru Larsen. ~Men hvordan kan den gamle Kone have faaet Nys om at Brevet fra Onkel lonathan var falskt?" sagde Nidding for sig selv. ~Det stjonner jeg ikke,, men jeg skal nok faa vide det. her gjelder det at457 handle raskt for at itke min stolte Plan ikke skal gaa i Vasken. Finder Gilbert Maggi, gaar det galt for mig — ftnder han hende ikke, blioer det lige galt; thi da kommer han hjem og opdager at det ikke er den rette Maggi, som opholder sig paa Lindeuold. Fslgelig er det bedst, at Gilbert ikke v"nder tilbage til Norge." Han holdt inde, og at stutte ester de stcerke Rynker han lagde sin Pande i, syntes han at bryde sin Hjerne ganske forfcerdelig. Endelig fortsatte han sin Enetale: ~Gilbert ankommer ikke til Amsterdam for mat. Icg maa telegrafere til Ksrner og faa ham til at mode op ved Dampskibels Ankomst, siden maa han ikke flippe Gilbert afsyne. Gilbert vil ssge alskens beryg tede Huse for at sinde Maggi, og under dette vil det vcere en smal Sag for Ksrner at befordre ham ind i Euigheden. Icg maa sige Ksrner at Gilbert vil hidse Politiet paa ham og mig — tillige maa jeg stille ham en glimrende Velsnning i Udfigt — da ordner han Sågen. Og saa maa jeg uaretage mine Interesser herhjemme." Han gik ind paa Halvorsens Konditori, ringte op Lindevold og bad om at faa tale med Froken West. Samtalen mellem ham og Lona Messing skal ikke gjengives her.458 Nu gik Widding ned paa Telegrafkontoret og skrev et Telegram til Komer. Havde Telegramet vceret affattet paa Norsk eller et andet Sprog, som Telegrafisten kjendte til, vilde han rimeligois anseet det som sin Pligt ikke at erpedere det; thi herigjennem blev simpelthen en Mand sat til at myrde en anden. Men Widding og Komer havde sig imellem et Ziffersprog, som de benyttet til at korre spondere angaaende sine gemene og strafbare Forret ninger. Ingen andre end dem to kunde faa noget ud af deres Zifferdepescher. Telegramet erpederedes, og Widding betalte for det og Svar tilbage. 5 4de Kapitel. Hvad lvru karsen havde gjort. Vi saa den brave Kone gaa i den stsrste Bekym ring for Maggi West's Skyld. Hvad skulde hun gjore, hvad skulde hnn gribe til for at redde den arme Pige fra Undergang:') hendes bitre Nod faldt det hende ind at det maastc vilde v«re klogt at henvende sig til Gilbert Rambsll. Hun matte se til at faa tale med ham alene. ,<dnn ifsrte sig nu Tondagsdragt og tog Vogn op til Lindeuold. Det traf sig saa hcldigt at Frokcn var bort reist og hun fik tale med den gamle Hnsbestyrcrinde. Larsen saa hoist respektabel ud. Hun syntes hsist bestyrtet ved at hore at Mlbcrt var bortreist for mindst en Maaned. Huobestyrcrinden meddelte hende Adretzsen ag Fru Larsen vendte hjem.460 Hele Natten sad hun oppe og skrev et Brev det stsrste og vanfleligste Brev, hun i sit Liv havde havt at bestille med. Hun begyndte med at skildre Maggi fra Barndommen af og saa om de Historier, hun havde uceret udsat for i Sommer, endelig om hvad var steet i de sidste Dage,' om Widdings Komediespil mellem Maggi og ham og om de skjcendige Rcenker hvorucd hun var bleuen lokket til Amsterdam. Fru Larsen tolket ogsaa Maggis Kjcerlighed til Gilbert, hun bsnfaldt ham at gjsre hvad han kunde for at redde den unge Pige fra Undergang. Da endelig Brevet var fcerdigt, bar hun det selv ned i Postkassen. Nu ventet hun med megen Utaalmodighed paa Gilberty Svar. Og tredie Dag efter kom Gilbcrt våtlende ind til hende bleg, medtagen og swvet. Haiw Ausigt var prceget af Fortvilelse, og hun forstod nok at det var for Maggis Skyld. En lang, ivrig Samtale blcu det mcllem de to, og Fru Larsen blev stcerkt bevceget ved at hore, huor hsit den unge Mand elstet Maggi. Han skulde drage med forste Vand til Holland og opbyde alt for at finde Maggi. ~Hun er mig kjcerere end mit cget Liv," sagde han, ~og skulde jeg hore, at hun er fortabt, saa vilde jeg kun omte mig Dodcn."461 Ta den taruelige, gamle Kone ved Afskeden lagde Haanden paa Gilberts Hoved og ncdbad Guds Velsig nelse over ham til Fcerden, var han lige bevueget som ved Komfirmationen, da Presten lyste Velsignelsen over ham. :!- Da Gilbert var draget afsted fslte Fru Larsen sig lettere, og nu denne Eftermiddag gik hun og tcenkte paa at han i Lsbet af Aftenen vilde naa frem til den Storstad, huar Lasten udstrakte sine stimede Fangarme ester andre Landes Dstre. Hun havde haldt op med sin Melkedutik og vilde nu istedet tåge til Linsom. Om Aftenen sad Fru Larsen i Sofakrogen og strikket og det var stille over hele Huset. Da lsd pludselig en let Vauken paa Doren. ~Kom ind!" sagde hun. Tsren aabnedes for en hvidklcedt Pigeskikkelse Fru Larsen vak blegncnde tilbage mod Vaggen. ~Du store Gud!" raabte hun og reiste sig med Anstrengelse, ~er det virkelig — er det virkclig dig, Maggi." ~lavist er det mig, min kjcerc Fru Larsen/' sagde Lona Blessiug, hende var det, og tog begge den gamle Kones Hcender i sine. ~leg troede det var Onkel462 lonathan jeg reiste til, men heldigvis anet jeg Uraad underveis." ~Aa Barnet mit, hvor glad jeg er!" sukket Fru Larsen paa Grauten og omfaunet hende.

~Sid nu ned og lad os tale rolig sammen." Begge fatte de sig i Sofaen. Nu tog Lona tilorde: ~Du maa vide, der var en Herre ombord, en norsk Tjsmandsprest, som underrettet mig om hvad Slags Mand Komer var — tillige det at han var gift i Amsterdam. Presten kjendtc godt min Onkel og erklceret Brevet for en Forfalskning. Jeg stjsnte at Ksrner vilde scelgc Frsken Pihl og mig til Skjcendsel. Saa aabenbaret jeg det til Beate Pihl, og hun blev aldeles fortvilet. Jeg havde nu helt tabt Lysten paa Holland. Da vi ncermet es Antwerpen, sagde jeg Hr. Ksrner ren Beskcd. Han blev aldeles grsn i Ansig tel, jeg trodde, han skulde sunkct tvers gjennem lokket. Agnete og jeg steg iland i Antwerpen, heldigvis havde hun saa mange Penge at vi kunde komme tilbagc til Nsrge igjen." ~Og ved du, div Onkel lonathan har uceret her." ~Her siger raabte den unge Pige. Fm Larsen fortalte herom, siden om Gilberts Visit. Lona syntes dybt beuceget ved at hsre hvor angst og sorgfuld Gilbert synles at v«re for hendes463 Tkyld. Da der endelig blev en Pause i Fru Larsens Meddelelser, sagde Lona: ~Men tcenk, jeg har sundet en anden Onkel jeg, en Halvbror as min Mor — ham traf jeg strar efter hjemkomsten - Onkel Elias Malm, som har vundet sig en Formue i Amerika. Han har taget mig til sig som sin Datter." ~Er det muligt, Maggi?" raabte Konen. ~Ontel Elias er saa snil og god as sig. Han er en Ungdomsven as Godseier Haakon Ramboll, og nu opholdcr Onkel og jeg os som Gjlester paa Linde vold." Fru karsen stog sammen i Forbauselse. Nu har jeg aldrig hort noget mere mcerkvcerdigt. Men kan da gamle Ramboll taale dig i sit Hus?" ~Han er umaadelig elskvcerdig mod mig." ,/Vtod dig, som han har forfulgN" . ~Han har aldrig forfulgt mig. Det var bare Widdings Opspind. Gamle Nambsll har nok ikke for nn havt noget Bcgreb om min Tilvcerelse idet heletagct." ~la, den foele Widding, hoad ml du gjsre ved ham, Maggi?" ~Intet — .vcevnen hor.er Herren til." ~Det er sandt. Barn. Hvor lcenge kommer I til at blive paa Lindeuold?"464 ~Mindst to Maaneder." ~Men naar Kandidat Rambsll kommer hjem og sinder dig paa Lindevold, hoordan tror du, det da gaar, Maggi?" ,<leg tror, at det gaar godt," sagde den unge Pige smilende. Strax ester tog hun Afskcd. 55de Kapitel. Maggis uye Ttilling. Vi saa huordan Maggi West i bedsoet tilstand bortfortes fm Fru Hindero Huo. Da hun atter kom til sig sclu, laa huu paa en Seng iet halumorkt lidet Vcerelse. Dun for c>p med et neruost Ryk og saa sig om. En Tong til stod mo mod den anden Vceg, cllers udgjordes Bohauet et lidet Bord og to Stole. Hun gik til Vinduet og saa ud. Nedcnfor var et smudsigt Gaardsrum, huor hun kunde sine en sucer, jernbestagen Port. Hun gik til Doren, tog i Klinten og aabnet den. Foran hende laa en msrk Gang. Maggi fulgte den og kom ud paa Afsatsen til den rnmmclige Trappe, bclagt med rode Tceppcr. Hun steg ned mod et Vindu og saa ogsaa berfra ud i Gaarden. 30 - Maggi West.466 Mdcnfra lsd Pianomufik og muntre Stemmer. Mismodig vendte Maggi tilbage til og satte sig ned paa en Stol. Snart ester lod der skridt nede i Trappe». Doren aabnedes, og iud traadte en nng Pige med kulsort Håar og morke, flammcnde Hun var incget smuk, men det blege Ansigt havde et bcsynderlig haardt Udtryk. Hun uikket lil Maggi og betragtet hende med et forstcnde Vlik. ~3e kom beuidstlos sagde hun paa Tysk. ~Tet skecl saauist ikke med min gode Vilje," svaret Maggi i samme Sprog. ~leg blcu lokket, narret ned til denne By." l,uor har -De bjemme^' ,/I Norge Kristiania er mit Hjemsted." zeg er sucnsf, har hjemmc i Karlstad," op' lyste Pigen paa sit volklingende Sucnsf. ~Vi kan tale sammen i Fosterlandssproget." Hun blcu staaende og saa ind i Maggic, rene, nsknldige Ansigt og sagde de^paa: ~Er Te lokket bort sra Far og Mor^" bar ingen Far og Mor." ~3aa er Te kammen ud sor ond Haind, der har louct Tem Eglcssab uden at halde sit nei," ft-arct Vcaggi, ~jeg er en fattig Pige, men jeg har sied'e min 3Ere hoit. Icg har.467 en Onkel i denne Vy — en Tysker kom med et Brev til mig, der skulde ucere fra ham, og saa skulde jeg i Folge med Tyskeren og hans Forlovede reise hid ned til min Onkel. Men istedet fsrtcs vi til en Tame, som os mdc, og mig solgte hun som et Stykke Kvcrg til Egteparret Brauer." ~leg kjender til det," sagde Suenslepigen hcstigt, ~de cier ikke disse usle Menncskcr, de scelgcr os soni Slauinder og oucrgivcr os til grove Vellystlinger. leg ser paa Tem, De er ren og uskyl dig som et Barn, og hid er Te kommen for at gaa under." ~Nei, Gud vil holde sin bcskyttcnde Haand over mig." mente Muggi. ~Gud," gjcutog den anden spotsk. ~Hahaha, bad jeg ikke Gud om Hjcrlp da jeg fortcs hid, men han var dov far mine Bonner. Det er Satan, som har Magten her. Te ved ikke, hvilke rcedsomme Midler disse afskytzlige Mennester benytter for at tvinge en til Lydighed, indtil man i Fortvilelsen gjor Springet ned i Lastcns Afgrnnd. Var ikke jeg ogsaa uskyldig, snil og god, og nu er jeg blot et Kvindeurag . . Det er nok den sorgelige Sandhed. leg foler mig kun som et GjeuMd af den glade, rene uskyldige Gcrda lulin, 'og hvordau jeg lever ester alt det, jeg har gjcnncmgaaet, det forstaar jeg ikke sclv. Men ofte er det som Hceunen strigcr mdc i mig. Hceun over468 min sdelagte Uskyldighed, min og tusinde andre Pigers, og ved

De hvad jeg da psnser paa?" tillagde hun vildt. ' ~10 om jeg kunde faa fat i Dynamit nok til at sprcenge hele dette forbandede Hus i Luften." ~Da lcesset De en stor Synd paa Dem," ytret Maggi uhyggelig bersrt. ~Er det Synd at droebe vilde Dyr, som vil rive os istykker? Og disse Vrauers som erncerer sig ved Slavehandel, disse afslyelige Vellystlinger som kommer her jeg regner dem ucerre end vilde Dyr og denne Flok af unge Piger, for dem vilde det vlere en Velgjerning at do for de bliver gamle i Vlendigheden. Ak det er frygteligt at se, hvor let de har for at vcrnne sig til dette, og huor de trivcs i sin forgyldte Elendighed. Ved De hvad man forlanger af dem her?" ~leg ved det," svarcde Maggi gysende, ~men jeg vil for do end nedvcerdige mig i den Grad." ~Do ja det er kt sagt det, men tror De, man giuer Dem Leilighed til at begaa Selumord her^' ~Tclvmord, ak nei, jeg haaber endnu, at Gud vil komme mig tilhjcelp." ~leg har allcrede sagt Dem, at bot ikko er Gnd men Satan, som har Magten her i denne «astens Hnle. Ak det gjor mig saa ondt for Dem, det synes mig saa skrcekkcligt at De skal lide samme Tkja)bne som mig," tillagde hun og tog Maggis Haand i sin.469 «Og derfor vil jeg hjcrlpe Tem, frelse Tem, saasandt det er Muligheds Mad." Maggi saa paa hende med et taknemmcligt Blik, men sagde intet. ~leg heder Gerda lulin, hund er Teres Navn?" Maggi West." ~Stal vi ucere Veninder?" ,/Taa gjerne," svarede Maggi og rakte hende Haanden. ~Da siger vi Maggi og Gerda til hinandcn, men ingen maa vide om at vi to holder sammen." ~Tror De, det er mnligt at flygte spurgte Maggi. ' ~Tet er ncesten umnligt om man ikke faar Hjcolp ndefra. Men De er vel ogsaa aldeles fremmed her i Amsterdam^ ~leg har en Onkel her, han stal vlere meget velstaaendc." Te saasandt faa underrcttet ham om Deres Stilling saa han tog Politiet tilhjcrlp, men det er ikke saa let; thi man faar ikke sendt noget Vrev ud herfrå. Og en Mcllcmmand lader sig vanskelig at opdrive. De fleste som kommer hid, er hjertelose Levc mcend, men det knnde vel ogsaa trcrsfe sig at der foruildet sig en Herre hid, som man fik til at paatage sig at smngle et Brev med ud. Forst og fremst gjcel dcr det at vinde Tid. Te maa spille Komedie for470 Fru V raner eller Tante Villa, sum vi kalden hende. Naar hun prcekcr for dem om det behageligc Liv og de gode Ndligter Pigcrne har her, maa De paa Skrsmt lade Dem overbevise af hende. Gjor De uoldsom Modstand, vil bun gribc til de uoldsomfte Midler for at kne Dem. ')lci, tal hende efter Munden og foi Dem blindt efter hende." ~Men kjcere Tem, jeg kan dog ikke foic hende i at opofre mig for hendcs dunder," mente Maggi. ~Vi ffal finde et Middel til at forhindre det vierste, ja, jeg ucd et Middel, forn kan hja.'lpe i Oic blikkct. Tys!" Der lod sjokkcnde Skridt opover Trappen. ,/Dct er Tante Villa," huiskcde Gerda, ~spil nu Der.'l))iolle paa Lmet los. Yler en Smule mod- — vis Dem siden lydig som et Lcmi. Jeg skal ogsaa spille min Nolle, hun maa intet ano om uort Forbund." Og nu raabte Sucnskepigen hoit: ~Nei uoo De hvad, min lille Froken, man vcenner sig snart af med at mrre saa snerpet, det er bare i Forftningcn man har det med saadanne Det er dog et behagoligere Liv end at slide som simpel Arbciderfle, og hun sang muntert: Och jag lmr lnrat och jag har lurat Prest Och Flickar har !Ng lnrat ser hundra serli ser I min Ungdom.471 » ~Se det kan jeg like," sagde Tante Villa, som just traadte ind, ~man stal tåge Livet lystigt. Og du, min lille norske Due," hcnuendte hun til Maggi, ~det nytter dig sandelig ikke at hccnge med Nebbet. Det er klogest as dig at gjore det bedste ud as din Stilling hev." ~Min Stilling," sagde Maggi, ~jeg ved endnu intet om min Stilling." ~Saa er det bedst, du faar hore det mcd cngang. Du faar Logis gratis, Klceder faar du tillaans, vi forlanger intet haardt Arbeide af dig, du kan fore et sandt Sclskabsliu og har kun at vise dig hyggelig og elstvcerdig mod de Herrer som kommer hid og fsie dig i alle deres Onsker. Dn maa ikke tro, at det er Tmaafolk, som kommer hid. Nei, blcmdt vore Kunder er Miljoncrrer, Udlcendinger af hoi Rang, Adelsmlend, Fnrster, ja, endog Kong Leopold af Belgicn har vist vort Hus den Mre.at besogc os. Det gja?ldcr at give Agt, knalder Champagnen og Guldet ruller. En herre som findcr Behag i eir Pige, pleier at bctNnke hende med en ganske net Drikkeskilling. Se det er Deres af dem mna De betale Mad og Drikke, som strives vaa Deres Debet, og af detovrige kan De lcegge Dem op, saa De, om De snsker det, tan srikjobe De»n fra mig erlEgge den Sum, jeg har betalt for Dem og hvad De ellers maatte skylde mig."472 ~Faar vi . . ikke gaa i Theatret?" spurgte Maggi for at sige noget. ~Nei, min Kjcere, men vi har enlKjcempefonograf, som gjengiver Sange og Taler fra Theatrene. Om De opfsrer Dem vel og har Lnkkcn med Dem, kan De snart faa Deres egen Loge i Theatrct i Deres egen flotte Ekoipage." ~Hvordan stulde det gaa for fig?" spurgte Maggi med hyklet Nysgjcerrighed. ~10, her kan komme en Herre og forelske en Pige, som han har trukket sig tilbage'i Kabinet med, forelske sig i den Grad i Pigebarnet atlhan ikke kan leve hende foruden. Saa frikjsber han hende hos mig og gifter sig med hende og forer'hende med sig hjem til sit eget Land, hvor hun kan leve i Herlighed og Glcrde." ~Er det muligt, at . .

saadant virkelig kan hcende?" fik Maggi med Anstrengelse frem. Hvor det bod hende imod at forestille sig. ~lavist er det — flore Gange har det forekommet i mit Hus, og Te, saa briljant maa. kunne gjsre en glimrende Erobring." ~leg vil have saa ondt for . . at finde mig til rette," sagde den unge Pige med scenket Vlik. ~Champagnen og Munterheden bringer Dem nok paaglid . . Resten folger af sig selu. Lad mig nu se,.473 De forer Dem oommo il saur Vi pleier at have Bal omtrent hver Aften nu — jeg haaber, at De er flink til at danse." ~Ikke noget scerdeles," svarede Maggi. ~Nu, det klarer sig nok. Jeg ser at De er mere fornuftig nu end tidligere idag." ~leg har taget mig af hende og prceket for hende," faldt nu Gerda ind. «Det er godt." Og hun fjernet sig, snnlig til freds med at den unge Pige syntes at have sundet sig i sin Skjcebne. Neppe var hun ude af Doren, fsrend Maggi sank ned i Sofaen og knuget Hcenderne sammen. ~Huordan stal det gaa — hvad stal jeg gribe til?" hvinte hun fortuitet. ~leg har jo sagt, jeg stal frelse Dem, og det Ord vil jeg holde, hvad det end maa koste. De maa deltage i Dansen iaften, og naar Dansen er endt, vil kavaleren troekke sig lilbage til et af Smaakabi netterne med Dem. Da er den stsrfte Fare for haanden og Tiden tll at handle." ~Huordan handle?" spurgte Maggi. ~De stal faa et Pulver af mig, huilket De blander i hans Glas. Naar han har drukket det, lader han Dem nok pent vcere ifred." ~Men det er dog vel ikke Gift?" spurgte Maggr forfaerdet.474 ~Nei, vist ikke — han vil ikke have nogen stsrre Skade af det, og De bliver ham kvit. Men nu maa vi spise Middag." ~leg kan ikke nyde noget," sagde Maggi. ~Det stal og maa De." Der begynder allerede at dcemre en ny Plan i min Hjerne. Hun trak i Klokkestrengen og ringte. » 5 6de Kapitel. Gilberts (^'pedition. Tom vi Horte, var Gilbcrt Namboll draget til Amsterdam. Da han modtog Fru Larscns Brev, var han kommen i et voldsomt Ovror. Nu saa han klart ind i det djcemlske Roenkcspil, som Widding havde drevet mellem ham og Maggi. Fru Larsen havde angivet. Dato og sUokkestet for MaggiZ Afrciso — heraf forstod Gilb>'it at det umulig kunde vcere Maggi som han hui Efiermiddag havde seet sammen med Widding pcra dennes Vcerelse. Altsaa maatte dci r«re en anden Pigo, en som lignct hende overmaade mcget. Maggi havde aldrig ophort at elske ham, havde aldrig va'ret ham utro, n<en nu havde Skurken solat hende til og Undergang ,i Ndlandct.476 Gilbert maatte redde hende — ja, for enhver Pris. Men da han tenkte fig, at Widding om denne fik Nys om at han havde forladt Sanatoriet og reist med Toget til Kristiania, kunde falde paa at efterspore ham og maaske legge ham Hinder iveien under hans Forssg pua at finde og frelse Maggi, beslultct han sig til at forsvinde fra Sanatoriet og reise saa hemmelig som mulig. Han gik op i Fjeldet, ssgte derfrå ned til Aygde veien og gik ind paa et Gjestgiveri, huor han var godt kjendt fra en tidligere Fsdtur. Af Verten fik han laane en Motorcykle. For fuld Stim suste han nu ned til lernbanestationen og kom just i sidste Oie blik til at tåge med et'afgaaende Tog. Vi har hort om hans Visit hos Fru Larsen, huor han modtog nermere Oplysninger om et og andet. Men just som han forlod hende, saa han noget, 'om vakte hans hsieste Forundring. Han saa en uug flot Dame gaa ind til Enkefru West og blive ouermande erbsdig modtaget af denne i Porten, det var ikke til at tåge Feil af at disse to var ljendte fra fsr. Og denne unge, elegante Dame, var ingen anden end hans Kusine Kathinka Lnhr. Hverken hun eller Fru West bemerkede Gilbert, som de fulgtes ind. Men far ham var der gaaet en Praas op.477 Kathinka maatte ogsaa have staaet bag disse Rcenker mod Maggi West. Haus Kusine maatte have fånet Nys om at Muggi var hendcs Nivalinde og have sat Widding til paa en eller anden Maade at faa fjernet hende. Han kunde ikte tvile om at Kathinka i sin rasende Skinsyge havde deltaget i den afstyelige Bedrift at sende Maggi til en Bordell i Amsterdam. ~Nu min kjnre Kusine," sagde Gildert haanlig for sig selv, ~er det forbi os imellem. Vent knn, til jeg kommer tilbage — huordan det nu end kan have gaaet — saa stal jeg ikke tåge med Silkehandsker paa huerken dig eller din Bundssorvandt Widding." Det var anden Dag efter Maggis Afreise at Gil bert gik ombord paa Dampbaaden. Under Reisen var han i hsieste Grad febrilsk og nervss af sig og havde ncesten ingen Ro paa sig huerken Nat eller Dag. >>an mdstc jo Maggi omgiven af de vm-ste Farer. Ak bare han ikke kam forsout til at redde hmde, saa hun allorede var fortabt, naar han fandt hende." Tet Skib, Gilbert fulgte med, havde on mere direkte Rute til Amsterdam end det Maggi havde reist med, derfor tom han hurtigc frem. Det var en Margen at ?ampbaaden lagde til ved Amsterdam Kai. Det fsrste Gilbcrt foretog sig, da han tom iland, var at soge hen til det norske Konsulat.478 Konsulen modtag ham meget forekommende. Gilbert meddelte ham i Korthed om sit Mrinde hid. ~Det vil blive meget vanskelig at faa Rede paa denne Pige," sagde nu Konsulen. ~?er findes saa Mange berygtede Huse her i Byen." ~Kunde man ikke faa Politiet til at tåge sig af Sågen." ~Hm, Politiet gjor intet uden de såar noget sikkert at gaa ester — og naturligvitz er Pigen indskrevet under et andet

Naun." stal jeg saa gjsre?" spurgte Gilbert trist. ~leg ved virkclig ikke, hvad jeg skal raade Dem til. Te kunde jo gjore eu Na.zia paa alle Byens Pige huse og speide. Men en Detektiv bsr De ha med Dem. Vil De at jeg stal slafse Tem en saadan?" det vil jeg gjerne." ~tzuor bor De?" ~Hotel L'Europe." ~Godt, om en Timestid stal der komme en Tetek tiv hjem til Dem, saa kan De ordne Dem med ham." Gilbcrt takket, hilste og fjernct sig. Han gik ned med Elevatoren, og som han kom ud paa Gadcn, stod han pludselig ovenfor en Dame, der saa paafaldende trist, bleg og daarlig ud. Huu syntes at ville stanse ham, men bctcenkte sig og gik uidere. Gilbert saa sig om efter en Droche.479 Se der kom Konsulen ilsomt ud og hilste idet han passerte forbi ham, gik saa nedover Gaden. Nu kom den blege Dame hen til Gilbcrt, hilste og sagde paa gebrokkent Tyst. ~?e kan ikke sige mig, hvor det norske Kon sulat er?" ~Dcroucr," svarte (Albert. ~Men er det Konsu len selu De soger, saa gik han just ud." ~Det var stemt, jeg skulde helst talt med ham selv," uedblev Dåmen. ~leg tror De er norsk," sagde han i dette Sprog. ~leg er fra Kristiania, hvad maaske ogsaa Te, min Herre, er." ~la, jeg er saa. Tor jeg sporge om det er jeg kan staa Dem til Tjeneste med?" ~Tak, jeg tror ikke det," sagde hun nolende, ~skjsnt ..." ~Mit)iauu er Ingenisr Gilbert." ~Og jeg er Frsken Hagemann." ~tzagemann?" udbrsd han. ~De skulde dog vel ikke vccro den Froken Hagemann, som reiste til Amster dam i Folge med en Frsken West og Agent Komer?" vun vak forfcerdet i. ~Io — ic> — det er mig," stsdte hun Ordene frem. Gilbcrt kom i heftig Bevcegelse.480 ~Det var dog et mcerkeligt Tr<ef. leg er kommen direkte hid for at opssge Froken West, jeg Horte at hun havde ladet sig lokke med af en samvnlighedslss Agent . ." Agnete bleu meget bleg. ~Samuittighedslss," sagde hun med bceuende Stemme, ~ja, han var nok vcerre end det, han skulde vlere min Forlooede, saa forte han Maggi og mig med hid og solgte os." „ Solgte?" streg Gilbcrt op. ~O du store Gud, huor solgte han hende?" Fru Hinders var mcget lei af sig over at ene Offer, Agnete Hagemann var ganet fra Forstanden. Hun vilde lide et foleligt Tab, ifald Pigen ikke bleu aandsfrisk igjen. Tog haabet hun paa sit Ofsers Hel bredelse. Men Agnete bleu stedse vildere og mere rasende. De holdt hende indespcerret i et lidet, msrkt Vcerelse med Gitler for Mnduet. Taa var det en Dag, at en af Konerne traadte ind med Mad' til den Vanvittige. Med et vildt Skrig styrtet Agnete los paa Konen og stog hende i Guluet, sna hun fik et stort Hv! i Hovedet og bleu liggende besvimet.481 Nu rev Agnete Dsren op og styrtet ud og opover Trappen. Midt i hendes Vanvid gjorde en Trang til at komme i Frihed sig gjceldcnde hos hende. Hun kom op i et ottekantet Taarnvlerelse, hvor Solskinnet faldt stmalende ind. Hun haengte sig ud af det aabne Vindu og saa nedenfor Kanalens blin kende Vand, som beskyllet den ene Side af Husets Grundmur. Uden at bctcenke sig gik hun ud af Vinduet og satte sig paa det glatte, skråa Tcgltag, lod sig glide nedover og lo som et Barn, uden at ane den tru ende Fare. Nu hsrte hun et bestyrtet Udraab af en Kvinde stemme fra Vinduet. men agtct ikke herpaa. Da hun var lige ved Tagrenden, fcestet en Nagle sig i hendeZ hun faldt udover og blev hcengcnde i Luften. Men den ved Faldet frembragte Rystelse havde en scelsom Virkning paa Agnetes Hjerne. Hcengende her mellem Himmel og Vand, vaagnet atter hcndes Forstand, og med Gru saa hun den Fare, chun smevet i. ~Hjcelp! Hjcelp!" hvinte hun. Da brast Skjortet, hun styrtet i Dybet, lige ned i Kanalen, hvis Vand lukket sig over hendes Hoved, som hun kom op igjen, bortfsrtes hun af den drivende Strsm og mistet helt Bevidsthcden. — MaggiWest.'>' 482 Langt nedenfor det Sted, hoor hun var faldt i Vandet, blev hun trukket op af en Fisker., I dodligncnde Tilstand fsrtes hun til et katholst Hospital, huor Lcegcin? albeidot lcenge med hende, fsr de fik hende kaldt tilliue igjen. Hnn var mcgel svag, men ved fuld Vevidsthed. En staerk Forkjslel'esfeber traadte til og hun bleu liggende her i fem Dsgn, for huil bleu frisk igjen. Da hun skålde ud herfrå, var hevde'), forstc Tanke Maggi West, og huorban hnn skålde komme hende tilhjcelp. Den katholffe Prest, hucm hun betroedc sig til, randet hevde til at henvende fig til den norske konsul hersteds, sum pleiet at tåge sig varmt af Skandiuauer og bisiaa dem med Rc:ad og Daad. Og udenfor Konsuleuo Bolig traf Agnete og Gil bert Ramboll salmen. Men de iagttogco af eu tredie Person klcedt som en Aryggesjauer og med rodt Helskjceg, Det var Komer, som havde masterct sig, vceret tilstede ved Tkibets Aukomst og fulgte Gilbert lige hid. Han Horte de Ord, som blcu verlet mellem Agnete og Mlbert, saa dcv fidste praie en forbikjsreudc Vogn,, begge steg op i deu og Oilbcrt ncruute paa sit Hotel saa hoit at torner Horte det. Nu gjaldt d<:t at handle raskt for Agenten, Han vidste allcredc at H!>ldels haudc solgt Maggi West,483 til Vrauers. Begge Parter maatte i al Hast under rettes. Gilbcrt betydet Kudsken at kjore langsomt, da han vilde hsre, hvad Agnete havde at meddele om Maggi. linder Taarer fortalte hun alt. Gilbert Horte paa hende i den stsrste Bestyrtelsc. ,! Ved Ankomsten til Hotellet stog. de fig ned i Rcstaurauten og veutet paa Detektiven. Denne

indfandt sig snart. Til ham forklarte Agnete sig. Hun havde hsrt, at Ksrucrs formentlige Tante hed Fm Hiudcrs. Da vidste Detektiven nok. Alle tre tog en Vogn og kjorte afftcd. Et Stykke fra PigchandlcrskcnQ Volig holdt de. Detektiven steg af og gik hen til Huset og ringte paa. Tjcnereu kom nd, og da Detektiven forlangte Fruen italc, fik han den Vesked at hun samme Morgen havde tiltraadt en Neise til Paris. Men Detektiven nsiet sig ikke hermed, han fore viste sit Polititegn og forlangte Adgang til Huset. Han blev indladt, gik ind gjennem Vcerclserne. Ingen Fru Hindero saa han, og de to gamle Kvinder for klarte fig just som Tjeneren. De vilde ikke vide noget om de to unge Piger, som voldelig var blevne stcrbte hid. ~Nu, saa er det Hele en Feiltagelse," sagde De tektiven diplomatisk og gik.484 Da han tom ud og meddelte Gilbert dette, bleu denne aldeles fortvilet. ~Hvad griber vi nu sagde han. ~leg lader Tjencstefolkene arrestere, saa gaar de muligens til Bekjendelse, og imidlertid maa De besoge endel Glcedeshuse, som jeg vil give Dem Fortegnelse over. Maaske De kan finde hende De soger efter." 5 7de Kapitel. Den rsdc Medicin Vi forlod Maggi Nest og Gcrda som de indtog Middag paa deres fcellcc> Vcerclse. Efterpaa lagde de sig og hvilte. Maggi sov i sleve Timer. Da 'hun uaagnet, var her tcendt Lampe, og sad ved hendeo Seng. ~leg Horte nylig Mnsik nede fra Talen," sagde hun, ~og det varer ucl ikke lcenge fsr vi bliuer kaldt ned. Te maa vise Dem fattet og rolig og danse og drikke Champagne. Tiden fordeler Parrene sig i de smaa Kabinetter. De dliver ogsaa saadan alene med en Herre, og almindeligvis bliver en Flaske Vin seruerct der, og ster ikke det, maa De forlange det af ham." ‚M hvor skrcekkeligt!" sukket Maggi. Gerda fremtog en liden Flaske med en rod Vcedske i, og fortsatte:486 ~Der koinmcr ncesten ufordceruede unge Mand did ogsaa. Det kunde vel tcenkes, at De fik Fslge med en Herre, som fattet med Dem, naar De fortalte ham Tcres Hislorie, og paatog sig at underrette Deres.Onkel, saa denne tog Politiet tilhjcelp." ~O ja," sagde Maggi, has hvem Haabet uaagnct. ~Alle Mennefler er ikke saa stette." ~Men stjonner Te, at der ikke er nogen Redning for Dem, saa siaa Halvdelen as denne flaske i hans Glas." ~Men det er da vel ikke Gift?" raabtc Maggi. ~Nei, jeg sucergcr Tem til at det ikke er det. Men dette Ttof fremkalder Krampe og en dodlignende Dvale." ~Det kan ucere farligt," hvisket Maggi. ~Nei, ikke, naar du kun gior som jeg siger. Da M'De blive kvit en saadan Kavaler. Og saa vil Tante Villa give Tem Fred til imorgeu, Nten nu maa De striuc et Vreu til Deres Onkel og bede ham befri Dem — skriv det i Dereo eget Sprog og maaske finder jeg iaften en .kavaler, der er villig til at bcere det frem. Her er Papir og Tkriucsager," tillagde hun, idet hun aabnet Ovncn og tog Blcekhuo, Pen og Papir frem nf den, ~Icg har paoset mit 3mt til at stjcele det og har gjcmt det her."487 Tkjsnt Maggi fandt delte Haab lidet at bygge paa, satte hnn fig dog ned og skrev. Det faldt hende ikte vanskeligt at udtrykke sig; den forfcerdelige Stilling hnn befandt sig i, lagde hende Ordene i Mnnden. Hnn hande ikke megct igjen, da pludselig Gerda for op og skjnltc Tkrivesagerne under Sengen. Og nn satte hnn i at synge en munter svensk Vise. Der lsd Tkridt og Fru Brauer traadte ind. ~Her er Gjcester nede i Talen. Gjor, hastig Toi lette, mine Damer!" Dermed forsuandt hun. ~Tknnd Dom at fnldfsre Brevet!" hvistet Gerda. Med skjcelucnde Haand greb Maggi atter Pennen og maatte gjore Vold paa sig for at skrive lceseligt. Nu lagde hun det i en >t!)nuolnt, skrcu udenpaa og Gerda tog det til sig. ~Lad mig hjcelpe dig at opscette dit Håar — vi siger Du til hinanden vi to." ~Gjerne det," svarcde Maggi. ~Tv store Gud, jeg synes det ser saa haablsst uo dette!" Du skal blive frelst for iaften Maggi — og maaste faar jeg Brevet afsted, maaste ikke, Og jeg beder dig, vcer ganske rolig, dn skal ikke miste din Uskyldighed her. griber jeg til det verste." Og hendes Dine lynte uildt. Ester en Pause u>.'dblcv hnn:488 ~For dig gjceldcr det knn at tude med de Ulve du kommer iblandt, smil, le, koketer, drik Champagne — saa vil hellerikke den Historie med den rode Me dicin vcekke Mistanke hos Vcertsfolkene." ~Men jeg fsler mig aldeles udygtig til nt spille en saadan forfierdelig R^llc." ~Du maa spille den for at redde din 2Ere." Maggi bar fremdeleo den rode Silkekjole, som klcedte hende saa straalende, og Gerda vidste at scette hendes Håar op paa en nydelig Maade. Neppe var de fcerdigc, for Fru Brauer atter traadte ind. ~Der er en Herre, som mangler en Dame til Francaisen — kom dn min Tue!" sagde hun til Maggi. Opbydende al sin Sclubehcrstelse fulg?e Maggi hende ud. ~Det er en spansk Adelamand," oplystc Tante Villa, som oe gik nedover Trappe». Ved disse sank Hjertet ned i Maggi. Dun var ndseet til Offer for en Hpanicr, som rimeligvis ikke forstod hendcs Tysk. Som de traadte ind i Salen, flog der oem en Lysglans imode, som ncesten Maggi, og en munter Melodi op paa Piano og Fiolin. Som i en Taage saa hun Grupper af elegant klcedte Herrer og Damer siddc om et Bord i et Hjorne489 , af Sakn, hvor dor stod opstillet et helt Batteri as Champagneflasker. Fra Bordet reisle sig en hoi, krafngt bygget Herre med gulagtig Ansigtsfarue, forte, stikkende

Dine og graasprcengt Håar, der var nedkjcemmet over Panden, men kun skjulte cndel af det moddydelige Udflet, som saaec, der. Han var ifsrl Livkjole og blaa Silkeucst med blanke Knapper. Med et graadigt sanseligt Blik maalte han den unge Piges deilige Ansigt og jomfruelige Skikkelsc og formelig slugie hende med sine sorte Dine. Maggi var bleg som Dodcn, idet hun gjcngjceldte hans Hilsen. Han gjorde en indbydcndc Beucegelje mod Bordet og Maggi satte sig ved haus Side. ~Bj»ieckBn henueudte hun sig med bcVucnde Stennnc til ham. Hau smilte og ryftet paa Houedct, som for at sige, at hau ikke forstod h>)nde. Nn grcb han en Flaske, Mnket et Glao fuldt af den fkummeudc Vin og stodte sit Glas ind mad hcndes. Maggi hcruet det og dråk med ham, dråk det helt ud, da han trengte Kraft til at spille sin frugielige Rolle. De andre Herrer om Bordet samtalte muntert med sine Damer paa Hollandsk, hmlket Maggi ikke forstod, men Sproget lod nskjont for hcndes Dren.490 / Spanieren atter i for hende og dråk med hende, men dcnncgang nsiet hun sig med at nippe til Glasset. Der lsd et dumpt Slag paa en (Hongon.- Alle reiste sig. Musiken lod, man stillet sig op til Fran caisen, Maggi ved SpaniercnZ Side, Saa begyndte Francaisen. For en Uindoiet som tom ind her og kastet et Blik paa de Dansendes Rcekker, maatte det synco, som han befandt sig paa et aristokratist Bal, saa moderne elegant Herrer som Damer var antrnkne, saa korrekt og routineret Dansen foregik. Men saa man ncermere paa det, bemcerket man nok det florete, forlorne Skjsge ndtryk i de fleste Pigers Ansigter, det frivole i Mcen denes kyniske Leuemandsansigter. Champagnen havde givet Maggi Farue i Kinderne og en Tmule Mod. Mange Herrero Blikke flestct sig begjcerende paa hendes herlige Skikkelse, Skinsyge og Spot lyste hende imodc fra de frcekke Piger, der allerede var indforlivcde i Lasten og ikte likte en saa straalende frist)ttiualinde til at for dnnkle dem. Dansen var endt, Musiken forstummct, et efter et af Parrene forsvandt ind i Kabinettcrne paa begge Sider af Salen. Med Rcedscl saa Maggi, at hun var alene med Spanieren i Talen.491 van bod hende sin Arm, men hun nslet med at modtagc den. Nu slag han raskt Armen om Livet paa hende og Irak hende med sig ind i et lidet Kabinet, huor en Lampe med rosafarvet siuppel bredte sit magiske Skin over en bred, mcgct lav Seng med et broget Silke- tceppe over. Ved Sengen stod et Bord, men hun saa ingen Vin der. Maggi var fortvilct indtil Doden. Hun forstod godt, at af dette Menneske, hvem hun ikke engang kunde giore sig forstaaelig for, havde hun ingen Naade at vente sig. Og den rode Medicin kunde hun jo nu ikke benytte sig af. Spanicren sagde noglo Ord i sit egct Sprog, slak Haanden i Lommen, trak cndcl Guldpeuge op og lagde dem paa Bordet, betydet saa med en vaand bevcegelse den unge Pige, at de var til hende. I sin vilde Fortuilelse undfangct Htaggi en Plan en Plan, der maatte synec, en anden sindsyg. Hun greb om Guldstykkerne for at tåge de,n til sig og lod en af dem falde i Oulvct og bsiet sig ned for at tåge den op. Tpanicren lo tilfreds som for at sige at Guldet aldrig forfeilct sin Virkning paa Som Maggi atter hcevct sig op med i Haand sik hun med en magelos Bchoe,idighcd sat492 den lille Flaske for Munden og brak af den, uden at Spanieren bemcrrket det. Men i den ophidsede Sindstilftand hun befandt sig, sanset hun ikke paa at hun dråk den rsde Median helt ud. Med udbredte Arme gik Spanicren 'imod hende. Maggi veg nlbage for ham, han ester. Men just som han vilde gribe om hende sank hun med et hsit Skrig i Gulvet. Der laa hun hsit stsnnende, spraellende i Krampe, Fraaden stod hende af Munbcn og hendcs Oine blev Glasagtige. Med en Ed var Spanieren rykket tilbage og stod nu og bctragtet hende paa engang rasende og uhyggelig tilmode. Han kunde umulig tåge dette for Komediespil, men trocdc at den unge Pige, som r>ar udseet til hans var bleven rammet af et eller andet Sygdoms tilfceldc. Ttedse stcerkere blco Krampen, hun fagtet med Hlrndcrne og talte vildt i sit egct Sprog. Hail gik ind i Talen og trak heftigt i Klokke strengen. ester viste Outel Vrauer sig. Spanieren trak ham med sig ind i Kabinettet og pegte paa Maggi. Brauer blcu hsift forstrlekket og samtidig cergcrlig.493 .han udspurgte Spanielen paa Fransk, hvordan dette var gaaet til. I samme Sprog fortalte denne ham kort og godt at Pigen var kommen i denne Tilstand, da han vilde omfaune hende. Braucr havde vistnok hort om nerusse Anfald fremkaldt hos unge Pigcr ved Tkrcek eller anden Sin dcts men han dog at dette ytret sig utrolig voldsomt. Han kaldte sin hustru til. ~Men hvad er nn dette for Galskab?" sagde denne. ~Vi, iuaa faa hende bragt op." Til Spameren sagde hun paa Fransk: ~Vi har en anden meget smuk Pige, som jeg skal sende ned til Dem." ~Nei, jeg har faaet nok af Djceuelskabet iaften," brnmmet denne og gjorde sig redc til at forlade Stedet. Tjenere bleu tilkaldt, og Maggi bleu baaret op paa Vcerelset, huor fremdeles opholdt sig. Ved Synet af den Ulykkelige skjsnte hun strar hvad var gaaet for sig og blev hoilig forskrcekket. ~Bring hende bad Fru Vrauer og fjernet sig derpaa. Tet var et haardt Stukke Arbeide for Gerda, at faa afkloedt Vlaggi, der frcmdeleS laa i Krampe. Ta hnn saa i dennes Lomme fandt den tomte Flaske,

kom Gerda i den storste Forfcerdelse.494 ~Ak, hvad har du gjort, mit stakkels stsnnet hun. ~Dette staar du ikke over. Du stal aldrig mere plages af frcekke Vellystlinger. Din Ilskyl dighed er nok frelst engang for alle." Og hun fcelte Taarer for sin Veninde, hvem hun allerede anfaa for Dsdens sikre Bntte. En halv Timestid efter ophorte Krampen. Maggi laa stille og übovcegelig der med lulkede Oine og Dsdsfarven over sit Ansigt. Var det ikke for at Barmens sagte .vawcn og Synken forraadte Aandedrcettet, vilde Gerda antagct h>,'nde for dod. .'ittde Kapitel. Gilbcrt hos Vrauer. Maggi bleu liggende i jamme dodlignendc Dvale hele nceste Dag og paafolgende Nat. Forst om Mor genen derefter vaagnet hun til Bevidsthcd og fandt Oerda siddcnde ved sit Leie. ~leg har vist vatret megct syg," sagde hun med mat Stemme, ~jeg kan ikke erindre noget sidcn ." ~Tv har nok vceret Dsden ncer, min Kjcere, nu haaber jeg at du staar det over, men hvor kunde du nu falde paa at drikke af den rode Medecin — og tomme hele Flaskcn ud," ~leg kunde ikke faa tomt den i dette Uhyres Glas," svarede Maggi, ~og jeg vidste neppe hvad jeg gjorde, da jeg drat af den selv." ~Kanste det alligeuel var det heldigste. maa du holde Tengen nogle Dage endnu, og jeg faar Frist til at handle."496 ~Ak det ser saa sorgelig haablost ud," sukket Maggi. ~leg skal redde dig!" lsd det energisk. ~Tag det nu kun rolig." Hun bragle hende noget Bouillon, som Maggi dråk, saa ssunet hun atter ind. Cn Stund ester kom Fru Brauer ind og spurgte efter Maggis Befindende. Gcrda meddelte at hun var kommen til Bevidsthed, men var meget svag og atter ssvnet as, vistnok svceuet hun endnu i Fare, tillagde Gerda. ~Godt," sagde KolM-sken, ~Da blir hun nok frisk igjen — jeg tror, det var Spanieren, som vette skrcemte hende. Ntrste Gang faar vi lade hende faa en mildere udseende skaualer, saa giver nok de Griller sig snart." Endnu i fire ?age blev Maggi liggende og gik stadig fremad i Bedring og tog N<ering til sig. Fru Brauer glcedet sig hcrover. Da den femte Dag kom, traadte hun om Formiddagen ind til de to Piger og henuendte sig til Maggi: ~Nu faar du staa op og pynte dig, min Due, iafton maa du tiltrcede din Tjeneste igjen." Maggi blev meget bleg og forfcerdet, men nu faldt Gerda ind: Tailtc Villa, hun er endnu meget svag og kunde kawke faa et Tiloagefald."497 Fru Braucr maalte Svenskepigen med et over rasket, mistcenksomt Blik. Fsrst nu faldt det hende ind at Gerda maaffe hemmelig 'sympalhiserte med Muggi, ja, hun spurgtc endog sig selv om maaske ikke hele Maggic, Tygdom var simuleret. ~Intei Sludder, Mamselle!" sagde hun barskt til Gerda. ~Nu staar hun op, ellcrs skal snart min Mands Hundepidsk lcere hende noget andet." Maggi for op as Sengen. Frucn gik lige ned til Vrauer for at meddele ham om sin Mistanke. Ester hendcs Bortgang vendte Maggi sig imod sin Veninde og huistct fortuilet: ~Nu er alt ude!" ~Ikke endnu," svaret Gerda, hun sad med Blikket rcttet stivt, grundende fremfor sig. ~Men det ser jo ogsaa nd som denne forfcerdelige Kone har fatlet Mistanke til mig — kanske til dig ogsaa." ~Det snneo at ucere Tilfceldet — og da .. da maa oer ske noget for at redde dig fra det ucerstc," tillagde hun, idet hendco lyste uhyggeligt. ~leg har ikke mere af den rsde Medicin, og den vilde forresten ikke hjcelpe det ringeste." ~Hvad er det, du mcner med noget forfcerdeligt?" ~leg mcner, at naar eli ung uskyldig Pige som der bringeg i saadan)iod af onde Mennesker, maa 32 — Maggi West.498 der gribcs til et ganske forfcerdeligt Middel til at frelse dig. Og det siger jeg dig, for du falder for en as disse Vellystlinger iaften, maa Vcdkonnnende do for min Haand." ~O det vilde jo vcerc at begaa et Mord!" stonnet Maggi. ~Et Mord i Nodvcerge!" lo den anden koldt. ~Selv om dn tror at kunne forsvare det, hvad gauncr det otz saa." ~Nei," skaret (»erda, idet hun gik over Guluet, ~her maa noget ftorre til for at bringe oo i Frihed. Men jeg maa ialfald have Frist denne oucr. Hold nu Modet oppe, min tilfoiet hun og lagde Armen om Maggio ~Det er sandt. Gud kan endnu hjcelpe os jeg glemmer ham ncrslen i al denne fortviledc Clendig hed, som ncestcn er mere cud jeg kan bcere. Stundom fnigler jeg for at gaa fra Forstanden." Og hlin brast i (^raat. ~Ia grant kun du, min Xjcere," sagde (Herda uendelig beua'get og tog hende ind til sig, ,e!"499 Maggi kncelle ned paa Guluet og bad med lav Stemme, men saa varmt og indtrceugende, at Gcrda fik Taarer i Oincne ved at ho>c det. Og Bsnnen styrket Maggi og gjorde hende roligere tilsinds. ordnet hun sig. Formiddagen gled stille hen. Da de havde spist Middag sammen, viste Fru Vraucr sia, hun bar eudel Tsi paa Armen og saa megct blid nd. ~Hor nu min lille Due," hcnvendte hun sig til Maggi. ~Brauer har forespurgt sig hos en Lcege om din Sygdom og forklaret ham, hvordan den artct sig. Lcegen erklce.rte, at det maatte ucere Tyfus." du stare Alverdcn!" skreg (Herda i forestilt Be styrtelse. ~Tyfuo, denne farlige, smitsomme Sygdom!" ~la, den er meget farlig, ineget smilsom. >>ele mit Etablissement kan blive smittet jeg grssser bare ved Tanken paa det," ~Da bliuer vel jeg ogsaa syg," fortsatte (^crda. ~I maa isoleres begge to, baade EderQ Toi og Vcerelse maa deoinficeres. Se her," tillagde Fruen, idet hnn lagde frem det medbragte Tsi,

~nn maa stifte om fra Top til Taa og komme ned i et andet Vcerclse og tilbringe nogle Dage der. Se saa, rap Eder!" Hun bleu hos dem,, saa de to Piger ikke stk An ledning til at meddele sig til hinandeu, mens de sig af og paa igjen.500 Saa fsrte Vcertinden dem nedover Trappen, kaldte paa en Pige til at bringe en Lygte, og nu bar det ned i Kjcelderen, gjennem en lang, msrk Gang, der syntes ingen Ende at vilde tåge. Tilsidst stanset Fru Brauer ind mod Viuruceggen, hvor der ikke syntes at vcere nogen Dor. Hun trykket paa noget, og en vceldig Kvadcrsten dreiet sig rundt, saa der fremkom en Aabning. ~Her stal vi ind," sagde hun. De kom ind i en ny Gang og fulgte den til en Icrndsr, som Fruen laaste op. Her var et fugtigt Kjcclderhul uden noget Viudu, en brcendte under Tagct og Halvdelen af Gulvct as et usselt ~Her faar I tåge tiltakke," sagde Fruen, forlod dem og stog lerndsren i Laas. Da hendes Skridt forstummet i Gangen, vendte Maggi sig mod sin Veninde. ,/T«nk, Lcegcn troedc, at jeg havde Tyfuo!" ~Nei, nu er du altfor troskyldig, Maggi," lo Gerda. ,/Tkjouner du ikke at dette er et Fis." ~Hvad skulde det vcere godt for^" ~Politiet maa haoc sat sig i Beucegcl'e. for at finde dig. Og nu skal der holdcs Razzia her. Derfor stjuler Praucvs os paa et Sted, huor ingen tan finde os."501 ~Men jeg forstaar ikke, hvem skulde have uarskoet Politiet." ~Det er vel nogen nf dine zycere i bjemmct, der har anet Uvand og henvendt sig til Politiet." Maggi tankte sig om. ~Da ved jeg ingen andre end Fru Larsen." ~lallefald har vi mi nogle Dagcs Frist. Saa kanste vi kan hitte paa en Uduei." Gerda Mttct fnldstcendig rigtig. Det var Frygten for Politiet, som fik Vraners til at sende de to Piger ned i Kjcoldcren. Tamme Dag havde Agent svorner Wid dings Telegram og kjorie til Vrauers og bad dem lrMc sine Forholdsregler. da en Nordmnnd vilde konnne til Amsterdam for at opspore den unge Pige, som Fru Hiuders havde solgt til dem, og Folgerne kunde blive yderst di)ta.'nkelige for Egtcparret. Altsaa maatte de holde sig forbercdte paa al Politiet vilde holde Nazzia i deres Hut.. Da Korncr Tågen efter saa Gilben Rambsll stode sammen med Froken Hagemann, bleu 3agen endnu mere bekrnkclig.502 Efterat torner som meddelt havde uarlkod Fru Hinders, tog han til Vrauers og holdt Raadstagning med dem. Det bleu at Komer stnlde finde sig hov de ncermest folgende Aftcner far at ucere tilstede, naar Gilbert nnder Lcdsagrlsc af en Politi mand kam hid far at soge sin (Mede her og sclu so til at deinle Fare glcd oucr. svornor fandt det ved denne Leilighed klogost at maskere sig med sort H^lskjVg. Da Vranero Etablissement var et a f de mest fashionable i Amsterdam var det hoift sandsynligt at (Mbert vilde komme til at stille sine Under ssgelser her. Komer paatog sig en Tjenerc, Skikkclse Hos Braners. Og allerede anden Aften fan (Mbert trude ind i Talen sammen med en elegant klcedt .Verre, hvem han nmatte untage far Detektiv. Gilbert henucndte sig til den formentligc nied Foresporgscl om der ikke fandtes någen norsk eller dansk Dame her. Denne svaredc at dette ikke var lMbcrt og hano dråk Champagne med Damerne og nilderholdt sig med dem, men som om de ikke solte sig tiltalte as nogen as dem, drod de hastig op og gik. Taaledes var denne Fare fjcrnet. Braner knnde503 atter uden Ncsiko lade Maggi West vise sig i Salonncn og ~gjsre Tjencste." Nu havde torner dm anden Funktion ncmlig at ssrgc for at Gildcrt ikke slåp levende fra Amsterdam. Tette lod sig ikke gjsrc, saalceyge han har>de Folge med Detektiven. 5 9de Kapitel. Maggi fortabt Drt var fjerde Dag (Albert befnndt sia, i Am sterdam. Huer Aften havde han nu i Mlgc nied Detektiven streifet om paa Vyeno Pigehuse, huor han vmnmcdes over Elcndighcden og ucndte fortvilet 03 nedbrudt til bage til Hotellet. Mere og mere begundte han at frygte for at Maggi sletikke befandt sig hor i Amsterdam, men var solgt til et andet Land. Ak, hnn kunde forlcrngst verre bukket under for disse skrcekkclige Mcnnestedyr. I fin fortuilede salte (Albert, naar han kom hjem om siwrke Drik!e tillit for at faa Soun — sov til langt udaver Dagen og maatte atter soge Stimulancer. Agneie Hagemann havde indlogeret sig her paa Hotellet — Gilbert havde tilbudt sig at lcrgge Penge505 « ud for hende. De llf og til i Holelleto og talte sammen. Hun sogte at trosle ham og indgiue ham Haab; hun sorget ikke oucr torner nu; hcndco 5-tjlrrlighed var gaact oucr til et rasende Had mod denne Mand, og hendeo Hjerte var opfyldt af bmndende Ha.'un!orst. Denne Aftcn hcwdc Detektwen sendt Gi!bert Bud om at han var hindret fra at ledsage ham, men havde opgivet ham nogle Adresser paa nogle offentligc Huse. Gilbert havde ifort sig sit og gik nd gjcnnem Hotelrcstauranten. Der han af en sortstla:gget Herre en ftja,'gls>o rodhnaret Mandsling foin et-Bord. ~Der er han," huisket den fsrste, som var Korncr. ~Han gaar alene ud iafteu ~- folg efler!" ~Han skal ikke undgaa mig," sumet Mandolingen med et hlioligt Tmil og gik ud. Det var en Irkrnder, hvem Komer havde loved til at rndde Gilbcrifasveicn, en Tnigmorder af Pro fession. Idet denne gik nedover Trappen, gled han-og faldt Da han kom ud, var (Albert ikle at se. Mrgerlig san Mandliygen sig om til alle Pllidsclig lyste hano Ansigt op. Derhenne paa Hjsrnet. huor

Hyreuoglieil holdt, saa han sit udsogte Offer stanse og ta,'nde en Cigar. Irkenderen stjod Fart diohen.506 Han naacde from, just som den unge Mand steg op i en Vogn. Irlamderen steg cp i en anden Vogn og gau hvidstende Ordre til at kjsre lige efter den, som nn rnllet afsted og ikko tab? den afsyne. Himmelen var overskye:. Vinden blåste i stcerke Stod og snart begyndte det at smaaregne. Mandolingen saa at Kalcschen bleu slaaet op paa den Vogn, han forfnlgte, men drod sig ikle om at gjore det samme.)cn bar det frem gjennem Gader og Ttrwdcr, meno det blwfto og regnet stcdse stwrkerc, og Msrket tog lil at brede sig over Byen. ~Storartet Veir til min Bedrift," mnmlet Irlcrn deren. ~Han skal ikke nndgaa mig." Ester ca. -_>5 Minnttcrs Kjsrsel holdt endelig den fsrste Vogn ndenfor et stcerkt oplyst Hnc,, og Irlamdercn saa den nnge Mand stige tid, gwe Kndsken en Ordre og ringte paa Porten. Mandolingen saa sit Osfcr sorsoindc ind as Porten, medens Vognen uentct ndcnfor.« lod Irkrnderen holde, steg as og betalte Kudtten. Da denne var kjort bort, stillet han sig ind og holdt Die med Porten.507 Dag var Maggi og bleune forte fra ,>tj«lderen op til sit gamle Va:relse, Fru Brauer havde meddelt deiu, ai do om Aftencn 'kulde gjore Tjenosle. Ta det led mod den Tid paa , (s'ftermiddagen at (pjaster kunde listct Fru Brauer sig opad Trappen til de 10 og tittel iud gjennem en Tprcrkke i Toren ior a! belure dem. vuu havde slltlci eu vi-,- Motanke til den:. De w Pigcv i'ao om 3ide paa Tengkanten. , laa et Udtrnk as dnbi 35rgmoo ooer -.Uiaggis smulle Ansigt. ~v!)oidan skal dette blmc'" s'/.kket l)un i eu for lvilet Dove paa Tysk, hoilket Tovog ofle talte samme», da Gerda havde saa ondt for ai fovstaa '.^or'k. ~310 l paa, hvad jeg dar lod det fra ~Dl! stal itt'e lide iloerlast." ~Oa jeg tlinde forw,' ved' dleu Maggi. ~DeZ mldc falde dig lneget van'teligt. At' huor "jeg,uar rcod for dig, oengang r,u haudc dru"ket den rode Mediein, >'o:n var beftein: for din spanske kavaler og du blcu faa Mediein nk jeg af en tml Apotheker, som t'o:n hio. Han forklara mig, huordan jeg Ninde gjore en Nr>cn sng ved at blande Medieinen i en Dnk til liain."508 Som der pludselig var gaaet et Lys op for Fru Vrauer, bleu hun msrkersd i Ansigtet af Harme, og hendes smaa Griseoine ftjod Lyn. Samtalen derinde var stilne! af, men Fruen havde hort nok. Hun lisiet sig nedover Trappen og gik ind til sin Mand. Mellem dem fsrtco en kort, heftig Raadslagning. ~,vor nu, Maggi," sagde Gerda efterat Fruen havde forladt sin Lurcrpost. ,/Icg stal se at holde mig i laerheden af dig dernede og ile dig tillMlp, om jeg skjonner at din LEre staar paa Spil," Maggi hang trostesls s med Houedet. Gerda tog frciu en liden Vog og gav sig til at lwse i don. Da for hun pludselig op og slag sig for Panoen. ~Det var en raabte hun. ~Hund mencr spurgtc Maggi. ~De°t glimtet frcni for miss en Nduci til Frelse en frygtclig Idtt!" ~hvad er det»fan^" vilde svare, men haldt inde, da der lsd tunge Skridt opooer Trappen. Torell blev revet op. Ind traadte kraner med en Nidepidsk i Haanden. Efter fulgle hans Kone. Vegg,,' sna ophidscde nd. ~)cn du nnd din, rode Medicin, som sletter den unge Gaas op mod os i" brotte Fr-ien. ~Det stal du fan din kontante Vclonning for. Klced af dig!"509 ,/)iei, jeg llceder ikke af mig i Herrers Ncer vcerelse," svaret Gerda, medciw Maggi stod der stiv af Tknvk. Nu slyrtet Frnen los paa hende og rev Kjolelivet af hende, og dcrpaa Linnedct, saa hnn stod blottet ul Vivet. ~B»gt Deln!" hvinte (^erda. ?» nceste Moment greb Nrauer hende i Skulderen og lod Pidsken huine los paa bendec, Ryg. ~3laa hende ikke!" graat Maggi og vilde lcegge sig imellem, men Fruen greb hende brutala i Armen og slamgte hende den ene Seng. bed Tcenderne sammen, og ingen Tmertes lnd kom fra hender Lceber, Tlagenc haglet ned over hende?» huidc saa der bleu rode og blaa Striber, og Blodet flod. ~Te," Meg Frnen til Maggi, ~se, hvad dn har at vente dig, om dn ikte blindt lnstrer mig." Den nnge Pige graat. ~Vil dn nn frafalde stige 'treg Braner til sit idet han holdt inde med Tlagene. ~la, ja!" stsnnet Gerda, Blodet flod hende ned over Ryggen. ~Og det stal ucere forbi del Mastepieri mellcm Eder to," sagde Fruen, idet hcndes Mand gik, ~Dn skal faa dele Vlerelse med nogen anden."510 Hun trak Maggi med sig ud og ind i Sibekorri' doren, ind af on Dsr. Der sad en vodhaaret Pige med et grsnligt Ansigt. ~Her er on Nekrut, som skal ucerc din Kamerat," sagde Fru Braner til den Rsdhaarcde, som flog op en spotsk Latter, Fruen gik. Tenne nikket. ~Er det dig, soir. faar Krampe, bare Mandfolkene kysser dig?" haanlo den anden. Maggi suarcd hende itte, hnn sattc sig stille ned paa en Tto!,, helt Dodscno fortuilct. Snart lod bnldrcnde Mnsik nede fra Salen, og den Nodhaarede tog til at gjsre Toilette. Ti Minntter ester aalmedes Dsrcn, Fru Brauer viste sig og vinket Maggi ud. ~Nu faar du u«rsaagod gjore Tjeneste," sagde hun. ~ver' er kommen en ruosisk Oberst, som dn skal vise dig clskvlrrdig imod. Viser du dig saa faar du fole min >>nndepisi." Hun fsrte Maggi ned i Salen, huor et lidet Selstad af Herrer og vusclo Damer sad om et Nord. For sig selu i et Hjsrne sad en sucer, uniformerct, middelaldrende Herre med sort, busket bclskMg og et koldi, haardt Ansigt prceget af Naahed og Nrntalitet. c!!ttn

B>> sagde den sisdhaarcde til Maggi.511 Fruen forte Maggi hen til ham. .Vans Tine lyste sanselig op ved Synet af hende, han nikket og indbsd hende med en Haandbevcegelsc til at sidde ned. Han hcnuelidte nogle Ord paa Fransk til hende, men Maggi rystet paa Hodet, som for at sige, at hun ikke forstod ham. Nu stjHnket han et Glas fnldt af Champagne og stsdte sit ind mod det. Maggi tog Glasset og nikket til ham men nippet knn til det. Brauer gik gjcnnem Salen, og som han passerte forbi hende, HMet han hende truende i Dret: ~Gjsr din Tjeneste, eller dn faar danse under ,^undepidsken," ~('ar du da forladt mig, Gud?" sukket hun for sig selu. Hcndcs Blik flsi flakkende over som sogende ester Redning. Da saa hun en spids Appelsinkniu ligge paa Guluet for hendes Fodder. ,vun slåp sit Lommetorklcede ned, boiet sig og tog det op sanimen med Kniven. Nu stod det fast hos hende, at for hun faldt for delte Umenneske, skulde huu stode Kniven i sit ,vjerle. >>un befcmdt sig nu i et saadant Oucrmaal af For tuilelse, at hun ikke tangere var fuldt normal.512 Russcren hccvet Glasset mod hcndes, dcnnegang tomte hun det ud. Men da hmi atter vilde fylde hendcs Glas, gjorde hun en BevVgelse. Saa reiste han sig og bod hende Armen. Hun fnlgtc ham ind i det samme Kabinet, hvor hun sidst hande uceret. Nu udstrakte Obersten sine Arme imod hende. Hun veg tilbage og sendte ham et Blik, hvor hcndes smukke 2ine bonfaldt ham om at lade hende ifred. - Han udstodte en hces, raa Latter, som sagde hende at hun ingen Naade kunde vente sig af ham. Han styrtet 100 paa hende, men hun flygtet hen i en Krog, trak s<niocn og rettet den mod sit Vryst med et Udtryk i sit blcge Ansigt, der lod ham forståa hvad hcndeo Mening var. Han brummet en Ed i sit cget Tprog og talte endel Ord, huormed han snntcs at tilsllinde hende til at lade saadan Galskab fare. Men for hun uidstc Ordet af det, bleu hendes hoire Arm grebet bagfra og Kniven uristct fra hende. ~Din Djcevelskat!" freste Fru Braucr, der var dukket ind af en Pancldsr. ~Nu fsier du dig, eller du stal strigc uuder Pidsten. Hastig forsvcmdt hun med .Wuuen.513 I nceste Moment styrtet Russeren sig over hende og knuget hendes stanke Legeme i sine stoerke Arme, og hun kjendte hans hede Alkoholaande mod sit Ansigt. ~tzjcelp!, Hjcelpi" huinet hun. Ingen lod til at hore hende. Han knuget hende vildt ind til sig og kysset hende brutalt, saa hun holdt paa at miste Pusten. - Og som han bar hende hen til Sengen, vidste Maggi, at hun var fortabt. 38 — Maggi West. 60de Kapitel. M Mord.' Vi saa Italiencrcn tåge Post udcirfor det Hus. hvor den Mand, han forfulgte, var gaaet ind, medeno Vogmnanden ventct udenfor.))tcgnct faldt tlet, og Kudsken, som ikke var ud styret til at modstaa saadant Vcir, fandt snart paa at scette sig ind i Vogncn under den bestyttende Kalesche. Snart begyndte han at duppe med Hovedet. Dette saa Italicneren fra sin Speiderpost. Langt om llenge aabnedes Parten, og den Mand, han ucntct paa, kom ud. Italieneren skyndtc sig bag Vognen. Dan saa sig om ester Kudsten, traadte hen til Vagnen og bemcerkct ham. Han sagde nogle Ord til ham. Kudlken skoat op. I samme Moment styrtct Italiencrcn sig over fit Offer og dorci Dolken ind midt niellem Skulder oladcne paa Herren.515 <. Med et lMt Skrig faldt denne forover, med Over kroppen ind i Vognen krympende sig i Dsdskampen. Hastig var Italieneren flygtet ind i et msrkt Smug ligeved. Kudsken, som troede at hans Offer havde faaet et Slagtilfttlde, streg om Hjcelp. Flere Personer kom styrtende til, og nu bleu der et svare Opstyr. Mau streg op at her var begaaet et Mord. Nu kom Italieneren rolig gaaende til som om han intet vidste om det He^e. En Politimand var kommen til og en fintklcedt celdre Herre underssgte den Ulykkcligc. ~Nu, Hr. Doktor?" sagde Politimanden. ~Her er intet at gjsre, Manden er allerede dod," erklcerede denne. Italieneren fjernet sig. En Stund senere msdtes han efter Aftalc med Ksrner paa en Kafk, som laa ikke langt fra Stedet. ~leg horer. De har gjort Deres Sager godt," sagde Agenten. ~De ved det allerede?" ~la, en Droschekudsk kom ind hid og fortalte, at en Mand, han havde kjsrt, var bleven dolket. Efter den Veskriuelse han gav as Myrdede, kunde jeg ikke vcere i Tvil om hvem det var. Men han bar ingen Tegnebog eller Papircr paa sig."516 > ~De er vel bleuen ham frastjaalet under Opstyrct," mente Italieneren. Han fik sin Blodlon, og Komer gik nceste Morgen hen og sendte et Zifertelegram til 3iorge til Widding. Vi vil folge dette Telegram, som det naaede frem iil Lindeuold og blev overleveret Widding oppe paa hans Vcerelse. Dette Zifertelegram lod (). erpcderet med et Dolkestik gjenncm Hjertet. Mere senere. K . Widding smilte over hele Ansigtet, som han hande tydet Depeschen. ~lasaa, min kjcere Gilbcrt, du har cnot dit fagre Jordliv nn," sagde han. ~Icg skal have Lyst til at hsre noget ncermere om det. Haaber at de har ester ladt, dit Lig saadan, at din Identitet kan beviser. Taa bliver min (s'lstede og jeg Arvinger til det Hele." Det banket forsigtig paa Dsrcn, og Lona Ble^sing Viste sig. ~)iu, er det dig, min Kjcereste." Han vilde omfaune hende, men hun trak sig tilbage. ~Nu," sagde han, ~yuorfor er du saa studQ mod mig, min Pige?" ~Du ved, jeg ikke bryder mig om noget

snadant, iallefald ikke nu."517 ~Du faar finde dig i det," sagde han og styrtet vildt los paa hende og stog Armene om hende og kysset hende brutalt. ~Uf!" skreg hun og rev sig los. ~Det lugter Medicin af dig." ~Det kan det umuligt gjsre nu. leg har ikke drukket uogct nu." ~Hvilken Medicin bruger du?" ~Denne her," svarede han og trak en Flaske frem. ~Den hedcr Absinth og strammcr saa godt op." ~Hvao vil du forresten. Lona?" ~Icg vilde bare sige dig det, at det ikke paoser sig at du /lapper Stuepigen, naar du moder hende i Trappen." ~Hahaha, du er alligeuel jalour?" ~)cei, jeg er ikke det, men jeg synes at du burde opfore dig som en Gentleman." ~Det stal jeg lceggc Vind paa, min Elskede." Lona fjcrnct sig hastig. Han skulde bare vidst, huorsor hun aflagde ham denne Visit. Netop for at faa Nede paa, hmlken Medicinflaske han bcnyttct sig af. For huer Dag som gik, vorte Lcengsclen hos Lona efter at blive denne sin Forlouede kvit — hun hådet og afskycde ham, medens hun clskcde Dr. Lind af hele sit Hjerte.518 Nu havde Lona bestemt sig til at rydde Widding afueien ved Gift — og hun havde allercde truffct Anstalter til at skaffe sig Mften. Vi forlod Maggi i det Oicblik, hun ansaa sig redmngslost fortabt til Nnsseren. Da lsd mangestcmmige hvinende Tkrig ledsaget af dump Larm. ~Brand! Brand!" brotte Vcortcn derudefra i sit eget Sprog. Russeren slåp Muggi og styrtet mod Doren og rev den op. En tyk, kvcelende Rog stog ind. ~Gud i Himlen!" stonnede Maggi, som Vellyst lingen fjerncdc sig. Hun solte sig ucd at besuimc, men tog sig med en uoldsom Krllftanstrengelsc sammen og vaklet ud. Den store Sal var aldeles rogfyldt. Her styrtede Herrcr og Damer om huerandrc i uild Uorden, de fsrstc sogcnde sit Toi, og der lod Skrig. Hnlen, lld raab i forstjelligc Tprog. En Kabinetsdsr faldt bragende as Hcengslerne knitrende i rode Flammer, der famget i Porticrerne. I vild Panik ssgte hele Sucermcn mod Udgangen,519 medeW Maggi blev staaende stiv som en Stolte, paany en Afmagt ncer. ~Kom!" lsd en Stemme i hendes Ore. Hun vendte sig og saa Gerda, der tog hende ved Haanden og trak hende med sig ester de andre ud gjenncm Korridoren og ud i Gaardsrummet, der var tindrende oglyst af FlammMcerene fra Vinduerne. Al Orden syn:es oplost. Ingen tcenkte paa at holde Pigerne tilbagc, men hele Flokken stimlet mod den store Port. Snart den op, og hele Sucermen myl- dret ud. Maggi var sremdeles som bedovet og samlet sig forst, da hun stod ved Gerdas Side ude paa Gaden, .hvor det kolde Regn stog hende i Ansigtet. ~Vi er fri, Maggi -- fri!" jublet Tvcnskepigen. ~Og Gud ste Lov og Tak!" huisket den anden. ~For din Skyld, Maggi, maatte jeg gribe til et frygteligt Middel. leg sneg mig med en Parafin kande ind : et ledigt Kabinet, tomte den ud paa Guluet og tcendte paa. Se huor Lastens Nede brcender^" Ildstjceret fra det brEndenoe Huo dredte sig over hendes Ansigt og gau det et helt dcemonist Udtryk, medelw Bvandautomobilerne druste bulbrcnde .og kimende frem. <. lde Kapitel. Lyn paa solblant Himu«l. ~leg forstaar mig ikke rigtig paa det," sagde gamle Nambsll til Eliao Malm, da denne aflagde ham en Visit. ~Det er mig ligesom ikke.'mnligt at faa Maggi til at blive rigtig fortrolig med mig, og det forekommer mig ofte at ucere noget kunstlet over hendes Vcesen." ~Hun foler sig vel endnn fremmed overfor dig," mente Malm. ~Du skal se, det jcvncr sig nok med Tiden." ~Icg vil haabe det, Elias. leg synes hun var saa underlig febrilsk idag." ~Det samme har jeg bemcerkst. Og jeg tror, det kommer as at Kjnrligheden har vaagnct i hendes unge Hjerte." ~Til udbrsd Namboll. ~Til en Mand, som jeg tror, elsker hende igjen."'521 < ~Og det er?" ~Doktor Lind." ~Det glledcr mig virkelig at hore. Doktor Lind er en brau og dygtig ung Mand." ,/la, jeg liker ham udmcrrke^." De talte om forskjellige andre Ting, hvorpaa Malm fjernet sig. Han skulde bare mdst, hvorfor hans formentlige Sosterdatter var saa febrilsk. Denne Eftermiddag havde hun listet sig ind paa Widdings Vcerelse og blandet Giften i hans'Flaske Absinth, og hun uentet sig, at han vilde uydc af denne inden Dagens Udlob. Saa bleu hun fri ham, og selv om det opdagcdcs, at han var omkommen ucd Gift, uildc det vel ikke falde uogcn iud at mistainke hende. Lona Blcssing for det. Nu var det ti Dage sidcn Widding modtog om talte Telegram fra slorner, og de forste Dage efter haudc han uentet paa at Budskabet om Gilbcrts Dod skulde komme hid. Da intet saadant indlob, havde han tclegrafcrct til torner. Forgj<eues ueutct han"paa at fna Svar tilbage. Nu kuudc hau ikke forklare sig det anderledes, eud at Koruer var bortreist, og Gilberto Lig cutcu ikke var sundet, eller det var fuudet men ikke identicerct. Widdiilg havde fortalt Frokcn Lyhr oiu at Gil bert var reist til Amsterdam, sikkerlig for at soge522 Maggi West der. Denne Efterretning virket beroli gende paa Kathinka. Naar Gilbert kom hjem og fandt Maggi paa Lindevold, vilde hun ikke bryde sig om ham, hun WiddingZ hemmeligc Forlouede, og saa blev han kureret for denne Lidenskab engang for alle. Ifslge denne Kathinkas Beregning var hun sikker paa at vinde Gilbert tilbage. Malm var ganet ned i Dagligstuen. hvor Lona, Widding og Frskcn Lyhr opholdt sig, og strar efter samledes de om Kaffebordet. Nogen synderlig

belivet Samtale kunde ikke opstaa her, da flere af disse Personer havde gjensidig imod hinanden. Derfor fsltes det behageligt at Selstabet fik en Tilvcert i Dr. Lind, som pludselig traadte ind. Han maatte ogsaa tåge Plado ved Bordet. ~Har De hsrt fra Gilbert:'" henvendte han sig strar til Kathinka. ~Nei, ikke et Ord," suarede hun. ~Men han har det nu ikke med at strive Brcue." ~leg haaber, han triues oppe paa sanatoriet," uedbleu Doktoren. ~Det er vel just derfor han ikke striver," faldt Widding ind. ~Men nu tcenker jeg med det fsrste at tåge en Trip op og se til ham." Man kom ind paa andre Emner, spijte hjembagte siager, dråk Kafse og nippet til Cyrasaaglassene. Hvordan det nn faldt sig, kom man til^at^tale523 om stcerke Ligheder mellem Personer, som ikke var det mindste i Slcegt. ~la," sagde Widding, ~man siger jo at huert Menneske skal have sin Dobbcltgjcenger." ~Da har nok Maggi sin," sagde Malm, ~thi her forleden da vi var i Byen og ståk ind paa en Automat, kom en hen til os og hilste Maggi som Frsken Bleosing. leg oplyste ham om Feiltagelsen, men han paastod ablolut at Maggi var Frsken Lona Blessing, som havde uceret i hans Forretning som Retouschererske. Maggi og jeg fik dog tilsidft overbevist ham." ~Det maatte virkelig vcere en uhyggelig Lighed," erklMede Kathinka, som vel as Widding havde hsrt omtale ben«ldtc Lona BlcGng men mindst anede at det var denne Dame, som i dette Oieblik sad overfor hende. ~Uhnggelia/ gjenteg Doktoren. ~)ici, det maatte vVre en misundelscsucerdig Lighcd." Og han sendte Lona cd varmt Blik. Widding saa det og rnnket Vryncne. Da gik Doren op, og ind dnkket en stank elegant kloedt ung Mand. Synet af ham fik daade Lona og Widding til at blcgne, mcdcn<s der gik en neruss 3tykning over Kathinkas Ansigt. Den Indtrcedcnde var Gilbcrt Ramboll. Alle reiste sig fra Bordet.524 ~Goddag, Gilbert!" raabte Kathinka fornsiet. ~Goddag," sagde han med et kjsligt Nik. Saa kom Lind og raktc ham hjerteligt Haanden. ~)tci, hvor du ser frist og kjcek ud. Man kan- da se, at Luften paa Sanatoriet har bekommet dig godt." ~Storartet!" smilte Gilbert. Men da nu Widding kom til ham glisende med Tcendcrne og med fremrakt Haand, holdt Gilbert sin tilbagc. Dcrimod gjengjeldte han hjertelig Eliao Malmo Haandtryk. sagde denne: ~Maa jeg presentere — Min Niece Frsken Maggi West - - Hr. Kandidat Ramboll." ~Deres Niece?" sagde Gilbert uden at bukke ~Og hendes Navn?" ~Maggi West," svarede Malm ~Hcei," raabte Gilbert. ~Dette er ikke Maggi West!" Disse Od virket som et Tordenslag paa flere af Selskabet. Lona stod der med kridthuidt Ansigt og syntes fcerdig at synke tver<2 gjennem Guluet. ~,Huadbehager, min Herre," sagde Malm foruirret. ~Dc vil paastaa ..." ~At dette ikke er Maagi West ja, saa meget hun end ligncr hende. Dette er en Bedragerske, som525 Widding har fort hid og udgwet for Maggi. I hvilket 53iemed ved jeg endnu ikke rigtig." Malm greb sig over Panden. ~Har jeg . . uirkelig . . ladet mig fore bag Lyset," stsdte han Ordene frem. ~Skulde dette vcere . . en vis Lona Blessing^" ~Tv store Himmel, det er umuligt!" skreg Lind ncesten fortuilet op. Da brast Lona i Graat. ~Tal, hvem er skreg Vlalm og greb hende i Armen og ryftet hende. ~leg — er — Lona — Vlessing!" higstet hun. ~leg havde aldrig fnndet paa dette af mig selv, men yet var Widding som fatte mig op til det og stelte det saadan at De, Hr. Malm, skulde finde mig og gjenkjende mig ved min Lighed med Deres afdode Soster." ~Elendige Bedragerske!" brotte Malm. ~Og De, lod det til Widding. ~leg lader Eder begge arrestere!" Widding satte et frcekt Smil op, medens Lona skjalu af Rcrdsel. Og forend nogen kunde forhindre det, for hun- til Doren, rev den op og smuttet ud. ~Stans hende!" skreg Malm og styrtet efter hende. men uheldigvis snublet han og faldt i Gulucl. ,van kom sig op igjen og ilet nd.526 ~Det er skrcekkeligt, hvad jeg har hsrt," sagde Lind med ncesten tonlss Stemme. ~Icg har ingen Del i dette," erkwrede Kathinka idet hun ncermet sig Gilbert. Han svarede ikke, maalte hende kun med et koldt Blik. Nu vendte Malm tilbage og sagde anpusten: ~leg fandt hende ikke — hnn er nok kommen sig afsted." ~Lad hende fare," sagde Gilbert. ~Hun har nok knn uaeret et Rcdskab for denne Skurk." Han pegte paa Widding. ~Hvadbehager?" skreg denne op i en indigneret Tone. ~Det behager mig at kalde dig en Skurk. Og nu stal du staa mig til Regnstad. Hvad har du gjort med Maggi West^" ~leg troede det var Maggi West, som lov sin Vci nu," lsd WiddingZ frcekke Svar. ~Nei Tak Far! Du har ovet de skjVndigste In triger mod Maggi og sat Kronen paa Vcerket ved at scelge hende til Holandet som hvid Slavinde." ~Nei, vil man hsre," lo Widding ironisk. ~Hvenr har indbildt dig dettec'" ~leg kan bevise, at det er sandt." ~Kom med Beviset."527 Uden at sige et Ord gik Gilbert ind i Have stuen og forte med sig tilbage en mdunderlig smuk, hvidklcedt ung Pige, hvis sRnder bar Tandhedens blomstrende Farne. Ndraab af Forbauselse og Bestyrlelse lsd fra alle Kanter. Det var Maggi West. <'.2de Kapitel. Ttort Opgjsr. Ved Synet af den rette Maggi vidste Kathinka, at hender Sag var tabt. ~Du store Gnd," sagde Malm oueruceldet. ~stan virkelig to Mennester saa lige^" ,/Tette er Maggi West/' sagde Gilbert.

~Tn, Widding, solgte hende til Undergang, men heldigvw bleu hnn frelst itidc. Og nn er hnn min For louede." ‚F)udstelov!" huiskct Malm. ~Gratnlcrer!" sagde ?r. Lind og bukket for dem. Te takket, og Doktoren fortsatte: ~leg tilladcr mig al trcekke mig tilbage." ~Nei, dll maa blive," paastod (Gilbert. ‚/i.n som ogsaa er bleucn apblandet i de Intriger, der suedes mod Maggi, maa hore hele Sammcnhamgct." ~Godt," sagde Doktoren og satte sig.529 ~,hsr nu Nidding," henvendte Gilberl sig til ham. ~Icg har medbragt en Politimand, og jeg har saa sikre Beviser mod dig at jeg kan lade dig arrestere. Men jea, forskaaner dig herfor, saasandt du allcegger eu oprigtig Tilstaaclse og finder dig i at forladc Norge for tyue Aar." ~leg gaar ind paa det," svaret Widding. Vi uilMe tnette vore Llrsere ved at gjengive det Forhsr, som nu fulgte. Nok er at sige at Widding aflagdc en delvis oprigtig Tilstaaelse. Han undgik omhyggclig at blande Kathinka Lyhrs Naun op i det og meddelte heller intct om at han havde faat Nys om at Gilbert var reist til Amsterdam og at han havde sat torner til at rydde ham afveien. Hellerikke ncevnte han noget om Lsngangcn her paa Gaarden, ‚nen sagde, ai han ved at lytte udenhr Tsren til Godseiereno Vcerelsc havde faat Indblik i en Hemmelighed. der angik Froken Wc»>o Fsdsel. I dette Moment faldt Malm hastig ind ved at sige: ~Nu er vi komne til en Tag, som jeg finder at kun Hr. Gilbert ag hans Forlovedc bor i. Om Doktoren og Frokcn kunde fjerne sig lidt." ~Vi gaar ind i Haucstuen," sagde Kathinka rmtt, og de gjorde det. Hvor forundret b.cv ikte Mlbert ved at hore, at Maggi var hans Onkels cegtefodte Dattcr, hvor bevcrget blev ikke Maggi derved! 34 - Uazgi West.530 Lind havde ingen Anelse um at Kathinka var Widdings Medskyldige. Hun og Doktoren kaldtes atter ind; da fad Wid ding og skrev efter Gilberts Diklat en kort Tilstaaclse af sine Forgaaelser mod Maggi og i samme Tkrivelse forpligtet han sig Ul at forladc Landet inden fjorten Dage for at slåa ned i en anden Verdensdel og ikke scette sin Fod i ?wrge paa mindst tyve Aar. Malm og Doktoren strev under som Vitterlighcdsuidner. Da dette var gjort, gik hen og trak i Klokkestrengen. Tjenercn kom ind. ~Vil De give Ordre til at Wienervognen holder for Doren," sagde han. ~Hr. Widding skal ind til Kristiania." Tjeneren bukket og fjernet sig. Gilbert tog endel Pengesedler nd af sin Dcgncbog og leverte Widding og sagde: ~Her er til N'eisepengc — gaa nu op og pak dine Sager." ~leg trcekker mig tilbage — med Anstand," sagde Widding og bukket for Selskabet. Saa fjernct. han sig raskt. 6 .'lde Kapitel. > Hvad der laa forut» Da Nidding trak sig tilbage til sit Vcrrelse, for bandede han i sit stille Tind Ksrner, hvem han mente havde fort sig bag Lyset, idet han havde meldt ham denne?» Dod. Sagens Sammenhceng var folgcndc: Vi ved at Italiencren udcnfor Hotellet tabte Gilbert afsyne, men siden opdaget ham ifcerd med at stige ind ien Drosche. Men dette var en komplet Feiltagelsc af Snigmorderen. Den, som han forfulgte var klcedt ligedan som Gilbert og havde en vis Lighed med ham. Ester fuldbragt Oicvning Morderen, som meddelt med Ksrner paa en men de i>d, som de her vcrlet, paahortes ndcn de anede det as en Detektiv, der sad i Tidevcerelset og iagttog dem gjennem et Kighnl i Bordveggen. Detektiven var udsendt for at udspionere Ksrner og havde fulgt ham hid til Kafeen./ 532 Da Italieneren kom n 8herfrå, blev han arresteret. Komer gik hen til Telegrafstationen og afscndte don omtalte Depesche til Widding. Ved hjcmkomsten til sit Hotel blev han arresteret. Begge ncegtet at have haut noget med Mordet at bestille, men da Politiet fik fat i den Vognmand, der havde kjort Italieneren, var denne fcerdig. Han domtes til Dsden og henrettedes. Den, han havde myrdet, viste sig at u«re en Franstmano. Paa Komer sad ogsaa Anklagc for Pigehandel. Han dsmtes til ti Aars Tugthno. Gilbert havde samme Aften bessgt et Pigehus for at spore efter Maggi, men vendte trist og haabloV tilbagc til Hotellet. Nceste Dag, da han var staaet op efter sin Mid dagslur, modtog han en Viltet, som sattc ham i stor Forundring. Den var fra Fabrikant lonalhan Valk, der med delte ham, at han gjerne uildc tale med ham, eftersom han havde interessante Nyheder at meddele ham om en'vis Dame, som han vidste at Gilbert havde ester sporet i Amsterdam. Fabrikanten bad ham nn gjore ham den Wre at bcsoge ham paa stt Landgods. Gilbcrt blcu aldeles elleuild af Glcede efter Lys ningen, af denne Biltet.533) Han lad Tjcneren tilsige Frsken Hagemann at mode ham i Salounen. Efterat have'vist hende Billetten, tog han Afskcd og kiMe i Sporvogn ud til Landgodset. Ved Tilkomsten til den smukke Villa med det storartedc Parkanlceg, meldte en Tjener Gilbcrt, at Hr. Valk ikke var tilstede, men snart vilde indsinde sig. Han viste ham ind i en straalende Talon. Tom han havde sat sig ned og i Spoendiug ventet paa Husherrens Ankomst, gik Dsren op. Han vendte sig og for op i maallss Vchyrteise ved Synet af den smukke lnsklccdte Pige, som traadte ind. ~Dn store Gud, Maggi!" raabte han. ‚Mlbert!" jublet hun og de jank i hinandens Arme. Det var en uendelig en ftraalcnde Lyk salighed over dette Mode. En sik de tilbringe sammen, en deilig Time, saa. viste louathan Valk sig, hilste

hjertclig paa Gilbert og gratulerede Parret. Det var ikke Tale om at Giibert fik vende tilbage til sit Holet, han maatte slåa sig ned her. Svcnskc pigen Gerda var ogsaa optagen i Hus. Nu tilbragtc Gilbert og Maggi nogle lykkelige Dage paa Landgodset. Ved hvad 'Maggi fortalte ham fik han forst rigtigt Indblik i alle Widdings Skurkc streger, og han grebes nf en heftig Lyst ul at komlne534 hjem og demaskere denne. Saa frygtct han ogsaa for at Widding under hano Fraucer skulde smede nogen Ranker mod hans gamle Onkel paa i^indeuold. lonathau Valk hold! allerede meget as Maagi, og da nn Gilbert forelagde ham sin Plan om at tåge Maggi med sig hjem og forestille hende for Onkelen som sin Forlouede og bede om hans Samtykke, sagde Valk: ~Men om nu Oodseieren siger Nei:'" ~Da maa jeg give Afkald paa Lindcvold og selu skaffe mig en Stilling, for jeg kan tcenke paa at gifte mig med Maggi." ~Saa skulde i kanske gaa og vente i Aarevis med at komme sammen.),!ei. Hr. Ramboll, det er ingen Mening i. Da har jeg uoget bedrc at foreslau,. Hvis o>odoeieren itkc vil give Kjob, saa vender I tilbage til mig og jeg halder Bryllup for Eder, forcerer Edcr en Villa og giuer Tem, »r. Namboll, en Post paa min Fabrik," Pan-et takket for hano Tilbud, og W<bert maatte love at benylte sig heraf, hvis hans Onkel snllct alt paa Spidscn. Frskcn hagemann indfandt sig nu her i Huset. Hnn var kommen over sin -3org nu, og suntes ikte Tynd i sin irolose lncn: Gjengjceldelsen var kommen. At Widding havde !at torner til at rydde Gilbert afocien, sik han ikte vide.535 '- Nu tiltraadte han hjcmrcisen sammen med Maggi og Frsken Hagemann. Gcrda fulgte med samme Tkib, hun vilde soge sig Tjeneste i Kristiania. Ta de gik ombord fsltc hun sig syg og hostet slemt. Ved Ankom stcn til Kristiania maatte hun indlcegges paa Hospital; hcndeo Lunger vifte sig at ucere stcerkt angrebne. Tet forste Gilbert og Maggi un foretog sig, var at trikke op til Nodclskken og aflcegge Besog hc>B Fru Larsen. Du ur forbauset blev hun ikke ved at se de to. Ru kom det frem at Maggi havde en Dobbelt gjcongcrske, som skulde Wrc Elias Malmc, Soster datter og haldt til pan Lindeuold. Gilbcrt begreb strar at dette maatte ucere et storslagent Bedrageri as Widdmg. Endnu mere Lys maatte han hauc i Tågen, for han skred til Verket. Han aflagde en Visit hos Fru West og bad om at.faa tale med hcndcs Son. Lorentz laa syg og nedtrykt som han var, sik Gilbert ham til at tilstaa alt om hin natligc Intrige. Nu opsogte Gilbert Charles Berg og tvang ham til at afgiue en oprigtig Tilstaaelse. Han nceunle Krcrfting som Wlddings audet Nedstab. Gilbert fandt Krcefting frem, tog med haaroe Hcendcr paa ham og presset Bekjendelscn ud af ham. Nu folte Gilbcrt sig rustet til at aabne Tlagel.536 For Sikkerheds Skyld Havde han til Lindcvold medfsrt en privat Detektiv, der havde paataget sig en Kudsk's Skikkelse og kjsrt ham og/Maggi hid. Kathiuka havde folt en sand Lettclse ved at Widdiug ikke havde robet hende. Altiaa vidste Gilbcrt intet herom, tcenkte hun, og hun kunde forblive her i Huset, og det lovte hun i sit stille Sind, at Maagi aldrig skulde blive Gilberts Hustru. ,vun vilde gjerne ofre sin Formue for den 3ags Skyld, og Vidding skulde lMlpe hende til at rydde Maggi afueien. Huu maatte faa talt nogle 3)rd med ham nu for han reiste og scette ham Stevne i Kristiania. ~Den afstycligc Skurken slipper nu altfor let," sagde Malm harmfuldt eiter Widdings Bortgang. ~Det skor kuv fordi jeg ikke vil have en saadau Sag for Retten," mente Gilbert. ~Det var sandt," sagde Frsken som om hun pludselig-crindret noget hun ucerl)avde glemt. Da hun vilde forlade Vcerelsel, stanset Gilbert hende med de Ord: ~Det' var noget jeg uildo talt med dig om, Kathinka, kam ud i Haveslucn."537) », ,/Du tcenkte vist at Me dig i Forbindelse med Widding nu,", sagde han med bidcnde Spot. Hun blev dsdbleg. ~Icg oed alt. leg ved at du har svundet stjlen dige Intriger mod Maggi og dcltaget i den afttyelige Forbrydelsc at overlevere hende til Vamere." ~Det er ikke sandt — jeg kjender intet til dette!" fortsatte hun. ~Icg har sikre Veuiscr Charleo Berg har tilstaaet. Kraefting hau ogsaa tilstaaet det for mig." Ta sank hun aldeles sammen. ~Det er sandt," hviskct hun. ~Men jeg har gjort det altsammen fordi jeg elstet dig san hoit, (Albert, at ieg itte kunde leve uden dig." ~10, det er en deilig Undskyldning. nu vil du forbinde dig med Widding paany og fortsette dit crdle Vlerk?" ~Nei nei, jeg vilde bare betale ham for at han ikke stal robe mig." ~leg tror dig ikke. Du er en farlig leg har gaact ind paa at staane Nidding, men det forhiudrer mig ikke for at anmelde dig. naar han er reist. Det gzsr jeg ogsaa, om du ikke gaar ind paa de Betingclser, jeg stiller." ~Hvad er det^" >>nu.fulgte ham dcrind, og han lukket Dsren bag d^m.538 ~For det fsrste, at du aldrig scetter din Fod paa Lindevold oftere." ~Det kan heller aldrig falde mig ind, jeg ved at jeg er fcrrdig her." ~Dernlrst at du reiser herfrå om en Time, saa du kan komme med Aftentoget til Drammen, hvor du flåar dig ned hos din Onkel Hans for mindst fjorten Dage." ~Det kan jeg vel." ~Icg scetter en Detettiu til at passe paa at du kummer med dette Tog. Den samme Mand stal holde Widding under Opsigt indtil han forlader Landet." ~Du har intet at frygte af mig

mere, Gilbert," sagde nu Kathinka. „/Indlcdcr dll nye Intriger mod ' Maggi, bliuer det ucrrst for dig selu. Nu folger du mco ind i Dag ligstuen og bliuer der indtil Widding er afreist." „/Nci, lad mig helst faa komme op og pakke jeg har meget at ordne — og saa maa jeg tåge Afsted med Onkel." ~Ia ja, men du siger ikke et Ord til ham om den komedie som her er udspillet. Ikle et Ord om at her er nogen falsk Maggi West." ~Hvad stal jeg oa sigeis" ~At vi er bleucn enige om at hceue vor For lovelse — Nei stop, det stal jeg selv sige. Det er bedst at jeg forst gaar op til ham."539) 'i Et Kvarterstid ester reiste Widding Mllgelig til bageslcengt i Wiencruognen. heldigvis for ham selu var han, idet han pakket sine Tager, kommen til at ftode overende Absintflasken, dens forgiftede Indhold randt ndover Gulvet. Widding hllvdc allcrede i som kjsrte ham gjcnkjcndt Privatdetektiv Madlcr, men lod sig dog ikke mcerke hermed. Tog var han nn bestemt paa ikke at spindc nye Mnker mod Gilbert, men drage til Amerika. 1 si 4de Kapitel. lfftersftil. ?a Gilbert vendte tilbage til de andre i"Daglig stuen, stod Doktor 'Lind inst ifcerd med at tåge Assted. ~Hsr nu," sagde Gilbert til ham, ~jeg maa bede dig fortie det Trama, som er udspillet her idag." ~Det stal jeg nok," svarede Doktoren. ~Vedragersken er romt fra os," sagde Malm. ~Meu det mack vel lykkes 02. at faa fat i hende. Jeg vil spendere en Amerikabillet paa hende forat faa hende afucicn. Der vil uden videre Maggi West indtrcede i den Rolle som tilkommer hende, var Tjonerskabct mcerket noget, saa faa r de sladre sig imcllem derom, indtil de blir kjede af det. Ikke cngang skal faa vide uogct om det store Bedrageri her er suet, det vilde lun iritere ham og gjsrc ham uroiig." Nu faldt Maggi ind:541 ; ' mlde gjerne, at Dohor Aagot Wang stal indmeo i >>emmeligbeden om min DobbeltgjMgerske, eftersom jeg gjerne vil blive bolt retf«rdiggiort over for hende." ..Lad det Ite," sagde Gilbert. ~Godt, saa betror jeg min Kusine det under Tausheds suarede Doktoren. Tcrmcd tog han Afsted. Nu gik Gilbert op til nn Onkel.- ~(>>krdcr mig at se dig saa frist og kjlrk, Gutten min," sagde denne og trykket hans Haand. Gilbcrt satte Ng ned ucd hans Teng. ~var du sccl Maggi West du?" ~la, jeg bleu presenteret for hende." snncc) du om hende?" er megct smnt." ~Og en snild prcegtig Pige, kan jeg fort«lle dig," sagde ~Icg har noget at detro dig. Onkel — noget som jeg frngter for at du ikte vil like." frem med det." ~>iattMka og jeg er dleune enigc om a: hlrvc vor ~,>>vadbc — for den gamle op. ~Og hvad er Grunden, om jeg maa sporge^' ?cr blcu en Pcnls», saa fortsatte GildoN:542 ~leg har sagt Kathinka som sandt er, at jeg ikke elster hende . . . ~Mi, nu har jeg aldrig hsrt," for Godseieren op. ~Og det har du fsrst opdagct nu?" ~leg har uidst det krngc, men nu i det sidste har jeg taenkt saamcget over der og sundet at jeg burde tale oprigtigt med Kathinka, og hun fandt det bedst at Forlovelscn hcevedes." ~Ia ja ja," brummet Ramboll, ~saa er det intet at gjsre ved." Gilbcrt gik ned, snart ester Me Kathinka sig og tog Afsked med ham. ~Bed Maggi komme op til mig og lcese for mig," sagde han. Da Kathinka bragte dette Bud, bleu Maggi hsist urolig. »un frygtet for at Nambsll vilde opdage, at hun var en anden end den, som hau for hadde holdt for sin ? atter. Malm gav hende sine Instruktioner og fulgte hende derop. Hun bleu heftigt bevlrget da hun stod overfor den gamle Mand som hun nu vidste var hendes Far. Ramboll saa forskende paa hende. ~,Vvad er det med dig, Maggi?" spurgte han pludselig. ~leg — ved ikke," soarede hun med stjcelvende Stemme.543) », ~10, det er noget eget ved dig — jeg ved ikke hvad — scet dig her." >vjcempende med sin Bevcegelse sattc hun ng ned ved Tcngen. „ hinder ikke du ogsaa at det er noget eget ved MaggiV" spurgte han Malm. ~Det er virkelig det, Haakon. Ttundom ser lnm saa lnkkelig ud og kan pludselig nedsynke i Tsrg modighed. Det skulde vel ikke vcere et lidct Hjerte anligqcnde." ~Er det saa, Maggi?" sagde Godocieren og lagde Haanden paa hendcs Skulder. ~Vetro dig til mig, mit Barn." ~57 Far!" stonnet Maggi og slog ArmeNe om hans Hale, og brast i Graad. Denne som aldrig var bleven vist ham as Blessing virket saa vidunderlig paa den Gamle, at han ncer faldt i Grant selv. - ~Hvad er det som trnkkcr spurgtc han og strog vcek fra hende. ~leg har ondt for at sige det," higstct hun. ~Nu, jeg skal ikke trcenge ind paa dig. mig, det skulde ikke vcere nogen 3ing dn onster dig^" ~Ikke andet end at jeg kunde ucere dig en god Tatter og faa beholde dig lcrnge," sagde hun. og disse kjccrlige Ord kom lige fra Maggi?, rene vjerte.544 ~Gud velsigne dig, mit Barn!" sagde han og kysset hendeo Pande. Der fulgte en dyb Pause, saa bad han hende lcese for sig og pegte paa Bogen, som laa paa Bordet med Mcerke i. Det vakte ikke hans Mwtanke, at Maggi ikke hustet, hvor de haudc sluttet; han fatte hende paa det, ag nu fjernct Malm sig. > 6 sde Kapitel. Lonas Flugt. Midt i "Faren glemte ikke Lona Blessing sin For synlighed, styrtet ud forfulgt af Elias Malm. Hun vilde redde, hvad reddes kunde, fsr hun forsvaudt fra Lindcuold. Hun ssgtc hastig sin Tilflugt i et tcet Buffads ned mod Haven. Her blev hnn siddende, indtil hun saa Malm op gwe sin Togcn og vende tilbage gjennem Stordsren. Nu reiste Lona sig op og

ilede rundt Bygningen til den Floi, huor hun havde sit Vcerelse, og det lykkedes hende übemcerket af nogen at stippe ind der. Hastig tog hun til at pakke sine bedste Klceder ned i en stor Haandkuffort og passet vel paa at med tagc sine Penge og Smykker. V!ed Kusferten i Haanden skjsd hun som en Pil ud i Haven, kom sig over GjMdet, ud paa Engen o^ 35 — Maggi W.'st.— 5 Itt skyndtc sig ind i Skogen, huorucd hun naacde frem mod Storveien/ ikke langt fra Lindeuoldsportcn. Hun salte sig ned i en tcet TrVgruppe og oucr ueiet, hvad hun nn skuld? gjorc. Komme sig mrk og skjule sig et eller andet Ttcd, det vilde hnn gjore, men det var ikke saa let. Spsrgsmaalet var nn, om man vilde sa.'ttc litict paa hende uden Ophold. Med et kom hun til at tce:ck paa Giftcn, hun havde blandet i Widdings Absinth, og hun grebes'>f en forfuu-dclig Angst for Opdagelscn. Tet lovedc hun for sig selv, at for hun skulde som Morderste, vilde hun tåge Liuct as sig. Maaske var han allerode dod. Lcenge, lwngc bleu hun siddcnde her og grnndet paa, hvad hnn vel skulde giore. Nu lod der Skridt vaa Vcien Hnn littet frem. Det var Tjeneren Robert, en Person, forn altid havde vist sig megct hoflig og opmcerksom mod hende. Uden at tåge Kussertcn med, traadte nu Lona raskt frem. Tet gav et Scet i Robert ved det pludsolige af hende. ~De her, Froken!" raabtc han. Hun saa paa ham at han intet vidste om hvad var hcendt paa Lindcvold i Lobet af sidste Time.547) > Raskt undfanget hun en Plan. ~Hor, Robert," sagde hun til ham, ~nu skal De faa denne Femkrone nf mig, om De vil gjsre mig en Tjeneste og det i stsrste Hemmelighed." ~Io da, Frsken West." ~Det er en Ting jeg endelig vil have fat i, nemlig cv Flaske Absinth, som staar oppe paa tzr. Widdings Vcrrelse." Robert 10. ~leg stal forssge at hente den." ~Men ikke et Ord til nogen om dette." ~Nei, vist ikke." ~Icg vente-u. Tem her altsaa." Han styndte sig afsted. Lona krob atter i sit Skjul. Snart ester lsd der Vognrammcl. Hun tittet frem. Ter kom Widdiug kjsrende. Han saa munter ud og syntes at vcere i bedste Velgaaende. ~Robert er kommen forscnt, nu har Widding Flasken med sig," taenkte hun. ~Nu har han Widding bestemt Flasken med sig." Hun var paaveie til at lsbe frem og tale med ham og aduare ham. Men hun besindet sig. Vognen fjorte videre. En liden Stund ester kom 'Robert lsbende med Tungen ud as tzalscn. ~Her er Flaffen," sagde han. ~men den er tom.548 den laa og flsd udover Guluct. Hr. Widding er nok kommen til at stode den overende, da han pakket sine Sager." Lona trak i Ttilhed et Lettclsens Tuk og modtog den tsmte Flaske. ~De saa vel Widding reise?" ~leg gjorde det," lsd Svaret. ~Men han saa ikke mig." ~leg skulde inesten tro, at han er reist for Alvor," fortsatte Roliert. ~Det var uoget rart med ham. leg tror, det er forbi med Venskabct mellcm Kandidat Gilbert og ham." ~Det samme tror jeg, men altsaa intet Ord om dette." ~leg stal tic som en Mur,' Frokcn West," for- sikret han. Hun nikket og ståk ind i Krattet. ~Tet var nok noget galt med hende ogsaa," mumlet Robert og vendte tilbage til Herregaarden. Lona Blelftng satte sig ned paa sin Kuffert. stap Widding godt fra det," mumlet hun for sig sclu. ~Men har nu Malm og Namboll ladet549 ! Naade gaa for Ret og sparet ham, wa maa de jo ogsaa spare mig. Altsaa kan jeg ikke have noget at frygtc af dem. Men Vidding vil jeg ikke hauc mere at bestille med, det er sikkert nok. ,vwor skal jeg nu gjore af mig^ ~Indov.'r til Byen maa jeg for det fsrste." Hnn reiste sig, tog sin Kussert i Haanden og gik ivci. Ta hun havde ganet et Stykke, indycntedes hun af en Nonoe som hun akkorderede med om at faa kjsre med ham ind til Byen. Her tog hun ind paa et mindre ,voiel. ol>de Kapitel. Ttor Lytte. Vi Horte at gamle Mmboll ikke havde nogen Tanke paa at det var en ny Maggi West, som kom op til ham hin Aften. Han skulde heller aldrig faa vide noget om det bedragerske Spil, som var drevet i hanV Hlw. Det var tre Dage ester, at Gilbcrt. traadte ind til sin hoist aloorlig saa han nd. Godseicren maalte ham med et forstcnde Vlik og sagde saa: ~Hvad er det paafcerde med dig, satte sig ned ved Tcngcn. ~Det er det at jeg er forellkot." ~Dn forelsket?" raabte den Gamle. ~Tet var kanske derfor on var saa hastig til at slåa op ' med Kathinka>" ~Det var det ogsaa. Men denne min Forelskelse er flere Maaneder gammel, maa dn vide."551 i il'tet i, Gilbert^' ~I Maggi West." ~Er du gal Gut<" for den Gamle op. ~Nu, rentudsag! har vi to ndligcre engang ua^rct forlouct." siger Teite blwcr min Tro vcrrre og ucerrc." „)«, ser du, vi modteo tilfa'ldiguis oppe i Tkogcn ved Stibcekkcn og forelske: os i hinanden, forlouet os saa snart dcreftcr. Men hemmclig maatte det jo u>ere, hun var kun en fattig Pige. Taa lagde andre Folk sig imcllem med Ondstab dg Intriger." Hucm kunde det spurgte God?,cicren ivrig. ~la, den Many, hucm zcg har regnet for min Ven, nemlig Widding." ..Ah, hvad siger du^" ~la, han er en af Kristiania verste ~'2g hvad var det for Intrigert" ~Widding sammcnsuor sig med andre sturte og ssgte at odelceggc Maggis gode Naun og Rygte og bringe hende i ..." ~Nei, nu gaar det rundt for mig!" raabte den Gamle og greb sig over Panden. Onkel, lad mig flippe for at gaa ncrrmere m. hunn er som du er for-552 ind paa al denne Elendighed. Spar ogsaa Maggi for at dette skal ncrvnes."

~Ia ja, men til Sågen! Du og Maggi har forlovet Eder paany?" ~la, Ondskaben havde stilt os ad,, men vi fandt hinanden igjen her paa Lindevold. Malms Samtykke har vi allerede, og nu beder vi om dit, Onkel." Vevcegelsen overveldet den gamle Mand, saa han forelobig ikke kuilde faa et Ord frem. Endelig tog han med skjceluendc Stemme tilorde: ~leg giver Eder af Hjertet mit Samtykke. Ring nu og faa Maggi og Malm hidop — saa maa vi faa Vin til at drikke Eders Skaal." Gilbcrt greb i Klokkestrengen. Snart efter'viste Maggi og Malm sig, og det var en bevceget Stund, da den Gamle gav de louede sin Velsignclse. Saa dråk de Skaalen. Gilbert var i Forueien bleuen enig med Malm om at Forlouelscn skulde meddeles Godseieren paa denne Maade, da de ikke vilde tnette og plage ham med lange Ncskriuelser af alt, hvad Maggi haudc gjen nemgaaet, og hellerikke Kathinka Lyhr skulde trirkkes op i det. Og (Godseieren forlangte ikke at vide mere herom,, han var bare glad ved det, som var steet.553 Saa aftaltcs det, at Vrylluppet skulde holdec, i en ncer Fremtid. ~Nn er alt saa godt, som det kan verre," sagde Gilbert til Maggi, da de siden om Eftermiddagcn gik nedover Daoen sammen med Maggi. Pludselig stanset han ndenfor lasminlysthuset, idet der drev et dystert Udtryk over hans Ansigt. ~vrad er det, Mlberl?" spurgte Maggi med et kjMligt Blik paa han:. ~Det uav en Erindring, der pludselig kom over mig. Folg mig hermd, skal jeg fortolle dig det." De fulgtcs ind i Lysthnset og satte sig Tide om Side paa Bcenken. ~leg er ikke kommen til at ncevne dig om dette for, Elstedc," sagde han. ~Icg har aldrig som mange af min Samfundsklasse gjor, hengivet mig til Nydelscn af slarke Drikke i ouerdreven Grad. Men dengang jeg mistet Troen paa dia, begyndte jeg i min afgrunds dybc Torg og Smerte at ty til Alkoholen for at soge o'lemsel — Sknrken Widding tilskyndct mig ogsaa til det. Saaledes kom jeg ind paa denne skjceue Vane og med det Mellemrnm, da jeg laa syg, dn ved, fort satte jeg hermed, ligctil jeg fandt dig igjen i Amster dam — da var det, som det Hele faldt ucek af sig selu, jeg tabte al Lyst til saadant." Aluorlig havde Maggi lyttct til, nn sagde hnn: ~Tn siger at dn sogte Glemsel paa den Maade.554 Min Sorg over dig var vel ikke mindre, og mangcn gang onsket jeg mig kun at soge Glcmsel i Doden." ~Men du bchsver ikke at vcere rced for at jeg i Frcmtidcn skal forfalde til Drukkenskab." ~Nei, kjcereste Gilbert da." Der fulgtc en lang, lang Pause. Gilbert saa, at Maggi stirret saa underlig drom mende fremfor sig. ~Hvad tcenker du paa?" spnrgte han. ~Paa en Drsm, som jeg engang hande," sva rede hun. ~Forta?l mig den!" ~leg synteQ, jeg kom opouer en Skogbakke og saa en ung Mand sidde ind mod et Stengjcerde — en Mand, hvem jeg aldrig havde feet for, men jeg mcerkct mig hans Ansigt og Trcek saa tydelig. ~Og noeste Dag, jeg var i Skogen, fik jeg ovleve min Drom. Ind mod Stengjcerdet sad den unge Mand lyslevende, og det var dig Gilbert." ~AH, nu erindrcr jeg det," smilte han. ~Det var da Hugormen bed dig. Ja, vio>selig var det for udbesteml, Maggi." ,/Dg hucm kunde da ane^" ~Ane — hvad?" ~At du var min Fcetter og jeg din Kusine," smilte hun.555 j ~la, underligt gaar det til her i Verden," ved blev han. ~Det var nu saa bestemt Maggi at vi skulde finde hinandcn." Men saamcgen laa der imellem," sagde hun. ‚Dcsto flionncre er Scircn. Desto kjlerere er du mig Maggi." , ~O Gilbert! Gilbert!" Og d» omfavnet hinandcn heftigt Da de sidcn gik opover Teraosen kom just Elias Malm ud as Masdoren. ~Du Maggi, der siddcr en Dame inde og venter paa dig," sagde han. ~Hvem er det. Onkel?" Doktor Aagot kom hende imodc og omfaunede hende. Elias Malm kunde ikke forsone sig med den Tanke, at Maggw DobbeltgMigerske skulde gaa fri omkring i Kristiania. Han udsendte en Detektiv efter hende. Fsrst efter en Maaneds Forlob fandt denne hende. ~Te sclu." >>un gik ind i vauestucn.556 Malm havde en Samtale med Lona -og forlangte at hun skulde drage til Amerika. H::n var villig. Under Overreisen did blev hun bekjendt med Lorcnts West, der reiste med samme Skib. At han strar b!ev glad i Maggw udtrykte Billede, siger sig selu. Og Lona kom til ai like ham. En Maaned senere var de lykkelige Egtefolk. 6?de Kapitel. Slutning. Det var et Aar senere, en straalende Sommerdag, da Godseier Gilbert Rambsll og Fru Maggi skulde tåge sig en Spadsertur ud. Haakon Ramboll var dod stille og lykkelig ivaares. Forend (s'gteparret gik ud, var de inde og saa til deres lillc Haakon, lun to Maaneder gammel, som laa i Vuggen. Ta't ved sad hans blide, gamle Barne pige — Enkcfru Larsen. Huor glcedet hun sig ikke ved Gilberts og Maggi Lykke. Dette gjorde ogsaa Onkel Elias, som havde taget fast Ophold vaa Lmdeuald. v Hucni skulde vel tro at det unge Egtepar denne tindrcnde Sommerdag gik ud for at tåge Afsked med en Docnde. Det bar over Veicn ind i Skogen henad den Sti, som de to havde ganet forstc Dag de bleu kjendte.558 Tom de naaede frem mod Stenmuren, maatte de strar erindre Hugormcn fra ifjor. Oppe paa Hoidcn over Stibcekkcn knciste en hvid malt Villa med hoie Vinduer mod Solsiden. Gilbert havde ladet den bygge til to Kmnder, som var hans Hustru kjcvrc — Gcrda Sundstrsm og Agnete Hage mann. Begge

var de komne syge hjem fra Amsterdam — Agnete lidende af en stcerk Grad af Neruositet, Gerda med en Bryslsygdom. Skogen, Luft og Solstin skulde virke gaunlig for dem begge. Agnete var i god Vedring medcns Gerda havde faact galloperende Tcering og skulde ds. Ude i Svalen modtog Agnete Gilbert og Frue og fsrte dem ind i det store lyse Vcrrelse, huor Gerda laa i Sengen med de huide Lagener. Men begge blev de ouerraskcde ved at se hende nu, der var saadan Glans i hendes Oinc, saadan Rsdmc i Kindcrne. Maggi tog hendes Haand i sin og sagde: ,Fjcere Gerda, du ser rent kjoek ud. leg tror alligevel at du staar det over." ~la, jeg fsler mig saa uiounderlig let idag," svarcde Gcrda, ~jeg synes jeg kan staa op." ~Det bor Te ikke gjorc," sagde Gilbert, ~men ieg tror ikke, der er nogen oieblikkclig Fare." ~Nei, Hr. Ramboll," svarede Gerda med et scelsomt Smil, ~hvad Fare skulde det unre? Er da559) l Doden nogen Fare, nogen Ulykke for et sljcemt' Liv? Nei, det er den hsieste Lykke, som tcenkes kan. leg er glad for du kommer, Maggi, du og din Mand, nu Liuslampen min blusser op for sidste Gang." ~Er det saadan!" sukket Maggi sorgmodig. ~I Udlandet, ser du, var jen. rced for at ds," vedbleu Gcrda/ ~Der liggcr R«dsel i Tanken paa Todcn, naar enc) Liv er fyldt af Synd, Bittcrhcd og forstenct Smerte, saa Vorherrcs Aasyn synes skjult for en. Men efter jeg lcuet mig ind i denne Natu rcns velsigncde Fred og fik Ro i min Sjssl, sandt jeg min Barnetro igjen. Du, Agnete, stal fortcelle om hvad vi talte om mat," tilfoiet hun med tr«t Stemme." ~Det var om den Mission jeg 'tal tåge op," sagde Frsken Hagemann. ~Min Sorg var saa stor at jeg onslct mig Doden, men nu synes jeg at jeg har faaet naget Stort at leuc for, Tcenk paa alle de nnge Piger som kommer nd fra vjemmenc friske, rene og blomstrcndc, og ledsagede af Forceldrencs tjMligste Dnsker skal tagc Livskampen op. Saa lokker Udlandet dem med gyldne Lsftcr fra falste Slangctunger til Skjcendsel og Undergang. Ny synes mig det a?dlcfte Formaal jeg kan vie mit Liv til, er at virke til Vnrn for vort LandQ nnge Dotre. At samle kjcekkc, cedle >vuinder hele Landet over til et mcegtigt Forbnnd til Vcern og Veskyttclsc om unge Piger, at holde560 Foredrag for dem, belcrre og oplysc dem i saa Maade og ssge Forbindclse med ligncnde stvindeforcuinger i Udlandet." ~Ingen heller end jeg vil dcltage i et saadant Forbund," faldt Maggi ivrig ind. ~Dcl vil jeg ogsaa gjerne stotte paa mm Maade," erklcercde Gilbert. ~Og jeg kan ikke gjsre andet end bede Gud vel signe Eders Virke/' ncestcn hvisket Gerda, hvic> Kinder tog til at blegne. ~Han vil blive den stErkeste Magt i Edcrs Forbund. Saa nu Farvel og tak for alt godt." Det var de sidste Ord Gcrda sagde. Blidt stuknet hun, som Solen sceukct sig over de msrke Skogc og Siljckrattct om Stibcekkens blanke Solvbaand. (s u d e.